ସାଧୁ । ଏମ୍. ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କ ପରିଚୟ :

ଦେବଦାସ ପିତା ସେ ବଳିଷ୍ଠ ମନୁଷ୍ୟ ଲମ୍ବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି, ବିଶାଳ ଚକ୍ଷୁ, ଓସାର କପାଳ, ସୁନ୍ଦର ଓଠ ସୁନ୍ଦର ଲମ୍ବା ନାକ ଘଞ୍ଚ ବାଳ ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ ଦେଖା ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଆମ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖିବା ଅଯୋଗ୍ୟ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେହି ଚକ୍ଷୁ ଅନ୍ୟ ମାନଙ୍କର ହୃଦୟ, ମନ, ଆତ୍ମା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶନୁସାରେ ଥିଲା । ତାଙ୍କ ନେତ୍ରରେ ଥିବା ଦେବଆତ୍ମା ଶକ୍ତି ସେହିପରି ଥିଲା । ଶାରୀରିକ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେ ଆଦାମ କାଳ ମନୁଷ୍ୟ ବୋଲି ଜଣାପଡୁଥିଲା ।

ସେ କେତେ ଆକର୍ଷଣୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି । ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ମଧୁର । ସେ ମଧୁର ଭାବରେ ଗାଇବା ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ଥିଲା । ସେ ସଦାବେଳେ ଧବଳ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରୁଥିଲେ, ଧୋତି ପିନ୍ଧୁଥିଲେ, କାମିଜ କୁର୍ତ୍ତା ପିନ୍ଧୁଥିଲେ, ହାତ ରୁମାଲ ଅଧିକ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ କୋଟ ପିନ୍ଧୁଥିଲେ ବାହୁ ଉରେ ଚାଦର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିଲେ । ସେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ ଥିଲାବେଳେ ଦୈନନ୍ଦିନ କାଳ ନୃତ୍ୟ ନିମନ୍ତେ କେବେ କେଉଁଠିକି ଯାଉଥିଲେ କେହି ଜାଣିପାରି ନଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧତା ଅଧିକ । କେହି ମଧ୍ୟ ଏତେ ଶୁଚିରେ ରହିପାରିବେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ବସ୍ତ୍ର ରବିବାର ଦିନରେ ଚକ୍ ଚକ୍ ଭାବରେ ଆଲୋକିତ ହେଉଥିଲା । ସେ ଘୋଡ଼ଉଥିବା ଚାଦର ପାଦ ଭାଗରେ ଥିବା ଚାଦର ମୁଣ୍ଡ ଭାଗକୁ ନ ବଦଳିବା ପାଇଁ, ମୁଣ୍ଡ ଭାଗରେ ଥିବା

ଚାଦର ପାଦ ଭାଗକୁ ନ ବଦଳିବା ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ନିମନ୍ତେ ଗଣ୍ଠି ପକାଉ ଥିଲେ । ଟଙ୍କା ଛୁଇଁବା ଅଭ୍ୟାସ ତାଙ୍କର ନଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ଗୀର୍ଜାର ଦାନ ପକାଉ ଥିଲେ ସେହି ଟଙ୍କାକୁ କାଗଜରେ ବାନ୍ଧି ଦାନ ପକାଉ ଥିଲେ ପଇସା ଛୁଇଁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଲୋଷନ ଦ୍ୱାରା ହାତ ଧୋଇଲା ପରେ ହିଁ କୋଠରି ଭିତରକୁ ଆସିବା ଓ ତାଙ୍କ ବସ୍ତୁ ଛୁଇଁବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେଉଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ପରି ସ୍ୱଚ୍ଛତାରେ ରହିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ସେ ସମସ୍ତ ଭାଷାର ଜ୍ଞାନୀ ଅଟନ୍ତି । ତେଲୁଗୁ ଓ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ସେ ପଣ୍ଡିତ ଥିଲେ, ସେ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଜୀବନ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଗୁପ୍ତତା ଅଟେ ।

M ମାନେ **Mystery** ରହସ୍ୟ, **D** ମାନେ **Divine** ଦୈବିକ, ଏହା କେବଳ ପରିଚୟ ପଦ ମାତ୍ର ତାହାଙ୍କ ଜୀବନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବର୍ଣ୍ଣନା ପାଇଁ ନୁହେଁ । ଦେବଦାସ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ସମୟରେ ସେ କହୁଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ମୋ ପାଖରେ ମେଜ ମଧ୍ୟରେ ବସିଅଛନ୍ତି । ଆପଣ ଦେଖି ପାରୁଛନ୍ତି କି ? ସେ ମୋତେ ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ତାହା ତୁମ୍ଭେ ଶୁଣି ପାରୁଛ କି ? ପ୍ରଭୁ ଯାହା କହୁଛନ୍ତି ତାହା ମୁଁ ଶୁଣି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଉପଦେଶ ଦେଉଅଛି । ମୁଁ ନିଜ କଥା କିଛି ବି ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ କହିନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ମହାସଭାରେ ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦେଲାବେଳେ ହଜାର କଥାରେ ତାଙ୍କ ନିଜ କଥା କହିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ ଏହା ମୋର କଥା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କ ଉପଦେଶ ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ଥିଲା । ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଅନେକ ଅକ୍ଷର ଭୂଲ ଅଛି, ଅନୁବାଦରେ ମଧ୍ୟ ଭୁଲ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ

ବାଇବଲ ସ୍ୱର୍ଗରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଆସିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ତାହା କିପରି ସମ୍ଭବ ହେବ ଜଣାନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ଅନୁଭବରେ ନଥିବା ଉପଦେଶ କରନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ବାଇବଲରେ କାହାଣି ତହିଁରେ ଥିବା ପରି କହିପାରିବେ, ନିଜ ଭାବ କହିବାକୁ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଡ଼ାକରା ନଥିଲେ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଆସନାହିଁ ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ସେ ସର୍ବଦା ରାଜଦାର୍ପରେ ରହୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମଗ୍ନ କରାଇପାରୁଥିବା ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଥିଲା । ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ସମୟରେ କଳାପଟା ଉପରେ ଲେଖି ଶିକ୍ଷା ଦେବା ତାଙ୍କ ଅଭ୍ୟାସ ଅଟେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶିକ୍ଷା କୌଣସି ଭାବରେ ମନୁଷ୍ୟ ମନ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ତାଙ୍କର ଥିଲା । ସେ କହୁଥିବା ବିଷୟ କେହି ଭୁଲିପାରିବେ ନାହିଁ । ମନେ ରହିବା ବୋଲି କହୁଥିଲେ, ତାଙ୍କର ଶିକ୍ଷା ମନ ଓ ହୃଦୟରେ ମୁଦ୍ରିତ ଭାବରେ ରହୁଥିଲା । ସେ ସତ୍ୟରେ ଅନୁଭବୀ ବ୍ୟକ୍ତି ସେ ବାଇବଲରେ ନିଗୁଢ଼ତା ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ତ୍ରିଏକ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଭରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ବାଲ୍ୟ ଓ ବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ :

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରିୟ ଦାସ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶିତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତି ହୋଇଥିବା ଭବିଷ୍ୟତ ଭକ୍ତ ସର୍ବଜନୀନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପ୍ରଭୁ ଦୟା କରିଥିବା ଉପହାର ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆନ୍ଧ୍ର ପ୍ରଦେଶର ପୂର୍ବ ଗୋଦାବରୀ ଜିଲ୍ଲା ଜେଗୁରୁପାଡୁ ଗ୍ରାମରେ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତାଙ୍କ ବାପାଙ୍କ

ନାମ ଯୂନସ, ମାତାଙ୍କ ନାମ ସତ୍ୟାବତୀ ତାହାଙ୍କ ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ପିତା, ମାତା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ତାଙ୍କ ପିତା ପ୍ରଚାରକ, ତାଙ୍କ ମାତା ପ୍ରଭୁଭକ୍ତିରେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଜୀବନଯାପନ କରୁଥିଲେ । ଏମାନେ ସର୍ବଦା ସଞ୍ଚାର ପ୍ରଚାରକ ଭାବରେ ସମୟ ବିତାଉଥିଲେ । ସେ ବାଲ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ମାତାଙ୍କ ସହିତ ଆଣ୍ଠୁପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମା ଯେତେବେଳେ ଉଠି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସେ ସେତେବେଳେ ଉଠି ମା ପାଖରେ ଆଣ୍ଠୁପାତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ସେହି ଛୋଟ ବୟସରେ ମା ସହିତ ମିଶି ଆଣ୍ଠୁ ଭାଙ୍ଗିବା ଅଭ୍ୟାସ ସେ ପାଇଥିଲେ । ଯୂନସ, ସତ୍ୟାବତୀ ସେମାନଙ୍କ ବୃଦ୍ଧା ଅବସ୍ଥାରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବେ । ପିତା ମାତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପରେ, ତାଙ୍କ ଦାଦା ହିଁ ତାଙ୍କ ଯତ୍ନ ଓ ପୋଷଣ ଦେଖୁଥିଲେ । ଏହି ଦାୟିତ୍ୱ ନେଇଥିବା ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ହିଁ ତାଙ୍କ ଦାଦା ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାଙ୍କର ମରଣ ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦାସଙ୍କୁ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏହିପରି ହେଲା । ସେହି ଦିନରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରୀମାନେ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ କାର୍ଯ୍ୟକରୁଥିବା ଛୋଟ ବଡ଼ କର୍ମି ସମସ୍ତେ ମିଶି ସ୍ଥାନୀୟ ସମାବେଶ ଆୟୋଜନ କରୁଥିଲେ, ସେ ସମୟରେ ତାଙ୍କର ଦାଦା, ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ନେଇ କହିଥିଲେ ଯେ, ଏହି ପିଲାଙ୍କୁ ତୁମ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ ପ୍ରବେଶ କରାନ୍ତୁ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ସେହି ସଭାରେ କେତେକ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ, ତୁମ ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରର୍ଥନା ଆସେ କି ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ସେହି ବୟସରେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆସେନାହିଁ ୬ ବର୍ଷର

ପିଲାକୁ ସ୍ୱର୍ଗସ୍ଥ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆସେ କି ! ହେଲେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଦାଦା ଆମ ପିଲାକୁ ଆସେ ବୋଲି କହିଲେ । ତାହା ପରେ ତୁମ ପିଲାଙ୍କୁ ବିଶ୍ୱାସର ପ୍ରମାଣ ଆସେ କି ବୋଲି ପଚାରିଲା ବେଳେ ଆସେ ବୋଲି ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲେ । ପୁଣି ଥରେ ତୁମ ପିଲାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆସେ କି ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ ଆସେ ବୋଲି କହିଲେ । ସେହି ସଭାରେ ଧର୍ମ ଉପଦେଶକମାନେ, ପାଳକମାନେ, ଶିକ୍ଷକମାନେ, ମିଶନ ବିଶିଷ୍ଟମାନେ ବିଦେଶୀମାନେ, ବସିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ବଡ଼ ଟେବୁଲ ପକାଇ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ତାହା ଉପରେ ଛିଡ଼ା କରାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାକୁ କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଏହି ବୟସରେ ଆପଣ କିପରି ଥିଲେ, ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସେପରି କରନ୍ତୁ । ଆମେନ୍ । ବୋଲି କଲେ । ସେ ସଭାରେ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ହଠାତ୍ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ ସ୍ଥାନ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଆଜ୍ଞା ବହୁତ ସାଧାରଣ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୁଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ତହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଥିବା କିଛି ଦିନ ପରେ ତାଙ୍କ ଦାଦା ବି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ ।

ବାଲ୍ୟ ଅନୁଭବ :

ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବାଲ୍ୟାବସ୍ଥାରେ ୧୨ ବର୍ଷରେ ଜଣେ ପିଲା ଆସି, ଦେବଦାସ, ଦେବଦାସ, ଦେବଦାସ ବୋଲି ଡ଼ାକୁଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ବଜାରକୁ ଯାଇଥିବା ଯୋଗୁଁ, ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ବାହାରକୁ ଆସି ସେ ବିଷୟ ଆସିଥିବା ପିଲାଙ୍କୁ କହିବାରୁ ସେ ପଳାଇଲା । ଆଜ୍ଞା ବଜାରରୁ ଫେରିଲା ପରେ ଏହି ବିଷୟ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ । କେହି ଆସିଥିଲେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା । ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ମଧ୍ୟ

ସେହିପରି ଭାବରେ ସେ ପିଲା ପୁଣି ଥରେ ଆସି, ଦେବଦାସ, ଦେବଦାସ ବୋଲି ଡ଼ାକିବାରୁ ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ନାହାନ୍ତି କି ? ମୁଁ ଆସିଲି ବୋଲି କୁହ ବୋଲି କହି ପଳାଇଥିଲା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସେହିପରି ଭାବରେ ତୃତୀୟ ଦିନ ମଧ୍ୟ ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେହିପିଲା ଆସି ଦେବଦାସ, ଦେବଦାସ, ଦେବଦାସ, ବୋଲି ଡ଼ାକିବାରୁ ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ଭଉଣୀ ଆସି ବାବୁ ତୁମ ନାମ କଣ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ‘‘ବାକ୍ୟ’’ ବୋଲି ଉଚ୍ଚସ୍ୱରରେ କହି ପଳାଇଥିଲା । ଏହି ପିଲା କିଏ ବୋଲି ଏପଟେ ସେପଟେ ଦେଖିବା ମଧ୍ୟରେ ସେ ପିଲା ଆଉ ଦେଖାଦେଇନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ଅନୁଭୂତିକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଏପରି ଭାବରେ କହିଥିଲେ । ୧୨ ବର୍ଷ ବୟସରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ମନ୍ଦିରରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବୟସରେ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ ପ୍ରାପ୍ତ ଥିଲି ।

ବିଦ୍ୟା ଅଭ୍ୟାସ ମିଶନରି ସଂରକ୍ଷଣ :

ବର୍ଷକୁ ଥରେ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ ଛୁଟି ଦେଉଥିଲେ, ଆଉ ଆଜ୍ଞା କୁଆଡ଼େ ଯିବେ ? ତାଙ୍କର କେହି ନାହାନ୍ତି ନା ! ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କ ନିକଟ ବନ୍ଧୁ ବେମବରଂ ଗ୍ରାମବାସୀ ଶ୍ରୀ ଗୋଡ଼ି ପରଦେସି ଆଜ୍ଞା ଆସି, ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମକୁ ନେଉଥିଲେ ବୋଲି ସେ ନିଜେ କହୁଥିଲେ । ଅନକୋଡ଼େରୁ ଗ୍ରାମରେ ଗୋଡ଼ି ପରଦେଶୀ ଆଜ୍ଞା ସେ ଦିନରେ ଧର୍ମାଧ୍ୟକ୍ଷ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ନେଇ ଛୁଟି ଦିନ ପରେ ପୁଣି ଥରେ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ

ଭର୍ତ୍ତି କରାଉଥିଲେ ସେ ବଞ୍ଚିଥିବା ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହିପରି କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର କିଛି ଦିନ ପରେ ସେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ସେହି ସମୟ କାଳରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ହେଲେ । ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀ ପାସ କଲା ପରେ ତାଙ୍କୁ ସେ ସ୍କୁଲରେ ହିଁ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଚାକିରୀ ଦେଇଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସଦୃଶ ଜଣେ ମହିଳା ତାଙ୍କ ପାଖରେ ରହି ତାଙ୍କ ରନ୍ଧାବଡ଼ା କରି ସହାୟ କରୁଥିଲେ । ବିଜୟୱାଡ଼ାରୁ ସେ କାଳରେ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ପିତା ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଥିବା ଭୂଲ ଠିକ୍ କରୁଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ଆଜ୍ଞା ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଇଂରାଜୀ ବ୍ୟାକରଣ ଠିକ୍ ଭାବରେ ଶିଖିବା ପରେ ଏ ବ୍ୟାକରଣ ପୁସ୍ତକ ଶୁଲଭ ଶୈଳୀରେ ରଚନା କରିଥିଲେ । ଏହି ପୁସ୍ତକ ସେହି ଦିନରେ ବହୁତ ପ୍ରସିଦ୍ଧି ପାଇଥିଲା । ଅଷ୍ଟମ ଶ୍ରେଣୀରେ ହିଁ ସେ ବହୁତ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ପାଇଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ସାଧୁ ପାଉଲ ଗୀର୍ଜା ପାଖର ସ୍କୁଲରେ ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଚାକିରି ଦେଇଥିଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ଘରକୁ ଶିକ୍ଷକମାନେ ବଜାରକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏହି ସମୟରେ ହିଁ ତାହାଙ୍କ ଭଉଣୀ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ରନ୍ଧାବଡ଼ା କରୁଥିଲେ । ସେ ଅଳ୍ପ ଅସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟ । ସେ ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ, ବାବା ଦେବଦାସ ଟଙ୍କା ଦିଅ ବୋଲି କହିଲେ ତୁମେ ପ୍ରଥମେ ଧୁମ୍ରପାନ ଛାଡ଼ିଲେ ଦେବି ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହୁଥିଲେ ।

ମିଶନ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ ଓ ୱାର୍ଡ଼ନ୍ :

ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥର ଗିରିରେ ରହିଥିବା ବେଳେ, ସାଧୁ ପାଉଲ ଚର୍ଚ୍ଚକୁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଉଥିବା ବେଳେ

ବିସ୍ତାର ଗାଢ଼ ମେଘ ଆକାଶରେ ଆବୃତ ହୋଇଥିଲା । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ଦ୍ଵାରା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହା ଛାଡ଼ିଯାଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପିଲାମାନେ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ମଧ୍ୟ ବର୍ଷାରେ ନ ଭିଜି ଗୀର୍ଜାକୁ ଗଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିବା ଜଣେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ । ତାହାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧ ବୟସରେ, ଅନ୍ନମ୍ମା ନାମର ଷ୍ଟାଫ୍ ନର୍ସ ପାଖକୁ ରୋଗୀ ଭାବରେ ଆସି, ଏହି ବିଷୟ କହିଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେର ସାଣ୍ଡେ ସ୍କୁଲ ଆଗ ଜାଗା ସେ କାଳରେ ମରୁଭୂମି ପରି ଥିଲା । ସେ ସମୟରେ ପିଲାମାନଙ୍କ ଅତଏବ ଜିୟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ପାଖରେ, ପୁଅ ପିଲାମାନଙ୍କ ଅନ୍ୟ ପାଖରେ ରଖି, ସେ ଜାଗାରେ ଗୀତ ଗାଇ, ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇ ଆଣୁଥିଲେ ବୋଲି ପି.ଏମ୍. ୟାକୁବୁ ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ପିତା, ସବୁ ପର୍ବରେ ସେପରି ଭାବରେ ଗୀତ ଗାନ କରାଇ, ପିଲାମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଭାବରେ ଯାଇ ଆସୁଥିଲେ ।

ପି.ଏମ୍. ୟାକୁବୁ ଆଜ୍ଞା କେବେ ଦେଖିବାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସଦାବେଳେ ସେ ମେଜରେ ଶୋଇ ବାଇବଲ ଛାତି ଉପରେ ରଖୁଥିଲେ । ବାଇବଲ ପଠନ ଓ ଧ୍ୟାନ ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ ବହୁତ ଇଚ୍ଛା । ଏଲୁରୁ ସହରରେ ଜୀବମ୍ମା ନାମର ଖଞ୍ଜ ମହିଳା ଥିଲା । ଥରେ ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ, ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଯେ ହେ ମା ! ମୋ ବିଷୟରେ ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ କଣ କହିବେ ପଚାରି କୁହ ବୋଲି କହିବାରୁ, ଆଜ୍ଞା ଖୋଲା ହୋଇଥିବା ବାକ୍ୟ ତୁମ ଛାତି ଉପରେ ଅଛି ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସାନିଟୋରିଆମ ଯିବାର ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ହିଁ, ପ୍ରଭୁ

ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶିତ କରିବା ପାଇଁ କହିଥିଲେ, ମାତ୍ର ସେ ସେତେବେଳେ ସେଥିପାଇଁ ସାହାସ କରିନଥିଲେ ।

ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ ଅନୁଭବ :

ପ୍ରଭୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ଛାଡ଼ି ଆସିବାକୁ କହିଲେ । ଯେତେ କଷ୍ଟ ହେଲେ ମଧ ଛାଡ଼ି ବାହାରକୁ ଆସିଲେ । ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ସମୟରେ, ପିଲାମାନେ ଅଧିକ ସାମଗ୍ରୀ ନେଉଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ମିଶନରିମାନେ ଦେଉଥିବା ମାସିକ ଖର୍ଚ୍ଚ ଅଣ୍ଟୁ ନଥିଲା । ସେ ଖର୍ଚ୍ଚ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ନିଜ ଟଙ୍କା ଦେଉଥିଲେ । ମାତ୍ର ମିଶନରୀ ମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ନଷ୍ଟ କରୁନଥିଲେ ।

ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ଅନୁଭବ :

ଆଜ୍ଞା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ, ଜଣେ ଆସି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରତିରୋଧ କଲା । ସେତେବେଳେ ଆଉ ଜଣେ ଆସି, ସେ କହିଲା ପରି ଆମେ କହିପାରିବା କି ? ଯାଉ ବୋଲି କହିଲେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପଳାଇଲା । ତାପରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପିଲାଙ୍କୁ ସ୍କୁଲରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବାକୁ ଆସିଲେ । ଶେଷରେ ନମସ୍କାର କରିବାକୁ ବାଧ ହେଲା ।

ଥରେ ଆଜ୍ଞା କୋଟି ଲିଙ୍ଗ ଆଳୟ ପାଖରେ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଦବା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରଚାର ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ବେଗରେ କଥା ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ଶେଷକୁ କହିଥିଲା ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଧର୍ମ ଲଜ୍ଜା, ମାତ୍ର ପରେ ଆମକୁ ଇଚ୍ଛା ବୋଲି, ଶେଷକୁ ତୁମ ଧର୍ମ ହିଁ ବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ ବୋଲି କହି ଚାଲିଗଲା ।

ଥରେ ଆଜ୍ଞା ବହୁତ ସମୀପସ୍ଥ ଭାବରେ ପଚାରିଲେ ଯେ । ମୋ କଷ୍ଟରେ ବିଷୟ ଠିକ ଅଛି ଯେ ! ତୁମ ରୂପ ମୋତେ ଦେଖାନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଗୋଟିଏ ଯୁବକ ପଚାରିଲା ପରି ପଚାରିଲା । ହେଲେ ପ୍ରଭୁ ଯେବେ ଆସିବ ତେବେ ଦେଖିବ ବୋଲି ଜବାବ ଦେଲେ । ହେଲେ ମଣ୍ଡଳୀର ରୂପ ଦେଖାନ୍ତୁ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ତେବେ ପ୍ରଭୁ ଦେଖାଇଥିଲେ । ତାହା ଶୁଣିଥିଲେ ମାତ୍ର କହିବା କଷ୍ଟ । ଏହାର ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନାତିତ ବୋଲି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ''ଶାରନ ମଇଧାନ'' ବୋଲି ଗୀତରେ ରଚନା କରିଥିଲେ । ମଣ୍ଡଳୀରେ ରୂପ ବର୍ଣ୍ଣନାତୀତ । ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କର ରୂପ ଓ ଆମ ରୂପ ହୋଇ ରହିଅଛି । ସେ ଲାବାନ୍ୟ କିପରି ଗୋଟିଏ ଝିଅଟିଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ ପରେ ବିବାହ ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଥିଲା । ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ପାଇଁ ବିବାହ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଗୋଟିଏ ଯୁବତୀଙ୍କ ନିଜ ଖର୍ଚ୍ଚରେ ବିବାହ କରାଇଥିଲେ । ସେ ଗରିବ ଯୁବତୀଙ୍କ ସମସ୍ତେ ଚିହ୍ନନ୍ତି ମାତ୍ର ପିଲାମାନେ ସେତେବେଳେ ଦେଖ ତୁମକୁ କଣ ନୂତନ ଲାବନ୍ୟ ଆସିଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ତାହା ହିଁ ବିବାହ ଲାବନ୍ୟ, ମଣ୍ଡଳୀର ରୂପ ଲାବନ୍ୟ ।

ଚତୁର୍ଥ ଶ୍ରେଣୀ ଶିକ୍ଷକ ଭାବେ ଆଜ୍ଞା ଥିବା ସମୟରେ ପିଲାମାନେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ଶଇତାନ ''ବଳବାନ ନା'' ମାତ୍ର ଆପଣ ସେ ବଳହୀନ ବୋଲି କହୁଅଛ କ'ଣ ? ବୋଲି ପଚାରିଥିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଉତ୍ତର ନ ଦେଇ ହଟାତ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲେ । ପୂର୍ବରେ ମୁଁ ବଳବାନ ଭାବରେ ଥିଲି, ମାତ୍ର ଏବେ ବଳହୀନ ଭାବରେ ତଳେ ପଡ଼ିଗଲି । ସେଥିପାଇଁ ଏବେ ମୁଁ ବଳିଷ୍ଠ

ନା ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ କେହି ତାର ଉତ୍ତର ଦେଇନଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଯେ ଶଇତାନ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ବଳବାନ ଭାବରେ ପବିତ୍ର ଦୂତମାନଙ୍କ କ୍ରମରେ ଥିଲା । ଏବେ ତଳେ ପଡ଼ିଅଛି ସେ ଶକ୍ତିବାନ ନା ? ନା ଦୁର୍ବଳ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ, ସମସ୍ତେ ଦୁର୍ବଳ କହିଲେ । ପଡ଼ି ଉଠିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବଳିଷ୍ଠ, ଶଇତାନ ପଡ଼ି ଉଠିନାହିଁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ଦୁର୍ବଳ । ତୁମେ ପରୀକ୍ଷାରେ ବିଫଳ ହୋଇଥିବାରୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଫଳକୃତ ହେଇନ ବୋଲି ଭୟ କରନାହିଁ । ଆନନ୍ଦିତ ହୁଅ ତେବେ ଶଇତାନ ଅପମାନ ଓ ଲଜ୍ଜା ହେବ । ‘‘ମନ ଚିନ୍ତା’’ ବୋଲି ଗୀତରେ ୩୩ ପଦରେ ବଡ଼ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଚିନ୍ତା ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଚିନ୍ତିତ ନଥିଲା । ୧୯୧୮ ମସିହାରେ ସାମରଲକୋଟାରେ ଏହି ପଦ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଷୟ ଉପରେ ଉପଦେଶ କହିଥିଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ । ଜଣେ ମିଶନରି କହିଲେ । ଆପଣ କେତେ ସମୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ କରନ୍ତୁ ଆପଣଙ୍କ ସମୟ ପରିମିତି ନାହିଁ କହିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇନଥିବା ଦିନ ନଥିଲା । ଶଇତାନ ସହିତ, ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇନଥିବା ଦିନ ନଥିଲା । କେଉଁ ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିଲେ ? ତାହା ତେଲୁଗୁ, କିମ୍ବା ଆମକୁ ଜଣା ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ମନ ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଶରୀର ବଳହୀନ ଯୋଗୁଁ ଆତ୍ମାରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । କଥା ହେଉଥିଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସର ସାହସ, ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତି :

ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ପବିତ୍ର ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି । ଛୋଟ ବୟସରେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ଦେବଦାସ ବୋଲି ଡ଼ାକିବାରେ, କଷ୍ଟ, ଅପମାନ, ସମସ୍ୟା, ଶତୃତ୍ୱ ଥିଲେ ମଧ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନୁସରଣ କରୁଥିବା ଯୋଦ୍ଧା । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ ଲୁଥର ଗିରିରେ ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ସମୟରେ ବୋର୍ଡ଼ିଂ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶୁଆଇ ରାତ୍ର ୧୦ ଘଣ୍ଟା ପରେ ସୂଦିକଣ୍ଡା (ପାହାଡ଼)କୁ ଯାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ପ୍ରାତଃ କାଳ ୪ ଘଣ୍ଟାକୁ ଫେରି ଆସୁଥିଲେ । ଅନେକ ବର୍ଷ ଏପରି ସହବାସରେ ବିତାଇଥିଲେ । ବିଶାକାପାଟନମ୍‌ରେ ବାଇବଲ ମିଶନ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା, ମାଦେ ସୁନ୍ଦର ରାଓ ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଥର ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ନିମନ୍ତେ କଲିକତା ଯାଇ ପତ୍ରିକା ବାଣ୍ଟିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଜଣେ ପୁରୁଣା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସେଇଟି ରହି ଚାକିରି କରୁଥିଲେ । ସେ କଲିକତା ବାସିନ୍ଦା, ସେ ସୁନ୍ଦର ରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପତ୍ରିକା ନେଇ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆଉରି ଅଛନ୍ତି କି ? ରହିଲେ କେମିତି ଅଛନ୍ତି ? ବୋଲି ତଦନ୍ତ କରି, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଠିକଣା ଜାଣି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିବେ କି ନାହିଁ ବୋଲି ନିଜର ପରିଚୟ ଦେବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ବିଛା କାମୁଡ଼ିଥିବା ପିଲା ଭଲ ଅଛିକି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେହି ବିଛା କାମୁଡ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟ କେହି ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞା ଅଛନ୍ତି କି ନାହିଁ ବୋଲି, ଜାଣି ପରାମର୍ଶ କରିବା ପାଇଁ ଆସିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହିଁ । ସେ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଭାବରେ ଥିବା କାଳରେ ବିଛା କାମୁଡ଼ି ବାଧାପ୍ରାପ୍ତ

ହୋଇଥିବା ବେଳେ ଆଞ୍ଜାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ସୁସ୍ଥ ହୋଇଥିଲା । ଆଞ୍ଜା ତାଙ୍କୁ ଭୁଲି ଯାଇଥିବେ ବୋଲି ଭାବି, ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ଛୋଟ ସୁଯୋଗରେ ମନେ ପକାଇ ପରାମର୍ଶ କରିବାରୁ, ସେ ହଠାତ୍ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ।

ଲୁଥର ଗିରିରେ ଆଞ୍ଜା ପ୍ରଚାରକମାନଙ୍କ ବାକ୍ୟ କହିବା ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ ମାନେ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀ ନିର୍ବାହ କରିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ପିତା ବଙ୍ଗଳା ଉପରେ କଠୋରିରେ ଟେବୁଲ୍ ପକାଇ ସେଇଠି ବାଇବଲ ପଢ଼ି ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ସେ ବଙ୍ଗଳା ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ବଡ଼ ଖଜୁରୀ ଗଛ ଉପରେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ଖୋଲା କେଶରେ ଆଞ୍ଜାଙ୍କ ପଟେ ଦେଖୁଥିଲା କାରଣ କୌଣସି ଭାବରେ ଧ୍ୟାନ ଭାଙ୍ଗିବା ପାଇଁ, ମାତ୍ର ତାଙ୍କୁ ଭୂତ ବୋଲେ କି ଭୟ ?

ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାସରେ ସେଥିରେ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କର ସମାବେଶ ହେଉଥିଲା । ଥରେ ହଷ୍ଟେଲରେ ଝାଡ଼ା, ବାନ୍ତି ଯୋଗୁଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଘରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ । ଅନ୍ୟ କେତେକ ପିଲାମାନେ ଆଞ୍ଜାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିବାରେ ଭୂତକୁ ଦେଖିବ କି ? ବୋଲି ପଚାରି ସେ ଆହୁରି ଗଛ ଉପରେ ଥିବା ଭୂତକୁ ଦେଖାଇଥିଲେ ସେହି ଭୂତ ସେ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ ବଙ୍ଗଳା ପାଖରେ ଥିବା କୁଅ କାନ୍ଥରେ ଏପଟରୁ ସେପଟକୁ ସେପଟରୁ ଏପଟକୁ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଅଗ୍ନି କଳସି ରଖି ଡେ଼ଉଁଥିଲା ଆଞ୍ଜା ସେମାନେ ନ ଡ଼ରିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ ।

ଲୁଥର ଗିରିର ଅନୁଭବ :

୧୯୨୨ ମସିହାରୁ ଏବେକୁ (୧୯୫୯) ୩୭ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଲୁଥର ଗିରିର ଛାତ ଉପରେ ବୈଠକ ନିମନ୍ତେ ଶିକ୍ଷକ, ପାଳକ ଓ ବିଦେଶୀ ୩୫୦ ଲୋକ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ରନ୍ଧା ଆୟୋଜନ କରିବା ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାରଣ୍ଡା ଉପରେ ଭୋଜନ ବାଢ଼ିବା ଗୋଟେ କାର୍ଯ୍ୟ, ବୈଠକରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିବା ଆଉ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଉପରେ ସେହି ବୈଠକରେ ବାକ୍ୟ କହିବାର ଅଛି । ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟାଧିକାରୀ ମାନେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କରିଥିଲେ । ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବା କିପରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ଭାଗ କ'ଣ ମାନେ, ସେବେକୁ ବିତିଥିବା ୧୦ ବର୍ଷର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମ ଭାରତ ଦେଶରେ କିପରି ଭାବରେ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥଲା । ତାହା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିବା ।

ଆଜ୍ଞା ବଡ଼ ମାନଚିତ୍ର ତିଆରି କରି ସେମାନେ ପନ୍ଦର ମିନିଟରେ ସମାପ୍ତ କରିବା ପାଇଁ କହିବାରୁ । ଦଶ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଏତେ ଜଣ, ବର୍ତ୍ତମାନ ଏତେ ଜଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟାନ ହୋଇଥିଲେ ବୋଲି । ଉପର କଥା କହି ଆମେନ୍ ବୋଲି ଶେଷ କରିଥିଲେ । ଏହି ବିଷୟ ଶୁଣିଥିବା ସମସ୍ତେ ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ ନ କହିଲେ ହେବନି ବୋଲି ଏତେ ବଡ଼ ମାନଚିତ୍ର ପକାଇ, ଏତେ ଅଳ୍ପ କହିବ କି ?

ଅଧିକ ବିବରଣୀ ଦିଅ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଏକ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ବିବରଣି ଦେଇଥିଲେ ବଙ୍ଗଳାରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଆପଣ କହି କହି ହାଲିଆ ହୋଇଗଲେ ବୋଲି କହିଲେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରଶଂସା କଲେ ମାତ୍ର ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆସି, ଅନ୍ୟ

ମାନଙ୍କ ପାଇଁ କଥା କହିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରେ ଆମକୁ କ'ଣ ଉପଯୋଗ । ସେ କାଶ୍ମୀରରେ ଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଆମ୍ଭେ କାହିଁକି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା କେବଳ ଆମ ସହର ପରିସରରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବୋଲି କହିଲେ ।

ଦର୍ଶନ ଅନୁଭବ :

ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ ଅସମାପ୍ତ ଦର୍ଶନ ଜୀବନ ଆଜ୍ଞା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଠାରୁ କୋରୁକଣ୍ଡା ଶିକ୍ଷକ ସମ୍ମିଳନକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଡ଼ାକରା ଆସିଥିଲା । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରୁ କୋରୁକଣ୍ଡା ୧୫ ମାଇଲ୍ ଦୂର ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ବଳଦ ଗାଡ଼ିରେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ତାହାଙ୍କ ସହ ୧୫ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖାଦେଇ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ଆସୁଥିଲେ ସେ ଗ୍ରାମରେ ଆଜ୍ଞା ଓହ୍ଲାଇଲା ପରେ ପ୍ରଭୁ ଚାଲିଗଲେ ।

ଆଜ୍ଞା ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଆସି ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିଥିଲେ । ପୁଣି ଥରେ ଅପରାହ୍ନ ସଭାରେ ଆରମ୍ଭରେ ଆସି ପାଞ୍ଚ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭାଷଣ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି, ଯାଇଥିଲେ ପ୍ରଭାତରେ ପୁଣି ଥରେ ସଭା ପାଇଁ ବସିଥିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହି ପ୍ରଭୁ ମଧ ବସି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଉପଦେଶ ସମାପ୍ତ ପରେ ଯାଇଥିଲେ ସେହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଆମେ ନିଜକୁ ସମର୍ପଣ କଲାପରେ ପ୍ରତିଦିନ ପ୍ରଭୁ ଆମ ସହିତ ରହି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦର୍ଶନ ଅନୁଗ୍ରହ କରନ୍ତି ଏହା ମହାନ ଭାଗ୍ୟ ଏହା ଆମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅର୍ଜନ ହେଉ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ ଅନୁଭବ :

ଆଜ୍ଞା ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ କରୁଥିଲେ । ସର୍ବଦା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିଲେ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଲେ ମଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଥିଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସର୍ବଦା ସହବାସ ପାଇଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ରହିବା ଅର୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇବା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବା ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ବିଷୟ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଏହି ସବୁ ଆନୁଭବ ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି । ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ଉଲ୍ଲେଖ କରି କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ନ ପଚାରି କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କରିନଥିଲେ । ଲୁଥର ଗିରିରେ ପାଳକ ମାନଙ୍କ ସଭାରେ ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁ ମଧ ଉପଦେଶ ମଞ୍ଚ ଉପରକୁ ଆସିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଚୌକି ପକାଇଥିଲେ ସେହି ଚୌକି ଉପଦେଶ ଦେବାକୁ ଆୟୋଜନ ହୋଇଥିବା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବସିବାକୁ ନା ! ସେଥିଯୋଗୁଁ ପ୍ରଭୁ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ରହିଛନ୍ତି ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ ଯେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ଚୌକିରେ ବସନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଯେ ସେ ଚୌକି ତୁମ ନିମନ୍ତେ ପକାଇଛନ୍ତି ତୁମେ ବସ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣ ବସନ୍ତୁ ସେପରି ଭାବରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହୋଇ ସେ ଗୋଟିଏ ଚୌକିରେ ପ୍ରଭୁ ଓ ଆଜ୍ଞା ଦୁଇ ଜଣ ବସିଲେ ଏହିପରି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହବାସ ବାକ୍ୟ ଯେ କୌଣସି ସେବକଙ୍କ ପାଖରେ ଶୁଣିପାରିବ

ନାହିଁ ଆମେ ଦେଖିପାରିବା ନାହିଁ । ଭକ୍ତମାନେ ବୋଲି ଡ଼କାଯାଇଥିବା ମାନଙ୍କ ପାଖରେ ମଧ୍ୟ ଦେଖି ପାରିବା ନାହିଁ ।

ଲୁଥରନ୍ ମିଶନ ସେବକ :

ଆଜ୍ଞା ପାଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ସେବା ପାଇଁ ଲୁଥରନ୍‌ମାନେ ଡ଼ାକିଥିବାରୁ ମୋ ଦ୍ୱାରା ହେବନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ମୋତେ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ତାହାପରେ ତ୍ରିଏକ ଈଶ୍ୱର ଆସି ବ୍ରହ୍ମପୁର ଉପସ୍ଥିତ ସଭାରେ ତାଙ୍କୁ ପାଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଅଭିଷେକ ଦେଇଥିଲେ । ଏହା ୪୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବର କଥା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ମଣ୍ଡଳି ଉପରେ ପାଳକ ଭାବରେ ରହିବା ପାଇଁ ମାନି ନଥିଲେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀ ଉପରେ ପାଳକ ଭାବରେ ରହିବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ ଦେଇଅଛି । ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ । ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପରିଚାଳନା ନକରି ପାରିଲେ ଅନେକ ମଣ୍ଡଳୀକୁ କିପରି ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବି ? ପିତା ସେମିତି କାହିଁକି ଭାବିଥିଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ମଣ୍ଡଳୀରେ ଛୋଟ ବଡ଼ ମୋ ନା କହି ମୋତେ ଚାହିଁଲେ । ଅଙ୍ଗୀକାର କରିନଥିବାରୁ ଲଜ୍ଜା କରିଥିଲେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ କଥା ସଫଳ କରିଥିବା ଯୋଗୁଁ ତୁମକୁ ପ୍ରଶଂସା ଏବେ କେଉଁଠି ମଧ୍ୟ ପାଳକ ନଥିଲାବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତୁବନ୍ ଓ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜ ଦେଇପାରିବେ ମନୁଷ୍ୟ ମୋତେ ଅଭିଷେକ କରି ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଅଭିଷେକ କରିଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା ଆତ୍ମାରେ ଅନେକ ମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇଛନ୍ତି । ସେଇଠି ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମରେ ଦେଖାଦେଉଅଛନ୍ତି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଅନେକ

ମଣ୍ଡଳୀକୁ ପାଳକ ଭାବରେ ଅଭିଷେକ ଦେଉଅଛି । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ସଫଳ ହେଉଅଛି । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ ପ୍ରଥମେ ଶୁଣିଲାବେଳେ ଛାତି ଧକ୍ ଧକ୍ ହେଲା ଜୋତା, ଛତା, ନୂଆଁ ଲୁଗା, ହାତରେ ଝୁଲି ନଥାଇ ସ୍ନାନ ନକରି ଅପରିଷ୍କାର ଭାବରେ ମୁଁ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପିତା ସବୁ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଉଛନ୍ତି ଏଥିରେ ମୋ ନିଜ ଶକ୍ତି କିଛି ନାହିଁ । ମୁଁ ଏଇଠି ସଜ ଉପରେ ଅଛି ମାତ୍ର ମୋର ଆତ୍ମା ସର୍ବଦେଶକୁ ଯାଇ ଗମନ କରିଆସୁଅଛି । ଗୋଟିଏ ମିନିଟ୍‌ରେ ସାତ ସ୍ଥାନକୁ ଆତ୍ମା ଯାଇଆସୁଅଛି, ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ କହିଲେ ।

ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ବାଇବଲ :

ମୋ ବାଇବଲ ମୁଖପତ୍ରରେ କ'ଣ ଲେଖିବେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପଚାରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଜଣା ନା ତାହା ହିଁ ଲେଖ ବୋଲି କହିଲେ । ପୁଣି ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଆପଣ କୁହନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ ମୋ ମୁଖ ନିର୍ଗତ ବାକ୍ୟ ଏହି ପୁସ୍ତକ ସମସ୍ତରେ ମାନେ, ଆଦି ପୁସ୍ତକ ଆରମ୍ଭ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଛି । ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୋ ବାକ୍ୟ ଶୁଣି ସେହି ପ୍ରକାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧନ୍ୟ ଅଟେ । ବୋଲି ଲେଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ । (ମାଥିଉ - ୭:୨୬) ।

ଜଣେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଜାଣନ୍ତି ସେ ସଦାବେଳେ ଅସୁସ୍ଥତା ରହିଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ବିରକ୍ତ ହେଉନଥିଲେ ବାଇବଲ ପଠନରେ ହିଁ ରହୁଥିଲେ ତାଙ୍କ ମା ବରକ୍ତି ହୋଇ ଅନେକ କଥା ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କହୁଥିଲେ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀ

କ୍ରମାନୁସାରେ ବାଇବଲ ବାକ୍ୟ ପଠନ କରୁଥିଲେ ପ୍ରସ୍ତର ମୂଳଦୁଆ ଯେଉଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ରହେ, ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସ୍ଥିର ଲକ୍ଷଣ ଦ୍ୱାରା ଘୁଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ ।

ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେବା :

୧୮୦୪ ମସିହାରେ ତାଡ଼େପଲ୍ଲୀଗୂଡ଼ମ୍ କାଶୀପାଡୁ ଗ୍ରାମରେ ଲୁଥାରେନ୍ ସେଇଠି ତାହାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥାପନ କରିବା ବେଳେ ଆଞ୍ଚା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରୁ ଯାଇ ସେଇଠି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟକରି ଡୁବନ୍ ପାଇଁ ୫୦ ଜଣକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲେ । ସେ ରବିବାର ଦିନକୁ ଜୁବଲେଟ ବୋଲି ନା ମାନେ ଆନନ୍ଦମୟ ରବିବାର ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଞ୍ଚାଙ୍କ ସହିତ ଦୁଇଜଣ ମିଶନାରୀ, କେତେକ ଧର୍ମାଧକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷକମାନେ ଥିଲେ ଡୁବନ ଦେଲାବେଳେ ସେହିଗ୍ରାମ ଭରପୁର ଭାବରେ ଥିଲା ତାହା ପୂର୍ବରେ ଶୁଦ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ଗଣ୍ଡଗୋଳ ଯୋଗୁଁ କେତେକ ଆଘାତ ପାଇଥିଲେ ସେମାନେ ଏହିପରି ଉଦ୍‌ବିଗ୍ନ ଅବସ୍ଥାରେ ଭୟ କମ୍ପିତ ହୋଇଥିଲେ ତେଣୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସାନ୍ତ୍ୱନା ପାଇଁ ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଡ଼ାକିବା ଗୋଟିଏ କାରଣ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ବର୍ଷରେ ସେ ଗ୍ରାମର ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଲୋକମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ତେଣୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଧର୍ମରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ମରିଯିବେ ବୋଲି ପ୍ରଚାର ଉଠିଲା ସେ ଧର୍ମ ଉତ୍ତମ ଧର୍ମ ନୁହେଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଞ୍ଚା ତାପାଇଁ ଉତ୍ତର ଗୋଟିଏ ଦେଲେ ସେମାନେ ଯଦି ଡୁବନ୍ ନ ପାଇଲେ ମରିଯିବେ ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ

ମରଣ ପୂର୍ବେ ହିଁ ଡୁବନ ଦେଲେ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ପୁଣି ସେମାନେ ଭରସା ପାଇଲେ ।

ସଞ୍ଚାର ପ୍ରଚାରକ :

ଦେବଦାସ ପିତା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଶେଷ କଲାପରେ କେତେକ ତୀର୍ଥକୁ ଯାଇ ତୀର୍ଥଯାତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଯୁବକମାନଙ୍କୁ ଗଛ ଉପରେ ଚଢ଼ାଇ ତୁରି ଦ୍ୱାରା ଉପଦେଶ କରାଉଥିଲେ ତାହା ବିଶିଷ୍ଟ କରି, ଯାଦୁ ଲଣ୍ଠନ ଦେଖାଇ ତାହାଦ୍ୱାରା ସୁସମାଚାର ଛୋଟ ଛୋଟ କାହାଣି ରୂପେ ବିବରଣ ଦେଉଥିଲେ । ଶେଷକୁ ପରିତ୍ରାଣର ପତ୍ରିକା ବାଣ୍ଟୁଥିଲେ ।

ଦର୍ଶନ ଅନୁଭବ :

ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଦେବଦାସ ପିତା ସମୁଦ୍ର କୂଳକୁ ଯାଇ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେ ଦିନ ୩୦ ନୌକା ଭରି ମାଛ ନେଇକରି ଆସି ଗଦା ପକାଇଥିବା ଦିନ କେଉଟ ଲୋକ ଏକ ମାଇଲ୍ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାଲ ପକାଇଥିବେ ସେଥିଯୋଗୁଁ କେତେକ ମାଛ ପଡ଼ିଲା ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ଭାବରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର କ୍ରୁଶର କ୍ଳେଶ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କ ମନ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖିଆସି କହୁଥିଲେ ସେତେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଶ୍ରମ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଶ୍ରମଧ୍ୟାନରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିଲେ ।

କୋରୁକଣ୍ଡା ତୀର୍ଥ

ଗୋଟିଏ ଥର ଦେବଦାସ ପିତା କୋରୁକଣ୍ଡା ତୀର୍ଥକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସଂଗ୍ରହ କରିବା

ପରି ବାହାରକୁ ଦେଖା ଦେଇନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । "ପଞ୍ଚାକ୍ଷ" ମାନେ ପଛକୁ ଯାଅ, କୋରୁକଣ୍ଡା ତୀର୍ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ବାରବୁଲାମାନେ ଦୁଷ୍ଟ ହେବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଦୂର କରିବାକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ପଦ । ସମାଜ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ ଭାବିଲେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । କାନା ବିବାହରେ ତାଙ୍କ ମହିମା ଦେଖାଇଲାପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ।

କାଶ ଚିକିତ୍ସାଳୟରେ ସେବା :

ଦେବଦାସ ପିତା ସେନିଟୋରିୟମ ଆସିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧତା ଆସିଯାଇଥିଲା । ସେଇଠି ତଳେ କୁଡ଼ିଆ ଘରେ ଆଜ୍ଞା ରହୁଥିଲେ ସାନିଟୋରିୟମ ଅବସ୍ଥା ବହୁତ ଖରାପ ଥିଲା ରୋଗୀମାନେ ରକ୍ତ ବାନ୍ତି କରି ମରିଯାଉଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ କହି ମରଣ ଶିଖରରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ସୁସ୍ଥ କରୁଥିଲେ । **Rev. S.** ସାମୁଏଲ ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ ଯେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସା କରିଥିବା ଡ଼ାକ୍ତର ନର୍ସମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କେବେ ଆସିବେ ବୋଲି ରୋଗୀମାନେ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିଲେ ।

ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଡ଼ାକରା :

ଆଜ୍ଞା ସାନିଟୋରିୟମରେ ରହୁଥିଲେ ସେହିଠାରୁ ୪ କି.ମି. ଦୂରରେ ଦସକାଇଲପଲ୍ଲୀ ଅଛି ସେଠାରେ ରତ୍ନାମା ବୋଲି ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲେ ତାହା ସେ ପିଲା ଶୁଣିଲା । ସେ ସମୟରେ ସେ

ବାଡ଼ି ପହାରା ଦେଉଥିଲେ ହଠାତ୍ ସେ ଝାଡୁ ସେ ତଳେ ପକାଇ ଆଈା ମୋତେ କାହିଁକି ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି ବୋଲି ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲେ । ସେ ଆସୁଥିବା ଆଈାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଦେବଦାସ ଆଈା ବାରଣ୍ଡାରେ ଠିଆ ହୋଇ ପରାମର୍ଶ କରିଥିବାରୁ ଆଈା ମୋତେ ଡ଼ାକିଲେ କି ? ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ଆଈା ତୁମକୁ ଶୁଣାଗଲା କି ? ବୋଲି କହିଲେ ସେତେବେଳେ ଆଈା କୋଟି କେଶବରମରେ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ସଭା କରିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି ପ୍ରାର୍ଥନାକର ବୋଲି କହିଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଡ଼ାକିଲି ମା ବୋଲି କହିଲେ ?

ବାତ୍ୟାରେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ :

ମୁଁ (ଦେବଦାସ ଆଈା) ସାନିଟୋରିୟମରେ ଥିଲାବେଳେ ଜଣେ କଣ୍ଟ୍ରାକ୍ଟର ସହିତ କୁଡ଼ିଆ ଘର ବାନ୍ଧି ୪ ବର୍ଷ ହୋଇଥିଲା ବୋଲି କହିଲି ତାହା ଏବେ ରହିବନି ପକ୍କା ଘର ବାନ୍ଧ ବୋଲି କହି କେଶବରମ ପରିଧିକୁ ଯାଇଥିଲି ତାହା ୧୮ ମାଇଲ୍ ଦୂର ସେଇଠିକି ଯାଇ ଉଦ୍ଦିପନା ସଭା ଆୟୋଜନ କରିଥିଲି ତା ପର ଦିନ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଗୋଟେ କଥା କହିଲେ ସାନିଟୋରିୟମରେ ପରିସ୍ଥିତି ଭଲ ନାହିଁ ସେଥିଯୋଗୁଁ ତୁମେ ଶୀଘ୍ର ସାନିଟୋରିୟମକୁ ଚାଲିଯାଅ ବୋଲି କହିଲେ ସଭାସ୍ଥିତ ମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା କହିଲି ଆଈା ଏବେ ଗୋଟେ ସଭା କରିଅଛନ୍ତି । ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଚାଲିଯିବେ କି ? ବୋଲି କହିଲେ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିଲେ ନ କରିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ କହିବା ଯୋଗୁଁ ସାନିଟୋରିୟମକୁ ଶୀଘ୍ର ଚାଲିଆସିଲି ୪ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ମିର୍ତିପାଡୁ

ଗ୍ରାମ ଦେଇ ଆସିବାବେଳେ ୪ ମାଇଲ୍ ଦୂରରେ ବିସ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ମେଘ ଦେଖାଦେଇଥିଲା । ଆମେ ପହଞ୍ଚିଲା ପରେ ସମସ୍ତେ ସଜାଡ଼ି ହୋଇଥିଲୁ । ଏଥିରେ ବର୍ଷା ଆସିଯାଇଥିଲା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କୁଡ଼ିଆ ଉପରକୁ ଆସିଥିଲା ଆଜ୍ଞା କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇ ରନ୍ଧା ଘରକୁ ଗଲେ ଆଜ୍ଞା ସେଇଠାକୁ ପହଞ୍ଚିଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣି ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ୨ ଜଣ ଝିଅ ପିଲା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖରେ ବିପଦ ଆସିବ ନାହିଁ ବୋଲି ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ ବାବୁ ନନା ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଚିତ୍କାର କରିଥିଲେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ କରିପାରିନଥିଲେ । କୁଡ଼ିଆ ସବୁ ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା ୪୦୦ ଟଙ୍କା ମୂଲ୍ୟ ଔଷଧ ବୋତଲ ଭାଙ୍ଗି ଯାଇଥିଲା । ଗୋଡ଼ ଉପରେ ଟିଣ ପଡ଼ି ଜଣେ ଲୋକଙ୍କ ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ହୋଇଥିଲା । ଜଣେ ରୋଗୀ କିଛି ଦୂରକୁ ରୋଡ଼ ଉପରେ ଓଲଟି ପଡ଼ିଯାଇଥିଲା କେତେ କଷ୍ଟ ।

* ପରିସର ନଷ୍ଟ
* କୁଡ଼ିଆ ନଷ୍ଟ
* ଗୋଡ଼ରେ ଆଘାତ ହୋଇ ନଷ୍ଟ
* ରୋଗୀ କିଛି ଦୂର ଓଲଟିପଡ଼ିବା ନଷ୍ଟ

ଆଜ୍ଞା କମ୍ବଳ ଘୋଡ଼ାଇଲେ ମଧ୍ୟ ଦୁଃଖରେ ଥିଲେ କାହିଁକି ? ମେଘ ଦୂରରେ ଥିବା ସମୟରେ ନିକଟ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇଥିଲେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଅସୁସ୍ଥ ହୋଇନଥାନ୍ତା ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସାନିଟୋରିୟମକୁ ଯିବାପାଇଁ କହିଲେ ମୁଁ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରାମକୁ କିପରି ଚାଲିଯିବି ? ସେଥିପାଇଁ ନିକଟରେ ଥିବା ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇନଥିଲି ତାହା ପରେ ଆଜ୍ଞା ଏକ ସପ୍ତାହ ଅସୁସ୍ଥରେ ଥିଲେ ସେଥିରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ବିହନତା ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା ।

ବାଇବଲ ମିଶନ୍ ପ୍ରକାଶନ :

ଏହିପରି ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଜା କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ବେଳେ ପ୍ରଭୁ ବାଇବଲ ମିଶନ୍ ପ୍ରକାଶିତ କରି ସ୍ଥାପନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ ତେବେ ଆଞ୍ଜା ପ୍ରଭୁ ମିଶନ୍ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ମିଶନ୍ ବୃଦ୍ଧି ହେବାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଆବଶ୍ୟକ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦରମା ଦେବାର ଅଛି । ମୁଁ ଦେଇପାରିବି କି ? ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ଅଛି ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ କହନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି କହିଲେ । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ଏମାନେ ମୋ ଧ୍ୟାନରେ ରହିବେ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେବିନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଆଞ୍ଜାଙ୍କ ସହିତ କହିଲେ ଏ ପ୍ରକାର ''ନାହିଁ'' ବୋଲି ସେ ପଦକୁ ନେଇ ରହୁଥିବା ବେଳେ, ପ୍ରଭୁ ଅପରାହ୍ନ ୩ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ବାଇବଲ ମିଶନ ବୋଲି ପ୍ରକାଶିତ କରିଥିଲେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦିନ ୩୦ ଜଣ ଲୁଥେର ମିଶନ ପାଳକ ମାନେ ଧବଳେଶ୍ୱରରୁ ଆସିଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଞ୍ଜା ୧୦ ଦିନ ଆତ୍ମାବୃଷ୍ଟି ସଭା ଆୟୋଜନ କରିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରକୁ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଆସିଲା । ସେମାନେ ତାହା ସହି ନପାରି ଚିତ୍କାର କରିଥିବା ବେଳେ ସେ ସାନିଟୋରିୟମରେ ଥିବା ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯାଇ ଏହି ବିଷୟ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ କହିଦେଲେ । ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଜା ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରଖିବାରେ, କ'ଣ ରାତିସାରା ଚିତ୍କାର କରୁଥିଲେ ବୋଲି ବଡ଼ ନ୍ୟୁଡ଼ାରପାର୍ ବିଦେଶି ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଜାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ପଚାରିଲେ ତେବେ ଦେବଦାସ ପିତା ଆଞ୍ଜା ସେମାନେ ଆତ୍ମା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ କହିଲେ ସେଥିଯୋଗୁଁ ମୁଁ କହିଥିଲି । ଆମ ମିଶନ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ବାଇବଲରେ ଥିବା ଯୋଗୁଁ ଶିଖିବା

ବୋଲି କହିଲେ ମୁଁ ସଭା ଆୟୋଜନ କଲି । ଏମାନେ ଆମ୍ଭ ଅନୁଗ୍ରହ ପାଇଲେ ସେତେବେଳେ ସମସ୍ତେ ମିଶି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଣ୍ଣୟ ନେଲେ । ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନକୁ ନ ଆସିବାକୁ କହିବା ବୋଲି ନିଷ୍ପତି ନେଇଥିଲେ । ସେଥିଯୋଗୁଁ ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ପାଳକକୁ ପଚାରିଲେ ମୁଁ ତାଙ୍କୁ କହିପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ ଶେଷକୁ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ କହିବା ପାଇଁ କହିଲେ ସେ ମଧ ମୁଁ କହିପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । କେହି ମଧ ଆଗକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ସେପରି ଭାବେ ରାତ୍ରି ୧୧ ଘଣ୍ଟା ହେଲା ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତାହା ହୋଇନଥିଲା । ସମସ୍ତେ ସେ କଥା ଛାଡ଼ିଦେଲେ ରବିବାର ଆସିଲା ଆରାଧନା ବେଳେ ବିଜୟରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା ଗୋଟେ ପଟେ ଏଲିୟା ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ୟପଟେ ଆଜ୍ଞା ପାଖରେ ଥିଲେ । ଆଉ ଶେଷକୁ ସେ ମଣ୍ଡଳୀର ପାଳକ ହିଁ ଦେବଦାସ ପିତାକୁ ଆପଣ ମେଜ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ନାହିଁ ବୋଲି କାଗଜରେ ଲେଖି ପଠାଇଲେ । ବିଦେଶୀ ଦରମା ଦେଉଥିବା ଯୋଗୁଁ ତାଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣିଲେ ବହିଷ୍କାର କରିବେ ବୋଲି ସେ ପାଳକ ଭୟ କରିଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୋତେ ମେଜ ପାଖକୁ ଆସନାହିଁ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି । ତୁମେ ହିଁ ଆସି ଭୋଜନ ଦିଅ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ମେଜ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ଯାଜକ ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରି ପାଳକ ଭାବରେ ସବୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପାଳକ ଯେପରି କହିବେ ସେପରି କହି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ ସେପରି ଦେଲାବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ କୂପରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଧବଳ ବର୍ଣ୍ଣର ଜଳକୁ ଗୋଡ଼ି ଭର୍ତ୍ତି କରାଉଥିଲା ତେବେ ତାହା କ'ଣ ମୋତେ ବୁଝା ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ତାହା କ'ଣ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମଧ ଆଜ୍ଞା

ପଚାରିନଥିଲେ, ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ ସେ ସମୟରେ ଆତ୍ମା ପ୍ରାପ୍ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ସ୍ଥିରତ୍ୱ :

Rev. P. ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଲୁଥେର ମିଶନ ପକ୍ଷରେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । ତହିଁରେ ଆମେ ଚାଲିଯାଉ କହିବାରୁ, ତୁମ ଆଜ୍ଞା ଚାଲିଗଲେ ବୋଲି ଲେଖିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିବା ଉତ୍ତର । ଯୋଶେଫଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଭାଇମାନେ ମିଶରକୁ ପଠାଇ ଦେଲେ ? ନା ଅତଏବ ଈଶ୍ୱର ପଠାଇଲେ ! ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କଲେ ଦୁଇଜଣ ପଠାଇଲେ ଉଦାହରଣ : ଜଣେ ପିତାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପୁତ୍ର ଥିଲା । ଜଣେ ବିଦେଶୀ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଦୋଷ ପକାଇ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ବହିଷ୍କାର କରିବା ପାଇଁ ଆଲୋଚନା କଲେ । ପିତାଙ୍କୁ ଏହି ଖବର ପହଞ୍ଚି ଥିଲା । ପିତା ପୁତ୍ରଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ସେ ବିଦେଶୀ ବହିଷ୍କାର କରିବା ପୂର୍ବେ ହିଁ ଚାକିରୀକୁ ଇସ୍ତଫା କରି ଆସ ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ କହୁଥିବା କଥା ସତ୍ୟ । ସେମାନେ ଚାଲିଯାଉ ବୋଲି କହିବା ସତ୍ୟ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ତାହା ହୋଇଥିବାରୁ ସେଥିପାଇଁ ତାହା ହିଁ ସତ୍ୟ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ପୃଥିବୀକୁ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ :

ସାରା ପୃଥିବୀକୁ ସୁସମାଚାର ପଠାଇବାକୁ ଭାରତ ମୂଳ ସ୍ଥାନ ହେବ । ଏହା ସଫଳ ହେବ ବୋଲି ଅପେକ୍ଷା କରୁଅଛି ।

Bible Mission HQ Guntur

ଜଣେ ଖବର କାଗଜ ଅଧିପତି ଏହି ଖବର ଛାପି ପାରିବ କି ? ବୋଲି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ, ଛପାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ଉପଦେଶକ ଏହି ଉପନ୍ୟାସରେ କାହିଁକି ? ଏହିପରି କହିଲେ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କହିଲେ ବୋଲି କହିଲେ ମାତ୍ର ଅମକ ବର୍ଷରେ ହେବ ବୋଲି କହିଲେ ନାହିଁ । ତାହା କେବେ ହେବ ଜଣାନାହିଁ କହିଲେ । ପୃଥିବୀ ସାରା ସୁସମାଚାର ଯିବାକୁ ଆମେରିକା, ୟୁରୋପ ମହାଦେଶ ହୋଇଥାନ୍ତା ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁ ଭାରତ ଦେଶକୁ ମନୋନୀତ କରିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ନିଷ୍ଠା :

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଜଣେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ପୋଷଣ କରି ବଡ଼ କରାଇ, ମୁଦ୍ରଣ ଅଫିସରେ ଚାକିରି ଦେଲେ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କିଛି କାଳ ଚାକିରୀ କରି, ବିଦେଶୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କହିଲେ ମୋତେ ଦରମା ଯଥେଷ୍ଟ ହେବନାହିଁ ଅଧିକ କରିବା ପାଇଁ କହିଲା । ମୋତେ ଜଣାନାହିଁ ମୁଁ ଦେବି ନାହିଁ, ସେତିକି ହିଁ ଦେବି ବୋଲି ବିଦେଶୀ କିଛି କାଳ ଏମିତି ବିତାଇଲା ସେପରି ବାରମ୍ବାର ମାଗି, ଶେଷକୁ ଦରମା ଅଧିକ ନ କଲେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ନାହିଁ କାମ ଛାଡ଼ିଦେବି ବୋଲି କହିଥିବାର ବିଦେଶୀ ମହିଳା ଶୁଣି, ତୁମ କଷ୍ଟ ତାଙ୍କୁ ଜାଣିବା ସମୟ ଆସିବାବେଳେ, ସେ ଦରମା ଅଧିକ କରିବେ । ତୁମେ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କଲେ ଏହାଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଆସିବ ବୋଲି ସେ କହିଥିଲେ । ସେ ପରାମର୍ଶ ତାକୁ ଭଲ ଲାଗିଲା ନାହିଁ ଦରମା ଅଧିକ ନ କଲେ ମୁଁ ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିଦେବି ବୋଲି ବିଦେଶୀ ସହିତ କହିବାରୁ ଛାଡ଼ିଦିଅ କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ସେ

ଚାକିରୀ ଛାଡ଼ିଦେଲା । ସେତେବେଳେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ବେଳେ ଆସିବା କଷ୍ଟଠାରୁ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟକୁ, ବସ୍ତ୍ରକୁ ବହୁତ ସମସ୍ୟା ହୋଇ ଶେଷକୁ ମରିଗଲା । ସେହିପରି ବାଇବଲ ମିଶନରେ ଆମ ଦ୍ୱାରା (ଦେବଦାସ ପିତା) କେ. ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଈାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଉ କେତେକଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ଯେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ଆସିଲେ ମଧ ଛାଡ଼ି ଯିବନାହିଁ ବୋଲି ମୁଁ କହୁଅଛି ।

ଲୁଥର ମିଶନ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କ ସହିତ ତର୍କ :

୧୯୩୮ ଜାନୁୟାରୀରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଲିଖନ ଦ୍ୱାରା ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଲୁଥେରେନ ମିଶନ କମିଟିମାନେ ମୋତେ ପଚାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉତ୍ତର ଦେଇଥିଲି । କୋଲମନ୍ ବିଦେଶୀ କହିବା ବିଷୟ କ'ଣ ମାନେ, ଆପଣଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ବାଇବଲରେ ଅଛି ମାତ୍ର ଲୁଥେରେନ୍ ମିଶନରେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଆମେ କହିବା ବିଷୟ କ'ଣ ମାନେ ‘‘ଏବେ ହେଲେ ଯୋଗ କରନ୍ତୁ’’ ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ଏବେ ହେଲେ ମଧ ସାରା ମିଶନ ବୁଲି ଶିକ୍ଷା କରିବୁ । ସେତେବେଳେ ସେ କହିବା ବିଷୟ ହେବନାହିଁ । **step out** ବାହାରକୁ ଯାଉ । ଅନ୍ୟ ମଣ୍ଡଳୀ ଭାବରେ ଆୟୋଜନ ହୋଇ, ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ । ସେତେବେଳେ ଆମେ ଅନ୍ୟ ମିଶନମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛୁ ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ ସମ୍ମାନ ଦେବୁ ।

୧୯୩୮ ଫେବୃୟାରୀ ମାସରେ ‘‘ଇସ୍ତଫା’’ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ । ତାପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କମିଟି ସମାବେଶ ହୋଇ । ଏହା ପରେ ଲୁଥେରେନ୍ ମିଶନ

ଅଧୀନରେ ରହିବି ବୋଲି ସନ୍ତକ କର ବୋଲି କହିଲେ । ମୁଁ ସଭାକୁ ନଯାଇ ଇସ୍ତଫା କାଗଜ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖି କମିଟିକୁ ପଠାଇଥିଲି । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ଦୁଃଖ କଲେ । ସଭା ସମାପ୍ତ ହେଲାପରେ ନ୍ୟୁଡ଼ାର୍ପର ବିଦେଶୀ ଆସି ବହୁତ ସମୟ ମୋ ସହିତ କତାବାର୍ତ୍ତା କରି ମିଶନ ଭିତରକୁ ଆସ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେମାନେ **step out** ବୋଲି କହିଲା ପରେ ପଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ ପଛକୁ କ'ଣ ପାଇଁ ଯିବି ? ସେ କଥା ଆପଣ ଶୁଣିଲେ ନା ! ବୋଲି କହିଲି । ହା ମୁଁ ଶୁଣିଲି ବୋଲି କହିଲେ । ଏହି କାରଣ କି ? ବୋଲି ମୁଁ କୋଲମନ୍‌ଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ କହିବି ବୋଲି ଚାଲିଗଲେ । କୋଲମନ ବିଦେଶୀ ଆସି ୨ ଘଣ୍ଟା ମୋ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ତାହା ପରେ ଆପଣ ସେହି ଇସ୍ତଫାକୁ ରଦ୍ଦ କରିବାର ଅଛି ବୋଲି କହି ଚାଲିଗଲେ । ତାହା ପରେ ମୁଁ ସେହି ଇସ୍ତଫାକୁ ମୁଦ୍ରିତ କରି ସବୁ ଅଞ୍ଚଳ ମିଶନାରୀମାନଙ୍କୁ, ପାଳକମାନଙ୍କୁ ମୋତେ ଜାଣିଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲି ।

ଆପଣ ଲୁଥେରେନ ମିଶନରେ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପବିତ୍ରାତ୍ମାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ବୋଲି ମୋତେ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଲାଗିଥିଲା । ବୋଲି ନାଇଡ଼ାର୍ପର ବିଦେଶୀ ମୋତେ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । **step out** ବୋଲି ନ କହିଲେ ଲୁଥେରେନ ମିଶନରେ ହିଁ ରହିଥାନ୍ତି । ମାତ୍ର ଇସ୍ତଫା ଦେବା ପୂର୍ବରେ **step out** କହି ସେମାନେ ରଦ୍ଦ କରିଦେଲେ । ପ୍ରଭୁ ମୋତେ କ'ଣ କହିବେ କେମିତି ଜଣା । ପବିତ୍ରାତ୍ମା ସେମାନଙ୍କୁ, ତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ କହିବାର ଅଛି ନା, ମାତ୍ର କହିନାହାନ୍ତି । ନ କହିଲେ କେମିତି ମୁଁ ଲୁଥେରେନ ମିଶନକୁ ପୁନର୍ବାର ମୁଁ ଯିବି ?

ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ - **come out as a Prince of an Army** ମାନେ ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟର ଯୁବରାଜା ପରି ବାହାରକୁ ଆସି ଯାଉ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ୨ ତାରିଖରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ । ଜଣେ ପବିତ୍ର ବ୍ୟକ୍ତି ଦର୍ଶନରେ ଗୋଟିଏ କୋଠରିରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ କୋଠରି ଭିତରକୁ ଢ଼େଇଁଲା । ୧୮୯୨ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସ ୧ ତାରିଖରେ ଲୁଥେରେନ ମିଶନ ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କରିଥିଲି । ୧୯୩୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ୧ ତାରିଖରେ ପ୍ରଭୁ ବାହାରକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ ।

ଶୁଦ୍ଧ (ସଠିକ) ବାଇବଲ ମିଶନ :

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ ଆଙ୍କାଙ୍କର ଛୋଟ ବୟସରେ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ନିକଟରେ ବାରଣ୍ଡାରେ କୁକୁର କଣ୍ଢେଇ ରଖୁଥିଲେ । ଆସୁଥିବା ଲୋକମାନେ ସେହି କୁକୁରକୁ ଦେଖି କାମୁଡ଼ିବ ଦୌଡ଼ିଯିବେ । ସେପରି ରହୁଥିଲା ସେ କୁକୁର କଣ୍ଢେଇ, ବୋଲ ଜାଣିଥିବା ଲୋକ ତାହା କୁକୁର କଣ୍ଢେଇ ବୋଲି କହିଲେ ସତ୍ୟ କି ବୋଲି କହିବେ । ଅଠାରେ ବିଛାକୁ ତୟାର କରିବେ ପିଲାମାନେ ତାହା ଦେଖି ସତ୍ୟରେ ବିଛା ବୋଲି ଭାବିବେ । ଆମ ମିଶନ ନା କେତେକ ଲୋକ ରଖୁଛନ୍ତି (ତାହା ଶୁଦ୍ଧ ବାଇବଲ ମିଶନ ନାହିଁ) କୁକୁର ପରି କୁକୁର, ବିଛା ପରି ବିଛା, ସିଙ୍ଘ ପରି ସିଙ୍ଘ କାଢୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ସତ୍ୟରେ ତାହା ସଠିକ ନାହିଁ । (ଏହି ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀକୁ ୨୦୦୦ ଖର୍ଚ୍ଚ ନକଲେ ଏହି ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀ ହେବନାହିଁ) ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମିଶନ । ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ସେ ହିଁ ପଇସା ଦେବେ । ଆପଣମାନେ ସମସ୍ତେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ, ବାହାରେ ଥିବା ବିଷୟ ସବୁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବାର ଅଛି ଭଲ ନ ପାଇଲେ ମଧ୍ୟ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ବ୍ୟାପ୍ତି :

ପ୍ରଭୁ ବାଇବଲ ମିଶନ କାହାକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । (୧) ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ (୨) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ (୩) ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ (୪) ପାଞ୍ଚ ମହାଦେଶକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଶାନ୍ତିଭଙ୍ଗରେ ଥିବା ରାଜ୍ୟ ଦେଶକୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ବାଇବଲ ମିଶନ ଚାଲିଗଲା । ସେଥିପାଇଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ଧର୍ମ ଭଲ ପାଉନଥିବା ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଉପରେ ବିଦ୍ୱେଷ, ଆମ ଉପରେ ବିଦ୍ୱେଷ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳରେ ଥିବା ଶୟତାନକୁ ମଧ୍ୟ ଆମ ଉପରେ ବିଦ୍ୱେଷ ସେଥିପାଇଁ ସେ ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ ଦିନ ରାତ୍ରି ପୀଡ଼ିତ କଲା । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଭୟ କଲେନାହିଁ । ଆମେ ମଧ୍ୟ ଡ଼ରିବାର ନାହିଁ ।

ବାଇବଲ ମିଶନବାସୀଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ :

☆ ଅନ୍ୟ ମିଶନରେ ନଥିବା ଆନନ୍ଦ ବାଇବଲ ମିଶନରେ ଅଛି । ବାଇବଲ ମିଶନମାନେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଠିକ୍‌ରେ ଚାଲିଲେ ସେମାନେ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ଯିବାବେଳେ ଅଧିକ ଆନନ୍ଦ ରହିବେ । (୧) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖୀଷ୍ଟ ସ୍ୱୟଂ ଭାବରେ କହିଥିଲା ମିଶନ ଭିତରେ ରହୁଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟକୁ ଆସିଥିଲି ତାହା ହିଁ ମୋର ଆନନ୍ଦ ଏହା ମୋର ଆନନ୍ଦରେ ଗୋଟିଏ ଅଟେ । (୨) ଅନ୍ୟ ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣିଥିବା ଶିକ୍ଷା ବାଇବଲ ମିଶନରେ ଶିଖି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଆସିଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ । (୩) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ଏହିପରି ଅନୁଭୂତି ପାଇନଥିଲି, ଯାହା ବାଇବଲ ମିଶନରେ ହିଁ ପାଇଲି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ ।

ଦର୍ଶନ ଆତ୍ମା ବୃଷ୍ଟି । (୪) ମୁଁ ବାଇବଲ ମିଶନରେ ପ୍ରବେଶ କଲି ଆମ ନେତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭୂଲ ଅଛି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ସେ ମିଶନ୍‌ରେ ଅଛି ପରିତ୍ୟାଗ କରିନାହିଁ ବୋଲି ଆନନ୍ଦ । (୫) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୋତେ ହେଲେ କହିଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ଦେବଦାସ ପିତା କହିଥିଲେ । ତାଙ୍କ କଥା ଶୁଣି ଦୈବିକ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଭାବରେ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ମାନବ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଭାବରେ ମଧ୍ୟ ମୁଁ ଅନୁସରଣ କରୁଅଛି ବୋଲି ଆନନ୍ଦ ନର ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଆନନ୍ଦ ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କର । (୬) ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଦୁଇଜଣ ଚାଲିଯାଇ କିଛି ଦିନ ପରେ ଫେରି ଆସିଲେ । କିଛି ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ ଏମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆନନ୍ଦ ମାତ୍ର ରହିଯାଇଥିବା ମାନଙ୍କୁ ସେ ଆନ୍ଦ ନାହିଁ । (୭) ଆଉ ଜଣେ ମଧ୍ୟ ଚାଲିଗଲେ । ଫେରି ଆସିଲା ପରେ ପ୍ରବେଶ କରିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଅନ୍ୟ ମିଶନକୁ ସେ ଗଲାନାହିଁ ଶେଷକୁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ । ଏହା ଆଭ୍ୟନ୍ତରିଣ ବାଇବଲ ମିଶନ ହୋଇଅଛି ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ଭିତରକୁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କହିଲେ ହିଁ ଆସିବାର ଅଛି, ଜ୍ଞାନ ଯୋଗୁଁ, ବିବେକ ଯୋଗୁଁ, ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ଆସିବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିବି ନାହିଁ । (୧) ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଉଠାଇ ଦେଖାଉ (୨) ଉଚ୍ଚ କର (୩) ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କେଉଁଠିକି ଚଳାଇବେ, ପୁଣି ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଡ଼ାକିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେଇଠି ହିଁ ରହିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏକତା ଥିଲେ ଯେକୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ମଧ୍ୟ ସଫଳ ହେବ । ଏକତାରେ ରହିବାର ଅଛି ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ବାଇବଲ ମିଶନ :

ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପରସ୍ପର ଭାବରେ ଦେଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ତାହା ବାଇବଲ ମିଶନ, ତୁମେ ଗୀତ ମିଶନ ବୋଲି ନା ଦିଅ ବୋଲି ବ୍ୟଙ୍ଗ କରିବା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଥିଲା । ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାହାର ପିତା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇବାକୁ ଆଣିଥିଲେ । ୧୦ ଶ୍ରେଣୀ ପରୀକ୍ଷାରେ ଉତ୍ତୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଆଣିଥିଲେ । ହେଲେ ଦେବଦାସ ପିତା ସେ ପିଲାକୁ କହିଲେ ତୁମେ କୋଠରି ଭିତରକୁ ଯାଇ ୧୯ ମିନିଟ ପ୍ରାର୍ଥନା କର ! ମୁଁ ଯାଇ ମୋର ଅଳ୍ପ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ଆସିବି ବୋଲି କହି କୋଠରି ଭିତରକୁ ପଠାଇଲେ । ସେ ପିଲାର ବାପା ବାରଣ୍ଡାରେ ମେଜରେ ବସିଥିଲେ । ୧୦ ମିନିଟ ପରେ ଦେବଦାସ ପିତା ଆସି କବାଟ ଠକ୍ ଠକ୍ କରି ବାହାରକୁ ଆସ ବାବୁ ! ବୋଲି ଡ଼ାକି କୁହ କହିଲେ । ସେ ପିଲା ହାତ ଯୋଡ଼ି ଠିଆ ହୋଇ ଆଜ୍ଞା ! ପ୍ରଭୁ ମୋ ସାମ୍ନାରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଛାତି ଉପରେ, 'ବାଇବଲ ମିଶନ୍' ବୋଲି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଅକ୍ଷରରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହୋଇ ଲେଖାହୋଇଅଛି' ବୋଲି କହିଲେ । ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ମିଶନ ନାହିଁ କି ? ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଲେ । ସେ ପିଲା ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲେ । ଏହିପରି ସେ ପିଲା ସେ ଦେଖିବା ମାତ୍ର ନୁହେଁ ଅନେକ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶନ :

ସେ କାଳର ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶନ ନିମନ୍ତେ ଅନେକ

ଲୋକଙ୍କୁ ରହିଥିବା ସନ୍ଦେହ, ସଂଶୟ, ଆପତ୍ତିକୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ (ଦେବଦାସ ପିତା) ସ୍ୱୟଂ ଦେଇଥିବା ଉତ୍ତର ଏହି ତଳେ ତାଲିକା କରାଇଅଛି । ଆମେ ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ଆମ ଉପରେ ଅନେକ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରୁଛନ୍ତି । କିଛି ଗୁଡ଼ିକ ଏହି ତଳେ ପ୍ରକାଶ କରୁଅଛି ।

୧. ପ୍ରଶ୍ନ : ବାଇବଲ ମିଶନ ବୋଲି ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ଈଶ୍ୱର ବାୟୁରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ ବୋଲି ଆପଣ ଘୋଷଣା କଲେ ନା ! ସେପରି ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ମିଶନ ଧୂଳି ପରି ବାୟୁରେ ଚାଲିଯିବ ନା !

ଉତ୍ତର : ବାୟୁ କାହା ନିକଟକୁ ଯିବ ଆମ ମିଶନ ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବ । କାହିଁକି ମାନେ ଏହା ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମିଶନ । ବାୟୁ ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ଦାନ ନା !

୨. ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥିତିକୁ ଆଣିଥିବା ଆମେରିକାନ୍ ଇଭାଞ୍ଜିଲିକାନ୍ ମିଶନକୁ ଛାଡ଼ିବା ନ୍ୟାୟ କି ?

ଉତ୍ତର : ମୁଁ ଦ୍ୱେଷଭାବନା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର, ମୋତେ କୌଣସି ଗୋଟିଏ କଷ୍ଟ ହେବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର, କୌଣସି ଗୋଟିଏ ଦୋଷ ମୋ ଉପରେ ରହିବା ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର, ପୋଷଣ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇନଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେ ମିଶନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କଲେ ମହାଦୋଷ, ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱର ପଳାଇ ଆସି କହିବାରୁ ଚାଲି ଆସିବା ନ୍ୟାୟ ନା ! ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଆସ କହିଲେ ଆସିବ ନାହିଁ କି ? ମୋତେ ସମ୍ମାନ ଦେଇ, ପ୍ରେମରେ ଦେଖିଥିବା ମିଶନକୁ ଛାଡ଼ିବା କେତେ କଷ୍ଟର

ବିଷୟ ? ଲୁଥେରେନ୍ ମିଶନକୁ ମୁଁ ନିତ୍ୟ କୃତଜ୍ଞତା ହୋଇଅଛି । ଶିକ୍ଷକ, ଜଣକ ହେଇଥିବା, ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଥିବା ମୋ ଜନନୀ ରହି ବିତାଇବା ମିଶନକୁ ଛାଡ଼ିବା ସହଜ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ନା !

୩. ପ୍ରଶ୍ନ : ବୃଦ୍ଧା ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ, କଳ୍ପନା ଯୋଗୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ଭୂଲ ଦର୍ଶନ ହେଇଥିବ ବୋଲି କେତେକଙ୍କ ଅଭିମତ ।

ଉତ୍ତର : ସେଥିପାଇଁ ନା, 'ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମାଗି ଜାଣନ୍ତୁ ବୋଲି' ଆରମ୍ଭରୁ ଆପଣଙ୍କ ନିବେଦନ କରୁଅଛୁ ମୋର କଳ୍ପନା ଭୂଲ ହେଲେ, ତୁମ କଳ୍ପନା ମଧ୍ୟ ଭୂଲ ବୋଲି ମୁଁ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

୪. ପ୍ରଶ୍ନ : ସବୁ ଦର୍ଶନ ସତ୍ୟ କି ?

ଉତ୍ତର : ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳରେ ଆମ ମିଶନରେ ଦର୍ଶନ ଦାନ ପାଇଥିବା ଲୋକ ଅନେକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଯୌବନ ପ୍ରାୟରେ ଥିବା ଲୋକ । ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଉଠିଥିବା ସନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ମୋ ଦର୍ଶନ ସ୍ଥିର ହେଉଅଛି । ଆପଣଙ୍କୁ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଥିଲେ । ଗୁଣ୍ଟୁରୁ, ବିଜୟାଓ୍ୱାଡ଼ା, ଏଲୁରୁ, ତାଡ଼େପଲିଗୂଡେଂ, କାକିନାଡ଼ା ବୋଲି ସହରରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ହେଉଥିବା ସାନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀକୁ ପ୍ରଭୁ, ସ୍ୱର୍ଗ ପବିତ୍ରଗଣ, ଦେବଦୂତମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, କଥା ହେଉଛନ୍ତି ଭୂଲୋକ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କ ଆତ୍ମା ମଧ୍ୟ ଆସୁଅଛି । ପ୍ରଭୁ ନେଇକି ଆସୁଛନ୍ତି । ପିଶାଚିମାନେ ମଧ୍ୟ ବେଳେ ବେଳେ ଆସିବାକୁ ଦୋଉଛନ୍ତି । ଦର୍ଶନରେ ଶୁଣାଯାଉଥିବା କଥା ସମ୍ମିଳନୀ ସଭ୍ୟମାନେ ଲେଖୁଛନ୍ତି । କିପରି ପାପୀ ହେଲେ, ଯେ କୌଣସି ଧର୍ମର ଲୋକ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୈବିକ ସାନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀ ରଖି ପାରିବେ ।

୫. ପ୍ରଶ୍ନ : ଦର୍ଶନ ହେଉଅଛି ବୋଲି ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋକ ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ନା ?

ଉତ୍ତର : ଏହା ସତ୍ୟ । ସେମାନେ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖା ଦେଇଥିବାମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଜୀବନ ଅନନ୍ତରେ ଯିବେ ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯିବେନାହିଁ ।

୬. ପ୍ରଶ୍ନ : ଶକ୍ତିପୂଜା କରୁଥିବାମାନଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ ଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି ଏହା କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର : ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ । ଶକ୍ତିକୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆସି ଦେଖା ହେବେ । ଶକ୍ତି ପୂଜା କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ ବୋଲି ବାଇବଲ ପଦ ଅନେକ ଅଛି । ମୋଶା ସର୍ପ କଲା ବେଳେ ମାୟାବୀମାନେ ମଧ୍ୟ ସର୍ପ କଲେ ନା ! ପାଉଲ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣି ମାୟାବୀମାନେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରନ୍ଥ ସବୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଭକ୍ତ ହେଲେ । ତହୁଁ ମୋଶା ଆହରଣ ଫାରୋ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସଦା ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରମାଣ କର୍ମ କଲେ, ପୁଣି, ଆହରଣ, ଫାରୋ, ଓ ତାଙ୍କ ଦାସମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ତଳେ ପକାନ୍ତେ, ସେ ଗୁଡ଼ିକ ସର୍ପ ହେଲା । ତେବେ ଫାରୋ ଆପଣା ପଣ୍ଡିତ ଓ ଗୁଣିଆମାନଙ୍କ ଡ଼ାକିଲେ । ତହିଁରେ ମିସ୍ରୀୟ ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ମଧ୍ୟ ଆପଣମାନଙ୍କ ମାୟାରେ ସେପରି କଲେ । ଅର୍ଥାତ୍, ସେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଆପଣା ଆପଣା ଯଷ୍ଟି ତଳେ ପକାନ୍ତେ ତାହା ସର୍ପ ହେଲା ମାତ୍ର ହାରୋଣଙ୍କ ଯଷ୍ଟି ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଯଷ୍ଟିକୁ ଗ୍ରାସ କଲା । ତହିଁରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ବାକ୍ୟାନୁସାରେ ଫାରୋଙ୍କର ହୃଦୟ କଠିନ ହେଲା । ଓ ସେ ସେମାନଙ୍କ କଥାରେ ମନୋଯୋଗ କଲେ ନାହିଁ । ଯାତ୍ରା ୭:୧୦-୧୩).

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷକ ପାଉଲ କରିଥିବା ଶିକ୍ଷା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କର୍ମ ଦେଖି ମନ୍ତ୍ରଜ୍ଞମାନେ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ପୋଡ଼ି ପକାଇଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୧୯:୧୯)

ଗୋଟିଏ ଧର୍ମକୁ କିମ୍ବା, ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ, ତୁଚ୍ଛ ମନ କରିବା ଉଚିତ ନାହିଁ । ସବୁ ଧର୍ମରେ ଦୈବ ଲାବନ୍ୟ, ନୀତି ଶିକ୍ଷା, ଉତ୍ତମ ପରମ୍ପରା, ସଚାରିତ୍ର, ଏହିପରି ଅଛି ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନାହିଁ, ଏହା ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରସିଂହଗ କହିଥିବା କଥା ।

୭. ପ୍ରଶ୍ନ : ଦର୍ଶିନାଦୀମାନେ ବାଇବଲ କାଳ ବୃତାନ୍ତ । ବର୍ତ୍ତମାନ କାଳ ବୃତାନ୍ତ ନାହିଁ ନା !

ଉତ୍ତର : ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ କାଲି, ଆଜି ସଦାକାଳ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାର ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବାଇବଲରେ ନାହିଁ କି ? (ହେବ୍ରି ୧୩:୮) ବାଇବଲରେ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ସବୁ ଆବଶ୍ୟକ ଯୋଗୁଁ ଆଜି ମଧ୍ୟ ହେବ । ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପ୍ରଭୁ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଠାରୁ ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । (ଯୋହାନ ୧୪:୧୨)

୮. ପ୍ରଶ୍ନ : ମେଜି ପାଖକୁ ମିଶନରିମାନେ କାହିଁକି ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର : ମୁଁ ସଭ୍ୟତ୍ୱକୁ ଛାଡ଼ିଥିବା ଯୋଗୁଁ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ ।

୯. ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣ ସଭ୍ୟତ୍ୱକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ ନା ! ମେଜ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ଦେବେ ବୋଲି କାହିଁକି ଭାବିଥିଲେ ?

ଉତ୍ତର : ମେଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମେଜ, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଲି । ଯେ କୌଣସି ମିଶନମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆସିବା ପାଇଁ ଦେବେ । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ଆସିବାକୁ ଦେବେ ବୋଲି ଭାବିଥିଲି । ଇସ୍ତଫା ଦେଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ

ମୁଁ ଆହୁରି ଲୁଥେରେନ ମିଶନରେ ସଭ୍ୟ ବୋଲି ଭାବିଥିଲି । ମଣ୍ଡଳୀ ଦେଲା ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀର ଅଧିକାରୀ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଭୁ ଦେଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି କଲେ । ତାଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଶଂସା ।

୧୦. ପ୍ରଶ୍ନ : ଲୁଥେରେନ ମିଶନମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ ଦେବେ ବୋଲି କହିଲା ବେଳେ କାହିଁକି ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ ।

ଉତ୍ତର : କରିପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲି ।

୧୧. ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ ନଥିଲେ, ଆଉ ଜଣଙ୍କୁ ଅଭିଷେକ ଦେଲେ ବୋଲି ଜାଣିଅଛୁ, ଏହିପରି ଦେବା ଠିକ୍ କି ?

ଉତ୍ତର : ୧୯୧୭ ମସିହାରେ ମୁଁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ମିଳନୀରେ ଥିଲାବେଳେ ତ୍ରିଏକ ଈଶ୍ୱର ଆସି ମୋତେ ଅଭିଷେକ ଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ପଳକମାନେ ନଥିବା ସମୟରେ ଅଭିଷେକ, ବାପ୍ତିସ୍ମ, ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଚଳାଇପାରିବି ।

୧୨. ପ୍ରଶ୍ନ : ସେ ଅଭିଷେକ ପାଇଥିବା ସମୟରେ ଥିବା ଲୋକ ବର୍ତ୍ତମାନ କେହି ଅଛନ୍ତି କି ?

ଉତ୍ତର : ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ମାର୍ଚ୍ଚରେ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ 'ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ହିଁ ମୋର ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା' ବୋଲି କହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ମାତ୍ର 'ସେ ୧୯୩୮ରେ ମୋତେ ଲେଖିଥିବା ଚିଠିରେ ସେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ମିନିଟସ ଅଛି' ତାହା ମୁଁ ଏବେ ହିଁ ଆମ ପତ୍ରିକାରେ ମୁଦ୍ରିତ କରିଅଛି ।

୧୩. ପ୍ରଶ୍ନ : ୟୁରୋପ, ଆମେରିକା ପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ନ କରି ଭାରତରେ ହିଁ କାହିଁକି ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଉତ୍ତର : ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରି ଜାଣିବାର ଅଛି । ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ଜ୍ଞାନୀ ଓ ବୁଦ୍ଧିମାନ ଲୋକମାନଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଗୁପ୍ତ ରଖି ଶିଶୁମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶ କଲ, ଏ ନିମନ୍ତେ ତୁମ୍ଭର ସ୍ତୁତିବାଦ କରୁଅଛି । ହଁ ପିତା, କାରଣ ଏହା ତୁମ୍ଭ ଦୃଷ୍ଟିରେ ସନ୍ତୋଷର ବିଷୟ ହେଲା । (ମାଥିଉ - ୧୧:୨୫-୨୬)

ପୁଣି, ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ ତୁମେମାନେ ସମୁଦାୟ ଜଗତକୁ ଯାଇ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତି ନିକଟରେ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା କର । (ମାର୍କ ୧୬:୧୫) ଧଳା ବିଦେଶୀ ମାନଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶିତ କରିଥାନ୍ତେ, ଏହି ୧୮ ବର୍ଷରେ ସର୍ବଜଗତକୁ ଏହି ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ ମାତ୍ର, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପଦ୍ଧତି ନୁହେଁ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଧର୍ମ ବ୍ୟାପ୍ତି ହେବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ ପଇସା ସଂଗ୍ରହ କରିପାରିବା । ଗୋଟିଏ ମିଶନ ମାତ୍ର, ଗୋଟିଏ ସମାଜ ମାତ୍ର, ଗୋଟିଏ ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜନ୍ମ ହୋଇନି ।

୧୪. ପ୍ରଶ୍ନ : ବାଇବଲ ମିଶନ ଭିତରକୁ ଆସିନଥିବା ମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ ନା ? ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରବେଶ ନାହିଁ ନା ?

ଉତ୍ତର : ପରିତ୍ରାଣ ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ । ସବୁ ମିଶନରେ ପରିତ୍ରାଣ ଶିକ୍ଷା ଅଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ । ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଲୋକମାନେ କ୍ରୁଶ ଉପରେ ଚୋର ପରି ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ।

୧୫. ପ୍ରଶ୍ନ : କେତେ ଜଣ ଭକ୍ତ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ କାହିଁକି ପ୍ରଭୁ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଉତ୍ତର : ତାହା ମୋତେ ପଚାରିବା ପ୍ରଶ୍ନ ନୁହେଁ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ (୧) ତିନି ଜଣ ପୁତ୍ର ଥିଲେ ଈଶ୍ୱର ନୋହଙ୍କୁ କାହିଁକି ନିର୍ମାଣ କାର୍ଯ୍ୟ ସମର୍ପଣ କଲେ ? (୨) ଯାକୁବଙ୍କୁ ୧୨ ଜଣ ପୁତ୍ର

ଥିଲେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ଯୁଦାକୁ ପିତାମହ ଭାବରେ ମନୋନୀତ କଲେ ? (୩) ଅନେକ ଜଣ କନ୍ୟମାନେ ରହିଲେ ମଧ, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ମରିୟମଙ୍କୁ ମନୋନୀତ କଲେ ? ଆନ୍ନାକୁ କାହିଁକି ମନୋନୀତ କଲେ ନାହିଁ ? ୧୨ ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ଯିହୁଦୀମାନଙ୍କ ସହିତ ସମାନ ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ବୋଲି ବିଷୟ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରେରିତ ପାଉଲଙ୍କୁ ହିଁ କାହିଁକି ପ୍ରକାଶ କଲେ ? (୫) ଅନେକ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ମାନେ ଥିଲେ ସୁଧା ବାଇବଲ ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ୱର ମାର୍ଟିନ ଲୁଥେରଙ୍କୁ ହିଁ କାହିଁକି ମନୋନୀତ କଲେ ? ଏହିପରି ଉଦାହରଣ ବାଇବଲରେ ଅନେକ ଅଛି । ମୋର ଯୋଗ୍ୟତା ଯୋଗୁଁ ନୁହେଁ । ତାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଯୋଗୁଁ ମୋତେ ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶନ ନିମନ୍ତେ ମନୋନୀତ କଲେ ।

୧୬. ପ୍ରଶ୍ନ : ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପୋଷଣାଧାର କିଛି ନାହିଁ । ତେଣୁ ଅନ୍ୟ ମିଶନମାନଙ୍କ ପରିବ୍ୟାପ୍ତ ହେବ କି ?

ଉତ୍ତର : ଏହା ମଧ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଅଟେ । ମୋତେ ଏହିପରି ଲାଗୁଅଛି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ବାକ୍ୟ ମାନବଙ୍କ ଭାଷାରେ ଆସିବା ପୂର୍ବରେ ହିଁ ଅନାଦିରେ ହିଁ ଅଛି । ଭାଷାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା ପରି ଲିଖନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲା । ତାହା ପରେ ମୁଦ୍ରଣକୁ ଆସିଲା । ଏହା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତମାନେ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ । ସେହିପରି ବାଇବଲରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଚରିତ୍ର ମଧ ରହିବ । ଚରିତ୍ର ସହିତ ତାଙ୍କ ପାଇଁ ସୁସମାଚାର ଘୋଷଣା ମଧ ରହିବ । ଯୁଗାନ୍ତ ପରେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପୃଥିବୀରେ ଘୋଷଣା କରିଥିବା ଲୋକମାନେ, ସେହିପରି ଘୋଷଣା ପାଇଁ ନିର୍ଭର ହୋଇଥିବା ବାଇବଲ ପ୍ରମେୟ ରହିବ ବୋଲି କହିବା ଠିକ୍ ନା !

ସେମିତି ହେଲେ ବାଇବଲ ମିଶନ ମଧ୍ୟ ରହିବ । ବାଇବଲ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଅନୁସରଣ କରିବା ଲୋକମାନେ ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହିପାରିବେ । ସେ ମିଶନ ବାଇବଲ ମିଶନ ନଥିଲେ ଆଉ ଯେଉଁ ମିଶନ ହୋଇପାରିବ ?

୧୭. ପ୍ରଶ୍ନ : ଏହି ଜଗତରେ ରହିଥିବା ମିଶନ ସବୁ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ କି ?

ଉତ୍ତର : ଭିନ୍ନ ଶିକ୍ଷା ରହିବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀ ଭଙ୍ଗା ହୋଇଥିବା ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ ।

୧୮. ପ୍ରଶ୍ନ : ସେମିତି ହେଲେ ଆପଣଙ୍କ ବାଇବଲ ମିଶନ କିପରି ରହିପାରିବ ?

ଉତ୍ତର : ଏହା ସ୍ୱୟଂ ଈଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ବାଇବଲ ମିଶନ ସେଥିପାଇଁ, ଏକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉଥିବା ମିଶନ ତେଣୁ, ସମସ୍ତଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥିବା ମିଶନ ତେଣୁ, ଈଶ୍ୱର ସ୍ୱୟଂ ବାଇବଲ ମିଶନ ବୋଲି ନା ଦେଇଥିଲେ ସେଥିପାଇଁ । ଏହା ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ରହିଥିବା ସମସ୍ତେ ବାଇବଲ ମିଶନ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ନା ! ମଣ୍ଡଳୀ ବୋଲି କଥାକୁ ମିଶନମାନଙ୍କୁ ଥିବା ବିଭକ୍ତକୁ ଅର୍ଥ ଆସିବ ନାହିଁ । ଏହା ଭାଗ ନାହିଁ । ବିଶିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ । ଏହା ଆହୁରି ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ବିବରଣ ଦେଉଅଛି । ବାଇବଲ ମିଶନ ସଭ୍ୟମାନେ କିଏ ମାନେ : (୧) ଭୂଲୋକରେ ଥିବା ବାଇବଲ ମିଶନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ । (୨) ଭୂଲୋକରେ ଅନ୍ୟ ମିଶନରେ ଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ । (୩) ଭୂଲୋକରେ ଅନ୍ୟ ଧର୍ମର ଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ । (୪) ସୃଷ୍ଟି ଆଦ୍ୟରୁ ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଭକ୍ତମାନେ ମାନେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀମାନେ, ପବିତ୍ରଗଣ । (୫)

ବାଲ୍ୟବସ୍ଥାରେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ । (୬) ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ଆରୋହଣ ହେବା ଲୋକେ । (୭) ତାପରେ ଯୁଗାନ୍ତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି କେବେ ନା ଗୋଟେ ବେଳରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଥିବା ଲୋକମାନେ (ସବୁ ଧର୍ମରେ ଥିବା ଛୋଟ ପିଲାମାନେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ସମୟରେ ଆରୋହଣ ହେବେ, କାହିଁକି ମାନେ ସେମାନେ ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଅପମାନ ହେଉଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିନାହାନ୍ତି ସେଥିଯୋଗୁଁ । ସେମାନେ ସୃଷ୍ଟିକର୍ତ୍ତା ଇଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ହୋଇଅଛନ୍ତି । ଏଲୁରୁରେ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମହିଳା ଅଛି । ସେ ବାପ୍ତିସ୍ମ ପାଇବା ପୂର୍ବରେ ତାଙ୍କ ଦୁଇଟି ପିଲା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିଲା ପରେ ପ୍ରଭୁ ସେ ମହିଳାକୁ ଦେଖାଦେଇ 'ତୁମେ କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଛ, ତୁମ ପିଲାମାନେ ମୋ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହି ସେମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଆସି ଦେଖାଇଲେ । (୮) ହିମାଳୟ ପର୍ବତରେ ରହି, ସାରା ଜଗତ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ୧୨୦୦୦ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଋଷିମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ । ଆମେ ଜାଣିଥିବା କୈଳାସ ଋଷି ଆଜ୍ଞା, ସାଧୁ ସୁନ୍ଦରସଂଗ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଜଣାପଡ଼ିଛି । ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଇବଲ ମିଶନ ସଭ୍ୟମାନେ ଅଟନ୍ତି (୯) ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ନଥାଇ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବାମାନେ, ସ୍ୱର୍ଗକୁ ନଯାଇ ପାତାଳ ଲୋକକୁ ଯିବେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ମନପରିବର୍ତ୍ତନ ପାଇଲେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବେ ସେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାଇବଲ ମିଶନ ସଭ୍ୟମାନେ ହିଁ ।

୧୯. ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ବେଳେ ଲୁଥେରେନ ମିଶନମାନେ କ'ଣ କହିଲେ ?

ଉତ୍ତର : ମୋତେ ଆସିଥିବା ଦର୍ଶନ କେବଳ କଳ୍ପନା ଦର୍ଶନ ବୋଲି କେତେକ, ଭୂଲ ଦର୍ଶନ ବୋଲି କେତେକ, ପିସାଚୀ ଦର୍ଶନ ବୋଲି କେତେକ ଭାବିଥିଲେ । (୨) ପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନ ହିଁ ବୋଲି କେତେକ କହୁଛନ୍ତି । ବିଶ୍ୱାସ କଲେ ମାତ୍ର ବାଇବଲ ମିଶନ ଭିତରକୁ ଆସିପାରିଲେ ନାହିଁ । (୩) ଏହି ଆଲୋଚନା ହେଲେ ମଧ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ମଧ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହେଉଥିଲେ ତାହା ନଷ୍ଟ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିଲା ନା ଆପଣମାନେ ତାକୁ ନଷ୍ଟ କରିପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଜଣେ ମିଶନରି ଗୋଟିଏ ସଭାରେ ତାଙ୍କ ଅଭିମତ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । (ପ୍ରେରିତ ୫:୩୮-୩୯) ୪ ଆପଣ ଲୁଥେରେନ ମିଶନରେ ହିଁ ରହିବାର ଅଛି ବୋଲି ମୋତେ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ଜଣାପଡ଼ିଛି । ବୋଲି ଗୋଟିଏ ମିଶନରି ମୋତେ ଲେଖିଲେ । ଆମେ ରହି ଶିକ୍ଷା ଦେବୁ ବୋଲି ତାହା ପୂର୍ବରେ ସଭାରେ କହିଥିଲୁ ମାତ୍ର ସେମାନେ ହିଁ ଆମକୁ ରହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । (୫) ଆପଣମାନେ ବାଇବଲ ମିଶନମାନଙ୍କ ସହିତ ସରଳ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି ପୁଣି ଲୁଥେରେନ ମିଶନ ଭିତରକୁ ନେଇ ଆସ ବୋଲି ଆମେରିକାର ଲୁଥେରେନ ବୋର୍ଡ଼ମାନେ, ଭାରତରେ ମିଶନରିମାନଙ୍କୁ ଲେଖିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା ସଫଳକୃତ ହେଲା ନାହିଁ । (୬) ଆପଣଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଁ ବିଚାର କରିବା ଆମ କାର୍ଯ୍ୟ ନୁହେଁ ବୋଲି ଜଣେ ମିଶନରି ମୋତେ ଲେଖିଲେ ।

୨୦. ପ୍ରଶ୍ନ : ଆପଣ ବାଇବଲ ମିଶନ ରଖିଲା ବେଳକୁ ଆପଣ କାରଣ ସବୁ କାହିଁକି ମୁଦ୍ରିତ କଲେ ନାହିଁ ?

ଉତ୍ତର : ମୁଦ୍ରଣ କରିଥିଲ । ସେତେବେଳେକୁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଉପଯୁକ୍ତ ଭାବରେ ରହିବା ପତ୍ରିକା, ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣ କରୁଅଛି । କୋଟି କୋଟି ପତ୍ରିକା, କିଛି

ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣ କରି, ତହିଁରେ ସମୟାନୁସାରେ ବାଇବଲ ମିଶନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଲେଖୁଅଛି । ୧୦୦ ଗୀତ ରଚନା କଲି । ମୋ ପତ୍ରିକା କେହି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରଣ କରିପାରିବେ ବୋଲି କହିଥିଲି । ବାଇବଲ ମିଶନ ବିଷୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିବାମାନେ, ଆପଣା ଆପଣା ଅଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଥାପନ କରିପାରିବେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଆକାଶକୁ, ଭୂମିକୁ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଇଅଛି । (ଯିଶାଇୟ ୧:୨, ଗୀତ ସଂହିତା ୧୪୮, ମାଥିଉ ୨୮:୧୯, ମାର୍କ ୧୬:୧୫-୧୬, ପ୍ରେରିତ ୧:୮, ଫିଲିପ୍ପୀୟ ୨:୧୦-୧୧, ପ୍ରକାଶିତ ୫:୧୩) ଏହି ପଦ ଗୁଡ଼ିକ ପଢ଼ିଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ଲୋକକୁ, ଭୂଲୋକକୁ, ପତାଳ ଲୋକକୁ, ପାଇବା ପରି ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଆଉ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ବାଇବଲରେ ଅଛି । ବାଇବଲ ମିଶନରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ବାଇବଲ ମିଶନ ବିଷୟ ତିନିଟା ଜଗତରେ ଅଛି । ତିନିଟା କାଳରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି ବୋଲି ଜାଣିବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ଏହା ଲେଖିଥିବା ବେଳେ ଜଣଙ୍କୁ ଆସିଥିବା ଦର୍ଶନ : ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଗୋଟାଏ ବିଜୁଳି ତାରା ବାହାରି ଭୂମି ଉପରକୁ ଆସି ସିଧା ପାତାଳ ଲୋକକୁ ଗଲା । ‘‘ଏହି କାରଣରୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଅତିଶୟ ଉନ୍ନତ କରିଅଛନ୍ତି, ପୁଣି, ସମସ୍ତ ନାମ ଅପେକ୍ଷା ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟ ନାମ ତାହାଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିଅଛନ୍ତି, ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗ, ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ଓ ପାତାଳରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବ ଯୀଶୁଙ୍କ ନାମରେ ନତ ହେବ, ପୁଣି, ପିତା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୌରବ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜିହ୍ୱା ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ସ୍ୱୀକାର କରିବ । (ଫିଲିପ୍ପିୟ ୨:୯-୧୧) ପାଠକେ ! ବାଇବଲ ମିଶନ ଭୂମି ଉପରେ ରହିଲା ବେଳେ ତୁମେ ତାହିଁରେ ପ୍ରବେଶ କଲେ ପାତାଳକୁ ନଯାଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯିବ । ଯଦି ବାଇବଲ ମିଶନ ବିଷୟ ତୁମେ ଜାଣି ନଥିଲେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ହେଲେ

ଜାଣିପାରିବ । ସେଠାରେ ପିତା, ପୁତ୍ର, ପବିତ୍ରାତ୍ମା, ଦେବଦୂତମାନେ, ଭୂଲୋକରୁ ଯାଇଥିବା ଭକ୍ତମାନେ, ମାନେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟମଣ୍ଡଳୀ ରହିଥିଲା ପରି, ଏହି ବିଷୟ ରହିଥିଲା ପରି, ଏହି ପ୍ରକାର ବାଇବଲର ମିଶନ ରହିଲା ପରି, ସେହି ବାଇବଲ ମିଶନରେ ରହିଲା ପରି ଗ୍ରହଣ କରି ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କରିବ ।

୨୧. ପ୍ରଶ୍ନ : ବାଇବଲ ମିଶନ ଯେଉଁ ବିଷୟରେ ସବୁ ମିଶନଠାରୁ ମହାନ ବୋଲି କେତେକ ପଚାରୁଛନ୍ତି ?

ଉତ୍ତର : ତାହା ପୁନର୍ବାର କହୁଅଛି ।

(୧) ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ । (୨) ଏତେ ବର୍ଷରୁ ପ୍ରକାଶ ନକରି ୧୯୩୮ରେ ମାନେ ଆମ କାଳରେ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ସେଥିପାଇଁ । (୩) ନ ଭାବିଥିବା ମୋତେ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଅଛି ସେଥିପାଇଁ । (୪) ନ ଭାବିଥିବା ଭାରତରେ ପ୍ରକାଶ ହେଇଅଛି, ସେଥିପାଇଁ । (୫) ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମ ମଣ୍ଡଳୀରୁ ଅଲଗା ହୋଇଯାଇ, ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଅନେକ ମିଶନ ଭାବରେ ଆୟୋଜନ ହେଇଥିବା ମିଶନ ପରି ଏହା ଆୟୋଜନ ହେଇନଥିଲା ସେଥିପାଇଁ । (୬) ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଭାଗ ହେଇଥିବା ମିଶନରୁ ବାହାରକୁ ଆସିଲି । ମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ଧର୍ମରୁ ବାହାରକୁ ପଳାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାଇବଲ ମିଶନ ଭିତରକୁ ଯାଇଅଛି । ଏହା ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ମିଶନ ନୁହେଁ । ମୁଁ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ମିଶନ ନୁହେଁ । ଈଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମିଶନ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମିଶନ । ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମିଶନ ସେଥିପାଇଁ ସୋପାନରେ ସବୁ ମିଶନ ଠାରୁ ମହାନ । ସେତେ ମାତ୍ର ସଭ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଅତିରିକ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ମହାନ ବୋଲି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ବାଇବଲ ମିଶନରେ ରହି ସେ ମିଶନର ବିଶିଷ୍ଟତାକୁ ଅନୁସରଣ କରିବ । ଲୋକ ଅଧିକ ।

ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରୁ ବି.ଏ. ଶ୍ରେଣୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିପାରିବାଟା ବିଦ୍ୟା ହିଁ । ମାତ୍ର ସେ ବିଧରେ ସେପାନ ଅଛି ନା ! ସେହିପରି ଉତ୍ତମ ସୋପାନ ଥିବା ମିଶନଠାରୁ ବାଇବଲ ମିଶନର ସୋପାନ ମହାନ ନହେଲେ ଈଶ୍ୱର କାହିଁକି ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ।

ଆଉ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ : ଭକ୍ତାମାନଙ୍କ ଭକ୍ତିରେ ସୋପାନ ଅଛି ନା ! ଜଣଙ୍କ ଭକ୍ତି ଠାରୁ ଆଉ ଜଣଙ୍କ ଭକ୍ତି ଅଧିକ ଭାବରେ ଦେଖାଯାଉ ନାହିଁ କି ? ଭକ୍ତି ଯୋଗୁଁ ବିଶ୍ୱାସ ଯୋଗୁଁ ଆମେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀ ଭାବରେ ଭାବନା କରିପାରିବୁ ଫସଲ ଯୋଗୁଁ କ୍ଷେତ୍ର ଆୟୋଜନ ହେଲା । ଗୋଟିଏ କ୍ଷେତ୍ର ୩୦ ଗୁଣ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ୬୦ ଗୁଣ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ୧୦୦ ଗୁଣ । ପାଚିଥିଲା । ସବୁ କ୍ଷେତ୍ର ହିଁ । ମାତ୍ର କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେପାନ ନାହିଁ କି ? ଫସଲରେ ସୋପାନ ମାନେ, ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ନାହିଁ କି ! ସେହିପରି ସବୁ ମିଶନରେ ସୋପାନ ରହିବ ନାହିଁ କି ! ପରିତ୍ରାଣ, ମୋକ୍ଷ ପ୍ରବେଶ ବୋଲି ଦୁଇ ଭାଗ ଏହି ସମୟରେ ଚିନ୍ତା କରିବା ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଚିନ୍ତା କରିବା ବିଷୟ ସୋପାନ । ସ୍ୱର୍ଗରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ସାତ ଶ୍ରେଣୀ ମାନେ ସାତ ସୋପାନ ଅଛି । (ପ୍ରକାଶିତ ୨, ୩ ଅଧ୍ୟାୟ) ପ୍ରଥମ ସୋପାନକୁ ଏଫସୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସୋପାନ ବୋଲି ନ । ବହୁତ ଉନ୍ନତ ସୋପାନକୁ ଲାଅଦିକୀଆ ମଣ୍ଡଳୀ ସୋପାନ ବୋଲି ନା ! ବାଇବଲ ମିଶନ ସଭ୍ୟମାନେ କେହି ହେଲେ ମଧ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯୋଗୁଁ ନ ଚାଲିଲେ, ସେହିପରି ଲୋକମାନେ ବାହାରେ ରହୁଥିବା ସଭ୍ୟମାନେ ମାତ୍ର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସଭ୍ୟମାନେ ନାହିଁ । ୧୯୩୮ରେ ପ୍ରକାଶ ହେଇଥିବା ବାଇବଲ ମିଶନରୁ ଚାଖି ଯାଇଥିବା

Bible Mission HQ Guntur

ଲୋକମାନେ ବିଭକ୍ତ ହେଇଥିବା ମିଶନ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଲୋକ ମାତ୍ର ପ୍ରଥମ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଲୋକ ନାହାଁନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ନାହିଁ ବୋଲି କହିବ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସୋପାନ ନାହିଁ ବୋଲି କହିପାରିବୁ । ଗୋଟିଏ ମିଶନର ଲୋକମାନେ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ମିଶନର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଗାଳି କଲେ । ଦୋଷ କଲେ, ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ଜଣକ ଲୋକ ନାହାନ୍ତି । (ମଥିଉ ୫:୨୨-୨୪) ଆମ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲକ୍ଷଣକୁ ଗ୍ରହଣ ନ କରିପାରିବା ଲୋକମାନେ ନିଶବ୍ଦରେ ରହିବା ଭଲ, ମାତ୍ର ସେଥିରେ ହାତରଖି ଶାନ୍ତି ଭଙ୍ଗ କରିବା କ୍ଷତି ହେବ, ପରୀକ୍ଷା ନକରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନପଚାରି, ପଚାରିଲା ପରେ ତାଙ୍କ କହିବାଟା ଶ୍ରବଣ ନକରି, ଅପେକ୍ଷ ନକରି, ରହିବା ଲୋକମାନେ କିପରି ସତ୍ୟ ଜାଣିପାରିବେ । ସେମାନେ କେବଳ ଦୋଷାରୋପ କରିବେ କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟକୁ ଜାଣିପାରିବେ ନାହିଁ । ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ସବୁ ଶ୍ରେଣୀରୁ **B.A.** ଶ୍ରେଣୀକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ଅତିରିକ୍ତ ଶ୍ରେଣୀମାନଙ୍କ ଠାରୁ ସନ୍ତୋଷ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ବେଥେଲ ଗୃହ ଅନୁଭବ

Rev. S. ସାମୂଏଲ ଆଙ୍କା :

ଗୋଟିଏ ଦିନ ସୋମବାର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ବେଥେଲ ଗୃହରୁ ବି.ଏ. ସମୂଏଲ ଆଙ୍କାଙ୍କୁ ବାବୁ ! ଦେଖିଲୁ ! ବୋଲି ପଚାରିଲେ ସେତେବେଳେ ସେମାନେ କ'ଣ ଆଙ୍କା ! ବୋଲି ପଚାରିଲାବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଙ୍କା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଯାଇ ଦେଖନ୍ତୁ ବୋଲି କହିବାରୁ,

‘‘ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ହସ୍ତ କାକାନି ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାର କରି ରହିବା ଦେଖିଲେ’’ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ସେ ସ୍ଥାନରେ ଥିଲେ ମଧ ତାଙ୍କ ହସ୍ତା କାକାନି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବିସ୍ତାର ରହିବା, ସେଠାରେ ଥିବା ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ବି. ଏ ଆଞ୍ଚା ନିଜେ ଦେଖିଲେ । ଏହିପରି ରହସ୍ୟ ଅନୁଭବ, କ୍ୱଚିତ ଦୃଶ୍ୟ ସବୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ବେଥେଲ ଗୃହରେ ରହି ତାହାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ । ଆମେ ପାଣି ପିଇଲାବେଳେ ତହିଁରୁ ତାଙ୍କ ଆତ୍ମା ଦୋହଲାଇ ଆମେ ଭିତରକୁ ଯିବା ବୋଲି ଆମେ ଜାଣିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା କହିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆଞ୍ଚା ଜଳକୁ ବହୁତ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ପରି ଦଣ୍ଡ କିଛି ନାହିଁ । ଏହି କାଳରେ ସୁଝିଓ୍ୱା ରାଓଙ୍କୁ ଆଞ୍ଚା ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲେ । ହେ ଜଙ୍ଗଲ ମନୁଷ୍ୟ ! ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ କେଉଁ ସ୍ଥାନକୁ ପଠାଇବେ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଯାଅ ବୋଲି କହି, ତାହାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ପତ୍ରିକା ବିଡ଼ା ରଖି ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ପଠାଇଲେ ।

Rev. B. ଚର୍ଲେସ ଆଞ୍ଚା :

ଥରେ ଚର୍ଲେସ ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ ଭୋଜନ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ । ତାହା ସେ କୋଟ ପକେଟରେ ରଖି ବେଥେଲ ଗୃହରେ ସେ କୋଟ ଭୁଲିଯାଇ ହୋଟେଲକୁ ଯାଇ ଭୋଜନ କରି ବାହାରକୁ ଆସିଲାବେଳେ ମନେ ପଡ଼ିଲା । ସେ ଶ୍ରୀଘ୍ର ହୋଟେଲ ମେନେଜରକୁ ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ଦେବି ବୋଲି କହି ଚାଲିଗଲେ । ବେଥେଲେ ଗୃହକୁ ଆସିଲା ପରେ ଆଞ୍ଚା ଚାର୍ଲି ! ହୋଟେଲରେ କ’ଣ ଘଟିଲା ?

ବୋଲି ପଚାରିଲେ କିଛି ହେଇନି ଆଜ୍ଞା ! ବୋଲି କହିଲେ । ତୁମେ ଭୋଜନ କଲା ପରେ ଟଙ୍କା ଦେଲୁ କି ? ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲେ । ସେପରି କରିପାରିବ କି ? ଭୂଲ ନା ! ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ଆଜ୍ଞା ୟିଜୀ ଚାୟରରେ ବସି ଚାର୍ଲି ଆସ ! ସ୍ୱର୍ଗରାଜ୍ୟ ବଧୂ ନିମନ୍ତେ କିପରି ସଜ୍ଜିତ ହୋଇଅଛି ଦେଖି କହିଲେ । ଚାର୍ଲେସ ଆଜ୍ଞା କିଛି ସମୟ ଦେଖି କୋଟି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । କୋଠରୀ ଭିତରକୁ ଯାଇ ତୁମେ ବସ ! ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ସେ ସେମିତି ବସିଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସ୍ୱର୍ଗ ରାଜ୍ୟର ଶୋଭା ସବୁ ଦେଖାହେଲା । ଚାର୍ଲେସ ଆଜ୍ଞା ଗବିନିବାରିପାଲେମରେ ଛୋଟ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଯୁକ୍ତି କରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ, ଆଜ୍ଞା ଗବିନିବାରିପାଲେମରେ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ନିଯୁକ୍ତି କରିଅଛି, ସେଠରେ ଆବ୍ରାହମ ବୋଲି ଜଣେ ଅଛି ବୋଲି କହିଥିଲା, ମୁଁ ସବୁ ଜାଣିଅଛି, ମୁଁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲି ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ।

ଆଜ୍ଞା କୋଠରି ଭିତରେ ଭୂତ :

ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କୋଠରି ନିକଟରେ ସବୁବେଳେ ଗୋଟିଏ ଭୂତ ରହୁଥିଲା । ସେ ଭୂତ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଆବରଣ କରି ଗ୍ରାସ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ନ ଛାଡ଼ି, ଅପେକ୍ଷା କରି ରହୁଥିଲା । ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଛାଡ଼ି ନଥିଲା । ସେ କୋଠରି ଭିତରେ ମାଖାନ ପକାଇଲା । ସେ ଭୂତ ରହିବା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ ହେଲା । ସେ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଗଧ ପରି କାଠକୁ ବନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା । ମାତ୍ର ସେ କାଠରୁ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବା

ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା, ମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ତାହାକୁ ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ସେ ବନ୍ଧନ ନ ଖୁଲିଲେ ସେ ଭୂତ କେମିତି ଚାଲିଯିବ । ସେ ଯିବାକୁ ଦୌଡୁଥିବାବେଳେ କୋଠରି ଭିତରେ ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ନାଶ ଦେଖିବା ପାଇଁ ସେ ଭୂତ ଛୁଟି ନେଇକି ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେ ଭୂତକୁ ''ତୁମେ ଆସିଲେ ଆସୁ ମୋ କୋଠରୀରେ ରହି ଯା ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ଆଜ୍ଞା ତାକୁ ବାନ୍ଧିବାର କାରଣ କ'ଣ ମାନେ, ବଳକା ଭୂତମାନଙ୍କୁ ବୁଦ୍ଧି ଆସିବା ପାଇଁ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ । ବନ୍ଧା ହୋଇଥିବା ଗଧକୁ ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି କଲେ ଯାଇପାରିବ ମାତ୍ର ନ ଖୁଲିଲେ କେମିତି ଯିବ ? ଆଜ୍ଞା ବାନ୍ଧିଥିବା ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତି କରି ଯା କହିଲେ ଦୌଡ଼ି ଚାଲିଯିବ ।

ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଖେଳାଇବା :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମହାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଦ୍ଧା, ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟରେ ରହି ତାଙ୍କୁ ଦେଖି, ତାଙ୍କ ସହିତ କଥା ହୋଇ ସେହି ଜୟରେ ଶଇତାନ, ଭୂତମାାନଙ୍କୁ ଉପରେ ଅଧିକାର ପାଇଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ଅଟନ୍ତି । ଗୋଟେ ସମୟରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରୁ ଗାଡ଼ିରେ କୋରୁକଣ୍ଡା ତୀର୍ଥକୁ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିବାବେଳେ ଭୂତ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପକାଇଦେବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗାଡ଼ି ଚକ୍ରକୁ ଥିବା କଣ୍ଟା ଢ଼ୀଲା କଲା । ଆତ୍ମା ନେତ୍ରରେ ଦେଖି ପାରିବା ଦେବଦାସ ପିତା ଗାଡ଼ି ଓଳାଇ ଭୂତକୁ ଡ଼ାକି, କଣ୍ଟା ଟାଣି ଦେଇଅଛୁ ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ଆଙ୍ଗୁଠି ସେହି ଛିଦ୍ରରେ ରଖି ଗାଡ଼ି ଚଳାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ । ସେ ଭୂତ ସେହିପରି ସେ ଛିଦ୍ରରେ ଆଙ୍ଗୁଠି ରଖି,

ଗାଡ଼ିକୁ କୋରୁକଣ୍ଡା ଗ୍ରାମକୁ ପହଁଞ୍ଚିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚଳାଇ ନେଇଥିଲା । ସେଠାରେ ସେ ଗାଡ଼ି ଚାଳକ ସହିତ ଆଜ୍ଞା ଚକ୍ରର କଣ୍ଟା ଢ଼ିଲା ହେଲା ଦେଖି ଜାଗ୍ରତରେ ଯାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ସେ ଗାଡ଼ିର ବୃଦ୍ଧ ଲୋକ ‘‘ହାୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପକାଇଦେଇଥାନ୍ତି’’ ବୋଲି କହିଲା । ତାଙ୍କୁ କ’ଣ ଜଣା ସତ୍ୟ ବିଷୟ ।

ଗୋଟିଏ ଥର ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଲମ୍ବା ବଳିଷ୍ଠ ଯୁବକ ପରିଚର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସେଇଟି ଥିଲା । ସେ ଯୁବକ ସହିତ କେବେହେଲେ ତୁମେ ଭୂତକୁ ଦେଖିଲୁ କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଦେଖିନି ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲେ । ଆଉ ଭୂତକୁ ଦେଖିବ କି ? ବୋଲି କହିଲେ ସେ ଯୁବକ ଦେଖିବି ବୋଲି କହିଲା । ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ସେ ଯୁବକ ସହିତ ଆଜ୍ଞା - ସେ ରୋଡ଼ ଉପରେ ଚାଲିଯାଉଥିବା ସେ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ମୁଁ ଡ଼ାକିଲି ବୋଲି ଡ଼ାକିଦେଇ ଆସ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଯୁବକ ବେଗି ବେଗି ଯାଇ ହେ ମା ! ବୋଲି ଡ଼ାକି ତା ପଛରେ ଯାଉଥିଲା, ସେ ମାକୁ ପାଇ ନଥିଲା । ଦୌଡ଼ିଲା ସେ ମା ଚାଲୁଥିଲା ମାତ୍ର ଏ ଯୁବକ ସେ ମାକୁ ପାଇପାରିଲା ନାହିଁ । ସେଥି ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ଧାର ହେଲା । ସେ ଯୁବକ ଫେରି ଆସିଲା । ସେ ମା ବିଷୟ କିଛି ଯୁବକ କହି ନଥିଲା । ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ସକାଳେ କଫି ପିଇବା ସମୟରେ, ହେ ବାବୁ ସେ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଷୟ କିଛି କହିନାହଁ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ପାଇଲି ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲା । ସେ ଭୂତକୁ ଦେଖିଲୁ କି ? କହିଲେ । ହେ ବାପା ! ଦେଖିଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲା । ସେହିପରି ତାଙ୍କ ଜୀବନସାରା ସେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଖେଳ ଖେଳାଇଲା । ସେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ ହସ କହିଲେ ହସୁଥିଲା । ଆଉ ଯା କହିଲେ ଯାଉଥିଲା ।

ତିନି ମାସରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କୋଠରି ନିକଟରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଶୁଣାଯିବା ପରି ଗୋଟିଏ ପକ୍ଷୀ ଆସି ଡ଼ାକୁଥିଲା ଟାଇମ ଅନୁସାରେ ତାହା ଆଜ୍ଞା ଶୁଣୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ନିତ୍ୟଜୀବା ସନ୍ନିଧି ବୈଠକ ମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କୋଠରିରେ ଥିବା ୪୮ ଜଣ ବୈଠକମାନଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପକ୍ଷୀ ୩ ମାସରୁ ପ୍ରତିଦିନ ଏହିପରି ଆସି କାହିଁକି ଡ଼ାକୁଛି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରି ଜାଣନ୍ତୁ ବୋଲି ସାନ୍ନିଧିରେ ରଖିଲା ।

ଆଜ୍ଞା ଜାଣିଥିବା ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଗ୍ରାମରୁ ବାରମ୍ବାର ଉପଦେଶ ନିମନ୍ତେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ । ସେ ବୃଦ୍ଧ ବ୍ୟକ୍ତି ଜ୍ଞାନୀ ନୁହଁନ୍ତି । ମାତ୍ର ବିଶ୍ୱସ୍ଥ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ସେ ମେ ମାସରେ ଖରାବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ବାରଣ୍ଡାରେ ଶୋଇ ଖାଦ୍ୟ ନଖାଇ ଗୀତ ଗାଉଥିଲା । ''ବିଶ୍ୱାସ କରୁଅଛି'' ବୋଲି ଗୀତ ଗାଇ ତାହା ପରେ ଭୋଜନ ଶୋଇ ଖାଉଥିଲା । ପ୍ରଥମେ ଭୋଜନ ନୁହେଁ । ପ୍ରଥମେ ଗୀତ ତାହା ପରେ ଭୋଜନ । ଗତ ସପ୍ତାହରେ ଆଜ୍ଞା ନିଜ ବିନତି ନିମନ୍ତେ ଶୋଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ, ପ୍ରଭୁ ଆସି ଅନେକ ବିଷୟ କଥା କହି (୧) ତୁମ ହୃଦୟ ଦୁଃଖରେ ପରପୂର୍ଣ୍ଣ ବୋଲି ମୁଁ ଜାଣିଅଛି (୨) ମୁଁ ତୁମକୁ ସହବର୍ତ୍ତ ରହିବା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ତୁମ ମଧ୍ୟରେ ମୁଁ ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ କଥା ପ୍ରଭୁ କହିଲା ବେଳକୁ ବହୁତ ଭଲ ଆସିଲା । ସେ ମୋର ସହବର୍ତ୍ତ ରହିବ, ମୋ ଚାରିଆଡ଼େ ରହି ରକ୍ଷା କରିବା ମାତ୍ର ନୁହେଁ ମୋ ଭିତରେ ଅଛନ୍ତି ମୋ ଠାରେ ବାସ କରୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବହିଲା ପରି ନୁହେଁ କି ! ବୋଲି ଆନନ୍ଦ କରି ବଳପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ । Time is a small

point in eternity, ଏହା ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ୪ ଶ୍ରେଣୀରେ ଜାଣିଥିଲେ ଭାଗ ନହେବା ଭାଗକୁ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ନା । ଜାମେଟ୍ରିରେ ଭାଗ ହେବ ତାହାକୁ କ୍ଷେତ୍ର ଗଣିତ ବୋଲି ନା । ମାନେ ଭାଗ ନହେବା ଭାଗକୁ ବିନ୍ଦୁ ବୋଲି ନା ରାତ୍ରି ୨ଟା ସମୟରେ ଭୂଗୋଳ ସବୁ ସ୍ମରଣକୁ ଆସି, ପ୍ରଭୁ ଏତେ କୋଟି ଲୋକଙ୍କୁ ନରକକୁ ପଠାଇବେ କି ? ବୋଲି ଦୁଃଖରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତିଭା :

ଶାନ୍ତିରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ଚିଠି ପଢୁଥିବାବେଳେ ସେ ଶୁଣୁଥିଲେ । ସେ ସେପରି ଶୁଣିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ବୋଲି ଅର୍ଥ । ଥରେ ଗୋଟିଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ଆସିଥିଲା ବିଷୟ କ'ଣ ମାନେ ମୋ ଭାଇ ମରିଯିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଅଛି' ବୋଲି ଲେଖା ହୋଇଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ସେହି ଟେଲୁଗ୍ରାମକୁ ପୋଡ଼ିଦିଅ କହିଲେ, ପୋଡ଼ିଦେଇଥିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଟେଲିଗ୍ରାମ ସେ ଯୁବକ ବଞ୍ଚିଛି ବୋଲି ଆସିଲା । ସେ ଯୁବକର ବେଥେନି ପେଟା, ଭିମାବରଂ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ସ୍ୱିଚ୍ ପକାଇଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଜଳିବା ଲାଇଟ ପରି କାର୍ଯ୍ୟକରିବ । ମାନେ ଜବାବ ଆସିବ । ସେ ବୃଦ୍ଧ ବୟସ୍କ ବୋଲି କେତେକ କୁଦୃଷ୍ଟିରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ଥରେ ଶାନ୍ତିରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲାବେଳେ ଝରକାରୁ ପବନ ଆସିଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଶରୀର ବାହାରକୁ ଚାଲିଗଲା, ତାଙ୍କ ବିଛଣା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା ନଥିଲେ । ଆଉ କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁଣି ପବନ ଆସିଲା ତା ପରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଶରୀର ଆମେ ଦେଖିପାରିଲୁ । ଆଜ୍ଞା

ବାଇବଲ ମିଶନ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତି ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ହୋଇଥିବା ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସ୍ୱର୍ଗ ଯାତ୍ରା ପୂର୍ବେ ଏହିପରି କହିଲେ । ‘‘ବର୍ତ୍ତମାନ ବେଂଜିମେନ୍ ଆଉ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇ ଆସିଲୁ, ବେଂଜିମନ୍ ସହିତ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରୁ କରୁ ତାଙ୍କୁ ସେଇଟି ଓହ୍ଲାଇ ଆସିଲି’’ ବୋଲି କହିଲେ । ଥରେ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ସହରରେ ଏ. ସି. ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ନିକଟରେ ଥିବା ଓଭରବ୍ରିଜ୍ ନିର୍ମାଣ ହେଉଥିଲା । ଏ ବାବୁ ଆପଣମାନେ ମେଡ଼ିକାଲ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ଦେଇ ରେଳପଟାକୁ ଆସନାହିଁ, ଜିନ୍ନା ଟାଓ୍ୱାର ସେଣ୍ଟର ଦେଇ ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇଲେ । ମାନେ ବ୍ରିଜ୍ ନିକଟରେ ଦୁର୍ଘଟଣା ହେବାକୁ ଯାଉଅଛି ବୋଲି ଜାଣିଛନ୍ତି । ସେ ସମୟରେ ହିଁ ବ୍ରିଜ୍ ଭାଙ୍ଗି ପଡ଼ିଲା । ସେତେବେଳେ ୧୧ ଜଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଇଂଜିନିୟର ଥିଲେ, ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କଥା ସଫଳ ହେଲା ।

ହଜିଯାଇଥିବା ଛଉ ଚିହ୍ନ :

ଗୁଡ଼ିବାଡାରୁ ୫ ଜଣ ମହିଳାମାନେ ଗୋଟିଏ ଯୁବତୀଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଘେନି ଆସିଲେ । ସେ ଯୁବତୀଙ୍କୁ କାନ ପାଖରେ ଛଉ ଚିହ୍ନ ଅଛି । ସେହି ଚିହ୍ନ ଯୋଗୁଁ ବିବାହ ହୋଉନଥିଲା । ସେମାନେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ଶୁଣି, ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇବା ନିମନ୍ତେ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ବେଥେଲ୍ ଗୃହକୁ ଆଣିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କୋଠାରି ଭିତରେ ଅନେକ ଅଞ୍ଚଳରୁ ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଲଜ୍ଜା ପଡ଼ିଲେ । ସେ ବିଷୟ ନ କହି ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲୁ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇ

ଚାଲିଗଲେ । ଫାଟକ ପାର କଲା ପରେ 'ମୋତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇଲେ ନାହିଁ ବୋଲି' ସେ ଝିଅଟି କାନ୍ଦିବା ଯୋଗୁଁ ସେମାନେ ଫେରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆଣିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ କାହିଁକି ଫେରି ଆସିଲେ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ''ଏହି ଝିଅଟିକୁ ଚିବୁକ, କାନ ପଛରେ ଛଉ ଚିହ୍ନ ରହିବା ଯୋଗୁଁ କେହି ମଧ୍ୟ ବିବାହ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁନାହାନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇବାକୁ ଆସି, ସମସ୍ତଙ୍କ ନିକଟରେ ଏହି ବିଷୟ କହିବାକୁ ଲଜ୍ଜା ପଡ଼ି ପଳାଇଥିଲୁ । ଫାଟକ ପାର କଲା ପରେ ଏହି ଝିଅ ମୋତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇ ନାହାଁନ୍ତି ବୋଲି କାନ୍ଦିବାରୁ ପୁଣି ଫେରି ଆସିଲୁ ବୋଲି କହିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ନା ସେ ଝିଅ ଚିବୁକରେ ହାତ ଦେଇ ଯାଇଆସ କହିଥିଲି । ତାହା ସେବେ ହି ଗଲା । ମାତ୍ର ତୁମ୍ଭେମାନେ ଦେଖି ନାହାନ୍ତି'' ବୋଲି କହିବାରୁ ସେମାନେ ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଦେଖିଲେ ସେ ଚିହ୍ନ ଦେଖା ହେଇନଥିଲା ।

ଆସିଥିବା ଲୋକମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ନ କହିଲେ ମଧ୍ୟ, ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଜାଣିବା ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା । ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ଯୋଗୁଁ ସେ ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ସେମାନଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ସବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିପାରିବା ସ୍ଥିତି ଅଛି ବୋଲି ଜଣାଯାଉଛି ।

ଡ଼ା. ଆମ୍ନମା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ସହବାସ :

ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟରେ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ସମସ୍ତ ଜାଣିଥିବା, ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଡ଼ାକ୍ତର ମା, ଆମ୍ନ ମା ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ କହିବା ଯୋଗୁଁ, ସେ

ତାଙ୍କ ଚାକିରି ଛାଡ଼ିଦେବାରୁ, ତାଙ୍କ ସହିତ ୪ ଜଣ ମହିଳା ଏକତ୍ର ହେଲେ । ତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ତାଙ୍କ ବଡ଼ ଭଉଣୀ ସେ ଇଂଲଣ୍ଡରେ ଅଛି । ଲଣ୍ଡନରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଭଉଣୀକୁ ଆମ୍ମନ ଆଜ୍ଞା - ପ୍ରଭୁ ତୁମ ନା ମୋତେ କହିଲେ ଆସ ! ଭଉଣୀ ! ବୋଲି ଲେଖିଲାବେଳେ, ସେ ଲଣ୍ଡନରୁ ଆସିଲେ । ପରଂଜ୍ୟୋତି ମା କୁ ମଧ୍ୟ ଆମ୍ମନ ଆଜ୍ଞା ଆସ ବୋଲି ଲେଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଭାଇନା ସେ ଏମିତି ଚିଠି ଲେଖିଲେ, ଯିବି କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ହଁ ଭଉଣୀ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ, ଭାଇନା ମୋତେ ମା ଅଛି ! ମା କୁ ଛାଡ଼ି କେମିତି ଯିବି ବୋଲି କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ଭଉଣୀ ! ମାଙ୍କୁ ମୁଁ ଦେଖିବି । ତୁମେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଯାଅ ବୋଲି କହିଲେ । ଏମାନେ ୫ ଜଣ ସାନ୍ନିଧି ସଭା ରଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଲେଖିଥିବା ଖାତା ସବୁ କୋଠରି ଭିତରେ **Seal** କଲେ । ସେ ୫ ଜଣ ମହିଳାମାନେ ନୁହେଁ, ସେ ଶହରରେ ୩ ଫରଲଙ୍ଗ ଦୂରରେ ଥିବା ଜଣେ ଓଡ଼ିଆ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିଆନ ଡ଼ା. ଅନଂପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଥିଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଝିଅ । ସେଥିପାଇଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କୁ ବାଲ୍ୟଠାରୁ ବନ୍ଧୁତା ଅଛି । ତାଙ୍କୁ ତେଲୁଗୁ ଭାଷା ଭଲ ଭାବରେ ଜଣା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବ୍ରହ୍ମପୁର ଗଲାବେଳେକୁ ୧୦୦୦ ଜଣ ତେଲୁଗୁ ଲୋକ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେ ସଭାରେ ନାମ ପ୍ରାର୍ଥନା ସଭା ନାହିଁ । ସାନ୍ନିଧି ସଭା ନାହିଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଧାର୍ମିକ ମଣ୍ଡଳୀ ବୋଲି ସେ ସଭାର ନାମ । ଅନଂପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା, ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଏହି ସଭାକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ ୭ ଜଣ, ଛୁଟି ଦିନରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଯାଉଥିଲେ । ୮ ଜଣ ଯାଉଥିଲେ । ସେ ସଭାକୁ ଗଲାପରେ ପ୍ରଭୁ

ଆସି, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦେଖି, ‘‘ହେ ମୋର ପୁତ୍ର ! ମୁଁ ନିଯୁକ୍ତି କରିଥିବା ପୁତ୍ର ! ମୁଁ ଡ଼ାକିଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆସିଗଲୁ । ବହୁତ ଆନନ୍ଦ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ କାର୍ଯ୍ୟଥିବା ଯୋଗୁଁ ୩ ସପ୍ତାହଠାରୁ ଅଧିକ ରହୁନଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ମାଖାନ ପାତ୍ର ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଘରରେ ହିଁ । ସେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସଭ୍ୟମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରି ପ୍ରଭୁ ରହୁଥିବା ବିଷୟ ସବୁ ଲେଖୁଥିଲେ । ସେହି ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଠିକ୍ ସମୟରେ ଯିବାର ଅଛି । ଠିକ୍ ସମୟରେ ସମାପ୍ତ କରିବାର ଅଛି । ସନ୍ଧ୍ୟା ୬ ଠାରୁ ସକାଳେ ୬ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାନ୍ନିଧିରେ ରହିବାକୁ ପଡୁଥିଲା । ତାହା ପ୍ରଭୁ କହିଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ହିଁ ବନ୍ଧୁ କରୁଥିଲେ । ମିସ୍ୱମ୍ମା ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ କହୁଥିବା ଏହିସବୁ ବିଷୟ ଖାତାରେ ଲେଖି ଛୋଟ ଟିନ ଡ଼ାବାରେ ରଖି ସିଲ କରୁଥିଲେ । ଆମ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା କୋଠରିଠାରୁ, ସେ କୋଠରି ବଡ଼ । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଲେଖିଥିବା ବହି ସବୁ ସହିତ ସେ କୋଠରି ଭର୍ତ୍ତି ହେଲା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବହି ମଧ ତହିଁରେ ଅଛି । ସେହି ୫ ଜଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ମାତ୍ର ସେ କୋଠରୀକୁ, କୋଠରୀ ଭିତରେ ଥିବା ଲେଖା ସବୁ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ବୋଲି ଭରସା ରଖିଲେ । ସେମାନେ ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବେ ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସ କରି, ସେହି ଲେଖନ ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ସମର୍ପଣ କଲେ, ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବ ବୋଲି ନିରୀକ୍ଷଣ କଲେ । ସେହି ଲେଖନ ସବୁ ମୁଦ୍ରିତ କଲେ ତେଲୁଗୁ ବାଇବଲ ପ୍ରାୟ ୧୦୦ଟା ବାଇବଲ ହୋଇପାରେ । ସେହି ସବୁ ସାରା ଜଗତକୁ ପଠାଇବାର ଅଛି । ସେହି ପୁସ୍ତକକୁ ଭଲ ମୂଲ୍ୟ ପକାଇବ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ଏହି ସଭ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ଭକ୍ତ ହେଲେ । ସେ ଖରିଦ ସମ୍ମିଳନୀ ସଭ୍ୟ ବହନ କରିବେ । ଆଗାମୀ

ଲୋକମାନେ, ଏହା କିଣିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଲୋକମାନେ ଭାଗ୍ୟବାନ ହୋଇରହିବେ ବୋଲି ଭାବିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଏବେ ରହିଥିବା ପରି ଦରମା ନଥିଲା । ସେହି ୫ ଜଣ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ପାତ୍ର ଆଞ୍ଚା ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ଉଠି ପାରିନଥିବା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ କାଠ ପାଖରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଭାଇ ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ ।

୩୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ରହି, ସେ କହୁଥିବା ବିଷୟ ସବୁ ଶୁଣି, ଲିଖନ ଲେଖିଥିବା ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ଡ଼ା. ଆମ୍ରନ ସେ ଚାକିରୀ ଇସ୍ତଫା ଦେଲା ବେଳକୁ ତାଙ୍କ ଦରମା ୯ ଆଣା ତାହା ପରେ ସେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରି, ଗୋଟିଏ ପଇସା ଋଣ ନକରି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ଆଞ୍ଚା ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରହିଲାବେଳେ ମନିଅର୍ଡ଼ର ଆସିଲେ ସନ୍ତକ କରି ପଠାଉଥିଲେ । ସେହି ବିଷୟ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ୭ ଜଣ ପରିଚାରକମାନେ ଥିଲେ, ଏହି ବିଷୟ ସେମାନେ ୭ ଜଣକୁ ମଧ୍ୟ ଜଣାନାହିଁ । କବାଟ, ଝରକା ଖୋଲି ରଖୁଥିଲେ କାରଣ ଦ୍ୱାର ମୁହଁରେ ଦୁଇଟି ଦେବଦୂତ ଜଗୁଥିଲେ । ସେ ଘର ଭଡ଼ା ୪୫ ଟଙ୍କା । ସେ ଘରର ମାଲିକ ହେ ମା ୪୫ ଟଙ୍କା ଭଡ଼ା ଦେବେ କି ବୋଲି ପଚାରିଲା । ୪୫ ଟଙ୍କାକୁ ୫ ଟଙ୍କା ମିଶାଇ ୫୦ ଟଙ୍କା ଦେଲେ । ସହଜରେ ଭାବିଲି ଦେଲେ ମା ବୋଲି ସେ ଘର ମାଲିକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ । ତାହାହିଁ ବିଶ୍ୱାସ, ଦର୍ଶନ ନାହିଁ । ବିଶ୍ୱାସ, ଦର୍ଶନଠାରୁ ମହାନ୍ । ବିଶ୍ୱାସପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦ କରିବେ । ରୋଗ ସହିତ ଥିବା ବୃଦ୍ଧାଙ୍କୁ ଆଞ୍ଚା ଚିଠି ଲେଖୁଥିଲେ । ତାହିଁରେ ଆମ୍ରନ ମାର ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରିତ କରିବାକୁ ତୁମେ ହିଁ ଯୋଗ୍ୟ । ତୁମେ ହିଁ ଅତିରିକ୍ତ

ଆରୋଗ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କର । ସେପରି ଲେଖିଥିବାରୁ ତାହାଙ୍କ ଭାଇ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କଲେ ।

ସେମାନଙ୍କ ଭରସା କ'ଣ ମାନେ, ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବି, ସେତେ ଶୀଘ୍ର ମରିବି ନାହିଁ ଆମ୍ଭନ ମାଙ୍କର ଲିଖନ ଅଛି । ତାହା କେବେ କାଢ଼ିବେ, କେବେ ମୁଦ୍ରଣ କରିବେ ? ବୋଲି ସେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ । ସେ ପୁସ୍ତକକୁ କେବେ ମୁଦ୍ରିତ କରିବେ । ସେ କୋଠରି ଛବି ଖୋଲିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଆଦେଶ ହୋଇନାହିଁ । ସେ ଛବି ଯେ ଖୋଲିବେ ସେମାନଙ୍କୁ କ୍ଷତି ହେବ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲିଖନ, ମାନ୍ୟତା ଥିଲେ ବିନା, ଯଦି ଅନ୍ୟମାନେ ଗଲେ ମରିଯିବେ । ପାତ୍ର ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଭାଇ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଥିଲେ । "ଆମ ଭାଇ କାଠ ଉପରେ ଦୁଃଖରେ ରହି ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ । ଆପଣ **captain of salvation** ପରିତ୍ରାଣର ନେତା" । ଭକ୍ତମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରି, ପରିତ୍ରାଣ ଅନୁଭବ କରି, ମୋକ୍ଷକୁ ଯିବେ । ଅତିରିକ୍ତ ମାନେ ଆଗମନକୁ ଜୀବିତ ରହି ଯିବେ । ପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ପରିତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା, ବୋଲି ଦୁଇଥର କହି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କଲେ । ତେଣୁ ମୋକ୍ଷକୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେହି ଲିଖନ ସେହିପରି ରହିଅଛି । ଭକ୍ତମାନେ ନିରାଶା କରି ପାରିବ କି ? ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଲେ । ଆପଣଙ୍କୁ ରହିବା ନିରାଶାଠାରୁ (୧) ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ବନ୍ଧୁତା ଥିବା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କେତେ ନିରାଶା ରହିବ । (୨) ସେହି ଲେଖନି ପାଇଁ ନିରାଶା । (୩) ସେ ବୃଦ୍ଧ । ଚାଲିଯିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମାତ୍ର ଲେଖନ ଯୋଗୁଁ ରହିବାର ଥିଲା । ତାହା ମୋ ନିରାଶା । ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କାହା

ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭ କରାଇବେ ! (୪) ବ୍ରହ୍ମପୁର ସମ୍ମିଳନୀରେ ସଭ୍ୟମାନେ 'ଆଗମନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହିବୁ' ବୋଲି ଭରସା ରଖିଥିବାମାନେ ମଧ ଚାଲିଗଲେ । (୫) ସବୁ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଯୋଗାଇଲେ । ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ସେମାନେ କାହାକୁ ଗୋଟାଏ ପଇସା ମାଗି ନାହାଁନ୍ତି । ଏହି ସମ୍ମିଳନୀରେ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଏହି କଥା ଗୋଟିଏ ଟଙ୍କା ମାଗିନଥିଲେ ଋଣ ନେଇ ନଥିଲେ । ମାତ୍ର ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଆସିଲା ପରେ କୋଟି କୋଟି ପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରଣ କରିଥିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା, ଆଜ୍ଞା କାର ଚଢ଼ିଲା ବେଳକୁ ପଇସା ଆସିଲା । ଏହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଆଶା କରିବା ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଆଶା କରିବ ନାହିଁ ।

ଡ଼ା. ଆମ୍ନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଭୁ କ'ଣ କହିଲେ ମାନେ "ତୁମ୍ଭ ଆବଶ୍ୟକତା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ କହିବ ନାହିଁ ମୋତେ ହିଁ କହନ୍ତୁ । କହିଲେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ଲିଖନ ସବୁ ବିଷୟରେ ଅଛି । ସବୁ ବିଷୟରେ ମୋତେ ବିନା କାହାକୁ ପଚାରିବ ନାହିଁ । ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ୯ ଅଣାରେ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା ସେବା ୯ ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସମାପ୍ତ କଲେ । ବୋଲି ପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ କହିଲେ । ବେତନକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେତେ ଟଙ୍କା ରହିବ କି ? ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଦିନରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବର୍ଷ ପର୍ବ ପାଇଁ ୩ଟା କେକ ଆସୁଥିଲା । ମାଡ୍ରାସ, କୋଲକତାରୁ ଆସୁଥିଲା ବୋଲି କହି ହସିଥିଲେ । ଜଣେ ଦେବଧୂତ ଆସି ହାତ ଦେଖାଇଲା । ସେ ଆଲମରା କାଢ଼ିଲେ କେକ୍ ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ୮ ଜଣ ତାହା ଖାଇଲେ । ତାଳ ପକାଇଅଛି ।

ଆନଂପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଘର ନିକଟରେ ଗୋଟିଏ ଆଲମିରା ଅଛି । ତାହାକୁ ୪ ଗୋଲ ଗୋଡ଼ରେ ଗୋଟିଏ ଗୋଡ଼ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ଝାଟିଥିବା ସମୟରେ ଭାଙ୍ଗିଯାଇଥିବା ସେ ଗୋଡ଼କୁ ମଧ୍ୟ କାଢ଼ି ପକାଇଲେ । ହେଲେ, ସେ ଆଲମିରା ନ ପଡ଼ିବା ନିମନ୍ତେ ଜଣେ ଦେବଦୂତ ଧରିଥିଲା । ତାହା ଦେଖି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପଡ଼ିବ ନାହିଁ । ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ, ମାନେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ପାଇଥିବା ମାନଙ୍କ ଏହି ଅନୁଭବ ଆସିବ । ଏହା ତୁମ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଶିକ୍ଷଣ ପାଠ । ଆନଂପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ପାଇଁ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ଲିଖନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ସ୍ୱୀୟ ବୃତ୍ତାନ୍ତ :

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ସ୍ୱ ଅନୁଭବ, ସାନ୍ନିଧି ଅନୁଭବ, ସେବା ଅନୁଭବ :

୧. ୧୯୧୮ରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରକୁ ୯ ମାଇଲ ଦୂରରେ ସମୁଦ୍ରକୂଳଠାରେ ଥିବା ଗୋପାଳପୁରରେ ଡ଼ା. ଆମ୍ନ ଆଜ୍ଞା ସମ୍ମିଳନୀରେ ତ୍ରିଏକ ପରମେଶ୍ୱର ମୋତେ ଅଭିଷେକ ମାନେ ପାଳକ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବ୍ରହ୍ମପୁର ଓଡ଼ିଆ ଗୀର୍ଜାକୁ ପାଳକ ଭାବରେ ଥିବା ଆନଂପାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିଛନ୍ତି । ଏହି ବିଷୟ ମୁଁ କିଛି ବର୍ଷ ମାନେ ୧୮ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାହାକୁ କହି ନଥିଲେ ମାତ୍ର ୧୯୩୮ରେ ମୁଁ ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶ କରିଲାବେଳକୁ କହି, ପାତ୍ର ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଲେ ହା ମୁଁ ଅଛି

ବୋଲି ଇଂରାଜୀରେ ଜବାବ ଦେଲେ । ତାହା ମୁଁ ଶାରୋନ୍ ପତ୍ରିକାରେ ପ୍ରସାରଣ କରିଥିଲି । ଏହାଙ୍କୁ ମହାନ ଦର୍ଶନ ଦାନ ଅଛି । ସେ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଅତିରିକ୍ତ ସଭ୍ୟମାନେ ସମସ୍ତେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ଜଣେ ବଞ୍ଚିଛନ୍ତି । (ଏହା ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ) ଆଞ୍ଜା ଏହି ବିଷୟ କହିଲା ବେଳକୁ ପାତ୍ର ଆଞ୍ଜା ଜୀବିତ ଅଟନ୍ତି । ହେଲେ, ସେ ମଧ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଛନ୍ତି । ତାହା ପୂର୍ବରେ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନମାନେ ମୋତେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ପାଳକ ଭାବରେ ରହିବା ପାଇଁ ଡ଼ାକିଲେ । ମୁଁ ଗ୍ରହଣ କରି ନଥିଲି । ସେଥିପାଇଁ ତ୍ରିଏକ ଈଶ୍ୱର ଡ଼ାକି ମୋତେ ଅଭିଷେକ ଦେଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ ଅଭିଷେକ ଦେଲେ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ । ଈଶ୍ୱର ଦେଲେ ସେଥିପାଇଁ ସାରା ଜଗତପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହୋଇପାରିବ । (ଈଶ୍ୱର ସାରା ଜଗତକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଉଥିବା ଅଭିଷେକ ମୋତେ ଦେଲେ) । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇପାରିବି, ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଇପାରିବି ସବୁ ଦେଶରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ମଧ ଗ୍ରାମ ଗ୍ରାମକୁ ଯେ ଚାହିଁଲେ ମୁଁ ଦେଇପାରିବି । ମାତ୍ର ଯେଉଁ ସ୍ଥାନରେ ପାଳକମାନେ ରୁହନ୍ତି ସେଇଠି ଦେବିନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ କେବେ କାହାକୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଇନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଦେଲେ ।

୨. ମୁଁ ଲୁଥର ଗିରିରେ ଶିକ୍ଷାକାର୍ଯ୍ୟରେ, ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ବିଦ୍ୟାଳୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ଶାନିଟୋରିଆମ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟରେ, ରହିଥିବାବେଳେ କେତେକ ମୋ ପାଖକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ଆସୁଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଏହି କାଳରେ ମଧ ଦେଖାଦେବେ ବୋଲି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନେ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ବାପ୍ତିସ୍ମ ପାଇବା ବୋଲି, ଈଶ୍ୱର ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ

ଭାଷା ଧ୍ୟାନ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବେ ବୋଲି, ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନ ନିକଟସ୍ଥ ବୋଲି, ଏହିପରି ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଲି । କେତେକ ପଚାରୁଥିବେ ନିଜ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ପ୍ରଭୁ ଦେଇଥିବା ଉତ୍ତର କହୁଥିଲି । (ବର୍ତ୍ତମାନ ଜବାବ କହିବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲି) । ଏହି ବିଷୟ କ୍ରମ କ୍ରମରେ ମିଶନାରୀମାନେ ଜାଣିଲେ, କ୍ରୋଧ ହୋଇପଡ଼ିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନେ ଡ଼ାକି ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିଲି କ'ଣ ମାନେ 'ଆପଣ ମୋତେ ଡ଼ାକରା ଦେଇ ପଚାରନ୍ତୁ' ବୋଲି ଅର୍ଜି ରଖିଲେ । ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋ ଅର୍ଜି ସ୍ୱୀକାର ହେଇନଥିଲା । ତାହା ପରେ ଦ୍ୱିତୀୟ ଥରେ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପଚାରିଲି । ସେତେବେଳେ କୋଉନ୍ସିଲମାନେ ଗୋଟିଏ କମିଟି ଆୟୋଜନ କରି ପରୀକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହିଁରେ ୧୮ ଜଣ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ୧୯୩୮ ମସିହାରେ ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ଲୁଥେର ଗିରିରେ ବୈଠକ ରଖି ମୋତେ ମୋ ପକ୍ଷରେ ଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଡ଼ାକିଲେ, ଡ଼ାକିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ବଡ଼ ନାଇଡ଼ାର୍ପର ବିଦେଶୀ, କୋଲମନ ବିଦେଶୀ ସେ ବୈଠକରେ ବହୁତ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲା । ନିଯୁକ୍ତି କରିଥିବା ୧୮ ଜଣରେ ୪ ଜଣ ହିଁ ଆସିଲେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ କୋଲମନ ବିଦେଶୀ କହିବା ବିଷୟ କ'ଣ ମାନେ (ସେ ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍) ''ଏହି ଶିକ୍ଷା ବାଇବଲରେ ଅଛି ମାତ୍ର ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନାହିଁ'' ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ କ'ଣ କହିଲି - ''ସେପରି ହେଲେ ମୋ ଶିକ୍ଷା ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ । ମୋତେ ସୁଯୋଗ ଦେଲେ ସାରା ମିଶନ ଭୁଲି ଶିକ୍ଷା କରିବି'' ବୋଲି କହିଥିଲି । ଚେୟାରମ୍ୟାନ୍ ଗୋଟିଏ କଥା କହିଲେ । ଆପଣ କହିବା

Bible Mission HQ Guntur

ବିଷୟ ହେବନାହିଁ । ଆପଣ ଅନ୍ୟ ମିଶନ ରଖି ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତୁ ମାତ୍ର ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଇପାରିବେ ନାହିଁ କହିଲେ । ଆହୁରି ଅନ୍ୟ ମିଶନମାନଙ୍କୁ କିପରି ସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛୁ ସେପରି ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବୁ ।

୩. ୧୯୩୮ ଜାନୁୟାରୀ ଶେଷ ସପ୍ତାହରେ ଈଶ୍ୱର ମୋ କଠୋରୀରେ ସକାଳେ ସମୟରେ ପବନରେ ''ବାଇବଲ ମିଶନ'' ବୋଲି ଲିଖନ ଲେଖି ମୋତେ ପ୍ରେରଣା କଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଘୋଷଣା କଲି । ମୋର ନିତ୍ୟ ଯୁକ୍ତି କ'ଣ ମାନେ, ମୁଁ କହୁଥିବା ବିଷୟ ଲେଖି, ସତ୍ୟ କି ନାହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରି ଜାଣନ୍ତୁ । ଏହା ମୋର ଯୁକ୍ତି । ମାତ୍ର ସେମାନେ କେହି ସେପରି କଲେ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱର ଏହି କାଳରେ କାହାକୁ ଉତ୍ତର ଦେବେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ମାନେ ସବୁ ବିଷୟ ବାଇବଲରେ ଅଛି । ବୋଲି ସେମାନେ କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ ଫିବ୍ରାବରୀ ମାସରେ 'ରିସାଇନ' ବୋଲି ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଇସ୍ତଫା ଲେଖି କମିଟିକୁ ପଠାଇ ତାହା ମୁଦ୍ରଣ କରି, ସାରା ମିଶନକୁ ବିତରଣ କରିଲେ । ସେତେବେଳେ ବହୁତ କଳହ ମିଶନରେ ଉଠିଲା ।

୪. 'ବାୟୁରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ମିଶନ ତେଣୁ ବାୟୁରେ ଚାଲିଯିବ' ବୋଲି କେତେକ ଆକ୍ଷେପଣ କଲେ । ତାହା ପାଇଁ ମୁଁ ଦେଉଥିବା ଜବାବ କ'ଣ ମାନେ ବାୟୁ ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ଯିବ, ସେହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ବାଇବଲ ମିଶନ ଭିତରକୁ ଚଳାଇବ' ବୋଲି ଜବାବ ଦେଲି । କ'ଣ ପାଇଁ ମାନେ ଏହା ମନୁଷ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମିଶନ ନାହିଁ । ଏହା ଈଶ୍ୱର ପ୍ରକାଶ କରିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଅଛି ।

୫. ବାଇବଲ ମିଶନ ଚିନ୍ତା ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ, ବୃଦ୍ଧ, ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟା ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ, ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ଅଭିମାନ, ଗରିବ, ଅଯୋଗ୍ୟ, ଘୋର ନଥିବା ଲୋକ, ଏକାକି, ଆୟ ଆୟୋଜନ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ, ହେଲେ ମଧ ମୋତେ ଈଶ୍ୱର ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶ କରିବା ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ । ମିଶନରିମାନେ ମିଶନ ରଖିବାର ଅଛି ମାତ୍ର ଭାରତ ଦେଶୀୟମାନେ ରଖିଲେ ମିଶନ ହେବ କି ! ବୋଲି ଅକ୍ଷେପଣ କଲେ । ଜନନି ମିଶନ ପରିତ୍ୟାଗ କଲା ସେଥିପାଇଁ ମଲା ବେଳକୁ ସେ ଶବକୁ ସୂଦି ପାହାଡ଼ ଉପରେ ପକାଇ ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରି କାଉମାନଙ୍କୁ, ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ ଉଡ଼ାଇଲେ ମଧ ପାପ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ ସେ ରଚନା କରିଥିବା ଗୀତ ସବୁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ଗୀତ ବହିରେ ଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ମିଶନରେ ତାହା ବିୟୋଗ କରିବାର ଅଛି । କେହି ମଧ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ଭୂତ ଧରିବାରୁ ସେ ବାଇବଲ ମିଶନ ରଖିଲେ ବୋଲି କେତେକ କହିଥିଲେ । ମୋଠାରେ ପ୍ରେମ, ଅଭିମାନ ଥିବା ଜଣେ ବିଦେଶୀ ମଧ ଗୀର୍ଜାରେ ମୋ ପାଖରେ ବସିଲେ ନାହିଁ । ସ୍ୱସ୍ତି ଶାଳା ମଧ ପିଶାଚିର କାର୍ଯ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ତୁରୀ ଧରି ବାକ୍ୟ ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ 'ଶାଖା ଦାସ' ବୋଲି କୁହଛନ୍ତି । ବେତନ ନଥାଇ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଏମାନେ ମାଗି ଖାଇବା ଲୋକ ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି ।

୬. ଶିକ୍ଷକ ହୋଇଥିବା ମୋ ପିତା, ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଦ୍ଧା ହୋଇଥିବା ମୋ ଜନକ ବିତିଯାଇଥିବା ପରେ ମୋତେ ବଢ଼ାଇ,

ପଢ଼ାଇ, ଚାକିରି ଦେଇ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରେମ ଦେଖାଇଥିବା ମିଶନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ସାଧାରଣ ବିଷୟ ନୁହେଁ । ଆଉ ବେତନ ନଥାଇ କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ସାଧାରଣ ବିଷୟ ନାହିଁ ।

୭. Come out as a Prince of an army. ଗୋଟିଏ ସୈନ୍ୟର ଯୁବରାଜ ପରି ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସ ବୋଲି ଲେଖି, ସେ ମୋ ସହିତ ମିଶି ମୋ କୋଠରିରୁ ବାହାରକୁ ଚାଲି ଆସିଲେ । ଏତେ ଧର୍ମ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ୮୫୦ ମିଶନ ରହିଲେ, କେତେକ ଉଚ୍ଚ ବିଦ୍ୟା ଅଭିନିବେଶକମାନେ ଥିଲେ, କେତେକ କୋଟିପତିମାନେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମ୍ପନ୍ନ ଲୋକ ଥିଲେ, ନିଜ ଲୋକ ଥିଲେ, ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଟଙ୍କା, ଅତିରିକ୍ତ ଟଙ୍କା ନଥିବା ମୋତେ ବାଇବଲ ମିଶନ ପ୍ରକାଶ ହେଲା । ସେମାନଙ୍କ ଯଦି ପ୍ରକାଶ କରିଥାନ୍ତେ ସେବେ ହିଁ ବ୍ୟପ୍ତି କରିଥାନ୍ତେ । ସେତେବେଳେ ମୋ ପାଖରେ ୪୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ମହର କଳ୍ପନା କ'ଣ ମାନେ ପହଁରା ନଆସିବା ମୁଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଡ଼େଇଅଛି । ଏହା ମୋ ଦର୍ଶନ । ଏହି ୧୮ ବର୍ଷରେ ମୁଁ କାହାରି ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ଅଣା ମଧ୍ୟ ଋଣ ନେଇ ନଥିଲି । ମୁଁ କିଛି ଦିନ ପାଠଶାଳା କାର୍ଯ୍ୟ, କିଛି ଦିନ ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ କାର୍ଯ୍ୟ, କିଛି ଦିନ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ଗୋଟିଏ ମାସ ପାଳକ ଶ୍ରେଣୀ କାର୍ଯ୍ୟ, ତାହା ପରେ ପର୍ଯ୍ୟଟକ ପ୍ରଚାରକ କାର୍ଯ୍ୟ, ତାହା ପରେ ନୂତନରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିବା କାଶର ବୈଦ୍ୟଶାଳା କାର୍ଯ୍ୟ, କାଶର ବୈଦ୍ୟଶାଳାରେ ଶିକ୍ଷା କାର୍ଯ୍ୟ, ଏହି ପ୍ରକାର ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ ୪୬ ବର୍ଷ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଛାଡ଼ିବା କଷ୍ଟ ନାହିଁ କି ?

୮. ନୂତନ ମିଶନ ଆସିଲା ସେଥିପାଇଁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ପଡ଼ିଯିବ ବୋଲି ମିଶନାରୀମାନେ, ମିଶନରେ ଥିବା ଲୋକ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଲୁଥେର ଗିରିକୁ ଡ଼କାଇ, ମୋ ପାଇଁ, ବାଇବଲ ମିଶନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଖରାପ ବିଷୟ କହିଲେ ।

୯. ଶେଷକୁ ମୋ ପାଇଁ ଆସିଥିବା ଏହି ଖରାପ ଅଭିଯୋଗ ଆମେରିକା ବୋର୍ଡ଼ମାନଙ୍କୁ ଗଲା । ସେମାନେ ଏମାନଙ୍କ ଉତ୍ତର ଦେଲେ । କେମିତି ମାନେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସହଜ ଭାବରେ ବ୍ୟବହାର କରି, ଧୀରେ ତାଙ୍କୁ ପୁଣି ଘେନି ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ଜବାବ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ବୋର୍ଡ଼ମାନେ ମୋତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ମିଶନରୀକୁ ପଠାଇଲେ । ମାତ୍ର ସେ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ନାହିଁ ।

୧୯୩୮ ଏପ୍ରିଲ ୨୪ ତାରିଖ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ସଂସ୍କାର ଦିନ । ସେତେବେଳେକୁ ଆହୁରି ପଞ୍ଚାୟତମାନେ ମୋ ଇସ୍ତଫାକୁ ଅନୁମୋଦନ ଦେଇନାହାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଆହୁରି ଲୁଥେର ମିଶନ ସଭ୍ୟ ବୋଲି ଭାବି ଗୀର୍ଜାକୁ ଯାଇଥିଲି । ମେଜ ପାଖକୁ ଆସ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଦେଶ ପଠାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସେଠାରେ ମୋ ସ୍ଥାନରେ ବସି, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ, ପ୍ରଥମେ ଶମିରୋଣୀୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଆସି ଜଳ କାଢୁଥିଲା । ତାପରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପ୍ରଭୁ ଯାଜକ ବସ୍ତ୍ର ଧାରଣ କରି ଆସି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ମୋତେ ଦେଲେ । ମୁଁ ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିବା, ଆମ ପତ୍ରିକାରେ ମୁଦ୍ରିତ କରି ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲି । ସେତେବେଳେ ବିବାଦ ଉଠିଲା । ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେବାକୁ ମନା କରିବା, ଗୀର୍ଜାକୁ ଆସିବା ମନା କରିବା ନ୍ୟାୟ ବୋଲି ସମସ୍ତେ କହିଲେ । ମୋ ପକ୍ଷରେ ରହିଥିବାମାନେ କ'ଣ କହିଲେ ମାନେ

ତାହାଙ୍କୁ ମେଜ ପାଖକୁ ଆସିବାକୁ ମନା କରିବା ଅନ୍ୟାୟ ବୋଲି କହିଲେ । ଅନୁମୋଦନ ଅଗଷ୍ଟରେ ଦେଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ମେଜ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲି । ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମେଜ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ମେଜ ସେଥିପାଇଁ ଯାଇଥିଲି ମାତ୍ର ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ମାନଙ୍କର ମେଜ ବୋଲି ମୁଁ ଯାଇନାହିଁ ।

୧୦. ସେହିଠାରୁ ତାଡ଼େପଲ୍ଲୀ ଗୂଡ଼େଂରେ ଥିବା ପ୍ରାଥିପାଡୁରେ ସ୍ୱସ୍ଥିଶିଳା ରଖି ୪ ମାସ କାର୍ଯ୍ୟକଲା ବେଳକୁ, ସେଠାରେ ଥିବା କେଟକିଷ୍ଟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କଳହ ଆସିଥିବା ଯୋଗୁଁ ସେଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ ହେଲା । ବର୍ଷା ଅଧିକ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ ମୋତେ ରକ୍ଷା କରିବାକୁ ପ୍ରସାଦ ଆଜ୍ଞା ଏଲୁରୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ସମ୍ମତ ହୋଇନଥିଲି । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଯାଇଥିଲି । ସେଠାରେ ୪ ମାସ ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲି । କିଛି ଲୋକ ସୁସ୍ଥତା ପାଇଲେ । ତାହା ପରେ ଏଲୁରୁରୁ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଆସିବା କିଛି ଦିନକୁ ମୋ କୋଠରିରେ ଏହି ତେଲୁଗୁ ଅକ୍ଷର ଦେଖା ଦେଇଥିଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି ।

୧୧. ୧୯୪୯ ମେ ୧୬ ତାରିଖରେ ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳା କାକାନିରେ ସ୍ଥାପନା ହେଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ଠିକ୍ ଭାବରେ ହେଉଅଛି ।

୧୨. ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ପୁନର୍ବାର 'ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଉଠାଇ ଦେଖାଉ' ବୋଲି ତେଲୁଗୁରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ । ସେତେବେଳେରୁ ସବୁ ପତ୍ରିକାରେ ନା ପକାଉଅଛି । ଏହା ମୋ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱକୁ ବିରୁଦ୍ଧ ।

୧୩. ମୋତେ ଆସିଥିବା ଉପରେ ବ୍ୟାସରେ ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ମାନେ । ୧. ବାଇବଲ ମିଶନ, ୨. ଇସ୍ତଫ, ୩. ସୈନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଯୁବରାଜ ପରି ବାହାରକୁ ଆସ, ୪. ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ, ୫. ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଉଠାଇ ଦେଖାଅ, ୬. ସଦାପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଅଛନ୍ତି, ୭. ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର ସାରା ଜଗତକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଭାରତ କେନ୍ଦ୍ର ହେବ, ୮. ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଧର୍ମ ବୃଦ୍ଧି ବୋଲି କଥା ମୋ କୋଠରି ଭିତରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲା । ଦେବଦାସ ଶିକ୍ଷା ଖସଡ଼ା ପଥର, ସଂକୀର୍ଣ୍ଣ ପଥ ମାତ୍ର ଶେଷକୁ ତାହା ଆଖୁର ରସ ଭଳି ହେବ ।

ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ହିଁ ମୋର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ:

ପ୍ରାର୍ଥନା : ଆମେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ ସବୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର । ଆମ ଅପରାଧ ଯୋଗୁଁ, ଆମେ ଜାଗ୍ରତ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ, ଆମ ପାପ ଦ୍ୱାରା ଏହି ସୃଷ୍ଟିକୁ ନଷ୍ଟ ହେଉଅଛି । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟିକୁ ଆଶୀର୍ବାଦ କର, ରକ୍ଷା କର । ମୋ ପ୍ରଭୁ ! ତୁମ୍ଭେ ଆମ୍ଭ ସହବର୍ତ୍ତୀ ହୋଇ ନ ରହିଲେ କିଛି ସିଦ୍ଧି ହେବ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ କୌଣସି ବିପଦ ନ ଘଟିବା ପାଇଁ ରକ୍ଷା କର ବୋଲି ବିନତି କରୁଅଛୁ । ଆମେନ୍ ।

ମିଶନ ଇତିହାସ - ଅନୁଭବ ସାକ୍ଷ୍ୟ :

ଆପଣମାନେ ଭଲ ନ ପାଇବା ବିଷୟ, କାନକୁ କାର୍ଣ୍ଣକଠୋର ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ କହିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ସେହିପରି କରି,

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଇଚ୍ଛା ସଫଳ କରିବି । ସେଥିପାଇଁ ମୋତେ କେହି ଅପମାନ କରନାହିଁ । ଯେଉଁମାନେ ଅପମାନ କରନ୍ତି ତାହାର ପରିଣାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ପାଇବେ । ଏଠାରେ ଶୁଣିଥିବା ଭଲ ବିଷୟ ସେଠାରେ ଯାଇ ଭୁଲ ଭାବରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି କହିବା ଲୋକ ମଧ୍ୟ ରହିପାରିବେ । ସେହିପରି ଲୋକ ତାହାର ପରିଣାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ଦେଖିବେ । ସେଥିପାଇଁ ଜାଗ୍ରତ ଭାବରେ ଶୁଣନ୍ତୁ । କହିବା ପାଇଁ ମୋତେ ଧୈର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଗ୍ରହ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ମୁଁ ଏହି ବିଷୟ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଭୂତମାନଙ୍କୁ ନିକଟରେ ମଧ୍ୟ କହିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଭୂତମାନେ ଏହା ପୂର୍ବରେ ମୋ ଉପରେ ଦ୍ୱେଷପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି, ଆହୁରି ଦ୍ୱେଷପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶ୍ଚିତ । ବାଇବଲ ମିଶନରେ ଥିବା ସମସ୍ତେ ମୋ ପରି କରିବା ଦରକାର । ଆମ ସାମ୍ନାରେ ଭୂତମାନେ ଅଛି ଦେଖନ୍ତୁ । ଧୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ଦେଖନ୍ତୁ । ଆମେ କରିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ସବୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ହରାଇବା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ତାହା ଦୌଡ଼ିଯିବା ପରି କରିବାର ଅଛି ।

ମୁଁ ପତ୍ରିକାରେ କ'ଣ ପ୍ରସାରଣ କଲି ତାହା ତୁମ୍ଭେମାନଙ୍କ ଭିତରେ କେହି ହେଲେ ପ୍ରସାରଣ କଲେ ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରିବା ମାନଙ୍କୁ । ଏହି ମଣ୍ଡଳୀ ଆମେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ବସି ଶୁଣିଲୁ ବୋଲି କୁହନ୍ତୁ । ମୁଁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ ବହୁତ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଚାଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ ପଞ୍ଚାୟତ ସଭ୍ୟ, ସମ୍ପାଦକ, ବିଦ୍ୟାଳୟ ଅଧ୍ୟାପକ, ଧର୍ମ ପ୍ରଚାରକ, ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିକ୍ଷକ, ପଲୋକମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଣୀରେ ଶିକ୍ଷକ, ସେଥିପାଇଁ ଜନନୀ ମିଶନକୁ

ଛାଡ଼ିବା ମୋତେ ଭଲ ଲାଗିବ କି ? ମୋ ମାତା ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରିଣୀ । ମୋର ବାଲ୍ୟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ସେମାନେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିବୁ ବୋଲି କହି ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ମୁଁ ଉପରକୁ ଆସିଲି । ସେହିପରି ମିଶନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିବା ମୋତେ ଭଲ ଲଗେ କି ? କାହାକୁ ହେଲେ ମଧ ଭଲ ଲାଗେ କି ! ହେଲେ ମଧ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପିତା କହିବା ଯୋଗୁଁ ବାହାରକୁ ଆସିଗଲି । ସେ ମିଶନ ଦ୍ୱାରା ମୋତେ କିଛି କଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । 'ପ୍ରେମ ସହିତ, ସମ୍ମାନ ଦେଇ ମୋତେ ଦେଖିଲେ ।

The minutes of the march 18-21-1980 meeting; 'Resolved, that we convey to Mr. Devdas our apriciation of his faithful labour during 25 years of service in our mission. He has quietly and patiently carried on his work of training our workers and his upright Christian character has made permanent impression upon the minds o hundreds of our boys that have associated with him. We hope that he will yet have many years of service in the vine-yard of the Lord. Unanimously carried.'

ସେଥିପାଇଁ ଛାଡ଼ି ଆସିବାକୁ ଭଲ ଲାଗେ କି ? ମୁଁ ଜନଙ୍କ ସହିତ କହିଥିଲି । ଜନନୀ ମିଶନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ସ୍ୱର୍ଗର ଜନକ ମିଶନକୁ ଆସିଲି । କାହିଁକି ମାନେ ୧୯୩୮ ମସିହାରେ ଜାନୁୟାରୀ ମାସରେ ପ୍ରଭୁ ଅପରାହ୍ନ ମୋ କୋଠରିରେ ବାୟୁରେ ମୁଦ୍ରିତ ଅକ୍ଷରରେ, ତେଲୁଗୁ ଅକ୍ଷରରେ 'ବାଇବଲ ମିଶନ' ବୋଲି ମୁଦ୍ରଣ

କଲେ । ଏଥି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୁଣିଲେ ନା ? ଫେବୃୟାରୀରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କର ବୋଲି ଅକ୍ଷରରେ ଲେଖି ଦେଖାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ନିରୁତ୍ସାହ ଲାଗିଲା । ପିତା ! ପ୍ରଭୁ ! କେମିତି ? କ'ଣ ବୋଲି ଇସ୍ତଫା ଲେଖିବି ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲି । ତେଲୁଗୁ ଇଂରାଜୀରେ ଲେଖି ମିଶନରିମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲି । ତାହା ପୂର୍ବେ ହିଁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିବା ଲୋକଙ୍କୁ ନୂତନ ଶିକ୍ଷା ଶୁଣାଉଥିଲି । ମାନେ ଲୁଥାରେନ ମିଶନରେ ନଥିବା ଶିକ୍ଷା ୧. ଭାଷା, ୨. ଦର୍ଶନ ଦେଖିବା, ୩. ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣିବା, ୪. ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଲିଖନି ଦେଖିବା, ୫. ବିନା ଔଷଧରେ ରୋଗ ଭଲ କରିବା ଇତ୍ୟାଦି । ତାହା ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ କାନରେ ପଡ଼ିଲା ମାତ୍ରେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ହାୟ ! କାହିଁକି ସେ ସେପରି ଶିକ୍ଷା କରିଅଛି ବୋଲି ଅମକ ଅମକ ଲୋକଙ୍କ ନିକଟରେ କହୁଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞା ! ମୋତେ ଡ଼ାକି ପଚାରନ୍ତୁ । ମୁଁ କହିବି ବୋଲି କହିଲି । ମାତ୍ର ଦୁଇ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋତେ ପାଚାରିଲେ ନାହିଁ । ମୁଁ ମନ ପାଖୋଇଥିଲି । ଆମ ଦେଶୀୟ ପାଳକମାନେ, ମିଶନାରୀମାନେ, ମିସ୍ସମ୍ମାମାନେ, ମିଶି ଗୋଟିଏ ମିଶନ ଭାବରେ ଆୟୋଜନ ହୋଇ, ତାରିଖ କହି ଲୁଥେର ଗିରିକୁ ଆସିବାକୁ କହିଲେ ମାତ୍ର ୧୮ ଜଣ ଆସିଲେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଆମେ ତାଙ୍କୁ କ'ଣ ପଚାରିବୁ ? ବୋଲି ଗଲେ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ୨ ଜଣ ମିଶନାରୀମାନେ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ପଚାରିଲେ ସବୁ ବିଷୟ କହିଥିଲି । ସେତେବେଳେ, ଏମାନେ କହିବା ବିଷୟ ବାଇବଲ୍‌ରେ ଅଛି ମାତ୍ର ଲୁଥାରେନ୍ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନାହିଁ କହିଲେ । ସେମିତି ହେଲେ ସଂଯୁକ୍ତ କରନ୍ତୁ କହିଲି । ହେବ ନାହିଁ କହିଲେ ।

ତୁମକୁ ଯଦି କଷ୍ଟ ଲାଗିଲେ ଅନ୍ୟ ମିଶନ ରଖନ୍ତୁ ଶିକ୍ଷା କରନ୍ତୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଅନ୍ୟ ମିଶନ ମାନଙ୍କୁ ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଦେଉଅଛୁ, ସେପରି ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସମ୍ମାନ ଦେବୁ କହିଲେ । stepout କହିଲେ । ବାହାରକୁ ଆସ କହିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାସରେ ପ୍ରଭୁ ଦେଖାଦେଇ । come out as a prince of an army ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ କ'ଣ କରିବି ? ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ୪୦ ଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଅଛି । ପହଁରା ନ ଆସିବା ବ୍ୟକ୍ତି ପହଁରିବା ପାଇଁ ସମୁଦ୍ରରେ ଡ଼େଇଁଲା ପରି ଡ଼େଇଁ ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ କଥାକୁ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହୋଇ ଆସିଲେ । ସେହି ୪୦ ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୋଇଗଲା । ଜଣେ ମିସ୍ୱମ୍ମା ଆଜ୍ଞା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ପଠାଇଲେ । ସେମାନେ କ'ଣ ଲେଖିଲେ ମାନେ ? God put in my heart that I should give you hundred rupees. ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କଷ୍ଟ ସେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ପୋଷଣ କରିବେ ଭାବିବାର ନା ? ଏପ୍ରିଲ ୨୪ ତାରିଖ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଉଥିବାବେଳେ ସେମାନେ ମୋତେ ଦେଲେ ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁ ଦେଲେ । ମୁଁ ମିଶନକୁ ଛାଡ଼ିଲି ମାତ୍ର, ଗୀର୍ଜା କାହିଁକି ଛାଡ଼ିବାର ଅଛି । ବୋଲି ଗୀର୍ଜାରେ ରହିଗଲି । ବାହାରକୁ ଯାଇନାହିଁ । ମଣ୍ଡଳୀ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେବେ ନାହିଁ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଲି ଯୀଶୁଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଆସି ଦେଲେ । ତାହା ପୂର୍ବେ ଶମରେଣିୟା ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଲା । ତାହାର ଅର୍ଥ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ୧୯୩୮ ମସିହାରେ ମେ ୫ ତାରିଖରେ ସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବୁଲିପାରିବି

ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ବିଜୟାରତ୍ନମକୁ ବୁଲିବାକୁ ନିଯୁକ୍ତି କରି ଭଲରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ ବୋଲି ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କରିଥିଲି । ସେଥିପାଇଁ ସେ ଯାହା କହିଲେ ତାହା କରିଥିଲି । ଅମକ ଗ୍ରାମକୁ ଆସ କହିଲେ ଯାଇଥିଲି । ଅମକ ପତ୍ରିକା ଲେଖ୍ କହିଲେ ଲେଖିଥିଲି । ଅମକ ସଭା କର କହିଲେ କରିଥିଲି । ବଦଳିବା ବିନା ସବୁ ପାଇଁ ସେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାବରେ ଥିଲେ ।

ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ :

ଏହି ମଧ୍ୟରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ଖରାପ ଦର୍ଶନ ଆସିଥିଲା । ସେହି ଖରାପ ଦର୍ଶନ କ'ଣ ମାନେ ଆଜ୍ଞା ଜଣେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି । ସେଠାରେ ରାଜାରାଓ ଆଜ୍ଞା ଅଛନ୍ତି ସେଠାରେ ଛିଡ଼ା ହୋଇଥିବା ଲୋକ ରାଜାରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ଆଜ୍ଞା ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ କହିଲେ ମାନେ ଆପଣ ମଧ ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ ବନ୍ଦ କରିଦିଅନ୍ତୁ । ସେହି ପତ୍ରିକା ଦ୍ୱାରା ଦୁଷ୍ଟ ପରିଣାମ ହେଉଅଛି କହିଲେ । ସେ ସ୍ୱପ୍ନରେ ସେ କଥା ଶୁଣିଲାଠାରୁ, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ମନରେ ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ ପୂର୍ବଠାରୁ ଅଧିକ କରିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଉତ୍ସାହ ଆସିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପତ୍ରିକା କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ ଭାବରେ ଆଜ୍ଞା କରାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୂଲ୍ୟ ଆମ୍ଭେମାନେ ଜାଣି ପରିବୁ ।

ପତ୍ରିକା ସେବା :

ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ପତ୍ରିକା ଦ୍ୱାରା ସବୁ ମିଶନ ମାନଙ୍କୁ ସନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀ ଆୟୋଜନ, ପରାମର୍ଶ ଦେଲେ, ବାଇବଲ ମିଶନକୁ

ମାତ୍ର ନୁହେଁ । ବିଜାତି ମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ତେଲୁଗୁରେ, ଇଂରାଜୀରେ, ଲେଖି ପଠାଇଲେ ମେଦ୍ରସ ବିଲ୍ଲୀଗ୍ରହମ ସଭାରେ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପତ୍ରିକା ବାଣ୍ଟିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା-ପ୍ରଭୁ ଦେଖା ଦେବେ କଥା କହିବେ ବୋଲି ୫୬ ବର୍ଷ ତଳେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ସେପରି ଦେଖାଦେବେ କି ? କଥା କହିବେ କି ? ବୋଲି କହିବା ଲୋକ ମାତ୍ର ସତ୍ୟକୁ ଜ୍ଞାତ କଲେ ନାହିଁ । ଏବେ ୫ଟା ସନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀ ଅଛି । ପ୍ରାୟ ୫୦୦ ସମ୍ମିଳନୀ ନ ରହିଲେ କେମିତି ?

ଉପସ୍ଥିତି ଅନୁଭବ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ ଥିଲାବେଳେ, ୬ ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ଝିଅକୁ ପିତା ନେଇ ଆସିଲେ, ସେ ଝିଅଟିକୁ ଆଜ୍ଞା ହାତ ଲମ୍ବାଇବା ପାଇଁ କହିଲେ, ହାତରେ ମହୁ ଗୋଟିଏ ଟୋପା ପକାଇ ଝିଅ ! ଏହା ପିତା ଲାଗିଲେ ମଧ୍ୟ, ଚାଖି ଦେବାର ଅଛି କହିଲେ । ତାହା ଔଷଧ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହା ଖାଇଲେ ତୁମ ରୋଗ ଚାଲିଯିବ କହିଲେ । ଔଷଧ ବୋଲି ଜାଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଇବାର ଅଛି । ହାତରେ ପକାଇଲେ ଖାଇବାର ଅଛି କହିଲେ । ସେ ଝିଅ ଏତେ କଥା ଶୁଣି ଖାଇଲା ନାହିଁ । ସେ ଝିଅ ମହୁକୁ କେବେ ଦେଖି ନଥିଲା, ଖାଇ ନଥିଲା । ପାଖରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ପିତା ଖାଇବାକୁ କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଖାଇବାକୁ କହୁଛନ୍ତି । ୨ ଜଣ ମଧ୍ୟରେ ସେ ଝିଅଟି ପଳାଇପାରିବ କି ? ତାହାକୁ ଇଚ୍ଛା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଖାଇଲା । ସେ (ଔଷଧ) ମହୁ ଜୀବକୁ ଲାଗିଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଆଡ଼େ ଦେଖି ହସିଲା । ତାହା ପରେ ସବୁ ଚାଖିଦେଲା । ସେପରି ଭାବରେ ସନ୍ନିଧି

ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଯାଆନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ ଏବଂ ନିଜରେ ରଖି କହିଲେ । ସେ ଝିଅ ଯେପରି କାନ୍ଦିଲା ସେପରି ଭାବରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତିରେ ସ୍ୱାଦ ନ ଜାଣିବା ଲୋକ ଭଲ ପାଇବେ ନାହିଁ, କାନ୍ଦିବେ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲେ ଆନନ୍ଦରେ ଅନୁଭବ କରିବେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସର ନିଜ ଅନୁଭବ :

ହେ ପ୍ରଭୁ ! ପାତାଳରେ ଶିକ୍ଷା ଅଛି ବୋଲି କେତେକ, ନାହିଁ ବୋଲି କେତେକ କହୁଛନ୍ତି । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ଲେଖିଲୁ । ବାଇବଲକୁ ଆମେ ଲେଖିଥିବା ଜବାବକୁ ମଧ୍ୟରେ ୮୫୦ ମିଶନ ମାନେ ଅଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଭିନ୍ନତା ଆସିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାଗିଲୁ । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ୨୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରେ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ପ୍ରଭୁ ମୋ କଠୋରିରେ ହେଉଥିବା ପ୍ରଭୁ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ ନେଉଅଛି । ମୁଁ ଏଇଠି ମୋ କୋଠରୀରେ ପୀଡ଼ିତ ରହି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ! ମୋତେ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ ମୋର ହିଁ ଭୁଲ । ତୁମେ ମୋତେ ଦିଅ ବୋଲି ମୁଁ କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ଯାଜକ ବସ୍ତ୍ରଧାରଣ କରି ଆସି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ । ୪୦ ବର୍ଷରୁ କହୁଅଛି କେହି ବିଶ୍ୱାସ କରୁନାହାନ୍ତି । ବାଇବଲରେ କେଉଁଠି ଅଛି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ମୁଁ ୧୯୫୮ ମସିହାରେ ଏପ୍ରିଲ ୨୪ ତାରିଖରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ନେବାକୁ ଗୀର୍ଜା ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲି । ମିଶନମାନେ ମୋତେ ସନ୍ଦେଶ ପଠାଇଲେ । ଆପଣ ମିଶନରୁ ଚାଲିଗଲେ । ସେଥିପାଇଁ ମେଜ ପାଖକୁ ଆସ ନାହିଁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସେଇଠି ରହିବି ନା ବାହାରକୁ ଚାଲିଯିବି ?

ସାଧାରଣ ଭାବରେ କେହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇନଥିବେ, ସେମାନେ ଚାଲିଯିବେ । ମୁଁ ସେପରି ଚାଲିଯିବାର ଅଛି । ଚାଲିଯାଉ ବୋଲି କହିଲାବେଳେ ନଯାଇ ରହିଲେ, ଏହି ମେଜ ଉପରେ ଥିଲାବେଳେ ସମସ୍ତେ ମୋତେ ଦେଖିବେ । ବିଷୟ ଜାଣିନାହିଁ । ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଷୟ ମଣ୍ଡଳୀମାନେ ଜାଣିନାହାନ୍ତି । ମୋତେ ଲଜ୍ଜା ଲାଗିବ କି ? ନାହିଁ ? ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଭୂଲ କ'ଣ ମାନେ ଜନନୀ ମିଶନକୁ ଛାଡ଼ି ଜଣକ ମିଶନ ଭିତରକୁ ଯିବା ବୋଲି ସେ କାଳରେ ଲୋକମାନେ ଭାବିଥିଲେ ।

ମୋହର ମାତା ମୁଁ ନ ଜାଣିବା ବେଳେ କ୍ଷୀର ଦେଇଥିଲା । ମୋତେ କଳ୍ପନା ନ ଜାଣିବା ବେଳେ ମୋ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲା । ସେ ଜନନୀ ମିଶନ ମୋତେ ବୃଦ୍ଧି ମଧ୍ୟକୁ ଆଣିଲା । ସେ ଜନନୀ ମିଶନ ଛାଡ଼ି ଦେଲି ବୋଲି । ମହାନ ଅଭିଯୋଗ ଆକ୍ଷେପଣ ଦେଲେ ଧୂଶନ କଲେ । ପାଖରେ ଥିବା ୨ ଜଣ ପ୍ରମୁଖ ଗୀର୍ଜାରେ ଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେବା ପୂର୍ବରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଶମରେନୀୟ ସ୍ତ୍ରୀ ଆସିଥିଲା । ଆସି, କୂଅରୁ ଜଳ କାଢୁଥିଲା । ଏହା ମୋର ବନ୍ଧୁ ଜଣକୁ ମୁଁ କହିଥିଲି । ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ଅନୁଭବ ୪୦ ବର୍ଷରୁ ଅଛି ବୋଲି କହିଥିଲି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ ଥିବା ମୋତେ ମେଜ ପାଖକୁ ଆସନାହିଁ ବୋଲି ପରମେଶ୍ୱର କହି ନାହାନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମେଜ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଅସିଲା । ତାହା ଉପରେ ଧବଳ ବସ୍ତ୍ର ଅଛି । ରୋଟୀ, ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଅଛି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଥର କହିବାରେ ଆହୁରି ଅଧିକ ଆସିବ ତାହା ମୋର ମନୋଭାବ । ସେତେବେଳେ

ପ୍ରଭୁ ଯାଜକ ବସ୍ତ୍ରରେ ଆସିଲେ । ମାତ୍ର ମୁଁ ଜାଣିଥିବା ପ୍ରଭୁ ହିଁ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲି । ମୋ ଜଣକୁ ଦେଖାଦେଇ ଦେଲେ କ'ଣ ଲାଭ ! ପ୍ରଭୁ ! ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଦେଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାର ଅଛି କହିଲି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ - ସେମାନେ 'ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ' କହିଲେ । ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇଥିବା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଆସି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ' । ବୋଲି ମୁଁ କହି ନାହିଁ କି ? ବୋଲି କହିଲେ । ସୁସମାଚାରରେ ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ମଧ୍ୟ, ସୂଚନା କଲେ ମଧ୍ୟ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହି ନାହିଁ କି ? ମହତ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ସୂଚନା କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ ।

କପେର୍ଣ୍ଣାହୁମରେ ଜଣ ମୁଖ୍ୟକୁ କହି ନାହିଁ କି ? ଏବେ ମଧ୍ୟ ସେପରି ଭାବେ । ସେମିତି ହେଲେ କେମିତି ପ୍ରଭୁ ? ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଗମନ ପୂର୍ବେ କହି, ପ୍ରସ୍ତୁତ କର । ଆପଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଯେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ହେଲେ ନରକକୁ ଯିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ହାତ ଧରି ଟାଣ ! ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନୁଷ୍ୟ ନିକଟକୁ ମୋତେ ପଠାଉ, ଶୟତାନକୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ମୁଁ କହିବି । ମୁଁ ବୁଝାଇବି । ନରକକୁ ମଧ୍ୟ ମୋତେ ପଠାଅ କହିଲି । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ - ମୋର ବାକ୍ୟରେ ନରକ ଅଛି ବୋଲି ଶୟତାନକୁ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଜଣା । ସେଥିପାଇଁ ମୋ ବାକ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିବ କି ? କିହଲେ । ହେ ପ୍ରଭୁ ତୁମ୍ଭେ ବାକ୍ୟକୁ ତୁମ୍ଭେ ଲୋପ କଲେ ଭୁଲ କ'ଣ ? ବୋଲି କହିଲି । ଯିହିଜକଲ ଗ୍ରନ୍ଥରେ 'ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ବିନାଶ' ବୋଲି ଲେଖାହୋଇଅଛି । ଆଉ ଗୋଟିଏ କଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଅଛି । ସେହି ଦୁଷ୍ଟ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ

କଲେ ରକ୍ଷା କରିବି ବୋଲି କହିଅଛୁ । ସେଇଠି ତୁମ୍ଭ ବାକ୍ୟକୁ ଲୋପ କରିନଥିଲେ କି ! ବୋଲି ଚାଲାକି ଭାବରେ କହିଲି । ସେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନ୍ୟାୟ, ଅଗ୍ନି ପରି କ୍ରୋଧ ଆସି, ସଦୋମ, ଗମୋରା ସହରକୁ ବିନାଶ କଲାପରି ମୋତେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ କରିଥାନ୍ତା । ତାଙ୍କ କୃପା ଗୁଣ ମାନିଲା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜି ଏହି ସଭାରେ ବସି, କଥା ହେଉଛି । ନଥିଲେ କ'ଣ ହୋଇଥାନ୍ତା ! କେଉଁଠି ରହିଥାନ୍ତା ! ମୋତେ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ନ ଦେବା ନ୍ୟାୟ ବୋଲି ଲୁଥର ମିଶନମାନଙ୍କୁ ଲାଗିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଭୂଲ ନାହିଁ । ସେହି ମେଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ମେଜ ପ୍ରଭୁ କହିବାର ଅଛି । ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ମାତ୍ର ନୁହେଁ । ତାହାକୁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ବୋଲି ନା ନାହିଁ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମେଜ ବୋଲି ଅଛି । ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାଇବଲ ମିଶନ ଜାଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମୁଁ । ମୋର ଅଧିକାର ଅଛି । ମଣ୍ଡଳୀ ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ମଣ୍ଡଳୀ ନେତା ହୋଇଥିବା ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଦେଲେ । କେମିତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ କ'ଣ ଭଲରେ ଭୋଜନ କଲି । ସେତେବେଳେ ହେ ପ୍ରଭୁ କ'ଣ ଏହି ଭିନ୍ନତା ବୋଲି ପଚାରିଲେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗୁରୁବାର ସନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀରେ ମୋତେ ପଚାରିଲେ ମୁଁ ଆସି, ଛୋଟ ବାକ୍ୟ ଦେଇ, ପ୍ରଭୁ ରାତ୍ରି ଭୋଜନ ଦେବି । ସେପରି ଦେଉଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନୁହେଁ । କାହାର ହୃଦୟ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଅଛି ବୋଲି ତାହାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଲାଗିବ ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କ ହିଁ ମୁଁ ଡ଼େଉଁଅଛି । ଆସନ୍ତା କାଲିକୁ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଆସି ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେବା ପାଇଁ ମୁଁ ପଚାରିବାକୁ ଯାଉଅଛି । ସେ ଆସି ଦେବେ । କେତେ ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଆସି ଭୋଜନ ଦେବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ହାତ ଉଠାନ୍ତୁ । ଏହି

ରାତ୍ରି ମୋ ପରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ହେ ପ୍ରଭୁ ଆପଣଙ୍କ ବେଳରେ ଆପଣ ସ୍ୱୟଂ ଆସି, ସାକ୍ଷାତ ଦେଖାଦେଇ, ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ନାହିଁ । ତାହାଙ୍କୁ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରରେ ଏପ୍ରିଲ ୨୪ ତାରିଖରେ କିପରି ଭାବରେ ଦେଇଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରକାରେ ଆମକୁ ମଧ୍ୟ ଦିଅନ୍ତୁ । ଏହି ରାତ୍ରି ତୁମେ ଆଗ୍ରହ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା, ଉତ୍ସାହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ତୀବ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ପ୍ରଭୁ ଦେବେ ।

ଉପସ୍ଥିତ ସମ୍ମିଳନୀର ସ୍ଥିରତ୍ୱ ?

ମୋତେ (ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ) ଏଥି ପୂର୍ବରେ କେବେ ଜାଣିନଥିବା ଲୋକେ, ଏବେ ଏଠିକୁ ଆସନ୍ତୁ । ମହିଳାମାନେ ହେଲେ ମାତ୍ର, ପୁରୁଷମାନେ ହେଲେ ମାତ୍ର, ପିଲାମାନେ ହେଲେ ମାତ୍ର, ବଡ଼ଲୋକ ହେଲେ ମାତ୍ର, ଏଠିକୁ ଆସି ଠିଆହୁଅ, ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନ ଜାଣିଥିବା ଜଣେ ଆସନ୍ତୁ । କହିଲେ ଜଣେ ଆସିଲେ । ତାହାର ନାମ, ଘର ନାମ, ଗ୍ରାମର ନାମ, ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀମାନେ ୭ ଘଣ୍ଟାକୁ କହିଲେ, ଏହି ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀ ସନ୍ଦେଶ ଠିକ୍ ବୋଲି କହିପାରିବ । ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଗତ ରାତ୍ରି କହିଥିଲେ । ଏହାର ଜବାବ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀମାନେ କହିଲେ ସେମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସତ୍ୟ ବୋଲି କହିପାରିବ ।

ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ସଭା କରିବାକୁ ଯାଉଥିବା ବେଳେ, ସମସ୍ତେ ଗଲାପରେ, ଜଣେ ମହିଳା ଆସି ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ପାଦ ଧରିଲା । ସେ କ୍ଷତି କରିବାକୁ ଆସିଲା । ଯାଉ ବୋଲି କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଯିବି ନାହିଁ କହୁଅଛି । ଆଜ୍ଞା ପବିତ୍ରାତ୍ମା ସେଥିପାଇଁ ଯିବାକୁ ଦେବି ନାହିଁ

କହୁଅଛି । ସେ ସେପରି କହୁଥିଲା ବେଳେ ତାହାର ପତି, ତାହା ଭିତରେ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ରହିଲେ ସେପରି ଯାଉ ବୋଲି କହିବା ଭଲ ନୁହେଁ କହିଲା । ଆଉ ଜଣେ ଆପଣଙ୍କ ଅଭିଶାପ ବୋଲି କହିଲା । ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଏହିପରି କରିବ ନାହିଁ । ତାହା ଭିତରେ ଥିବାଟା ଭୂତ । ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଈଶ୍ୱର ବୋଲି କହୁଅଛି । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପିତା ମାତା ଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପିତା ମାତା ନାହାନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ସେହିପରି କହିବାଟା ଭୂତ ସେମାନଙ୍କ ଅଜ୍ଞାନ ସେହିପରି କହୁଅଛି । ମାତ୍ର ତାହା ସେମାନେ ଜାଣିପାରୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନେ ଏଥି ପୂର୍ବରେ ଗୋଟିଏ ଖରାପ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । ସେମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଭଲ ଚିଠି ଲେଖିବା ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ।

ଉପସ୍ଥିତିର ମୂଲ୍ୟ :

ଥରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା ଅଧିକାରୀ ଭାବରେ ନିଯୁକ୍ତି କଲେ । ପିଲାମାନଙ୍କର ଜବାବ କାଗଜ ସଂଶୋଧନ କରି ପଠାଇବାକୁ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପଡ଼ିସା ଗ୍ରାମକୁ ଯାଇ, ସାନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀରେ ରହି ବିକ୍ଷୁବଧ ହୋଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ କ'ଣ କହିଲେ ମାନେ, ସାନ୍ନିଧିଠାରୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଧିକ କି ? ତାହା ମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହେଲେ ମଧ ସାନ୍ନିଧିଠାରୁ ତାହା ମୁଖ୍ୟ ନାହିଁ କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା ସାନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀ ସଭାରେ ରହିଗଲେ । କିଛି ଦିନ ପରେ ପ୍ରଭୁ ମିଶନରୀମାନେ ତୁମୋ ମାର୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ, ଶୀଘ୍ର ସଂଶୋଧନ କରି ପଠାଇ ଦେଲି । ୬ ତାରିଖରେ ସଂଶୋଧନ କଲେ ଠିକ ହେବ ମାତ୍ର ୮ ତାରିଖରେ ସଂଶୋଧନ କରି, ପଠାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । କାହିଁକି ମାନେ ପଠାଇବା ସମୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜଣା । ସେଠାରୁ ଆଜ୍ଞା କେବେ

ବାହାରିବା ତାହା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜଣା ସେଥିପାଇଁ ସେହି ଦିନ ସକାଳେ ଶୀଘ୍ର ଯିବା ନିମନ୍ତେ ପ୍ରଭୁ ବହୁତ ପ୍ରେରଣା ଦେଲେ । ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମ ସହିତ ଆସୁଅଛି କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ କହିବା ବିଷୟ କ'ଣ ମାନେ, ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ଠାରୁ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ ମୁଖ୍ୟ ।

ସୁସ୍ଥତା :-କପେର୍ଣ୍ଣାହୁମରେ ରୋଗୀମାନେ ଭଲ ହେବା ସତ୍ୟ ହେଲେ, ଏଲୁରୁରେ, ପ୍ରତ୍ତିପାଡ୍ଡୁ, ଗୁଣ୍ଟୁରୁରେ, ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିରେ, ସୁସ୍ଥତା ହେବା ସତ୍ୟ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ତୁପାଡ୍ଡୁରେ ୫ ହଜାର ଲୋକ ଆସି ଭଲ ହେଲେ । ଦେବଦାସ ପିତା ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ବେଳେ ରୋଗୀମାନେ ଭଲ ହେଲେ । ଏହା ସତ୍ୟ ହେଲେ ମାନେ କପେର୍ଣ୍ଣାହୁମରେ ଭଲ ହେବା, ଜଗତରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭଲ କରିବା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ।

ପ୍ରଥମ ଉପସ୍ଥିତି ସମ୍ମିଳନୀ :

ଭାରତ ଦେଶରେ ପ୍ରଥମ ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀ । ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ଆତ୍ମନ ମା'ଙ୍କ । ତାହା ପାଇଁ ମୁଁ ୧୯୧୨ ମସିହାରେ ଜାଣିଥିଲି । ତାହା ପୂର୍ବରେ ୧୯୦୧ ଅଗଷ୍ଟ ୨୧ ତାରିଖ ଠାରୁ ପ୍ରଭୁ ମୋ ସହିତ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ, ପରସ୍ପର ଭାବରେ, ଲିଖିତ ଦ୍ୱାରା, କଥା କହିଲେ । ତାହା ପରେ ୧୧ ବର୍ଷ ପରେ ଆତ୍ମନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବିଷୟ ଜାଣିଲାପରେ, ଛୁଟି ସମୟରେ ବେଳେ ବେଳେ ସେହି ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଯାଉଥିଲି । ସେତେବେଳେ ସେହି ସମ୍ମିଳନୀର ସଭ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ନିନ୍ଦା ଦେଲେ ! ଆପଣଙ୍କ ଏହି ଅନୁଭବ ଥିଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାହିଁକି କହିଲେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା

ତାହାଙ୍କ ବନ୍ଧୁଜନକୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ କହିଲେ ମାତ୍ର ବାହାରକୁ ପ୍ରଚାର କଲେ ନାହିଁ । କାହିଁକି ମାନେ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ନଥିବା ଅନୁଭବ, ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଦେଖାଦେଇ ତୁମ ସହିତ କଥା କହିଲେ କି ? ବୋଲି କହିବେ । ପବିତ୍ରାତ୍ମା ପିତା, ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବାବେଳେ ଅଳ୍ପ ଅଧିକ ଭାବରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ, ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା ନିମନ୍ତେ ଆଖି ବନ୍ଦ କଲେ ସରି ନିକଟକୁ ଆସି ଠିଆହେବେ ।

ପାତାଳ (ହେଡ଼ସ) ଅନୁଭବ :

ଏହି ଭୁଲକରେ ପାପ ସ୍ଥିତିରେ କେତେ ସୋପାନ ଅଛି ସେହିପରି ସୋପାନ ପାତାଳରେ ମଧ ରହିବ । ଗୋଟିଏ ଠାରୁ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଅନ୍ଧାରମୟ ରହିବ । ପାତାଳରେ ଜଣେ ପାଳକଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଦେଖିଲେ ତାଙ୍କ ମୁହଁରେ କେତେ ଆଜ୍ଞଦିନତା, ଦୟା ଅଛି । ତାହା ଦେଖିଲେ ମାତ୍ର ବର୍ଣ୍ଣନାତିତ । ସେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଆସିଥିଲେ । ଯେଉଁ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଯେଉଁ ଶିକ୍ଷକ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ସେମାନେ ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯିବେ । ସେହି ପାଳକ ମୁହଁରେ କେତେ ଦୟା ଅଜ୍ଞଦିନତା ବଦ୍ଧମୂଳ ହୋଇଥିବା, ସେମାନଙ୍କ ଦେଖି ଏହି ପୃଥିବୀରେ ସେହିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମୁଁ ଜାଣିନି' ଜଣେ ଲୋକ କହିବ । ହେଲେ ସେ ପାଳକ' ମୋତେ ମାସକୁ ୨୪ ଟଙ୍କା ଦରମା ଦେବ କି ? ସେତେବେଳେ ପରଦେଶକୁ ଯିବି କହିଲା । ପରଦେଶରେ ଭକ୍ତାମାନେ ସମସ୍ତେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପରି ରହିବେ । ପାତାଳରେ ସମସ୍ତେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ପରି ରହିବେ । ପାତଳାରେ ମନ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ପରଦେଶକୁ ଯିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଥିବା ମାନଙ୍କୁ ମଧ ଆଜ୍ଞା ଦେଖିବେ । ସେହି ପାତାଳରେ ଅଜ୍ଞ

କେତେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ମାନେ, ଏହିଟି ରହିଲେ ବାରଣ୍ଡା କେତେ ଦୂର ସେତେ ଦୂରରେ ଅଛନ୍ତି ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଙ୍କର ବିଶିଷ୍ଟ ଉପହାର-ଅନୁଭବ ସେପାନ :

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଙ୍କ ପବିତ୍ରତା :

ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା snuff ରଙ୍ଗ ଅତଏବ gray ଧୂସର ରଙ୍ଗ କୋଟି ପିନ୍ଧନ୍ତି । ତାହାର ଦୁଇ ପାଖରେ ପୋକେଟ ରହୁଥିଲା । ଦକ୍ଷିଣ ଆଡ଼େ ଅନେକ ହାତ ରୁମାଲ ରହୁଥିଲା । ତହିଁରୁ ଗୋଟିଏ ରୁମାଲ କାଢ଼ି, ମୁଖ ସାମ୍ନାରେ ରଖି ଧୀରେ ପୋଛି କରି, ବାମ ହସ୍ତରେ ତାହାକୁ ବାମ ଆଡ଼େ ପୋକେଟ୍‌ରେ ରଖୁଥିଲେ । ଆଉ ତାହାକୁ ପୁନର୍ବାର ଛୁଉଁ ନଥିଲେ ।

ସେ କଥା ହେଉଥିଲେ ଯଥେଷ୍ଟ ମନ ଭଲ ହେଉଥିଲା । ସେ ଅନ୍ତଃକରଣରେ ଥିବା ବିଷୟକୁ ଉଠାଇ କଥା ହେଉଥିଲେ । ସେତେ ଶକ୍ତି ତାହାଙ୍କ ଭିତରେ ରହୁଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଲୋକମାନେ ସେହିପରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ । ସେମାନେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଠିକ କରି ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସୁଥିଲେ । କେତେ ବଡ଼ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ତରଳିଯିବାର ଅଛି । ସେ ସଦାବେଳେ ପବିତ୍ର ମାନଙ୍କ ସହିତ କଥା ହେଉଥିଲେ । ଦେବ ଦୂତମାନଙ୍କର ସହବାସ ତାଙ୍କ କୋଠରି ଭିତରେ ରହୁଥିଲା । ମୋକ୍ଷର ଲାବନ୍ୟ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦେଖାଯାଉଥିଲା । ବାଇବଲ ମିଶନ

ଶେଷ କାଳରେ ଜେର୍ମାଣ ରୂପା ପରି, ରୋଲଡ୍ ସୁନା ପରି ରହିବ ବୋଲି ବୋଲି ଅଧିକ ଭାବରେ କହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଦେଖାଯାଉଥିବା କାଳ ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ବନ୍ଦ କରିନଥିଲେ । ତାର ଅର୍ଥ ବାଇବଲ ପଢ଼ିବା ବନ୍ଦ କରିନଥିଲେ ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଅନ୍ତରରେ, ବାହାରେ ସୁଚି ରହିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ସେ କେବେ ହେଲେ, ଟଙ୍କା ଛୁଇଁଲେ ଫିନାଇଲରେ ଅତଏବ ଡ଼େଟାଲରେ ହାତ ପରିଷ୍କାର କରୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଥିବା ମାନେ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଶୁଚିରେ ରିହବା ପାଇଁ ଚାହୁଥିଲେ । ସେହିପରି ବାହାରେ ଶୁଚି ରହିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଆଉ ଜଣେ କେହି ଦେଖାଯିବେ ନାହିଁ । ଅନ୍ତଃକରଣ ସୁଚି ନିମନ୍ତେ କହିବା ମାନେ, ଚିନ୍ତାରେ ମଧ୍ୟ ଖରାପ ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି, ଅଶୁଚି ଚିନ୍ତା ନଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଅଟନ୍ତି । ଶୟତାନ ସହିତ ହେ ଶୟତାନ ! ତୁମ ଦ୍ୱାରା ଯଦି ହୋଇପାରିବ ଖରାପ ଚିନ୍ତା ମୋ ଭିତରେ ଜନ୍ମାଉ ବୋଲି ଶୟତାନକୁ ଚାଲେଞ୍ଜ କରିଥିବା ପବିତ୍ର, ଭକ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ଆଜ୍ଞା ବହୁତ ଯନ୍ତ୍ରଣା ପାଉଥିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରଭୁ ଆସି ଠିଆ ହେଲେ । କ'ଣ ପାଇଁ ? ହୃଦୟ ପବିତ୍ରତାରେ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ! ଯନ୍ତ୍ରଣା ଦୂରକର ବୋଲି କହିଲେ ସେ କଥା ହୋଇନାହାନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ବିଷୟ ଆରୋଗ୍ୟ ଦେବା ମାତ୍ର ନୁହେଁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ହୃଦୟ ଶୁଚିରେ ରହିବା ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଙ୍କର କୃତଜ୍ଞତା :

ମୋତେ କେତେକ ଉପହାର ଭାବରେ, ଦ୍ରାକ୍ଷାଫଳ, କଦଳୀ, କମଳା ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି । ଆଜି ସମ୍ମିଳନୀରେ କେତେକ

ଧୋତି ଆଣିଲେ । ଏହିପରି ଦେଉଥିବା ମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ ବିନା ଆଉ କ'ଣ ଦେଇପାରିବି । ଦେଲେ ବୋଲି ମୋତେ ଆନନ୍ଦ ରହିବ । ଏହି ଲାବନ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ଲାବନ୍ୟ । 'ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ୟବାଦ' ବୋଲି କହିଲେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ଲାବନ୍ୟ ରହିବ । ମୋତେ ହେଲେ, ତୁମ୍ଭଙ୍କୁ ହେଲେ ସେହି ଦିନ ଲାବନ୍ୟ ରହିବ ତାହା ପରେ ଭୁଲିଯିବୁ । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ଆଶୀର୍ବାଦ ଆସିଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ଧନ୍ୟବାଦ କରି କହୁଅଛ କି ? କହିପାରିବ ନାହିଁ । ସ୍ୱର୍ଗବାସୀମାନେ, ପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ସ୍ତୁତି କରୁଛନ୍ତି । ହେଲେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଉଛନ୍ତି । ଆମ୍ଭେମାନେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେବା ଠିକ ନାହିଁ କି ? ମାତ୍ର ଆମେ କରିପାରିବା ନାହିଁ । ମାତ୍ର ସେହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଆମେ ଭିତରେ ଅଛି । ତାହା ହିଁ ମିନିଟ ମିନିଟ୍, ସ୍ତୁତି କରିବା । ଧାରଣା ଅଛି ବୋଲି ହାତ ଯୋଡ଼ି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଥର କହିପାରିବା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମିନିଟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସ୍ତୁତି କରିବା ବୋଲି ଆନନ୍ଦ ଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ।

ଆଈାଙ୍କ ପରାମର୍ଶ :

ମୋତେ ଉପହାର ଭାବରେ ଦେଉଥିବା ମାନଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ କଥା । ବସ୍ତ୍ର କିଣିବା ଠାରୁ, ସେ ଟଙ୍କା ମୋତେ ଦେଲେ ତାହା ଅଧିକ ଉପଯୁକ୍ତ ହେବ ।

ରାଗି ପଡୁନଥିବା ସ୍ଥିତି :

ଦେବଦାସ ଆଈା - ମୁଁ କାହାକୁ ହେଲେ ଦେଖି ଜାଗ୍ରତ ବୋଲି କହିଲେ ସେମାନେ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ । ଆଉ ମୁଁ ସେପରି ଧମକ ଦେବି ନାହିଁ ବୋଲି ଆଈା କହିଲେ । ଜଣେ ମହିଳା ଆଈା !

ଆପଣଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଭଲ ରହିବ । କ୍ଷେତ୍ରରେ ଖଟା ପାଳଙ୍ଗ ଶାଗ କାଟିବି କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲା ଛୋଟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭୂଲ, ବଡ଼ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭୂଲ, ଘରରେ କିଛି ନାହିଁ । ସାମ୍ନାରେ ଖଟା ପାଳଙ୍ଗ ଦେଖାଯାଉଛି । ତାହା କାଟିଲେ ଏହି ରାତ୍ରି ବିତିଯିବ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେହି କ୍ଷେତ୍ର ତାଙ୍କର ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ତାହା ଭୂଲ ହିଁ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ କ୍ରମ :

କାଡ଼ପା ବୋଲି ଜାଗାରୁ ଜଣେ ମହିଳା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖକୁ ୩ ବର୍ଷ ତଳେ ଆସିଥିଲା । ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲା । ଆଜ୍ଞା ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ସେ ମହିଳା ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ହାତ ଧରି ତାର ନିଜ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଲା । ଆଶୀର୍ବାଦ ପାଇଲା କି ? ଜଳ ନ ପକାଇଲେ, ପକାଇଲେ ବୋଲି ଭାବିବା ଦ୍ୱାରା ଗଛ ଫଳପ୍ରାପ୍ତ ହେବ କି ? ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ବୋଲି ନାହିଁ । (୧) ଶିକ୍ଷା ଦେବା (୨) ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷୟ ଅଛି ତୃତୀୟ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ମାତ୍ର ପ୍ରାର୍ଥନା ସରିଲା ପରେ ପିତା ଆଶୀର୍ବାଦ କରନ୍ତୁ ବୋଲି ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବେ ମାତ୍ର, ସେହିପରି କହିବା ପୂର୍ବେ ହି ମୋ ହାତ ଧରି ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିଲା । ତାହା ଆଶୀର୍ବାଦ କଲାପରି କି ? ନାହିଁ । ଆଉ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ସେପରି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ହାତ ଧରି ତାହାର ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖି ଚାଲିଗଲା । ଆଜ୍ଞା ଆଶୀର୍ବାଦ ଦେବା ପୂର୍ବେ ହିଁ ହାତ ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିବା କ୍ରମ ନୁହେଁ ।

ପ୍ରାର୍ଥନା ପାଇଁ ସୂଦିକଣ୍ଡା (ପାହାଡ଼) :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା - ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ, ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ଶୋଇଲା ପରେ ଆଜ୍ଞା ସୂଦିକଣ୍ଡା ପାହାଡ଼କୁ ଯାଇ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ୩ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଆସୁଥିଲେ । ସାରା ରାତ୍ରି ସେ ସେହିପରି ପାହାଡ଼ ଉପରକୁ ଉଠି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହବାସରେ ସମୟ ବିତାଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା କେତେକ ପିଲାମାନେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଆପଣ କେଉଁଠିକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ? ଆମେ ଶୋଇଲା ବେଳକୁ ଦେଖିଲେ, ଆପଣଙ୍କୁ ଲୁଗା ଲାଗି ରହୁଅଛି । ହେଲେ ମଧ୍ୟରେ ଉଠି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ତାହା ଦେଖାଯାଉନଥିଲା, ପୁନର୍ବାର ସକାଳେ ଦେଖିଲେ ସେହିପରି ଲାଗିରହୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ଆସିବୁ ବୋଲି ପଚାରିଲା ବେଳେ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା - 'ସୂଦିକଣ୍ଡା (ପାହାଡ଼)କୁ' ଯାଉଅଛି ବୋଲି କହି, ସେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଉଠାଇ ନେଇ କରି ଯାଇ ଗୋଡ଼ରେ ଚାଲି ସୂଦିକଣ୍ଡା ଚଢ଼ିଲେ । ସମସ୍ତେ କିଛି ସମୟ ରହିଲା ପରେ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ହାଲିଆ ଯୋଗୁଁ ଶୋଇପଡ଼ିଲେ । ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ ଆସି କାହିଁକି ଏହି ସବୁ ମଇଳାକୁ ଆଣିଅଛ ? ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଦେଖିବୁ ବୋଲି କହିଲେ ପ୍ରଭୁ ! ସେଥିପାଇଁ ଅଣିଲି' ସେତେବେଳେ ପ୍ରଭୁ, ଆଜ୍ଞା ବହୁତ ସମୟ କଥାବାର୍ତ୍ତା କଲେ । ଏହିପରି ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଇଚ୍ଛାକୁ ମଧ୍ୟ ଗମ ଘୃଣା ନ କରି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ମନରେ ରହୁଥିଲା ।

ଜୀବରାଶିମାନଙ୍କୁ ସାକ୍ଷ ଦେବା ଅନୁଭୂତି :

କେହିହେଲେ ଅଣ୍ଟାବାନ୍ଧି ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରି ଆସିଲେ, ବନ୍ୟପ୍ରାଣୀ ମାନଙ୍କୁ, ପକ୍ଷୀମାନଙ୍କୁ, ଜନ୍ତୁମାନଙ୍କୁ, ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଭାଷା ଶିଖାଇବି ବୋଲି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ । ତାହାକୁ ମାରିବା ଗୁଣ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସୁସମାଚାର କହିଲେ, ତାହାର ସ୍ୱଭାବ ବଦଳି ଯାଇ, ତାହାକୁ ଆମ ଉପରେ ପ୍ରେମ ଜନ୍ମିବ । ସେହିପରି ସେମାନଙ୍କୁ ନ କହିଲେ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହିଁ ଅଜ୍ଞାନ, ଆମ୍ଭମାନଙ୍କର ହିଁ ଭୂଲ ।

ପରଦେଶ ଅନୁଭୂତି :

ତାଡ଼େପଲ୍ଲୀଗୂଡ଼େରେ ଏଲେଶ୍ୱରମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ଭକ୍ତ ପୂର୍ବକ ଜଣେ ମିଶନରି ଆମେରିକାରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ସଭା, ଚିକାଗୋ ବୋଲି ସହରରେ ଉପରେ ସୋପାନରେ ହୋଉଥିବାବେଳେ, ସେ ବିଦେଶୀ ରହୁଥିଲା । ଘରକୁ ନିଆଁ ଲାଗିଯାଇ ନିଦ୍ରାରେ ଥିବା ସ୍ମିଥ ବିଦେଶୀ ପୋଡ଼ି ମରିଗଲେ ।

ଶାଦ୍ରକ, ମେଶକ, ଅବେଡ଼ନଗ ସେମାନେ ଅଗ୍ନିରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ପୋଡ଼ିନଥିଲେ । ସେହି ଗରମ ସେମାନଙ୍କୁ ଜାଣିନାହିଁ । ସେହିପରି ବିଦେଶୀଙ୍କ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନଥିଲା । ପ୍ରଭୁ ଆସି, ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାହାଙ୍କୁ ପରଦେଶକୁ ନେଇକି ଚାଲିଗଲେ । ଏହି ଅନୁଭୂତି ମୋର ନିଜ ଅନୁଭୂତି ମଧ୍ୟ ହୋଇଅଛି । କାହିଁକି ମାନେ ମୋତେ ଅଧିକ କଷ୍ଟ ଆସିଲା ବେଳେ ତାହା ମୋତେ କଷ୍ଟ ପରି ଲାଗିବ ନାହିଁ । ସେମିତି ଲାଗିବାଟା ମଧ୍ୟ ଏହିପରି ଅନୁଭୂତି ।

ସେହି ଅନୁଭୂତି ଆପଣମାନେ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଅଛି, ମାତ୍ର ଆପଣମାନେ କହୁନାହାନ୍ତି । ସ୍ମିଥ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟ ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ମରିଗଲେ । କୋଟାଗିରିରେ ଥିବା ଆଉ ଜଣେ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ବିପଦପୂର୍ଣ୍ଣ ଅବସ୍ଥାରେ ମରିଗଲେ । ସେମାନଙ୍କ କାହିଁକି ସେହିପରି ମରଣ ଆସିବାକୁ ଦେଲେ ? ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ଭକ୍ତ ହିଁ ସେମାନଙ୍କୁ ଆହୁରି ଏହି ଜଗତରେ ରଖିଲେ ମୁଁ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିବା ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଘୃଣା କରିବେ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଘୃଣା କରିବେ । ସେମାନେ ଦୁଇ ଜଣଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରିୟ ଅଟନ୍ତି । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବାଇବଲ ମିଶନ ଯୋଗୁଁ ସେମାନଙ୍କ ମନ ବଦଳି ଯିବ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କ ମୋ ନିଜ ହସ୍ତରେ ପାତାଳାକୁ ପଠାଇବା ଇଚ୍ଛା ନଥାଇ ମୃତ୍ୟୁ ଆସିବାକୁ ଦେଲି ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଜଣେ ମିଶନାରୀ ବହୁତ କାଳ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ, ଭୀମବାରଂରେ, ବହୁତ କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା **Rev. Dr. H. C.** ସ୍ମିଥ୍ ବିଦେଶୀ । ଏହିପରି ନ ଲେଖିଲେ ତାହାଙ୍କର ବିବରଣ ଜାଣିବ ନାହିଁ । ଏବେ ଚାଲୁଥିବା ଏହି ସଭା ସମୟରେ ଦର୍ଶନରେ ଆସି, ସେ ଏହି କଥା କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମୋର ସହ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଛାତି ଧଡ଼କ ଧଡ଼କ ହୋଉଥିଲା । କାହିଁକି ମାନେ ସେହି ସଭାର ସମୟ ଅଳ୍ପମାନେ ସଭାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଶିକ୍ଷା ସମୟ ଅଳ୍ପ ଏହି ସବୁ ବିଷୟ ବିଶ୍ୱାସୀ ମାନଙ୍କୁ କେବେ କହିବି ବୋଲି ! ହେଲେ ଏବେ ସେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକାରୀ ହେଲା । ଆମେ ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କ

ନିକଟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ଅଟୁ ! (ଆଙ୍କା ସ୍ୱର୍ଗର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ନୂତନ ବିଷୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି) ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଆସ ବୋଲି ଡ଼ାକୁଛନ୍ତି । ଏହି ବିଦେଶୀ ଆଙ୍କାଙ୍କ ପ୍ରତି ବହୁତ ପ୍ରେମ, ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟନ୍ତି । ଆଙ୍କା ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀ ପଢୁଥିବା ବେଳେ, ଗୋଟିଏ ଇଂରାଜୀ ବାକ୍ୟ ତାହାଙ୍କୁ ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଉଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଇଂରାଜୀ କ'ଣ ଆସିବ ? ସେ ବିଦେଶୀଙ୍କୁ ଆଙ୍କାଙ୍କ ଉପରେ ସେତେ ବିଶ୍ୱାସ । ପ୍ରଥମ ଥର ସେ ବିଦେଶୀ ଆଙ୍କାଙ୍କୁ ଭୀମାବରଂ ବ୍ଲକକୁ ନେଇକି ଗଲେ । ଆଙ୍କା କିଛି କହି ନଥିଲେ । ସେ ନିଜେ ଆଙ୍କାଙ୍କୁ ନେଇକି ଗଲେ । ସହଜ ଭାବରେ ନେଇଥିଲେ ।

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଭାଷା :

ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ, ଆଙ୍କାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ସମ୍ମିଳନୀକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଜଣେ ପୂରଣ ବିଦେଶୀ ଆସି ଜଗତରେ ମୁଁ ଥିଲାବେଳେ ଭାଷା ପାଇଁ ମୋତେ ଜାଣିନାହିଁ । ଆରମ୍ଭ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଇଁ ମାତ୍ର ବୋଲି ମୁଁ ଭାବିଥିଲି । ମୁଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲାପରେ । ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ । ମାତ୍ର ୧୫ ମିନିଟ ମୋ ଭିତରେ ପ୍ରାଣ ଥିଲା ବେଳେ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଆସି ମୋତେ ଭାଷା ଶିଖାଇଲେ, ମୋତେ ଭାଷା ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିଲି ବୋଲି କହିଲେ । ଭାଷା ନ ଆସିବା ଲୋକମାନେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ ।

୧୯୨୩ରେ ବେଙ୍ଗାଲରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ବିକ୍ରି କରିଥିଲେ । ସେହି ପୁସ୍ତକର ନା 'ଭୂତମାନଙ୍କୁ ଛଡ଼ାଇବା ପୁସ୍ତକ' ସେହି ବହି

ପଢ଼ିବା ପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଇଚ୍ଛ ଅଛି । ଟଙ୍କା ନାହିଁ । ହେଲେ ପ୍ରଭୁ କିଣିବାକୁ ମନା କଲେ । ସେତେ ଉପଯୁକ୍ତ ବହିକୁ ପ୍ରଭୁ କାହିଁକି ମନା କଲେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଭାବିଥିଲେ । ହୁଏତ ସେହି ବହି କିଣିଲେ କ୍ଷତି ଆସିଥାନ୍ତା । ଅନ୍ଧକାର ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ନା ଠାରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନାମ ହିଁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । **(Hit list)**

ପ୍ରଭୁ ଦେଇଥିବା ବଳ ସାନ୍ତ୍ୟନ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିଲେ । ଗୋଟିଏ ବିନତି କଲେ । ଦୁଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଲୋକ, ଅଧିକ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ବଳ ହିଁ ଅଧିକ ଅଛି । ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ ବଳ ପ୍ରଦାନ କର ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ! ‘‘ନାହିଁ ନାହିଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ଅଧିକ ବଳ ଦେଇଅଛି’’ ପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ ତାହାଙ୍କ ପରାକ୍ରମରେ ବଳବାନ ହୁଅ (ଏଫସିୟ ୬:୧୦) ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ (ଏଫସିୟ ୬:୧୦) ବାକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ ।

ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି, ମୋତେ ବଦଳି କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲା । ଆଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କୁ ଉପବାସ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେ ଆଜ୍ଞା କହିଲା ପରି କଲା, ସେ ଘରକୁ ଗଲାବେଳକୁ ବଦଳି ଆଦେଶ ଆସିଲା । ତାହାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ବଦଳି ପାଇଁ ମାତ୍ର ଆଉ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବିନତି ନଥିଲା । ଟଙ୍କା, ପିଲାମାନେ ଘର ତାହାଙ୍କ ଚିନ୍ତାରେ ନାହିଁ । ସେହି ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ବଦଳି ଆଦେଶ ଆସିଲା । ଶେଷକୁ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥ କରିବା ଦାନ ଆସିଲା ।

ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଇଁ (୧) ଅପମାନ ଯୁକ୍ତ । (୨) ମନ୍ଦବାର୍ତ୍ତା ଆହୁରି ଅଧିକ ନେଇ ଆସିବେ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରକାଶ କଲେ । ଗୋଟେ ପାଖରୁ ଅପମାନ ପ୍ରବାହ ପରି ଆସିଲେ, ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରବାହ ପରି ଆସୁଅଛି । ଗୋଟେ ପାଖରୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅପମାନ ଆସିଲେ ପଛରୁ ଭୂତର କାର୍ଯ୍ୟ, ଡ଼ରାଇବା, ଦର୍ଶନ ସ୍ୱର ଆସୁଅଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରୁ ସମ୍ବାଦ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ଅନ୍ୟ ପାଖରୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ପ୍ରଶଂସା ପଠାଉଛନ୍ତି । ଭୂତ ନିକଟରୁ ମାତ୍ର, ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ ମାତ୍ର ଅପମାନ, ପ୍ରବାହ ପରି ଆସିଲା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସେତେ ଦୁଃଖ ମାତ୍ର ନୁହେଁ ପ୍ରଭୁ ନିକଟରୁ ପ୍ରଶଂସା ଆସିଲା ବେଳେ ଅଧିକ ଦୁଃଖ, ଅସୃଜଲ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଆସିବ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ଏହି ଚାରିଟା ବିଷୟ ଅଜ୍ଞଙ୍କ ମାତ୍ର ନୁହେଁ । ବାଇବଲ ମିଶନ ବିଶ୍ୱାସୀମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ହେବ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ।

ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାରେ ବ୍ରହ୍ମପୁରକୁ ଆଜ୍ଞା ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କ ଶହରରେ ତେଲୁଗୁ ଲୋକ ୧୦୦୦ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେହି ତେଲୁଗୁ ମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ମଣ୍ଡଳୀ ଅଛି । ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଛୋଟ ଗୀର୍ଜାରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବାକ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା - ହେ ପ୍ରଭୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ । ସେହିପରି କଲେ । ଗୀର୍ଜାକୁ ଆସିଥିବା ଲୋକ ୫୦ ଜଣ ମାତ୍ର । ତାହା ଇଂରାଜୀ ବାପ୍ତିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ ।

ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଅନୁଭୂତି :

ଆଜ୍ଞା ପବିତ୍ରାତ୍ମାକୁ ଗୋଟିଏ ଚିଠି ଲେଖିଲେ । ପ୍ରଥମରେ 'ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଆସ' କହିଲେ । ଏହିପରି ଡ଼ାକିଲା ବେଳେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ

ଅନ୍ତଃକରଣ କିପରି ଅଛି, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ କିପରି ଅଛି । ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ, ପ୍ରଭୁ **Zivista** ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି, ଏହି କଥା ଉପରେ ଧ୍ୟାନ କର କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ଧ୍ୟାନ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏଥିପାଇଁ ପବିତ୍ରାତ୍ମାଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ମିଶିଥିଲା । ମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଏବଂ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଫୋନ ଆୟୋଜନ ହେଲା । **Zivista** ବୋଲି କଥାକୁ ଆଜ୍ଞା ୨୫ଟା ଅର୍ଥ କହିଲେ । ପବିତ୍ରାତ୍ମା ପିତା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନ୍ତଃକରଣ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲାପରେ କିଛି କାଳ ଆଜ୍ଞା ଏହି ଜଗତରେ ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଭୁଲିଗଲେ । କିଛି କାଳ ପରେ ଆସ ବୋଲି ଡ଼ାକିବାର ଅଛି । ସେତେବେଳେ ସେ ଆମ ମନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବେ । ସେ ପ୍ରବେଶ କଲାବେଳେ ଏଷ୍ଟେର କିପରି ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ୱାରା ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ପରି କ୍ଳେଶ ସହିତ ଚୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ତାହାଙ୍କ ଇଚ୍ଛା, ଆମ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟଙ୍ଗରେ ହେବାକୁ ପଡ଼ିବ ।

ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ପାଇବା ପ୍ରକ୍ରିୟା :

ଗୀର୍ଜା ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ ମୁଁ କାହାକୁ ହେଲେ ଦେଖି ଏହି ପ୍ରଶ୍ନ ପଚାରିବି । ତାହା କିପରି ମାନେ ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ନେଇଛନ୍ତି କି ବୋଲି ପଚାରିବି । ସେତେବେଳେ କ'ଣ କହିବେ । ନେଇଅଛୁ ବୋଲି କହିବେ । ଆପଣ ନେଲାବେଳେ ଅନ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଆସିଲା ନାହିଁ କି ? ବୋଲି ପଚାରିବି । ଆସିଲା ବୋଲି କହିବେ । ହେଲେ ଆପଣ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ନେଇ ନାହିଁ କହିବି । ଆଉ ଗୋଟେ

ଜଣକୁ ପଚାରିବି । ଅନ୍ୟ ଚିନ୍ତା ଆସି ନାହିଁ କି ? କହିବି । ଆସିଲା ମାତ୍ରେ ଝାଙ୍କକୁ ମଛକୁ ବାହାର କଲା ପରି, ବାହାର କଲି । ସେମିତି ହେଲେ ତୁମେ ସତ୍ୟରେ ପାଇଅଛୁ କହିଲି । ତୃତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ଗୋଟିଏ ଅଂଶ । ଏହି ତୃତୀୟ ଅଂଶ ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପଚାରିଥିବା ପ୍ରଶ୍ନ ଗୁଡ଼ିକ ଶେଷ ଭାଗ । ଏହି ତିନି ଭାଗକୁ ସ୍ମରଣରେ ରଖି ପ୍ରଭୁ ସଂସ୍କାର ଭୋଜନକୁ ଦୌଡ଼ି ଆସନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଆମର ଭୋଜନ ।

ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସଂସ୍କାର ଭୋଜନ :

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ହୋଇଥିବା ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଅନୁଭବ ଅନେକ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ତାହାଙ୍କର ପରିଚୟ ମହାନ ଅଟେ । ଆରମ୍ଭ ମଣ୍ଡଳୀ ଲୋକଠାରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ପାଇନଥିବା ଅନୁଭବ ଗୁଡ଼ିକ ସେ ପାଇଛନ୍ତି । ରବିବାର ଆରାଧନାରେ ପ୍ରଥମ ମେଜରେ ସେ ସବୁବେଳେ ବସୁଥିଲେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ରବିବାର ଦିନରେ ମଣ୍ଡଳୀ ପାଳକ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେବି ନାହିଁ ବୋଲି ଚିଠି ପଠାଇଲେ । ଆଜ୍ଞା ସେହି ସ୍ଥାନରେ ହିଁ ବସିଲେ । ବାହାରକୁ ଯାଇନାହାଁନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଗରୁ ତାହାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ମେଜ ପକା ହେଲା । ତାହା ଉପରେ ରୋଟୀ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ଅଛି । ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଭାବରେ ଆସି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଭୋଜନ ଦେଲେ । କେତେ ମହାନ ଅନୁଭୂତି ! ପ୍ରଭୁ ଦେଉଥିବା ଏହି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସଂସ୍କାର ଭୋଜନ, ମୋତେ ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ତାହା ନିମନ୍ତେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଥିବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବେ । ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ପତ୍ରିକାରେ ମଧ୍ୟ ଘୋଷଣା କଲେ । ଏହା ବିଶିଷ୍ଟ ଅନୁଭୂତି । ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିବା ଲୋକ ଏହାକୁ ଯାଦୁବିଦ୍ୟା କହିଲେ । ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ !

ଏହି ଅନୁଭୂତି ପ୍ରଭୁ ଆଉ ଜଣଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦେଇଛନ୍ତି । ସେ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ବିରୋଧୀ । ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉନଥିଲା । ୪୦ ଦିନ ସେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ କଥା ଯୋଗୁଁ ଉପବାସ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଶେଷ ଦିନରେ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଭୋଜନ ସଂସ୍କାର ଦେଲେ । ଦେଇ ଚାଲିଯାଉଥିବା ବେଳେ ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଆପଣଙ୍କ ସହିତ ରହିଥିବା ସେ ବୟସ୍କ ଲୋକ କିଏ ? ବୋଲି ସେ ପଚାରିଲା । ପ୍ରଭୁ କହିଲେ - ସେ ମୁଁ ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା ମୋର ପୁତ୍ର ଏମ୍. ଦେବଦାସ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ହାୟ ! ତାଙ୍କୁ ମୁଁ ଧୂଶନ କଲି ବୋଲି କ୍ରନ୍ଦନ କଲା ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱର :

ଗୋଟେ ସମୟରେ ଘରକୁ ଦୂରରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ଅନ୍ଧାର ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଆଞ୍ଚା ରହିବାକୁ ପଡ଼ିଲା । ସେତେବେଳେ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଅଳ୍ପ ଦ୍ଧୁଢ଼ ଅଛି । ସେହି ଦୃଢ଼ ବୃଦ୍ଧି ନହେବା ପୂର୍ବରେ ମାନେ ଦୃଢ଼ ଆସିଲେ, ପ୍ରଭୁ ଗୋଟେ କଥା କହିଲେ । ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା, ସେ ଦେଖା ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେ କଥା କ'ଣ ମାନେ ମୁଁ କେଉଁଠିକି ଯାଇଥିଲି ? ବୋଲି କଥା ଶୁଣାଗଲା । ସେତେବେଳେ ଦ୍ଧୂଢ଼ ଚାଲିଯାଇ ଅଧିରତା ଆସିଲା । ମୁଁ କେଉଁଠିକି ଯାଇଥିଲି ? ବୋଲି ପ୍ରଭୁ ଧୀରେ କହିଲେ । ତାହା ଆଞ୍ଚାଙ୍କର କାନ ଭିତରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ସେହିପରି ସ୍ୱର ଶୁଣିବା ସ୍ଥିତି, ଏହି ବାରଣ୍ଡା ଉପରେ ରହିବାମାନଙ୍କୁ ହେଉ ! ଏହିପରି ସ୍ଥିତି ପାଇଥିବା ମାନଙ୍କୁ ତାହା ବୃଦ୍ଧି ହେଉ ! ପ୍ରଭୁ ଦେଖାଦେଇ ନାହାନ୍ତି ମାତ୍ର ସ୍ୱର ଶୁଣାଗଲା । ଆପଣ ମୋ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ସତ୍ୟ ହିଁ ମାତ୍ର

ବିଶେଷ ଭାବରେ ଆପଣମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅଛନ୍ତି । ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲେ, ଯାତ୍ରାରେ ଥିଲେ, କେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁ ଆମ ସାମ୍ନାରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିନ୍ତା ଆମେ ଭୁଲିପାରିବ ନାହିଁ ।

କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ :

ଗୁଡ଼ିବାଡ଼ାବାସୀ ଜଣେ ପୁସ୍ତକ ଲେଖି ଆଈାଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଆଈା ସଂଶୋଧନ କଲେ । ହେଲେ ଆଈା ଏହି କଥା କହିଲେ । ଏବେ ସଂଶୋଧନ କରିଥିବା ବହି ଉପରେ କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ ପକାଇ ରଖନ୍ତୁ । ନଥିଲେ ଭୂତ ଘେନିଯିବ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ସତ୍ୟରେ ଭୂତ ହୁଏତ ନେଇଯିବ ବୋଲି ମନେ କରି ପୁସ୍ତକ ଉପରେ କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ ପକାଇ ରଖିଲେ । ତାପରେ ଦିନ ଉଠି ଦେଖିଲେ ଅଛି । ସେତେବେଳେ ମୁଦ୍ରଣ ଅଫିସକୁ ଯାଇ ସେହି ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରଣ କଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଜଣେ ପୁସ୍ତକ ଗୋଟେ ଲେଖିଲେ । ଆଈାଙ୍କୁ ସଂଶୋଧନ କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଆଈା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କିପରି କହିଥିଲେ ସେହିପରି ଏହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲେ । ହେଲେ ସେ ଏପରି କହିଲେ । ଭୂତକୁ କ'ଣ ଗୋଡ଼ ଅଛି କି ? ହାତ ଅଛି କି ? କ'ଣ ହେଲେ ପେଡ଼ିରେ ରଖିବି । ସେହି ପେଡ଼ିକୁ ଚାବି ପକାଇବି । ସେତେବେଳେ କେମିତି ନେଇପାରିବ ଦେଖିବି ବୋଲି କହିଲା । କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ ପକାଇ ନାହିଁ । ହେଲେ ଏବେକୁ ୩୦ ବର୍ଷ ହେଲା । ମାତ୍ର ସେହି ପୁସ୍ତକ ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇନାହିଁ । ପ୍ରଥମ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କଲା । କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ ପକାଇଲା । ମାତ୍ର ଦ୍ୱିତୀୟ ବ୍ୟକ୍ତି ବିଶ୍ୱାସ କରି ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କ୍ରୁଶ ଚିହ୍ନ ପକାଇ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ୩୦ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା ନାହିଁ ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସର କବିତ୍ୱ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଅନେକ ଲୋକ ବଞ୍ଚିଲେ । ଜଣେ ଇଂଜିନିୟିରିଂ ପଢୁଥିବା ଯୁବକ ଘର ଉପରରୁ ପଡ଼ି ମରିଗଲା । ଆଜ୍ଞା କୋଠାରି ଭିତରକୁ ନେଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ସେ ବଞ୍ଚିଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଦାନବାଇପେଟାରେ ଥିଲାବେଳେ ଦାନାବାଇପେଟାରୁ ଗୋଦାବରୀ ନଦୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଲ ରଙ୍ଗ ବଡ଼ ପତାକା ସହିତ ବଡ଼ ଯାତ୍ରା ଭାବରେ ସମସ୍ତେ ଗୀତ ଗାନ କରୁ କରୁ ନୂଆଁ ଲୋକଙ୍କୁ ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦେଉଥିଲେ । ‘‘କିଏ ଦରକାର ମୋତେ କିଏ ଦରକାର’’ ବୋଲି ଗୀତ ଦେବଦୂତମାନେ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ଗାନ କରିଥିଲା ପରି ରହୁଥିଲା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ତୁରୀ ଦେଇ ଗଛ ଚଢ଼ି ଗୀତ ଗାଇବା ପାଇଁ କହୁଥିଲେ । ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକ ଆସି ଏହି ନିମ୍ନ ଜାତି ଲୋକଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କବିତ୍ୱ ଜଣା କି ? ବୋଲି କହିଲା ! ସେହି କଥା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କହିଲେ, ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଗୀତ ଲେଖି ଗାନ କରି ଶୁଣାଇଲେ, ସେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକ ଗାଇଥିବା ଗୀତ, କବିତ୍ୱ, ଲେଖିଥିବା ଗୀତ ନାହିଁ । ସେ ଜଣେ କିଏ ମହାନ ବ୍ୟକ୍ତି, ଯାଇ ଦେଖିବି ବେଲି ଆସି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କଲେ ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଙ୍କର ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ।

ଶ୍ରୀ ଏମ୍. ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଅନେକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଲେଖାଇଲେ । ତାହିଁରେ ଅଧିକାଂଶ ପଦ ଗ୍ରନ୍ଥ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବାଇବଲର ବ୍ୟାଖ୍ୟାନ ଉପନ୍ୟାସ, ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଧ୍ୟାନ । ସେତିକି ନୁହେଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦୈବିକ ଭାବରେ

ଅପ୍ରତ୍ୟାଶିତ କବିତା ଶୈଳୀ ଅଭ୍ୟାସ ହେଲା । ସେ ପାଇଥିବା ସେହି ଦାନ ଭକ୍ତି ସହିତ ଧ୍ୟାନରେ ରହି ଅନେକ ଗୀତ ରଚନା କଲେ । ଆଞ୍ଚା ତାହାଙ୍କର ସଂଗୀତକୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଗାନ କରି ପାରିବା ପରି ସହଜ ଶୈଳୀରେ ରହିବା ପରି ତାଙ୍କ ଗୀତକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କଲେ । ଆଞ୍ଚାଙ୍କର ଗୀତରେ ଅଧିକାଂଶ ଜଗତିକ ଭାବରେ ନଥାଇ ଭକ୍ତି ଭାବନାରେ ରହିବ । କାହିଁକି ମାନେ ଆଞ୍ଚାଙ୍କର ଗୀତ ସବୁ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ଗୀତ ସବୁ ପ୍ରଭୁ ସ୍ୱୟଂ ଅନୁଗ୍ରହ କଲେ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ରଚନା କରିଛନ୍ତି । ତାହା ସ୍ତୁତି ଗୀତ ହେଲେ, ଅନୁତାପ ଗୀତ ହେଲେ, ସମର୍ପିତ ଗୀତ ତାହା ଦ୍ୱାରା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ'ଣ ମାନେ ଭକ୍ତ ତାହାଙ୍କୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶୂନ୍ୟ କରି ତାଙ୍କ ଆଶ୍ରୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରେ ଦେଖାକରି ତନ୍ମୟ ହୋଇ ଗୀତ ଗାନ କରିବା ।

ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ବାଇବଲରେ ୨୩ ଗୀତସଂହିତ ଅର୍ଥ ''ମୋର କଣ ଅଭାବ ମୋ ଈଶ୍ୱର ଥିଲେ'' ବୋଲି ଗୀତ ରଚନା କଲେ । ତାହିଁରେ 'ପିତା ମନ ବର୍ତ୍ତି ମଙ୍ଗଳ ଦାନ ଅନୁଗ୍ରହ କରି, ବିପଥଗାମୀ ହେଲାବେଳେ, କ୍ଷମା କରି ପୁନର୍ବାର ଉତ୍ତମ ପଥରେ ଚଳାଇବ ବୋଲି ଲେଖିଲେ । ସେ ଗୀତ ଶେଷ ପଦରେ 'ଏହି ଜଗତରେ ଦୁର୍ନୀତି କାର୍ଯ୍ୟ ଅଛି, ଏହି ଜଗତ ମୋର ବାସସ୍ଥାନ ନାହିଁ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମନ୍ଦିର ହିଁ ମୋର ଘର' ବୋଲି ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ସ୍ଥିର ବାସ ସ୍ଥାନକୁ ଦେଖି ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇପାରିବା ପରି ଲେଖିଲେ । ସେହିପରି ଭାବରେ ତାଙ୍କ ମନକୁ ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରି ୧୩ ପଦ ସ୍ତୁତି ଗୀତ ''ଦେବ ସଂସ୍କୃତି କର ହେ ମନ''

ରଚନା କଲେ । ଆମେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କାହିଁକି ସ୍ତୁତି କରିବାର, ଏହି ଗୀତରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦରେ ଗୋଟିଏ କାରଣ ଲେଖିଲେ । ରସମୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରେମକୁ ଏହି ଗୀତ ଗୋଟିଏ ନକଲ କଣ୍ଠ ।

''ମୋତେ ଏତେ ଉତ୍ସାହ ଆନନ୍ଦ'' ବୋଲି ଗୀତିରେ କ୍ରୁଶରେ ହାତ ହୋଇ ଜୟକରି ଉଠିଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଦ୍ୱାରା ହିଁ ନା ! ବୋଲି ପୂର୍ଣ୍ଣମନ ସହିତ ସମର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା ହୋଉଥିବା ପ୍ରୟୋଜନ ବର୍ଣ୍ଣନା କଲେ । ଆଜ୍ଞା ଏହି ଗୀତରେ କ୍ରୁଶରେ ହାତ ହେଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାହାଙ୍କଠାରେ ଭକ୍ତି ଭାବନା ଜନ୍ମାଇ । ତାଙ୍କ ସ୍ୱର ଉଠାଇ ଗୀତ ଦ୍ୱାରା ତାଙ୍କ ପାପ ଭାର ବହନ କରି, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କୁ ବନ୍ଧୁତ୍ୱ ମିଶାଇଲେ ବୋଲି, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହାସଲ କରିଥିବା ପରିତ୍ରାଣ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବିଶ୍ୱାସ କରିଥିବା ଦ୍ୱାରା ହେଇଥିବା ପ୍ରୟୋଜନକୁ ହଜାର ହଜାର ମୁଖଦ୍ୱାର ସ୍ତୁତି କଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁ କରିଥିବା ମହାନ୍ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଏତେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଅର୍ଥପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବା କବି ମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଆଜ୍ଞା ମୁଖ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ଏହି ଗୀତରେ ୫ଟା ପଦରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପଦ ଗୋଟେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କାବ୍ୟ । ଧୈର୍ଯ୍ୟ ସହିତ କେହି କହିଲେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ପଦରେ ଥିବା ଅର୍ଥକୁ ପ୍ରମାଣ କରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରଣ, ପୁନରୁଥାନ ଦ୍ୱାରା ଯୋଗ ହୋଇଥିବା ପ୍ରୟୋଜନକୁ ଗୋଟିଏ ଗ୍ରନ୍ଥ ପରି ଲେଖିପାରିବ । ତାଙ୍କ ଭାବନା ସେତେ ବିଶାଳ ଅଟେ । ସେ ଲେଖିଥିବା ପଦ ଗୁଡ଼ିକ କ୍ରମିକ ସେତେ ନିଶ୍ଚିତ । ଏହା କେବଳ ପୁସ୍ତକ ପରୀଜ୍ଞାନ ଦ୍ୱାରା ମାତ୍ର ନୁହେଁ, ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଈଶ୍ୱର ସହବାସ, ଭକ୍ତି ଭାବନାରେ ଜଡ଼ିତ ହୋଇ ଜନ୍ମ ହୋଇଥିବା ଅର୍ଥ ବୋଲି କହିପାରିବ । ସେ ରଚନା କରିଥିବା କବିତା ସାହିତ୍ୟ

ତେଲୁଗୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମାନଙ୍କୁ ଛାତିରେ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ତାରା ସ୍ୱରୂପ । ଏତେ ମୋହନ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ‘‘ଜୀବନ ବିଶେଷ ଭିତରକୁ’’ ଦେଖିଲେ ତାହା ଗୋଟିଏ ମହାନ ସମାପ୍ତ ହୋଇ ନ ପାରିବା ସଜୀବ ସାକ୍ଷ୍ୟ ।

ଶରୀର ସଞ୍ଚାର ସ୍ଥିତି :

ଆଞ୍ଚାଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ, ଦାନ ଅଧିକ ରହିବା ଲୋକ । ଅଧିକ ପ୍ରାର୍ଥନା ଜୀବନ, ଦର୍ଶନ ପାଇଥିବା ଲୋକ । ସେଥିପାଇଁ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ଅନୁଭବରେ ନଥିବା ବିଷୟ, ଅନ୍ୟ ଲୋକମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିନଥିବା ଅନୁଭବ ଆଞ୍ଚାଙ୍କ ଜୀବନରେ ଅଛି । ବୋଲି କହିଲେ । ଈଶ୍ୱର ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ବୋଲି ଲକ୍ଷଣ ତାହାଙ୍କର ଅଛି । ମୋତେ ମଧ୍ୟ ସର୍ବବ୍ୟାପକତା ଅଛି । ବୋଲି କହିଲେ । ସେତିକି ନୁହେଁ ‘ଈଶ୍ୱର ଏହି ଗୁଣ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି ମାତ୍ର ବ୍ୟବହାର କରି ପାରୁନାହାଁନ୍ତି’ ବୋଲି ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ । ଶାରୀରିକ ସଞ୍ଚାର ଦାନ ଆତ୍ମୀୟ ସଞ୍ଚାର ଦାନ ପାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ । ଜଣେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାରକ ଜଙ୍ଗଲରେ ବିପଥରେ ପଡ଼ି ବୁଲୁଥିଲେ । ଆଞ୍ଚା ସେତେବେଳେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଥିଲେ । ଦୁଇ ମାସ ପ୍ରଚାରକ ସେଠି ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରି ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଆଞ୍ଚାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ସୁସମାଚାର ରିପୋର୍ଟ ପଚାରି ସେ ବିଷୟ ମଧ୍ୟ ପଚାରିଲେ । ସେହି ରାତ୍ରି ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ହିଁ ସିଲ୍କ ବାହୁ ଚାଦର, କମିଜ କୁର୍ତ୍ତା ଧାରଣ କରି ହାତରେ ଛତା ସହିତ ଯାଇ, ସେହି ସୁସମାଚାରକଙ୍କୁ ଜଙ୍ଗଲରୁ ବାହାରକୁ ଚଲାଇଲେ ସେ ସୁସମାଚାରକ କିଏ ମାନେ ମୁରାମଣ୍ଡରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା Rev. ଟି. ସଂଗୀତାରାଓ ଆଞ୍ଚା । ଆଞ୍ଚା କେଉଁଠି ଥିଲେ ମଧ୍ୟ କାହାକୁ ହେଲେ

ଦେଖିପାରିବା ଦୈବିକ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତି, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଏପରି ଏହିପରି ଅନେକ ଅଛି । ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ୬୬ ପୁସ୍ତକର ପରିଚୟ ଉପଦେଶ କଲେ । ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକର ବିବରଣୀ ଧ୍ୟାନ କଲେ ସେହି ପୁସ୍ତକର ଗ୍ରନ୍ଥକର୍ତ୍ତା ଆସି, ସେଠାରେ ରହି, ସେ କହୁଥିବା ବିବରଣୀ ଠିକ୍ ଅଛି ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳା ସ୍ଥାପନ କିରବା :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସେ ମହାନ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଦ୍ଧା ଅଟନ୍ତି । ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ମହାନ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହାକୁ ବାହାରକୁ ଦେଖାଦେବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ମରିଯିବେ ବୋଲି ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବଞ୍ଚାଇଲେ । ସର୍ପ କାମୁଡ଼ି ମରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବଞ୍ଚାଇଲେ । ଶାଣୀଟୋରିଆମରେ ମରଣ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ବଞ୍ଚାଇ ସେମାନଙ୍କ, ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରି, ବିଶ୍ୱାସ ଆଡ଼କୁ ଚଲାଉଥିଲେ । ପଶୁମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଭଲ ହେବାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କଲେ । କାଲରା ରୋଗରେ ମରିଯାଉଥିବା ଗ୍ରାମ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଅନେକଙ୍କୁ ସେ ରୋଗରୁ ମୁକ୍ତ କଲେ । ବର୍ଷା ନ ଆସିବା ଅଞ୍ଚଳରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବର୍ଷା ବୃଷ୍ଟି କଲେ । ଫସଲ ଭଲରେ ଫଳିଲା । ଲୋକମାନେ ଆନନ୍ଦ ହେଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟରେ ତାଙ୍କୁ ନ ଦେଖାଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଦେଖାଇ ହିଁ ମହିମା କଲେ ।

ବୃଦ୍ଧ ବୟସ୍କ ସମୟରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀକୁ ଛାଡ଼ି ଏଲୁରୁ, ବିଜୟାୱାଡ଼ା, ତାଡ଼ୋଲିଗୂଡ଼େଂ, ଭୀମାବରଂ, ଆକିବେଡୁ, ଗୁଣ୍ଟୁରୁ,

ଚିରାଲା ଇତ୍ୟାଦି ସହରରେ ରହି ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ସଭା ରଖୁଥିଲେ । ତାପରେ ତାଡ଼େପାଲିଗୁଡ଼େମ ପାଖରେ ପାର୍ଥିପାଡୁ ଗ୍ରାମର ଛପର ପକାଇଲେ । ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଛପରରେ ରହିଥିଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ଛପରରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶୁକ୍ରବାର ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଗ୍ରାମରୁ ସହରରୁ ଆସୁଥିଲେ । ଅନେକ ଲୋକ ଭଲ ହେଲେ ବୋଲି ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ମଙ୍ଗଳ ଦାନ ପାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ସାକ୍ଷ୍ୟ କହୁଥିଲେ । କିଛି କାଳ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଉଥିଲା । ତାପରେ ଆଜ୍ଞା ଏଲୁରୁ ସହରକୁ ଆସିଲେ । ସେଠାରେ ବଗିଚାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ରବିବାର ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ହଜାର ହଜାର ଲୋକ ଏଲୁରୁ ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳାକୁ ମଧ୍ୟ ଆସୁଥିଲେ । ଅନେକ ଶାରୀରିକ ଆତ୍ମିକ ମଙ୍ଗଳ ଦାନ ପାଇଲେ। କିଛି କାଳ ପରେ ଆଜ୍ଞା ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ସହରକୁ ଆସିଲେ । ସେଠାରେ ପରିତ୍ରାଣର ମହାସଂକଳ୍ପ ବିବରଣୀ, ପ୍ରକାଶିତ ଗ୍ରନ୍ଥ ବିବରଣୀ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ପାଖରେ ଥିବା କାକାନି ଗ୍ରାମରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ପ୍ରତ୍ୟେକ ସୋମବାର କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ କଲେ । ହଜାର ହଜାର ସଂଖ୍ୟାରେ ଲୋକମାନେ ଆସି ବାକ୍ୟ ଶୁଣୁଥିଲେ । ତାପରେ ସାକ୍ଷ କହୁଥିଲେ । ତାପରେ ପାଳକମାନେ ତୈଳରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ବିଶ୍ୱାସରେ ଯାଇ ଭଲ ହୋଉଥିଲେ । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଉଅଛି । କାକାନି ବଗିଚାରେ ଯେଉଁ ସପ୍ତାହରେ ବନ୍ଦ ନହୋଇ ଚାଲୁଅଛି । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ହିଁ ପ୍ରଶଂସା, ମହିମା ହେଉ ।

ଭୂଲୋକରେ, ସ୍ୱର୍ଗରେ, ପାତାଳଲୋକ ଭିତରକୁ ପ୍ରଭୁ ମତେ ନେଇକି ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ଆଜି ସଭାକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ନାହିଁ । କାରଣ ଗାଡ଼ିରେ ଚଢ଼ିବା ଓହ୍ଲାଇବା ସମୟରେ ଛାତି ଘୁଞ୍ଚି ଯାଇ ପେଟ ମଧ୍ୟକୁ ଖସିପଡ଼ିଲା ପରି ଲାଗୁଛି । ମୋର ଶରୀର ଥରି ଯାଉଅଛି ଛୋଟ ପିଲାଙ୍କୁ କାଖେଇଲା ପରି ମୋତେ ଦୁଇ ଜଣ ଉଠାଇ ଗାଡ଼ିରେ ବସାଉଛନ୍ତି । ଏହା ବୃଦ୍ଧ ଅବସ୍ଥା ଯୋଗୁଁ ହେଉଅଛି । ଏହି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଥିବା ମୁଁ ଦେଶ ସଞ୍ଚାର କରିପାରିବି ନାହିଁ ବୋଲି ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରଭୁ ମତେ ଘେନିଯାଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଉଛନ୍ତି । ମୋତେ ନିଦ୍ରା ଆସୁଅଛି । ସେହି ନିଦ୍ରାରେ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଘେନି ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁଁ ମେଜରେ ବସିଥିଲାବେଳେ, ଭୋଜନ କରିଥିବା ବେଳେ, ଉପଦେଶ ଦେଲାବେଳେ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଘେନି ଯାଉଛନ୍ତି । ତାଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ନିବାରଣ କ'ଣ ଅଛି । ମୁଁ କ୍ରମରେ ଠିକ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ଭିତରକୁ, ଠିକ୍ କଠୋରି ଭିତରକୁ, ଠିକ୍ ଜ୍ଞାନ ଭିତରକୁ ଆସୁଅଛି । ତାହା ମୋର କାର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ । ମୋର ଅଧୀନ ନାହିଁ । ମୋର ମିଶନ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସ୍ୱର୍ଗରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆୟୋଜନ । ତାହା ନଥିଲେ ଏହି ଜଗତରେ କିଛି ହେବ ନାହିଁ ।

ଗୋଟିଏ ଗାଁରେ ଜଣେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦାନ ପଠାଇଲେ । (ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସଙ୍କୁ ବୋଲି କହିଲେ) ସେହି ଦାନ ଆଣିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ସେଥିପାଇଁ ସେ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସ ନା ! ବୋଲି ସେ ଆଣିଥିବା ଦାନ ପକେଟରେ ପକାଇ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦେଲା ନାହିଁ । ଏହା ଅପରାଧ ପାଇବାର ପଇବାର କଲଦୀୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମିଶ୍ରିତ ନ ହୋଇଥିବା

ଆବ୍ରାହାମ ପରି ହୀରା ଈଶ୍ୱର ପାଇଥିଲେ । ସେହିପରି ବିଶ୍ୱାସ ଆମେ ଉପାର୍ଜନ କରିବା ଉଚିତ ।

୧୯୪୮ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀ ରାଉ ସାହେବ ରାଜାରାଓ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ଗୁଣ୍ଟୁରୁରେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଗୃହକୁ ଡ଼ାକିଥିଲେ । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ତାଙ୍କର ସଂରକ୍ଷଣରେ ଅଛି । 'ସଦା ପ୍ରଭୁ ତୁମକୁ ଏହି ସ୍ଥାନକୁ ଆଣିଛନ୍ତି' ବୋଲି କଥା ଗୋଟିଏ ଦିନ ବାୟୁରେ ଦେଖାହେଲା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅନୁଗ୍ରହ ଦ୍ୱାରା ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏଠାରେ ରୋଗୀମାନଙ୍କୁ ଆରୋଗ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାର୍ଥନା କାର୍ଯ୍ୟ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ରୀତିରେ ହେଉଅଛି । ମୁଁ ବୃଦ୍ଧ ବୟସ୍କ, ବେମାରିଆ ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ, ଶକ୍ତି କମଜୋର ରହିଥିବା ଯୋଗୁଁ, ସାହାଯ୍ୟକାରୀ ନଥିବା ଯୋଗୁଁ (ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଉଠାଇ ଦେଖ) ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଥିବା କଥା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରି ନପାରି ଦୁଃଖ କରୁଅଛି । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଏହା ମୁଁ ଆଲୋଚନା କରି ରଖିଥିବା ମିଶନ ନାହିଁ । ଈଶ୍ୱର ରଖିଥିବା ମିଶନ ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ ସେ ହିଁ ଚଳାଇବେ ।

ସୂକ୍ଷ୍ମଗ୍ରାହୀ :

ପ୍ରାୟ ୩୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆମେରିକା ଖବର କାଗଜରେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପଢ଼ିଥିଲେ । ତାହା କ'ଣ ମାନେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିବା ବେଳେ ତାହା ପ୍ରଥମ ଶତାବ୍ଦୀ । ଆମର ୨୦ ଶତାବ୍ଦୀ । ଶତାବ୍ଦୀ ମାନେ ୧୦୦ ବର୍ଷ । ହେଲେ କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ଭୂମି ଭିତରେ ପଥର ଉପରେ ଲେଖା ହେଇଥିବା ଲେଖନ, ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ । ଲେଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ହେବ୍ରି କବି ।

ସିରିୟା ଭାଷାରେ ତାହା ଲେଖା ହୋଇଥିବାରୁ, ପ୍ରଭୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ତେଲୁଗୁ ଭାଷାରେ ତାହା ଦେଖାଇଲେ । ସେତେବେଳେ - ସେହିପରି କହିବା କାହିଁକି ପ୍ରଭୁ ସେହି ପଥର କାଢ଼ି ପରିଷ୍କାର କରି ଦେଖାଇଲେ ଭଲ ନା ! ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ, ସେହିପରି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ଦ୍ୱାରା ରକ୍ତପାତ ହେବ । କେମିତି ମାନେ ଅମକ ଜାଗାରେ ପଥର ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ, ବ୍ରିଟିଶମାନେ ଖୋଲିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବେ ଆମ ଦେଶରେ ଖୋଲିବ ନାହିଁ ବୋଲି, ସେହି ପଥର ଥିବା ଦେଶୀୟମାନେ କହିବେ । କେତେ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିବେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଯୁଦ୍ଧ ହେବ । ସେଥିପାଇଁ ଖୋଲିବା କାହିଁକି ? ସେହି ସନ୍ତାନଗଣ ମରିବା କାହିଁକି ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ।

ଶୟତାନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା :

ଏମ୍. ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ୪୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନ୍ୟାୟ ଗୁଣକୁ ବିରୁଦ୍ଧ ଅଟେ । ତାହା ଏବେ ପୁନର୍ବାର କରିଥିଲେ । ୪୦ ବର୍ଷ ତଳେ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା କ'ଣ ମାନେ ଶୟତାନକୁ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତାହା ଦ୍ୱାରା ଶୟତାନକୁ ମୋକ୍ଷ ଦେଲେ ଭୂତମାନେ ମଧ୍ୟ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ । ନରକକୁ ଯିବାକୁ ପଡୁଥିବା ନରମାନଙ୍କୁ ଦୁଷ୍ଟନରମାନଙ୍କୁ ପରିତ୍ରାଣ ରହିବ । ସେତେବେଳେ ଆଉ ନରକ ରହିବ ନାହିଁ ।

ସେତେବେଳେ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନାକୁ ଏବେ ଆଉ ଅଧିକ ଯୋଗ କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତାହା କ'ଣ ମାନେ ଶୟତାନକୁ

ଭୂମି ଉପରକୁ, ମୋକ୍ଷକୁ ନେଇ ଆସିବାକୁ ଦିଅ ନାହିଁ । ବାୟୁ ମଣ୍ଡଳରେ କେଉଁଠି ହେଲେ ଗୋଟିଏ କୋଣରେ କାରାଗାରରେ ରଖି ସେଠାରେ ହିଁ ରଖନ୍ତୁ । ସୀମା ରଖନ୍ତୁ । (ଲାବ ସାହେବକୁ ସରକାର ସୀମା ଆୟୋଜନ କଲାପରି) ସେପରି ଶୟତାନକୁ, ଭୂତମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୌଣସି ସମ୍ପର୍କ ନଥାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବାୟୁରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନରେ ରଖି, କାରାଗାର ଆୟୋଜନ କରି ସୀମା ଆୟୋଜନ କରି ରଖନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ନରକକୁ ଉଠେଇଦିଅ ବୋଲି କହିବା :

ଆଜ୍ଞା କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ନରକ ଉଠେଇ ଦିଅ ବୋଲି, ନିତ୍ୟ ଅଗ୍ନି ଉଠେଇଦିଅ, ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଶୟତାନକୁ ନରକରେ ରଖି ଦଣ୍ଡ ଦେଇ ପୁଣି ମୋକ୍ଷରେ ରଖନ୍ତୁ ବୋଲି ୪, ୫ ବର୍ଷ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ୭ ବର୍ଷରେ ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଏହା କିଛି ଭଲ ନାହିଁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ।

ଦୁମ୍ମପାଡୁରେ ଆଜ୍ଞା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିବା ବେଳେ ଜଣେ ମହିଳା ଆସି, ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ପାଦକୁ ଚୁମ୍ବନ କଲା । ଆଜ୍ଞା ସେଠାରୁ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନରେ ବସିଲେ । ସେ ମହିଳା ପୁନର୍ବାର ସେହି ସ୍ଥାନକୁ ଯାଇ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଦ ଚୁମ୍ବନ କଲା । ତାହା ଭୂଲ, ମୂର୍ତ୍ତି ପୂଜା । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଦ ଚୁମ୍ବନ କରିବା ଉଚିତ । ପେନୁମନ୍ତ୍ର ବୋଲି ଗ୍ରାମରେ ହିନ୍ଦୁ ଦେବତା ଧରିଥିବା ମହିଳାଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାବେଳେ, ସେ ଉଠି ରଡ଼ି କଲାବେଳେ ଶୟତାନକୁ ଛଡ଼ାଇ, ଆଣ୍ଠୁପାତି କର କହିଲେ ଅଣ୍ଠୁପାତି ହାତ ଯୋଡ଼ି ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତକୁ ଜୟ ବୋଲି କହିଲେ ସେ ମହିଳା ଚୁପ ରହିଲା ।

ଶୟତାନକୁ ଖେଳାଇବା :

ଥରେ ଗୀର୍ଜା ନିକଟରେ ଶୟତାନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କଠୋରି କବାଟ ଜୋରରେ ଠକ୍ ଠକ୍ କରୁଥିବା ବେଳେ ପିଲାମାନେ କ'ଣ ହୋଉଅଛି ବୋଲି ବାହାରକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ଆସ ନାହିଁ ତାହା ଶୟତାନ ବୋଲି କହିଲେ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଭୂତ ଆଜ୍ଞା ରହୁଥିବା ସେହି କମ୍ପାଉଣ୍ଡ ଭିତରେ ଗଛ ତଳେ ଧଳା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧୀ ଛୋଟ ପିଲାକୁ ଧରି ଠିଆ ହେବା ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖାଇଲେ ଶୟତାନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କହିଲା ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦିଅନ୍ତୁ ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କରିବାରୁ ଆଜ୍ଞା ତାହାକୁ ଛାଡ଼ିଦେବାଟା ସମସ୍ତେ ଦେଖିଲେ ।

ଶୟତାନ ଉପରେ ଜୟ :

ପେନୁମାନଟାରେ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରି, ସକାଳେ ଓ୍ୱେଲପୁର ଆସୁଥିବା ବେଳେ କେନାଲ ପଥ ଦେଇ ଯାଉଥିବାବେଳେ ଜଣେ ଯୁବକ ଉପରେ କୁକୁର ରଡ଼ି କରି ଉପରେ ପଡୁଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ବେଂଜିମନ୍ ପାଲକ ଆଜ୍ଞା ଆ, ଆ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଠାରେ ସେହି ଯୁବକ ମଧ୍ୟ ସେପରି କହିଲେ ସେ କୁକୁର ଚାଲିଗଲା । ସେହିପରି ଭାବରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଉପରେ ଭାର ପକାଇ, ସେ କହିବା ପରି ଆମେ ମଧ୍ୟ କହିଲେ ଶୟତାନ ଦୁର୍ବଳ ହେବ ମାନେ ପରାଜିତ ହେବ ।

ଅତ୍ରେୟପୁରାମ ଟି. ସୁନ୍ଦରରାଓ ବୋଲି ଜଣେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ, ଥରେ ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ଶୟତାନ କେମିତି ରହିବ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଗୋଟିଏ ରାତ୍ରି ୧ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ

ଆଞ୍ଚା ସୁନ୍ଦରରାଓ ସହିତ ହେ ବାବୁ ! ରୋଡ଼ ଉପରେ ଜଣେ ମହିଳା ପଳାଇ ଯାଉଅଛି, ପାପ କାଳେ ତାହାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ଉପରେ ରାଗିଯାଇ ଯାଉଛି, ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକିକି ଆସ, ବା ବିଷୟ କ'ଣ ଜାଣିକରି ଆସ ବୋଲି ପଠାଇଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ପଛରେ ଯାଉ ଯାଉ ହେ ମା ? ତୋତେ ମୁଁ ଡ଼ାକୁଅଛି କଥା ହେବ ନାହିଁ କ'ଣ ! ରୁହ ମା ! ବୋଲି କହିଲେ କୋରୁକଣ୍ଡା ଯିବା ରାସ୍ତାରେ ଦୁଇ ମାଇଲ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୂରକୁ ଦୌଡ଼ିଗଲା, ପଛକୁ ଫେରି କଥା ହେଇନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଏହି ଆଞ୍ଚା ହାଲିଆ ହୋଇ ଫେରି ଆସିଲେ । କାଲି ସକାଳେ ଆଞ୍ଚା ବାବୁ ! ରାତ୍ରି ବିଷୟ କହିଲେ ନାହିଁ ? ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ମୁଁ କେତେ ଡ଼ାକିଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଜବାବ ଦେଲା ନାହିଁ ? କେତେ ଦୂର ଯାଉଥିଲି ମୋତେ ହାଲିଆ ଲାଗି ପଳାଇ ଆସିଲି ବୋଲି କହିବାରୁ - ବାବୁ ତୁମେ ଚାହିଁଲୁ ନା ! ସେ ହିଁ ଭୂତ, ଭଲରେ ଦେଖିଲ ! ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଏହି ସୁନ୍ଦରରାଓ ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଆଞ୍ଚାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ସବୁ ସଜାଡ଼ି ପେଡ଼ିରେ ରଖିଥିବା ବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ଡ଼ାକି ବାବୁ ତୁମେ ପେଡ଼ିରେ ରଖିଥିବା ଲାଲ ରଙ୍ଗ ପୁସ୍ତକ ନେଇଆସ ? ବୋଲି କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ହାତ ରଖି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ୧୦ ଟଙ୍କା କାଗଜ ନୂଆ ୪ଟା ଖାଡ଼ି, ବାହାରେ ଥିବା କ୍ଷୀର ବାବୁଙ୍କୁ ଦେଇକି ଆସ ! କହିଲେ ସେ ଯାଇ କ୍ଷୀର ଦେବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଇ କି ଆସିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପୂର୍ବରେ ୧୦ ଟଙ୍କା କାଗଜ ଥିବା ସେହି ପୁସ୍ତକରେ କାଗଜ ସବୁ ସୁନ୍ଦରରାଓ ଆଞ୍ଚା ଦେଖିଥିଲେ ସେତେବେଳେକୁ ତାହାଙ୍କୁ କିଛି ଦେଖାଦେଲା ନାହିଁ । ଏହା ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ ବିଷୟ ଅଟେ ।

ଭିକ୍ଷୁକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଜଣେ ଭିକ୍ଷା ମାଗିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖି, ତୁମେ ଜଣେ ଭକ୍ତ କାହିଁକି ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଅଛୁ ? ତାହା ବନ୍ଦ କର । ମୁଁ ତୁମକୁ ଧ୍ୟାନ କରିବା ଶିଖାଇବା । ଗୋଟିଏ ପଥ ପାଇଁ କହିବି । ଗୋଟାଏ ଧର୍ମର ନାମ ମୁଁ ଉଠାଇବି ନାହିଁ । ଗୋଟାଏ ଦେବତା ନା ମୁଁ ଉଠାଇବି ନାହିଁ । ଆସ ମୁଁ ତୁମକୁ ଧ୍ୟାନ ଶିଖାଇବି ବୋଲି କହିଲେ ସେ ଭିକ୍ଷୁକ ମୁଁ ଆସିବି ନାହିଁ କହିଲା । ମୁଁ ମୋ ପାଇଁ ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଅଛି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ତୁମ ପାଇଁ ଆମ ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ଗରୀବ ହେଲା । ଆଉ ତୁମେ ଭିକ୍ଷା ମାଗିବୁ କାହିଁକି ? ବୋଲି ଜବାବ ଦେଲେ ।

ପାଗଳ ଲୋକକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା :

ଆଜ୍ଞା ଗୋଟାଏ ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଜଣେ ପାଗଳ ଲୋକ ପାଇଁ କହୁ କହୁ, ତାହାକୁ ମୁଁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରିନାହିଁ । ସେ ମୋତେ ସୁସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା । ଏହିପରି ଲୋକଙ୍କୁ ଆପଣ କେମିତି ରକ୍ଷା କରିବେ ପ୍ରଭୁ ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରିଲି । ସେଥିପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ଦେଖ ! ମୋହର ମହିମା ବୋଲି କହିଲେ । ତାପରେ ସେ ପାଗଳ ଲୋକ ମରିଯାଇଥିବା ପରି ରୋଗ ଆସିଲା । ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସକ ୨୪ ଘଣ୍ଟା ମଧ୍ୟରେ ଏ ବ୍ୟକ୍ତି ମରିଯିବ । ଆଉ ମୁଁ ଔଷଧ ଦେବିନାହିଁ, ମୁଁ ଆସିବି ନାହିଁ, ଠିକ୍ ଔଷଧ ଦେଲା ନାହିଁ ବୋଲି ନା ଆସିବ । ଆଉ ସେ ପାଗଳ ଲୋକ ମରିଯିବ ବୋଲି ଭୟରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ

ପଠାଇଲେ । 'ତୁମେ ମରିବ କି ! ବଞ୍ଚିବ ! ପ୍ରଚାରକ ହେଉଥିବା ମୁଁ କହିବାର ମାତ୍ର ଚିକିତ୍ସକ କ'ଣ କହିବ ତାହାଙ୍କୁ କ'ଣ ଜଣା' ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ପାଗଳ ଲୋକ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ମୁଁ କେବେ ମରିଯିବି କୁହନ୍ତୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ କହିବା ପରି ତୁମେ କଲେ ମରିବ ନାହିଁ ବଞ୍ଚିବ କହିଲେ । ତୁମେ ସୁସମାଚାର ଶୁଣିଲେ ଗ୍ରହଣ କଲେ ବଞ୍ଚିବି ବୋଲି ପ୍ରଭୁ କହିଲେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କହିଲେ ସେ ସୁସମାଚାର ଶୁଣି ବଞ୍ଚିଲା ।

ମିଲିଟାରୀ ବାବୁ :

କିଛି ବର୍ଷ ତଳେ ମୋ ପାଖରେ ପଢ଼ିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ମିଲିଟାରିରେ ପ୍ରବେଶ କଲା । ମିଲିଟାରୀରେ କେଉଁଠି ଅଛି ଜାଣିବା ପାଇଁ ଉପରେ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଲି । ତାହାଙ୍କୁ ରାଗ ଆସି ପିଲାଙ୍କୁ ଧମକ ଦେଇ ପଠାଇଦେଲେ । ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ସିଧା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା । ଭିକାରୀ ଭାବରେ ଯାଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧନୀକ ଭାବରେ ଆସିଲା । ତାହାଙ୍କ ନା ଅନେସିଂ । ଆଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କୁ ଚିନି ଡ଼ାକିଲେ । କେତେ କଥା ଶିଖିଲେ ମଧ, କେତେ ନୂଆ ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଲେ ମଧ ସ୍ୱରୂପ କେଉଁଠିକି ପଳାଇବ । ସେହିପରି ଧଳା ବାଳ ହେଲେ କ'ଣ ? ସୁନା ହେଲେ କ'ଣ ୬୦ ବର୍ଷ ତଳେ ଦେଖିଥିବା ଝଲସିଥିବା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ରୂପ ଦେଖାଯାଉଅଛି । ତେଣୁ ଆଜ୍ଞା ଚିହ୍ନିପାରିଲେ । ଆଜ୍ଞା ଏବେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରିତ କରିଥିବା ପତ୍ରିକା ସବୁ ଗୋଟିଏ ବଡ଼ ପୁସ୍ତକ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି । ତାହା ହିଁ ସାରା ଜଗତକୁ ପଠାଇବେ ।

ନାସ୍ତିକ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା :

ଜଣେ ନାସ୍ତିକ 'ସତ୍ୟରେ ପରମେଶ୍ୱର ଥିଲେ ସେ ମହାନ ହେଇ ରହିଥିବ' ବୋଲି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ସ୍ୱୀକାର କଲା । କେମିତି ମାନେ ଏତେ ଭୂମିକୁ, ଏତେ ଆକାଶକୁ କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିପାରିବେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଆହୁରି ବିଶ୍ୱାସ କଲା ନାହିଁ । କିଛି କାଳକୁ ସେ ମରଣ ଅବସ୍ଥାରେ, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ କଥା ହେଲା । ସେତେବେଳେ ତାହାଙ୍କୁ ୪୦ ବର୍ଷ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ମାଧ୍ୟମରେ ଗାଇଲେ । ସେ ଶୁଣିଲା ପରେ, ପରମେଶ୍ୱର ମୋ ରୋଗ ଦୂର କଲେ ମୁଁ ବିଶ୍ୱାସ କରିବି କହିଲା । ବାପ୍ତିସ୍ମ ନେବି କହିଲା । ଶେଷକୁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା । ଆସ୍ଥିକତ୍ୱ ନାସ୍ତିକତ୍ୱ ମିଶିଅଛି ସେଥିପାଇଁ ସେ ନାସ୍ତିକ ନୁହେଁ ।

ବ୍ରାହ୍ମଣ ଲୋକ ସୁସ୍ଥ ହେବା :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଶିକ୍ଷା ଦେବା ନିମନ୍ତେ ଶାଣୀଟୋରିଆମରେ ଥିଲାବେଳେ ଜଣେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଆସିଲା । ସେ ଅଧିକ କଥା କହିବାରୁ, ଚିକିତ୍ସକ-ଭଲ ହେବା ପାଇଁ କଥା କମଜୋର କର କହିଲା । ସେ ପୂରା କଥା ହେବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲା । ଚିକିତ୍ସକ କହିବା ଠାରୁ ଅଧିକ କଲା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ସେ କଥା ନ କହି କାଗଜ ଉପରେ ଲେଖି ଦେଖାଉଥିଲେ । କେହି ହେଲେ କଥା କୁହାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ ମଧ୍ୟ କଥା ହୋଇନଥିଲା । ସେ ନିଶ୍ଚୟ ଭଲ ହେବ । ଔଷଧ ସାହାଯ୍ୟ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ନିଶବ୍ଦ କାଳ ବିଶେଷ ଅଛି । ତାହାଙ୍କୁ କାରରେ ଆଣିଥିଲେ । ଭଲ ହୋଇଯାଇଥିବା

ଗୋଟିଏ ମାସକୁ, ୩ ମାଇଲ ଦୂରରେ ଥିବା ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମରୁ ଚାଲି ଆସିଲା । ଚୁପ ରହିବା ମାନଙ୍କୁ ଗାଁ କିଛି କରିବ ନାହିଁ । ଚୁପ ରହିଥିବା ମାନଙ୍କୁ ରୋଗ ମଧ୍ୟ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ ।

ଦେବ ଦୂତମାନେ ଘର କାଗଜ (ପଟ୍ଟା) ଆଣିବା :

ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବନ୍ଧୁ ଜଣେ ଯମୟମା ବୋଲି ମହିଳା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଭଉଣୀ ସାଦୃଶ୍ୟ, ସେ ଲୁଥେର ଗିରିକୁ ଆସି, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖରେ ତାହାଙ୍କ ଋଣ କଷ୍ଟ କହି ମହାଜନ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଦେଉଛନ୍ତି ବୋଲି କ୍ରନ୍ଦନ କରି କହିଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ସହିତ କିଛି ନ କହି ହଁ ଠିକ୍ ଅଛି ଯାଉ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଗଲା ପରେ ଦେବଦୂତମାନେ ତାଙ୍କ ଘରର ଋଣ ମହାଜନମାନଙ୍କୁ ଦେଇ ଭୂମି ବା ଘର କାଗଜ ଆଣି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ମସ୍ତକ ତଳେ ରଖିଲେ । ମୋତେ କାହିଁକି ଏହି କାଗଜ । ତୁମ୍ଭମାନେ ନିଜେ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତୁ । ବୋଲି କହିଲେ ଦେବଦୂତମାନେ ଯାଇ ତାଙ୍କ ଘରର ଦାସ୍ତାବେଜ ଘେନି ଆସି ତାଙ୍କ ମସ୍ତକ ତଳେ ରଖିବା ଦେଖି ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି କହିଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ମଲ୍ଲଯୁଦ୍ଧ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲାବେଳେ, ଗୋଟିଏ ଦିନ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରିରେ ଜଣେ ଯୁବକ ମୂର୍ତ୍ତ୍ର ଆସି ସେ କଠୋରିରେ ବଡ଼ ଲୋକକୁ ଉଠାଇ ବାହାରକୁ ଆସି

ତାଙ୍କର ଆବଶ୍ୟକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ପରେ ସେ ବଡ଼ ଲୋକ ପ୍ରଥମେ ଭିତରକୁ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଯୁବକ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କଠୋରୀ ଭିତରେ ମହାନ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଦେଖାଯାଉଥିବା ଦେଖି ଭୟ ନକରି ଆଉ ଅଳ୍ପ ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଯାଇ ଦେଖିଲେ ଆଜ୍ଞା ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ସହିତ ଅନୁରୋଧ କରି ଉଚ୍ଚ ସ୍ୱରରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । କଠୋରି ଭିତରେ କେହି ଦେଖାଦେଲେ ନାହିଁ । ତାପରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ସେ ସେହିପରି ଅନୁରୋଧ କରି ମାଗୁଥିବା କରି ସେ ଯୁବକକୁ ଲାଗିଲା ।

ତରିସ୍କାରଣୀ ବିଦ୍ୟା ?

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ ଥିଲାବେଳେ, ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଆଜ୍ଞା ଚାବି (ତାଙ୍କ କଠୋରୀ ଚାବି) ଦେଇ, ତୁମେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଜଳ ରଖି ପୋଛିକି ଯାଇଥିବୁ । ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରହିବି । ମୋ ସହିତ କଥା ହେବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ କଠୋରି ଚାବି ନେଇ ସେପରି କରୁଥିବା ବେଳେ କିଛି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣ୍ଠୁପାତି କରି ରହିଲା ପରି ଦେଖାଦେଲେ । କିଛି ଦିନ କେହି ଦେଖା ଦେଇନଥିଲେ । ତାପରେ ୪୦ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ ସେ ସେଠାରେ ଥିଲେ । ସେ ଯୁବକ ଆପଣ କେଉଁଠିକି ଯାଇଥିଲେ ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ ମୁଁ ଏଇଠି ହିଁ ଅଛି ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଅଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଲାଗିଲା ।

ବିପଦରେ ସାହାଯ୍ୟ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ ଥିଲାବେଳେ, ୬ ବର୍ଷ ବୟସର ଜଣେ ଝିଅକୁ ପିତା ନେଇ ଆସିଲେ, ଗୋଟେ ସମୟରେ

ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ ଥିଲାବେଳେ ମଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ୧୨ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ, ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଶୋଇଥିବା ଜଣେ ଯୁବକକୁ ଉଠାଇ ମୋ ସହିତ ଆସ ବୋଲି ଡ଼ାକିଲେ । ନିଦ୍ରାରେ ଥିବା ସେ ଯୁବକ ଶୀଘ୍ର ଉଠିନଥିଲା । ସେ ଚାଲିଯାଉଥିବା ବେଳେ ଏହି ଯୁବକ ମଧ୍ୟ ବେଗି ବେଗି ଯାଇଥିଲା । ସେ ଚାଲୁଥିବା ବେଳେ ଯୁବକ ପରି ଦୌଡ଼ୁଥିଲେ । ସେ ସେପରି ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଷ୍ଟେସନକୁ ଗଲେ । ସେଠାରେ ଜଣେ ସ୍ତ୍ରୀ ଲୋକ ଦୁଇଟା ଛୁଆଙ୍କୁ ପାଖରେ ରଖି କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଥିଲା । ଆଜ୍ଞା କାରଣ ପଚାରିଲେ ଟିକେଟ, ଟଙ୍କା ହଜିଗଲା ବୋଲି କହି କାନ୍ଦିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଶୀଘ୍ର ଚାଲି ଆସିଲେ ।

ଶୟତାନ ଭୂଖଣ୍ଡ ହତାଶ କରିବା :

ଗୋଟେ ସମୟରେ ଗୁଂନେଶ୍ୱରରାଓ ବୋଲି ନାଟକ ଅଭିନେତା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଶିକ୍ଷା ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ ନିକଟରେ ବଡ଼ ତମ୍ବୁ ପକାଇ (ପୂର୍ବରେ ଏତେ ସିନେମା ନଥିଲା) ଭଲରେ ନାଟକ କରି ଟଙ୍କା କୋମଉଥିଲା । ସେ ଟଙ୍କାରେ ୫ ଟଙ୍କା ୧୦ ଟଙ୍କା ୧୦୦ ଟଙ୍କା ନୋଟ ମୁଦ୍ରିତ କରି ବହୁତ ଟଙ୍କା କମାଇଥିଲା । ସେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ଭଲରେ ଜାଣିଥିବା ଦୁଇ ଜଣକୁ କୌଣସି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ମାରି ସେହି ଯାଗାରେ, ପୋତିଦେଲା । ହେଲେ ସେ ପୂଜା କରିଥିବା ସେହି ଦେବତା ତାର ଟଙ୍କା ସ୍ଥିର ରହିବା ନିମନ୍ତେ, ସେ କରିଥିବା କାର୍ଯ୍ୟ କେହି ନଜାଣିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ପବିତ୍ର ଜୀବନ କାଟୁଥିବା ଜଣେ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ପ୍ରୟୋଜନ ତାହାକୁ ମୋତେ

ବୋଲି ଦେବା ଦରକାର ବୋଲି ଇଚ୍ଛା କଲା । ଶୀଘ୍ର ସେ ତଦନ୍ତ କଲେ ଲୁଥେର ଗିରିରେ ସେହିପରି ଭକ୍ତ ବ୍ରହ୍ମଚାରୀ ଜଣେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅମକ ଦିନରେ ନାଟକ ବନ୍ଦ କରି ଆପଣଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଚାର କରାଇବି ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ଡ଼ାକିଲେ । ଆଜ୍ଞା ଠିକ୍ ଅଛି ମୁଁ ଯିବି କହିଲେ । ଶେଷରେ ସେମାନେ ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଲା ବେଳକୁ, ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯାଅ ନାହିଁ ବୋଲି - ଦେବଦାସ ପିତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ଆପଣ ଆଉ କେବେ ହେଲେ ଆୟୋଜନ କରନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଯିବି ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ କହିଲେ । ତାହାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ସଭା ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ ଦେବତାକୁ ବଳି ଦେବା ବୋଲି ତାଙ୍କ ଦେବତା ତାଙ୍କୁ କହିଥିବ । ତାହା ସେ ଆମକୁ କହିନାହିଁ । ପୁନର୍ବାର ସେ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ ନାହିଁ ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସର ମୁହଁ ଆଲୋକିତ :

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ଥିବା ଚିତ୍ରପୁର ବଗିଚା ବହୁତ ବଡ଼ ଫଳ ବଗିଚା । ସେଠରେ ଉଦ୍ଦୀପନା ସଭା ରଖିଲେ । ବହୁତ ଲୋକ ଲୁଥେର ଗିରିରୁ ପାଠଶାଳାକୁ ଛୁଟି ରଖି, ଶିକ୍ଷକମାନେ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଲୋକ ଅନେକ ଲୋକ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେଠାରେ ରହିଥିବା ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ମୁହଁ ସୂର୍ଯ୍ୟ ଆଲୋକ ପରି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେବା ମୁଁ ଦେଖିଲି ବୋଲି ସାକ୍ଷ ଦେଲେ । ପେଦ୍ଦାପୁରମ ହେଇଥିବା ଗୋଟିଏ ମହାସଭାରେ ଆଜ୍ଞା ଉପଦେଶ ଦେଉଥିବା ବେଳେ ବଡ଼ ବର୍ଷା ପବନ ଆସିବାରୁ 'ହେ ପବନ ରୁହ ବୋଲି ଧୀରେ ସହଜରେ କହିଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ବର୍ଷା ପବନ ବନ୍ଦ ହୋଇଗଲା ।

ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରଗଣର ସାହାଯ୍ୟ :

ଆଜ୍ଞା ଲୁଥେର ଗିରିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବା ବେଳେ ବଜାରରେ ଜିନିଷ ଦେଉଥିବା କୁମୁଟି ଲୋକଙ୍କୁ କିଛି ଟଙ୍କା ଦେବାର ଥିଲା । ପରେ ଦେବି ବୋଲି କହି କିଛି ଦିନ ପରେ ଟଙ୍କା ପଠାଇଲେ । ସେ କୁମୁଟି ଲୋକ ଆପଣ ସେତେବେଳେ ହିଁ ଟଙ୍କା ଦେଇଦେଲେ । କେହି ଜଣଙ୍କ ସହିତ ଆପଣ ପଠାଇଥିଲେ ! ବୋଲି କହିଲା ସେ କୁମୁଟି ଲୋକ । ଆଜ୍ଞା, ମୁଁ କାହା ସହିତ ପଠାଇନାହିଁ । ଟଙ୍କା ଦେଇଥିବା ଲୋକ କେମିତି ଅଛି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଲମ୍ୱା, ଘୁରାରେ ଅଛି ହାତକୁ ଚୁଡ଼ି ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ସେ ଦେଇଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ବାଇବଲରେ ଯାକୁବର ପୁତ୍ର ଯୋସେଫ ବୋଲି କହିଲେ ।

୧୨. ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସର ଅନୁଗାମୀମାନଙ୍କ ଅନୁଭୂତି:

ମାଦେ ସୁନ୍ଦରରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନୁଭୂତି :

୧୯୧୪ ମସିହାରେ ରମ୍ପଚୋଡ଼ବରଂ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ସର୍ବାଧିକାରୀ ଈଶ୍ୱର ହୋଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସୁନ୍ଦରାରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ବସ ଚର୍ଜି ୧-୨୫/ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କଥାନୁସାରେ ସେ ଯାଉଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ମହାଅରଣ୍ୟରେ ଯାଉଅଛି । ମୋତେ କେହି ଜଣନାହିଁ । ଫେରି ଆସିବା ବେଳେ ଟଙ୍କା କିଏ ଦେବେ ବୋଲି ଭୟ

କରୁଥିବା ସମୟରେ ରମ୍ପଚୋଡ଼ବରଂ ୧୦ ମାଇଲ ଦୂରେ ଅଛି । ବସ ରହିଲା ଜଣେ ବାସ ଓହ୍ଲାଇ ହେ ବାବୁ ତୁମେ ଫେରିବା ପାଇଁ ଟଙ୍କା ବାକି ୧-୫୦/- ତାଙ୍କ ପକେଟରେ ପକାଇଲେ । ସେ ଜଙ୍ଗଲ ଭିତରକୁ ଚାଲିଗଲା । ସୁନ୍ଦରରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଆନନ୍ଦ ହୋଇ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା କଲେ । ସେ ଫେରି ଦାନବାଇପେଟା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ । ଦେବଦାସ ପିତା ପୁନର୍ବାର ଆଉ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କହିଲେ ଭଲ ଅଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ ବୋଲି ଭାବିଲେ ସୁସମାଚାର ରିପୋର୍ଟ ଶୁଣାଇ ଯାଉଥିବା ବେଳେ, ସୁନ୍ଦରରାଓ ! ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ଡ଼ାକି, ଗୋଦାବରୀ ସେପଟେ ବୋଦପଲ୍ଲୀ ଦାନିଏଲ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ସନ୍ଦେଶ କହି ଆସ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା ! ଗୋଦାବରୀ ଉଛୁଳି ପ୍ରବାହମାନ ହେଉଅଛି । ରେଳ ଗାଡ଼ି ଜାହାଜ ଯାଉନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ଜାହାଜ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ଦେବି ଯାଅ ବୋଲି କହିଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି ବୋଲି କହିଲେ । ତୁମକୁ ଭୋକ ଲାଗୁଛି ନା ! ବୋଲି ଆଙ୍ଗୁଠି ପେଟ ଉପରେ ରଖି ବୁଲିଲେ । ଅପରାହ୍ନ ୨ ଘଣ୍ଟା ସମୟ ହେଲା, ହୋଟେଲକୁ ଆଜ୍ଞା ଟଙ୍କା ଦେବେ ବୋଲି ସେ ଭାବିଲେ । ୫ ଅଣା ଜାହାଜକୁ ଦେଇ ଯାଇଆସ କହିଲେ । ଶୀଘ୍ର ସେ ଗୋଦାବରୀ କୂଳକୁ ଆସିଲେ । ସକାଳଠାରୁ ଜାହାଜ ଯାଇନାହିଁ । ଗୋଟେ ଜାହାଜ, ସାହାସ କରି ବାହାରିଲା । ସେ ଟଙ୍କା ଦେଇ ଚଢ଼ିଲେ । ପ୍ରବାହମାନରେ ଜାହାଜ କେତେ ବେଗରେ ଯାଉଥିଲା । ସେଥିରେ ଥିବା ଲୋକ ଭୟ ହେଲେ । ଅପରାହ୍ନ ଘ. ୩.୩୦ ମି. ସମୟରେ ଦାନିଏଲ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ, ତାଙ୍କର ଝିଅ ପଟି ପକାଇ ଭାତ, ତରକାରୀ, ଚହ୍ଲା, ଫଳ ବାଣ୍ଟି ତାଙ୍କ ମାକୁ ଡ଼ାକି ଏହା କାହାକୁ ବାଣ୍ଟିବି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ସୁନ୍ଦରରାଓ

ଆଜ୍ଞା ସେହି ସମୟକୁ ସେଇଠିକି ପହଞ୍ଚିଲେ । ସେ ଝିଅର ମା ବଜ୍ରମ୍ମା ଆଜ୍ଞା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲେ ବୋଲି ପଚାରି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ତାଙ୍କୁ ସେ ଖାଦ୍ୟ ବାଣ୍ଟିଲେ । ବହୁତ ଭୋକରେ ଥିବା ତାଙ୍କୁ ହୋଟେଲ ଖାଦ୍ୟ ପାଇଁ ଯଦି ଟଙ୍କା ଦେଇଥିଲେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ, ଗୋଦାବରୀ ଜାହାଜ ଦେଖିପାରି ନଥାନ୍ତା ! ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଏହିପରି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କେତେ କଲେ ।

ପି.ଏମ୍. ଯାକୁବ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଅନୁଭତି :

ଯାକୁବ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଛୋଟ ବୟସରୁ ମାନେ ତାଙ୍କ ଷଷ୍ଠ ଶ୍ରେଣୀ ପଢୁଥିବା ସମୟରୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚୟ ରହିଥିଲା । ଯାକୁବ ଆଜ୍ଞା ପଞ୍ଚମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଥିଲା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦିନ କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଯାଇ, ଘରକୁ ଯାଇ ନପାରି ଘାସ ଉପରକୁ ଯାଇ ତାହିଁରେ ଶୋଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ବାପା, ଘର ଲୋକ ସମସ୍ତେ ଲଣ୍ଠନ ଧରି ତାଙ୍କ ପାଇଁ ଖୋଜି ଖୋଜି କ୍ଷେତ୍ର ଭିତରକୁ ଆସି, ସେହି ରାତ୍ରି ସମୟରେ ଯାକୁବ ଯାକୁବ ବୋଲି ଡ଼ାକିବାରୁ, ପାଳଗଦା ଉପରୁ ତଳକୁ ଡ଼େଇଁଲା । ପି. ଏମ୍. ଯାକୁବ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ବେଳେ ସେ ପାଳଗଦାରେ ଲୁଚିରହି ଥିବା ବାବୁ ତୁମେ ହଁ ନା ବୋଲି କହିଲେ ! ଆଜ୍ଞା ଶାରୋନ ଗୃହରେ ବୋର୍ଡ଼ିଂ ଚଳାଉଥିଲେ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଭୋଜନ ବାଣ୍ଟୁଥିଲେ । ଚହ୍ଲା ଦେଉଥିଲେ । ଏହିପରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବୋର୍ଡ଼ିଂରେ ପଢ଼ିଥିବା ଛାତ୍ରମାନେ ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ବାଇବଲ ମିଶନରେ ନେତା ହେଲେ । ଗୋଟେ ଥର ଭାତରେ ଝିଟିପିଟି ପଡ଼ି ଝାଡ଼ାବାନ୍ତି ହେଲାବେଳେ, ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା

କଲେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁସ୍ଥତା ହେଲା । ଦାନବାଇପେଟାରେ ଥିଲାବେଳେ ଅଧିକ ଭାବରେ ଅଗ୍ନି ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଉଥିଲା । ଥରେ ଅଗ୍ନି ଦୁର୍ଘଟଣା ହୋଉଥିବା ବେଳେ, ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଆପଣ ସମସ୍ତେ ସନ୍ନିଧିରେ ଆଣ୍ଠୁପାଡି କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ ୫ ମିନିଟ ସମସ୍ତେ ଅନୁପତି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ଅଗ୍ନି ଲିଭିଗାଲା ।

ନେତାଲା ସୁଦର୍ଶନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଅନୁଭୂତି :

ଆଙ୍କର ସ୍ୱଗ୍ରାମ ନର୍ସପୁରାମ ବ୍ଲକ୍, ତୁନ୍ଦୁରୁ । ତାଙ୍କ ପିତା ମାତା ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ଭଲ ପ୍ରାର୍ଥନା ଯୋଦ୍ଧା । ସେ ନର୍ସପୁରାମରେ ଥିବା ଲୁଥରେନ୍ ମିଶନ ହୋଷ୍ଟେଲ୍‌ରେ ପ୍ରବେଶ କରି ସେ ପାଠାଶାଳାରେ ପଢୁଥିଲେ (୧୯୨୯ ମସିହାରେ) ସେ ହୋଷ୍ଟେଲ୍‌ରେ ଥିଲାବେଳେ ବାଳକ ସମସ୍ତେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରିକୁ ଜଣେ ଭକ୍ତ ଆସିଲେ ସେ ବିଦେଶୀଙ୍କ କାରରେ ସଭାକୁ ଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଜାଣିଲେ । ବାଳକ ଅନେକ ଲୋକ କାର ପଛରେ ଦୌଡ଼ିଲେ ସେ କାରକୁ ପାଇ ପାରିନଥିଲେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ନିରାଶାରେ ପଛକୁ ଆସିଗଲେ । ସେ ସମୟରେ ନର୍ସପୁରାମରେ ବିଦେଶୀ **Rev. S.** ଡ଼ିଙ୍କୁଲ ବର୍ଗର ଆଜ୍ଞା ବେମ୍ପରେ ସଭାକୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ନେଇକି ଆସିଲେ । ସେହି ଗ୍ରାମର ଲୋକ ଗୁରାଲା ଲଜର ବୋଲି ସେ ଆଜ୍ଞା ଉପଦେଶ କରୁଥିବା ବେଳେ, ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଶରୀର (ମୁହଁ, ହାତ) ସୁବର୍ଣ୍ଣ ପରି ଝଲସିଲା । ମୁଁ ଦେଖିଲି ବୋଲି ସାକ୍ଷ କହିଲେ । ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ହାଇସ୍କୁଲରେ ହୋଇଥିବା ଲୀଗ୍ ବାର୍ଷିକୋତ୍ସବକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆସି ଉପଦେଶ ଦେଲେ ।

୧୯୩୬ ମସିହାରେ ମୋୟଲ ବିଦେଶୀ ଘର ନିକଟରେ ସାତ ମଣ୍ଡଳୀର ଇତିହାସ ଆଜ୍ଞା ନର୍ସପୁରାମ, ଭୀମବରଂ ବ୍ଲକ୍ ଶିକ୍ଷକମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭାରେ ବିବରଣୀ ଦେଲେ । ସେତେବେଳେ ଖାଲି ସମୟରେ ମୁଁ ମଧ ଯାଉଥିଲି । ମୁଁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ହୋଷ୍ଟେଲ୍‌ରେ ଥିଲା ବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ କରୁଥିବା **Rev. K.** ବିଜୟରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା ଆମ ହୋଷ୍ଟେଲକୁ ଆସି ଆଗମନ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ, ଏବଂ **Rev. D.** ଏଲ୍ଲିୟା ଆଜ୍ଞା ପବିତ୍ରାତ୍ମା ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ୧୯୩୫ ମସିହାରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଭୀମାବରଂରେ ରୂପାନ୍ତର ଗୀର୍ଜାରେ କ୍ରୁଶ ଧ୍ୟାନ ସମୟରେ ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଥିବା ସବୁ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉତ୍ତର କହିପାରିଥିଲି ।

ହୋଷ୍ଟେଲରୁ ମୋ ସହିତ ୮ ଜଣ ଗୀର୍ଜାକୁ ଯାଇଥିଲୁ । ସେ ସମୟରେ **Rev. P.** ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞା ଭୀମବାରଂରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ ସ୍ଥାନୀୟ ପାଳକ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି । ସେ ଦିନ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟ ହୋଇଥିବା ମଥିଉ ସାମୁଏଲ ଆଜ୍ଞା **B. A. L.T. Lutheran High School** ପ୍ରଦାନ ଅଧ୍ୟାପକ ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଭୋଜନ ନିମନ୍ତେ ଡ଼ାକିଲେ । ଭୋଜନ ପରେ 'ଆପଣ ଗୀର୍ଜା ପାଖକୁ ଯିବା ନିମନ୍ତେ ଗାଡ଼ି ଆୟୋଜନ କରିବୁ ବୋଲି କହିଲେ' । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ପଳାଇବି ବୋଲି କହିଲେ । ଆମେ ଗୀର୍ଜା କମ୍ପୌଉଣ୍ଡରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷା କରିଥିଲୁ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଦ୍ୱାରା ମୁହଁରୁ ନ ଆସି ବାୟୁରେ ପକ୍ଷରେ ଉଡ଼ି ଆସିବା କେହି ଦେଖି ନଥିଲେ ମାତ୍ର ମୁଁ ଦେଖିଲି । କେହି ମଧ ଅନୁଭବ କରିପାରିଲେ ନାହିଁ । ଦେବଦାସ

ଆଜ୍ଞା ସହଜରେ ପଳାଇ ଆସିଲି ସହଜରେ ପଳାଇ ଆସିଲି ବୋଲି ହାତ ଦେଖାଇ ସେ ବିଷୟକୁ ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ରଖିଲେ । ସେହି ରାତ୍ରି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ହୋଷ୍ଟେଲରୁ ଆସିଥିବା ଆମ ୮ ଜଣକୁ ଆଣ୍ଠୁପାଡି କରାଇ ମନଧ୍ୟାନ ଶିଖାଇଲେ ସେତେବେଳେ ମୁଁ ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଶକ୍ତି ପାଇଲି । ମୁଁ ଥରି ଯାଉଥିବା ବେଳେ ମୋ ଦୁଇ ହାତ ଧରିଲେ । ୯୩୩-୩୬ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ.ଇ.ଏଲ୍.ସି.ରେ ପଢୁଥିବା ବେଳେ ଏଲ୍. ମାନାର୍ ବୋଲି ଜଣେ ଶିକ୍ଷକ ସବୁବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହୁଥିଲେ । ମୁଁ ଆଉ କିଛି ଲୋକ ମିଶି ବେଥନୀୟପେଟାରେ ସ୍କୁଲ ଶିକ୍ଷକ କ୍ରମରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ଏଲ୍. ମାନାର୍ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଯୋଗୁଁ ମୁଁ ମୋର ପିତା ମାତାଙ୍କୁ ନ କହି ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ମେ ମାସ ୧୫ ତାରିଖ ଦିନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଶିଷ୍ୟତ୍ୱ ନେବାକୁ ସାନିଟୋରିୟମରେ ଥିବା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଚାଲିଗଲି । ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ସୁସମାଚାର କାର୍ଯ୍ୟ କିପରି କରିବା ଅନେକ ପ୍ରକାର ରୀତିରେ ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ବୁଝାଇଲେ । ମୁଁ ଲେଖିଥିଲି । ତୁମ ପିତା ମାତା କ୍ରନ୍ଦନ କରୁଛନ୍ତି ବୋଲି ମାନାର୍ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରୁ ଚିଠି ଆସିଲା କ୍ଷଣେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆମ ନିଜ ଗ୍ରାମକୁ ପଠାଇଦେଲେ । ମୁଁ ୧୯୩୯ ମସିହାରେ ଏସ୍.ଏସ୍.ଏଲ୍.ସି. ପାସ କଲି । ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ ଲୀଗ୍ କାର୍ଯ୍ୟଦର୍ଶୀ ଭାବରେ ଗୋଟିଏ ବର୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲି । ସେହି ବର୍ଷରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବାର୍ଷିକ ଉତ୍ସବକୁ ଆସିଲେ । ୧୯୩୯ ମସିହାରେ ହେବ୍. ରାତ୍ନମା ଆଜ୍ଞା - ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ମୋତେ କହିବାରୁ ମୁଁ

ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ସାନିଟୋରିୟମରେ ରହିଥିବା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇଥିଲି । ସେତେବେଳେକୁ ବିଜୟରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମିଶିକି ସାନିଟୋରିୟମରେ ତଳେ ଘରରେ ରହୁଥିଲେ । ମୁଁ ବାଇବଲ ମିଶନରେ ପ୍ରବେଶ କରିବି ବୋଲି ଚିନ୍ତା ଭୀମବାରଂରେ ରହିଲାବେଳେ ହେବ୍. ରତ୍ନମ୍ମା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଜନ୍ମିତ ହେଲା । ୧୯୩୯ ମସିହାରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ଭୀମବରଂରେ ଥିବା ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରୁ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଥିବା ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଗୋଟେ ଥର ଡ଼େଇଁ ପଡ଼ିଲା ପରି ଲାଗିଲା । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଥିବା କଥା ଏବେ ହିଁ ବାଇବଲ ମିଶନରେ ଜନ୍ମ ହେଲୁ କି ? ବୋଲି କହିଲେ ।

ସାନିଟୋରିୟମରେ ଥିବାବେଳେ ହୋଇଥିବା ଘଟଣା :

ଆଜ୍ଞାଙ୍କର କାଳରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ସହରରେ, ମିଶନରେ ଅଧିକ ରୂପେ ସମ୍ମାନ ରହୁଥିଲା । ମିଶନାରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମହାନ ମାନ୍ୟତା ଥିଲା । ସେ ଇଂରାଜୀ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ମହାନ ଉପନ୍ୟାସକ ଅଟନ୍ତି । ଏଥିଯୋଗୁଁ କେତେକ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଈର୍ଷାରେ ତାଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କଲେ । କିଛି ଦିନ ଭୋଜନ ନଥିଲେ ସେ ମରିଯିବ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଘରରେ ରଖି ଦୁଇ ପାଖରେ କବାଟ ଦେଇଥିଲେ । ସେ କାନ୍ଥ ଦ୍ୱାରା ଆସି ପାରିବେ ନାହିଁ ତେଣୁ ଭୋଜନ ନଥିଲେ ମରିଯିବ ବୋଲି ଚାବି ପକାଇ କେହି ନ ଖୋଲିବା ପରି କଲେ । ଏହା ନଜାଣିବା କେତେକ ତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିଥିବା ଲୋକ ସେ କୁଆଡ଼େ

ଗାଁକୁ ଯାଇଥିବେ ବୋଲି ଭାବିଲେ ୩ ମାସ ପରେ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବା ଲୋକ ସେ ମରିଯାଇଥିବ ବୋଲି ଦେଖିବା ବୋଲି କବାଟ ଖୋଲିଲେ । ସେମାନେ ଖୋଲିଲା ବେଳକୁ ଭିତରେ ସେ ଏପଟେ ସେପଟ ବୁଲୁଥିଲେ । ସେ ମଲେ ନାହିଁ । ବଞ୍ଚିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିବା ଲୋକ ସେମାନେ ମରିଲା ପରି ହୋଇଗଲେ । ଏହି ତିନି ମାସ ଆଜ୍ଞା ବ୍ରହ୍ମପୁରରେ ଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟନୀତି ସାନ୍ନିଧି ସମ୍ମିଳନୀରେ ହାଜିର ହୋଇଥିବା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସାନ୍ନିଧିରେ ଥିଲେ ।

ଆମ୍ଭମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବାଦ କିଏ ବିଶ୍ୱାସ କରିଅଛି ? ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଇଅଛି ? ଯୀଶାଇୟ ୫୩:୧ ଏହି ବାକ୍ୟ ଉଠାଇ ଆଜ୍ଞା ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବା ଅନୁଭୂତି :- ଆଜ୍ଞା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଛୋଟ ସାହିରେ ଥିବା ଜଣେ ପାଳକ ଘରକୁ ଗଲେ ସେହି ପାଳକ ନଥିଲା ମାତ୍ର ସେ ପାଳକଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ହେ ମା ପାଳକ ଆଜ୍ଞା କେଉଁଠିକି ଯାଇଛନ୍ତି ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ସେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଗଲେ ବୋଲି କହିଲା । ଆଜ୍ଞା ଆପଣ ଭୋଜନ କରନ୍ତୁ ସେ ଆସିବ ବୋଲି କହିବାରୁ, ମୁଁ ଭୋଜନ କରି ଆସିଲି ବୋଲି କହିଲେ । ହେଲେ ପରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ ପରିବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ତାପରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା, ପାଳକଙ୍କ ପୁଅ ଗୋଟିଏ କଠୋରିରେ, ପାଷ୍ଟ୍ରନୀ ଗୋଟିଏ କୋଠରିରେ ଶୋଇଲେ । ପାଳକ ଆଜ୍ଞା ଆସିନଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଆସିଲା । ଗୋଟିଏ ସର୍ପ ପାଳକଙ୍କ ପୁଅକୁ କାମୁଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇରହିଲା ପରି । ହଠାତ ଆଜ୍ଞା ଉଠିଲା

ବେଳକୁ ଦୀପ ଲିଭିଗଲା । କୋଠରି ଅନ୍ଧାର ଅଛି । ହଠାତ ଆଈା ପାଷ୍ଟ୍ରନୀକୁ ଉଠାଇ ହେ ମା ଦୀପ ଲଗାଅ କହିଲେ ସେ ଦୀପ ଲଗାଇଲା । ଆଈା ଶୋଇଥିବା କଠୋରି ଭିତରକୁ ଆସି ଦେଖିଲା ବେଳକୁ ଗୋଟିଏ ସର୍ପ ପାଳକ ଆଈାଙ୍କ ପୁଅ ଶୋଇଥିବା କୋଠରି ଉପରେ ସର୍ପ କାମୁଡ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି । ପାଷ୍ଟ୍ରନୀ ଥରିଗଲା । ତାହାଙ୍କୁ ଜାଲ ବାହାରିଲା । ଆଈା ଆଉ ଦେଖୁଛନ୍ତି କ'ଣ ବୋଲି ଦୀପ ଦେଖାଇଲା ଚେଞ୍ଚୁନି ଦେଉଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଈା ନାହିଁ ଆଣ୍ଠୁପାତି କରି ପ୍ରାର୍ଥନା କର ବୋଲି କହିଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ସର୍ପ ହଲି ନଥିଲା ସେତେବେଳେ ଆଈା ହେ ସର୍ପ ! ତୁମେ ତଳକୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ତୁମ ଶିରକୁ ଭୂମିକୁ ମାରି ମରିଯାଉ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ସର୍ପ ସେ ମେଜରୁ ଓହ୍ଲାଇ ଆସି ସେ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶିରକୁ ଭୂମିକୁ ମାରି ମରିଗଲା । ସଦାପ୍ରଭୁ ବାହୁ କାହା ନିକଟରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଇଅଛି ? ବୋଲି ବାକ୍ୟ ବିବରଣ ଦେଇ ଏହି ଅନୁଭବ ଆଈା କହିଲେ ।

ଏହି ବିବରଣ ୧୯୩୬ ମସିହାରେ ଆମ ସ୍ୱଗ୍ରାମ ହେଇଥିବା ତୁନ୍ଦୁରୁବାସୀ ବଣ୍ଡା, ରାଜରତ୍ନମ ମୋତେ କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଈା ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ହଷ୍ଟେଲ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ୪୦୦ ଜଣଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ୭୫ କିଲୋ ଚାଉଳ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ବାଇବଲ ଶିକ୍ଷକ । ସେହି ସମୟରେ ହଷ୍ଟେଲ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଓ୍ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ ଦେଖୁଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଚାଉଳ ଦେବା ତାହାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଚାଉଳ ମାପ କରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଚିନ୍ତାଡ଼ା ଶିଖାମଣି ବୋଲି ଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଆସିଲା । ଏହି ପିଲା ଚାଉଳ ମାପ କରୁଥିବା

ବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଚାଲି ଚାଲି ବୋହି ପଡୁଥିଲେ । ମାପ କାର୍ଯ୍ୟ ସରିଲା । ମାପ ପାଖରେ ଆଜ୍ଞା ନଥିଲେ ଦୂରେ ଥିଲେ । ମାପ କରିଥିବା ପିଲା ଅଧିକ ମାପିଲା । ଆଜ୍ଞା ଜାଣିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ପିଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ଶିଖାମଣି ମାପ ସରିଲା କି ? ହା ହେଲା ଆଜ୍ଞା । କେତେ ମାପ କଲୁ ? ୨୫... ମାପ କଲି ବୋଲି ମିଥ୍ୟା କହିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତୁମେ ୨୭.... ମାପ କଲୁ ନା ! କାହିଁକି ମିଥ୍ୟା କହୁଅଛୁ କହିଲେ । ଯଥେଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ ବୋଲି ସେମିତି ମାପ କଲି ବୋଲି କହିଲା । ପୁଣି ସେ ଚାଉଳକୁ କାଢ଼ି ଦେଇନଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିବେଚନା ଦାନ ଅଛି । ଅଧିକ ମାପିଥିବା ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀକୁ ଦଣ୍ଡ ଦେଲେ ନାହିଁ, କ୍ଷମା କଲେ । ସେ ଚାଉଳ ଅଳ୍ପ ମାପ କଲେ ମଧ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ହେଲା ପରି ଆଶୀର୍ବାଦ କରିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶ୍ୱାସ ଶକ୍ତି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଅଛି ।

ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ୪୮ ଜଣ ପିଲାମାନେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସି ଆଜ୍ଞା ! ଆପଣ ସଦାବେଳେ ଈଶ୍ୱର ଈଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି । ଆପଣଙ୍କ ହିଁ ଈଶ୍ୱର ଆମକୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ନାହିଁ କି ? ବୋଲି କହି ଆମକୁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଅଛି ଦେଖାଉନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ଆମକୁ ଦେଖା ହେବା ପାଇଁ କହନ୍ତୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ସେହି ୪୮ ଜଣଙ୍କୁ ଆଣ୍ଠୁପାତି କରାଇଲେ । ହେ ପ୍ରଭୁ ! ଏହି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା ଅଛି । ଆପଣ ଏମାନଙ୍କ ଦେଖା ଦିଅନ୍ତୁ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ପ୍ରଭୁ ମହିମାନ୍ୱିତ ହେଇ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେମାନେ ସେହି ମୋହିମାକୁ ସହି ନପାରି ଆମେ ମରିଯାଉଅଛୁ,

ଜଳିଯାଉଅଛୁ, ଏହି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳକୁ, ଏହି ଅଗ୍ନୀକୁ ଆମେ ରହିପାରିବ ନାହିଁ । ଆମେ ଦେଖି ପାରିବା ପରିମାଣରେ ଆମକୁ ଦେଖା ହେବା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ । ସେହିପରି ହେଲେ ଆମେ ଦେଖି ପାରିବୁ ବୋଲି ମାଗିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପୁନର୍ବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ୪୮ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଜଣେ ବାଳକ ପରି ପ୍ରଭୁ ଦର୍ଶନ ଦେଲେ । ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ, ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ ଆନନ୍ଦ କଲେ ଈଶ୍ୱର ମୋତେ ଦେଖାଦେଲେ, ମୋତେ ବାଳକ ରୂପେ ଦେଖା ଦେଲେ ବୋଲି କହିଥିଲେ ।

ପୂର୍ବ ଗୋଦାବରୀ ଜିଲ୍ଲାରେ ହୋଇଥିବା ସୁସ୍ଥତା କାର୍ଯ୍ୟ :

ଅତଥିଲି ମଂଚିଲି ମଧ୍ୟରେ ବେବରାଜୁପାଡୁ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଗ୍ରାମ ଅଛି । ସେଠାରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନଙ୍କୁ ସାତ ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସଭା ହୋଇଥିଲା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ସେହି ସଭାରେ ହାଜିରା ହେଲେ । ବିଦେଶୀମାନେ ସମସ୍ତେ ହାଜିରା ହେଲେ । ସଭା ସାତ ଦିନ ହେଲା । ଶେଷ ଦିନରେ କେତେକ ପାଳକମାନେ ପରିଦର୍ଶନ ପାଇଁ ଯାଇଥିଲେ । ଆବ୍ରାହାମ ବୋଲି ଜଣେ ପାଳକ ମଲ ବିସର୍ଜନ ପାଇଁ ଯାଇଥିବା ବେଳେ ଗୋଟିଏ ସର୍ପ ତାଙ୍କୁ କାମୁଡ଼ିଲା । ମୂର୍ଚ୍ଛା ହୋଇପଡ଼ିଥିବା ତାଙ୍କୁ ସ୍କନ୍ଧରେ ନେଇଆସି, ପ୍ରାର୍ଥନା ଶାଳାରେ ଶୁଆଇଲେ । ବିଦେଶୀମାନେ, ପାଳକମାନେ କିଛି କରିପାରୁ ନଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସେମାନଙ୍କୁ ଏହି ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଲା

କି ? ମରିଲା ? ବୋଲି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବାରୁ କେହି ମଧ୍ୟ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରହିଲେ । ମଧ୍ୟରାତ୍ରି ୧ ଘଣ୍ଟା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରାଣ ଆସିଲା । ମରିଯାଇଥିବା ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବଞ୍ଚିଲା । ସେତେବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସେହି ପାଳକ ଆତ୍ମା କ'ଣ କ'ଣ ଦେଖିଥିଲା । ସେ ସବୁ କହିବାରୁ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ସମସ୍ତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହେଲେ ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ଆଜ୍ଞା ପେଣ୍ଡିଆଲ ବୋଲି ଗ୍ରାମକୁ ଯାଉଥିଲେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କ ଭାଇକୁ ସ୍କନ୍ଦରେ ପକାଇ କ୍ରନ୍ଦନ କରି ଆସୁଥିଲା । କାହିଁକି କାନ୍ଦୁଅଛୁ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଲେ । ସର୍ପ କାମୁଡ଼ିଲା ବୋଲି କହିଲା । ଠିକ୍ ଅଛି ଓହ୍ଲାଉ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ସେ ବିଷ ଭାଙ୍ଗିଗଲା । ସେତେବେଳେ ଆନନ୍ଦରେ ସେ ଘରକୁ ଗଲେ ।

ଆଜ୍ଞା ସାନିଟୋରିୟମ ପାହାଡ଼ ଉପରେ ରହିଲା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଅନେକ ଭୂତ ଆସୁଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଏଲିୟା ଆଜ୍ଞା ଥିଲେ । ବାବୁ ତୁମେ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତକୁ ଜୟ - ଶୟତାନ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ନାଶ ବୋଲି ଦ୍ୱାର ମୁହଁରେ ଲେଖ, ସ୍ତୁତି ବନ୍ଦ କରନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେପରି ସେ ସ୍ତୁତି କଲେ । ରକ୍ତ ସ୍ତୁତି କଲେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ରକ୍ତ ଦେଖା ଦେଇ, ସେ ଭୂତମାନେ ଘର ଭିତରକୁ ଆସିଲା ନାହିଁ । ବାହାରରୁ ଚାଲିଗଲେ । କୌଣସି କ୍ଷତି ହେଲାନାହିଁ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୂତମାନେ ଆସି ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ପରି ଦେଖା ଦେଉଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଡ଼ାକି ସେମାନଙ୍କ ସେ ରୋଡ଼ ଉପରେ ଛାଡ଼ିକି

ଆସନ୍ତୁ ବୋଲି ପଠାଉଥିଲେ । ସେମାନେ ଯାଇ ସେପରି ସେ ଭୂତମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଦେଇ ଆସୁଥିଲେ ତାହା ଚାଲିଯାଉଥିଲା । ଭୂତ ଆମକୁ କିଛି କରିବ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭୀରୁତା ଧମକ ଦେଲେ ଦୌଡ଼ିଯିବ । ଆମେ ଡ଼ରିଲେ ଡ଼ରାଇବ ସେଥିପାଇଁ ତାହାକୁ ଭୟ କରିବ ନାହିଁ । ସାନିଟୋରିୟମରେ ରହିଲା ବେଳେ ଆଈାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଦୁଇଜଣ ଶିଷ୍ୟ ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଈା, ଏଲିୟା ଆଈା ଏମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ମିଶି-ଆଈା ଆପଣଙ୍କ ଚପଲ କୁକୁରମାନେ ନେଇଗଲେ ବୋଲି କହିଲେ । ତାହା ମୋର ଚପଲ ନାହିଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମର୍ପଣ କରୁଥିଲେ । ତାହା ପ୍ରଭୁ ଦେଖିବେ ବୋଲି ଆଈା କହିଲେ । ଆସନ୍ତା କାଲି ଆପଣ ବାହାରକୁ ଗଲାବେଳେ କ'ଣ ପିନ୍ଧି ଯିବେ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ ସେତେବେଳେ ସେ କୁକୁରମାନେ ପୁଣି ଆଣି ସେଠାରେ ରଖିବେ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ବାହାରକୁ ଯିବା ସମୟ ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ସେ କୁକୁରମାନେ ସେହି ଚପଲ ଆଣି ସେଠାରେ ରଖିଲେ । ଆଈା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଛୋଟ ବସ୍ତୁକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ସମର୍ପଣ କଲେ । ତାଙ୍କ ବିଶ୍ୱସ କ'ଣ ମାନେ । ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ ପ୍ରଭୁ ହିଁ ଦେବେ । ତାହା ହିଁ ତାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସ । ଥରେ ଆଈା ମୋତେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ସେଠାରେ ଆଈାଙ୍କୁ ଜାଣିଥିବା ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା ଥିଲା । ଶିକ୍ଷା ଦେବା ବନ୍ଦ କରି, ଆଈାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ ଆଈାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ କହିଲେ ବହୁତ ଆନନ୍ଦ କଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଆସିଲା ପରେ ଦେବଦାସ ଆଈା ବାବୁ କ'ଣ ଶିକ୍ଷା ଦେଲୁ ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଆଈା ! ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ଜଣେ ବୃଦ୍ଧ ମହିଳା କହନ୍ତୁ ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କଲେ କହିଲି । ସେତେବେଳେ

ଆଜ୍ଞା ହା ମୋତେ ଜଣା । ମୋ ପାଁଇ କାହିଁକି କହିଲୁ ! ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ନ କହି, ମୋ ପାଇଁ କାହିଁକି କହିଲୁ । ମୋ ପାଇଁ କାହାକୁ କହ ନାହିଁ ମାତ୍ର ପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ କହ ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଆତ୍ମା ସଞ୍ଚାର ଦାନ ପାଇଛନ୍ତି । କାହାର ମନରେ କ'ଣ ଅଛି ସେ ଜାଣିପାରିବେ । କିଏ କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ଆତ୍ମ ଚକ୍ଷୁରେ ଦେଖିପାରିବେ ।

ଗୋଟେ ବେଳରେ ମୁଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ମାନେ ଆଜ୍ଞା ଏଲୁରୁରେ ଥିଲା ବେଳେ କେ. ଏସ୍.ଡ଼ି.ବି. ପ୍ରସାଦ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଘରେ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଲା । ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ ବିଜୟାତନମ ଆଜ୍ଞା । ଜି. ସମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା, ରୂଥ ଆଜ୍ଞା କାହା କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନେ ଚାଲିଗଲେ । ମୁଁ (ସୁଦର୍ଶନ) ଏକାକି ରହିଲି ସାରା ଘର ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ - ପରମେଶ୍ୱର ମୋଠାରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ବର୍ତ୍ତି ହେଇଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ରାତ୍ରି ମୋତେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷଣ ହେଲା । ସେ ଘରେ ଗୋଟିଏ କଠୋରି ଭିତରେ କାଠ ପକାଇଲେ । ସେ କଠୋରିରେ ମୁଁ ଶୋଇଲାବେଳେ ସ୍ୱର୍ଗ ସିଂହାସନରୁ ଗୋଟିଏ ଟେଲିଫୋନ ତାର ପରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ରଖାହେଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରୁ ସେ ଟେଲିଫୋନ ତାର ମୋ ନିକଟରେ ଆୟୋଜନ କରାହେଲା । ମାନେ ସ୍ୱର୍ଗ ସିଂହାସନରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ସେଠାରୁ ମୋ ନିକଟକୁ ଆୟୋଜନ କରାହେଲା । ଗୋଟିଏ ରବିବାର ଦିନରେ ଆଜ୍ଞା ଗୋଟେ ସମୟରେ ଦୁଇଟା ଜାଗାରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଲେ । ସେହି

ରବିବାର ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଜଣେ ଆସିଲା । ଆଜ୍ଞା ରୋଗୀକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଏକ୍ସରେ ବୋଲି ଗୋଟିଏ ଯନ୍ତ୍ର ଅଛି । ହେଲେ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ପାପକୁ ଦେଖିବା ଦୁର୍ଭୀତି ଯନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟ ଅଛି କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଆଜ୍ଞା କାହିଁକି ନଥିବ ! କେଉଁଠାରେ ଅଛି ପଚାରିବାରୁ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ 'ଉପସ୍ଥିତିରେ' କହିଲେ । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥୀପାଡ୍ରୁରେ, ଏଲୁରୁରେ ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରାର୍ଥନା ଆରମ୍ଭ କଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପରମେଶ୍ୱର ପିତା କେତେ ରୋଗ ଭଲ କଲେ । ଏଲୁରୁ ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳାରେ ଆଜ୍ଞା ଏହି ମିଶନ ଆମେରିକା ଅନ୍ୟ ମହାଦେଶକୁ ବ୍ୟପ୍ତି ହେବ ବୋଲି କହିଲେ । ଗୋଟେ ଥର ଆଜ୍ଞା ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଏବଂ ମୋତେ ଚୀରାଳ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ପଠାଇଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପଠାଇଲେ । ତାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା କ'ଣ ମାନେ - ସୁସମାଚାର ବିରୁଦ୍ଧରେ କୁହରଡ଼ି, ବନ୍ଧୁକ, ଖଣ୍ଡେ ଠିଆହୋଇପାରିବ କି ? ତାହା ସବୁ ସୁସମାଚାର ନିକଟରେ ପଡ଼ିଯିବ ବୋଲି ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ପଠାଇଲେ । ମୁଁ ରେଳଗାଡ଼ିରେ ଯାତ୍ରା କରୁଥିବା ବେଳେ ମୁଁ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ଅଛି । ରେଳ ଯାତ୍ରାରେ କ'ଣ ଦର୍ଶନ ଆସିଲା ବୋଲି ବିଜୟରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା ପଚାରିଲେ । ଆଜ୍ଞା କୁହରଡ଼ି ଖଣ୍ଡେ ଗୁଡ଼ିକ ଦେଖାଯାଉଅଛି ବୋଲି କହିଲି । ସେ ସମୟରେ ଚୀରଲାରେ ଦୀବେନାୟ ବୋଲି ପାଳକ ଭଲ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ । ସେ ବେର୍ କମ୍ପୋଉଣ୍ଡରେ ରହୁଥିଲେ । ସେ ରାତ୍ରି ଆମେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ପହଞ୍ଚିଲୁ । ଭୋଜନ ପରେ ରାତ୍ରି ପ୍ରାର୍ଥନା ପରେ ସେ ପାଳକ ଆମ ସହିତ ଆଜ୍ଞା ରାତ୍ରି ସମୟରେ ବାହାରକୁ ଯିବନାହିଁ । ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନମାନେ ବାଇବଲ ମିଶନମାନଙ୍କୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ

ରାତ୍ରି କେତେକ ଯୁବକମାନେ ଆମକୁ ମାରିବା ପାଇଁ ଘର ଚାରିଆଡ଼େ ଜଗିଥିଲେ । ମାତ୍ର ସକାଳେ ଉଠି ବାହାରକୁ ଗଲେ ଆମକୁ ଯିଏ ମାରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ସେ ଯୁବକ ନମସ୍କାର କଲେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ଫଳରେ ପରମେଶ୍ୱର ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଇଲେ ତାଙ୍କୁ ମହିମା ହେଉ ।

ଥରେ ଆଜ୍ଞା :-"ସ୍ତୁତି ଯାଗ" ବୋଲି ପାଠ ଶିଖାଇବି ବୋଲି ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ବ୍ୟବହାରିକ ଭାବରେ ଦେଖାଇବି ବୋଲି କହିଲେ । ମୋ ଭିତରକୁ ଦେବାତ୍ମା ଆସିଲେ । ମୋ ହୃଦୟ ସାରା ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ, ସ୍ତୁତି ସହିତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଇଅଛି । ଦେବାତ୍ମା ଆସିଥିବା ଦ୍ୱାରା ସାର ଶରୀର ଜାଲ ଦେବାତ୍ମା ଆସିଥିବା ଦ୍ୱାରା ସାରା ଶରୀର ଜାଲ ବାହାରି, ଦେବଶକ୍ତି ରଖି ନପାରିବା ଦ୍ୱାରା ଆଜ୍ଞା ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ମସ୍ତକରେ ହାତ ରଖି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ମଧ୍ୟ ସେ ଶକ୍ତି ରହିଲା ନାହିଁ । ମୋ ପରେ ମୁନିପେଲାରୁ ଆସିଥିବା ବରରେ ଦବିଦୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଉପରକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ତୁତିଯାଗ ଆସିଥିଲା । ଏହା କହିବା ଦ୍ୱାରା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବ ନାହିଁ । ଅନୁଭବ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ସ୍ତୁତିଯାଗ ଆସିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରଶଂସା ହେଉ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଗୋଦାବରୀରେ କୁମ୍ଭମେଳା ହୋଉଥିଲା । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବେଥେଲ ଗୃହରେ ହିଁ ଅଛନ୍ତି ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ୩ ଘଣ୍ଟା ବିଶ୍ରାମ ନେବେ । ମୋତେ ବାରଣ୍ଡାରେ ବସି ପାଠ ପଢ଼ ବୋଲି କହିଲେ । ମୁଁ ପଢୁଅଛି ସେ ଦିନ ୧ ବେଳେ ବାରଣ୍ଡାରେ ବସିଥିବା ମୋତେ ଭିତରକୁ ଡ଼ାକି - କୋଟି ଲିଙ୍ଗରେ ତୀର୍ଦ୍ଧି ହୋଉଅଛି । ସେଇଠିକି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ପୁରାତନ

କାଳ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଆସିଲେ । ସେମାନେ ବହୁତ ଲମ୍ବା ଅଛନ୍ତି । ଡ଼େଉଁଛନ୍ତି ଡ଼େଇଁ ସୁସମାଚାର କହୁଛନ୍ତି ସେହି ସୁସମାଚାର କ'ଣ ମାନେ ଆସିଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସଭାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଆସନ୍ତୁ - ଶୀଘ୍ର ଯୀଶୁଙ୍କୁ ମିଶି ଶୁଣି... ଆସନ୍ତୁ । ବୋଲି ଗାଉଛନ୍ତି । ଜୟ ଗୀତ ଜୟ ଶବ୍ଦରେ ଜୋରରେ ଗାଆନ୍ତୁ ବୋଲି ଗୀତରେ ଅଛି । ବାବୁ ଏ ମୁଦ୍ରଣ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଯାଇ, ସେମାନେ ଗାଇଥିବା ଏହି ପଦ 'ଜୟ ଗୀତ' ବୋଲି ଗୀତରେ ଯୋଗ କରି ମୁଦ୍ରିତ କର ବୋଲି ଶୀଘ୍ର ପଠାଇଲେ । ଆଜ୍ଞା - ଗୁଣ୍ଟୁରୁରେ ବେଥେଲ ଗୃହରେ ଅଛନ୍ତି, ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ - କୋଟିଲିଙ୍ଗ ପାଖରେ ହୋଉଥିବା ସେହି ଦୃଶ୍ୟ ଏହିଟି ଦେଖା ଯାଉଥିଲା । ସେମାନେ ଗାଉଥିବା ଗୀତ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଶୁଣା ଯାଉଥିଲା । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ କି ? ଆଉ କିଛି ଦିନକୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଦୁଇ ଜଣ ମହିଳା ଆସିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ଶୂଦ୍ର ମହିଳା ଆଉ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ମହିଳା । ଶୂଦ୍ର ମଧ୍ୟ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ହେଲା । ଏମାନେ ଦୁଇ ଜଣ ମଧ୍ୟ ସେହି ଗୀତ ଗାଇଲେ । ଶୂଦ୍ର ମହିଳା ''ଆସିଯାଇଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସଭାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ଆସନ୍ତୁ'' - ବୋଲି ଗାଇ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଚାଲିଗଲେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ସେ କୋଟିଲିଙ୍ଗ ପାଖରେ ଗାଇଥିବା ଗୀତ, ଏହି ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବାମାନେ ଗୀତ ଗାଉଥିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କଠୋରି ସବୁ ମହିମାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା ।

ଦୁଇ ଜଣ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇବାକୁ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କଠୋରୀରେ ମହିମା ବର୍ଷା ବୃଷ୍ଟି ହୋଉଥିଲା । ମୁଁ ମୁଖ ଖୋଲି ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ କଠୋରିରେ

ମହିମା ବର୍ଷା ବୃଷ୍ଟି ହେଉଅଛି ବୋଲି କହିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଲି ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ...ସେ ମହିମା ବିଷୟକୁ ସେ ସ୍ୱାମୀ ସ୍ତ୍ରୀ ବିଶ୍ୱାସ କରି ନଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା କହିବାକୁ ଦେଲେ ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଚାରିଆଡ଼େ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା ସଦାବେଳେ ଆବରଣ ହେଇ ରହୁଥିଲା, ତାହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଇଁ ତାହା ସହଜ ବିଷୟ ଅଟେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ହେଉ ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା :- ବାଇବଲ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ୬୬ ପୁସ୍ତକକୁ ୬୬ ପ୍ରକୋଷ୍ଠର ''ବାଇବଲ ମ୍ୟୁସିଆଁ ରୂପେ'' **(bible musium)** କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ସେହି ପ୍ରସାଦକୁ ୬୬ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ରହିବାର ଅଛି, ଗେଟେ ଗୋଟେ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ଗୋଟେ ଗୋଟେ ଗ୍ରନ୍ଥ ପ୍ରକାର ରବିବାର ଅଛି । (ସେହି ପ୍ରକାରେ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଅଛି ଅତଏବ ବନାଇବାର ଅଛି) ସେହି ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ, ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ହେଇ ରହିବାର ଅଛି । ଗୋଟେ ଗୋଟେ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଥିବା ସବୁ ବାକ୍ୟ ଲିଖା ହେବାର ଅଛି, ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ସେହି ପ୍ରକୋଷ୍ଠକୁ ସମ୍ବନ୍ଧୀତ ପୁସ୍ତକର ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ରହିବା ଦରକାର ଉଦାହରଣ :- ଆଦି ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ଆଦି ପୁସ୍ତକରେ ଚିତ୍ରାଙ୍କନ ସବୁ ସେହି ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ରହିବା ଦରକାର । ସେ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଭିତରକୁ ଗଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଦି ପୁସ୍ତକ ବୁଝିଯିବା ଦରକାର । ସେହିପରି ୬୬ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ରହିବାର ଅଛି । ୬୬ ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ପ୍ରକାଶିତ, ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥରେ ଚତ୍ରାଙ୍କନ ରହିବା ଦରକାର । ସେହି ପ୍ରକୋଷ୍ଠ ଭିତରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲା ବେଳେ ସେହି ଗ୍ରନ୍ଥ ଭୁଜିଯିବା

ଦରକାର । ସେହିପରି ମ୍ୟୁସିଆଁ କିଏ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ତାହା ବାଇବଲ ମିଶନ ଲୋକ ହିଁ ନିର୍ମାଣ କରିବେ ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ତାହା ବାଇବଲ ମିଶନ ଲୋକ ହିଁ ନିର୍ମାଣ କରିବାର ଅଛି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ହେଉ । ଏହା ସର୍ବଜ୍ଞନାରୁ ଭାଗ ସେଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ସର୍ବଶକ୍ତିରେ ଭାଗ । ଏହି ମ୍ୟୁସିଆଁକୁ ସର୍ବଜଗତରୁ ଆସି ଦେଖିବେ ଏହା ପିତାଙ୍କ ସର୍ବବ୍ୟାପକତ୍ୱରୁ ଭାଗ ଅଟେ । ସେହପରି ଅନୁଗ୍ରହ ଆମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣକୁ ଦେଇ ଏହି ମହାନ କାର୍ଯ୍ୟ କରାନ୍ତୁ ।

ଗୋଟିଏ ଦିନ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଲାଜର ବୋଲି ଯୁବକ ଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଦୁଇ ଜଣେ ଯୁବକ ଅଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା - ବାବୁ ! କେତେ ଜଣ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ୨ ଜଣ ଅଛୁ ବୋଲି କହିଲେ । ହେଲେ ଭୋଜନ କେତେ ଅଛି ବୋଲି କହିଲେ । ୨ ଜଣ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଇଯିବ କହିଲେ । କଳିରେ ବାଣ୍ଟିବାକୁ କହିଲେ । ବାଣ୍ଟିଲା ପରେ ଆଉ ୨ ଜଣ ଆସିଲେ । ଆଜ୍ଞା ପୁନର୍ବାର ରୋଷେଇ କରିବି କି ? ବୋଲି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପଚାରିଲେ ନାହିଁ । ଆଉ ୨ଟି ଖଲି ଆଣି ସେ ଭାତ ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେ ଭାତ ୪ଟା କଳିରେ ସଜାଡ଼ିଲେ । ଏହା କ'ଣ ଅଣ୍ଟିବ ବୋଲି ଲାଜର ଚିନ୍ତା କଲା । ଆଜ୍ଞା ଭୋଜନ ପକାଇ ଦିଅ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଏହା କ'ଣ ମୁଁ କମ କମ ଦେଲି ନା, ଆଜ୍ଞା ଏହିପରି କହୁଛନ୍ତି କ'ଣ ବୋଲି ଭାବିଲା ଲାଜର । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାପ୍ତ କଲାପରେ, ଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କଲେ ୫ ରୋଟି, ୨ ଛୋଟ ମାଛ ବୃଦ୍ଧି ହେଲା

ପରି, ସେ ଭାତ ବାଢ଼ିଲା । ସେମାନେ ସେହି ଭୋଜନ ଖାଇପାରି ନଥିଲେ । କେତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ଏହା ମୋ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ କି ! ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ପ୍ରଶଂସା ହେଉ ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ସ୍ଥାପନ ପୂର୍ବରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନ୍ **A.E.L.C.** କନ୍‌ଫେରେନ୍ସ ଲୁଥର ଗିରିରେ ହୋଇଥିଲା । ସେତେବେଳେ 'ଶାରୋନ ସଂସ୍କୁତି ସମାଜ' ବୋଲି ନାରେ ଆଜ୍ଞା କାର୍ଯ୍ୟ ଚଳାଉଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପବିତ୍ରାତ୍ମା ସମ୍ମିଳନୀ ରଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି ଭାଷା କହୁଛନ୍ତି ବୋଲି ସଭାରେ ପାଳକମାନେ ଅବହେଳା କଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଶ୍ରୀ ଏନ୍. ଡ଼େବିଡ଼ ଫିଲିବସନ ଆଜ୍ଞା ଅଛନ୍ତି । ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା ଅଛନ୍ତି । ମିଶନାରିମାନେ ଆପଣ କହୁଥିବା ଶିକ୍ଷା ଲୁଥରେନ୍ ମିଶନ ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଆପଣ ତାହାକୁ ପ୍ରବେଶ କରନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ମିଶନରେ ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ବାଇବଲରେ ଅଛି ସେଥିପାଇଁ ଆମେ ବନ୍ଦ କରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା ତାହାଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଥିବା ଲୋକେ କହିଲେ । ଭୀମବାରଂରୁ ଆସିଥିବା ଜଣେ ଭାଷାଭାଷି ବୋଲି ଅବହେଳା କଲେ । ସେତେବେଳେ ଟଂସ କିଙ୍ଗସ୍ ହେବ ବୋଲି ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ମାନେ ଭାଷା କହିବା ଲୋକ ଜ୍ଞାନୀ ହେବେ ବୋଲି କହିଲେ । ବିଦେଶୀମାନେ ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଆପଣଙ୍କୁ ଥିଆଲୋଜି ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ମାନେ ଆପଣଙ୍କୁ ବେଦାନ୍ତ ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ହେ ବିଦେଶୀମାନେ ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆଣ୍ଠୁଭାଙ୍ଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ଅନୁଭବ ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ଆପଣମାନଙ୍କୁ ଆଣ୍ଠୁଭାଙ୍ଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା

ଅନୁଭବ ଜାଣିନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରିଥିବା ଜଣେ ପାଳକ ଭୀମବାରଂ ଯାଉଥିବା ବେଳେ, ନିଡ଼ାଦବୋଲୁରେ ନରସାପୁରମ ଗାଡ଼ି ଚଢ଼ିବା ବୋଲି ଯାଇ ଏଲୁରୁ ଗାଡ଼ି ଚଢ଼ିଲା ବେଳେ ନିଡ଼ାଦବୋଲୁ ଷ୍ଟେସନରେ ଗାଡ଼ି ତଳେ ପଡ଼ି ମରିଗଲେ । ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଗୋଦାବରୀ ଷ୍ଟେଶନ ନିକଟରେ ଥିବା ଜଙ୍କସନ୍‌ରେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଅବହେଳା କରି ବାସ ତଳେ ପଡ଼ି ମରିଗଲେ । ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ କ୍ଷମା ଅଛି ମାତ୍ର ପବିତ୍ରାତ୍ମାଙ୍କୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କଲେ କ୍ଷମା ନାହିଁ ବୋଲି ଅଛି ନା । (ମାଥିଉ ୧୨:୩୧)

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ପି. ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞା ବିଧର୍ଦ୍ଧି ଭାବରେ ଥିଲେ । ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ପବିତ୍ରାତ୍ମା ଅଗ୍ନି ବିପ୍ତିସ୍ମ ଆସିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ବର୍ଷ ସାରା ଜଳିଯାଉଥିଲା ପରି ଲାଗୁଥିଲା । ତାହାଙ୍କ ହୃଦୟ ଅଗ୍ନି ବାପ୍ତିସ୍ମ ଦ୍ୱାରା ଶୁଦ୍ଧି କରା ହେଲା । ଏହି ବର୍ଷ ସାରା ପି. ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞା ସାମ୍ନାରେ ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁ ମନୁଷ୍ୟ ରୂପେ, ମାନେ ପଲେଷ୍ଟାଇନ୍ ଦେଶରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦେଖାଦେଲା ପରି ତାହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଦେଉଥିଲେ । ଏହା ବେଂଜିମେନ୍ ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ମିଶନରେ ପ୍ରବେଶ କଲା ପରେ ସେ ଦେଇଥିବା ସାକ୍ଷ । ଥରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଜଣକୁ ତୁମ ହୃଦୟ ଜ୍ଞାନ ଆସିଲା ତାହାଙ୍କୁ ସବୁ ଜଣାପଡ଼ିଯାଉଛି । ହାୟ ! ଏହା କ'ଣ ଏତେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ! ଏତେ ଜ୍ଞାନ ଆସିଛି ବୋଲି ଭାବୁଥିଲା । ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଏତେ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଭଲ କି ? ବୋଲି ଭାବିଲା । କିଛି ଦିନ ପରେ ତାହା ଆଉ ଅସୀମ

ହେଲା । ତାହା ପରେ କିଛି ଦିନ ପରେ ସେ ଅସୀମ ଜ୍ଞାନ ବ୍ୟୟ ହେଲା । ତାହା ଥିଲେ ଗୋର୍ବୀ ହେବ ବୋଲି ସେହି ଦେଇଥିବା ଦାନକୁ ଦୂର କଲେ । ଏହା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରାର୍ଥନା ଦ୍ୱାରା ହେଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟ ଅଟେ ।

ଜନ୍‌ଙ୍କ ସାକ୍ଷ : ବେଥେଲ ଗୃହରେ ମୁଁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲାବେଳେ ଗୋଟିଏ ଦିନ ମୋର ଗୋଡ଼ ମାନେ ମୋର ଦକ୍ଷିଣ ଗୋଡ଼ ଫୁଲି ଯାଇଥିଲା । ସକାଳେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଆଜ୍ଞା ! ମୋ ଗୋଡ଼ ଫୁଲି ଯାଉଅଛି ଦୁଃଖ କରିଥିଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କହି ବାହାରକୁ ଯାଇ ଦେଖିଲା ବେଳକୁ, ସେ ଫୁଲା ତକ୍ଷଣେ କମିଗଲା । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା ମଧ କଲେ ନାହିଁ । ତାଙ୍କ ସହିତ କହିବା ହିଁ ପ୍ରାର୍ଥନା ହେଲା । ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀରେ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀ ରଖିଲେ । ସେତେବେଳେ ଉଡ଼ାଜାହାଜ ଅଧିକ ବୁଲୁଥିଲା । କ୍ଲାସ ହେଉଥିବା ବେଳେ ଉଡ଼ାଜାହାଜର ଶବ୍ଦ ଶୁଣାଯାଉଥିବା ବେଳେ କହିବା ବନ୍ଦ କରି, ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରଖିଥିଲେ । କିଛି ମିନିଟ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ରଖୁଥିଲେ । ତାହା ଗୋଟିଏ ଉତ୍ତମ ଅଭ୍ୟାସ । ଗୋଟେ ସମୟରେ ମୁଁ ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବିମର୍ଷ କରିବା ଆରମ୍ଭ କଲି । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ମୁଁ ବିଜୟାରତ୍ନମକୁ ବୟୋଜ୍ୟେଷ୍ଠ ଭାବରେ ନିର୍ବାଚିତ କରିଅଛି, ତେଣୁ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ କର ନାହିଁ ସେ କହିବା ପରି ଶୁଣ ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେରୁ ମୁଁ ମିଶନରେ ତାଙ୍କ ପ୍ରତିରୋଧ କରି ନାହିଁ । ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞାଧୀନ ହେଲି । ଗୋଟେ ସମୟରେ ମୁଁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦୂରରେ ଥିଲେ ମଧ ପାଖରେ ଥିଲା ବୋଲି ଲାଗୁଥିଲା । କୌଣସି ଭୂଲ କଲେ ସେ ମୋତେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ବୋଲି

ଭୂଲ କରିପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି ଭୟ ରହୁଥିଲା । ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମାତ୍ର ନୁହେଁ ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଭୟ କରିବା ଦରକାର ବୋଲି ମୋ ଜୀବନରେ ରହୁଥିଲା । ସେ ଦେଖୁଛନ୍ତି ସେ ପଚାରିବେ ବୋଲି ଭୟ ମୋ ମଧ୍ୟରେ ପୁଥା ହୋଇଅଛି, ମାନେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମୋତେ ଛାଡ଼ିବେ ନାହିଁ ମୋ ନିକଟରେ ରହିବେ । ଆଉ ମୁଁ ଭୂଲ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବି ନାହିଁ, ଭୂଲ କଥା କହିପାରିବି ନାହିଁ, ସେ ମୋ ନିକଟରେ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି ଚିନ୍ତା ମୋ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକାଂଶ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା । ସେ ମୋ ନିକଟରେ ରହୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ମୋ ନିକଟରେ ଅଛି ବୋଲି ଭାବନା ହେଉଥିଲା । ସେଥିପାଇଁ କୌଣସି ଭୂଲ କରିବାକୁ ମୋତେ ଜାଗା ନାହିଁ । ମାନେ ଆତ୍ମାରେ ସେ ମୋତେ ନିକଟସ୍ଥ ହୋଇଅଛନ୍ତି ।

ବାଇବଲ ମିଶନ ସ୍ଥାପନ ହେଇଥିବା କିଛି ଦିନ ପରେ ବଡ଼ ନ୍ୟୁଡ଼ାର୍ପର ବିଦେଶୀ ରତ୍ନମିଲଷରେ ରହୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ସହିତ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ତିନି ଥର ଆସିଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ହେଇଥିବା କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏହିପରି ଅଛି ।

ବିଦେଶୀ : ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ! ଆପଣ ଏହି ଛୋଟ ଘରରେ ରହିବା କାହିଁକି ? ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଯାଆନ୍ତୁ, ଆପଣଙ୍କ ପାଇଁ ବଡ଼ ପ୍ରସାଦ ଦେବି, କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଦେବି, ଯାହା ଦରକାର ସବୁ ଦେବି ଆପଣଙ୍କୁ ସବୁ ସୁବିଧା କରିବି । ଆପଣ କାମ କରିବାକୁ କିଛି ଦରକାର ନାହିଁ । ଆସନ୍ତୁ ଆମ ସହିତ ରହନ୍ତୁ । ଆପଣ ଦୁଃଖ କରନ୍ତୁ ନାହିଁ ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା : ଆପଣଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ଦେଖାଦେବେ, ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କହିବେ । ଆପଣ କରିବେ କି ନାହିଁ ?

ବିଦେଶୀ : ପ୍ରଭୁ ଦେଖା ଦେଇ କହିଲେ କାହିଁକି କରିବି ନାହିଁ ? କରିବି ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା : ସେମିତି ହେଲେ ମୁଁ ପ୍ରଭୁ କହିଲା ପରି କରିବି ନାହିଁ କି ? କହୁ କହୁ ଆପଣ କରୁଛନ୍ତି ନା ! ମୁଁ କରିବି ନାହିଁ କି ? କହିଲେ ।

ବିଦେଶୀ : ଆପଣ, ପ୍ରଭୁ କହିଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁଅଛନ୍ତି ମାତ୍ର ତାହା ଖାଲି କଳ୍ପନା ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା : କଳ୍ପନା ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ସ୍ୱୟଂ ଦର୍ଶନ ଦେଇ କହିଲେ ମୁଁ ଯଦି ଗଲେ ମୋ ପିଲାମାନେ ଚୁପ ରହିବେ ନାହିଁ, ପ୍ରଭୁ କହିଲା ପରି ମୁଁ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କହିଲେ ଆଉ ସେ ମୋ କଥା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ ନା ! ବୋଲି ମନରେ ଦୁଃଖ କରି ବିଦେଶୀ ଚାଲିଗଲେ । ବିଦେଶୀମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଉପରେ କେତେ ସମ୍ମାନ, ପ୍ରେମ, ଅନୁରାଗ ଅଛି ।

ମୁଁ ତୁନ୍ଦୁରୁରୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଯାଇଥିଲି । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତୁନ୍ଦୁରୁରେ ମୋ କୋଠରିରେ ଥିବା ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଦେଖି ବାବୁ ! ତୁମ ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଏପଟେ ସେପଟେ

ପକାଇ ଦେଲ କ'ଣ କ୍ରମରେ ରଖିବ ନାହିଁ କି ? କହିଲେ । ମୋ କୋଠରି ଭିତରେ ଥିବା ପୁସ୍ତକ ସବୁ ଆଈଆଙ୍କ ଚକ୍ଷୁକୁ ଦେଖାଯାଉଅଛି । ଏହା ମହାନ ଅନୁଭୂତି । ମୁଁ ବିବାହ କରିଥିବା ନୂଆଁ ଦିନରେ ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ ବୀମାର ପଡ଼ିଲା । ଦୁଇଟା ଗୋଡ଼ ବ୍ରଣ ପୂର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇ, ରକ୍ତ ପରି ଲାଲ ରଙ୍ଗ ହେଇଗଲା । ଉଠିପାରିବି ନାହିଁ, ବସି ପାରିବ ନାହିଁ, ହୋଲି ପାରିବ ନାହିଁ, ସମସ୍ତେ ମରିଯିବ କହିଲେ । ଏହି ରୋଗ ଆସିବା ଲୋକ ବଞ୍ଚିବେ ନାହିଁ କହିଲେ । ମୁଁ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରୀ ଆସି ଆଈଆଙ୍କୁ ଏହି ବିଷୟ କହିଲେ ଦେବଦାସ ଆଈଆ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଯେଉଁ ମିନିଟରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ ସେହି ମିନିଟରେ ସୁସ୍ଥତା ହେଲା । ଲାଲ ବ୍ରଣ ଆଉ ନାହିଁ । ଉଠି ଚାଲିଲା । ତିନି ଦିନରୁ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉ ନଥିଲା ସେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇଲା ସୁସ୍ଥ ପାଇଲା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଅଛି ।

ଦେବଦାସ ଆଈଆ ଦାନବାଇ ପେଟାରେ ଥିଲା ବେଳେ (ରତ୍ନବିଳାସ) ରେ ଆଈଆଙ୍କ ନିକଟରେ ବୂତ ବୋଲି ଜଣେ ମହିଳା ରହୁଥିଲା । ତାଙ୍କ ଦେହ ସବୁ ବ୍ରଣ ଉଠି ମରିଗଲେ । ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଭୟରେ କେହି ଗଲେ ନାହିଁ । ତିନି ଦିନ ହେଲା ପରେ ଦେବଦାସ ଆଈଆ ହିଁ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରି ବଞ୍ଚାଇଲେ । ଏହି ସ୍ଥାନରେ ଯାକୁବୁ ଆଈଆ ବୋଲି ଜଣେ ମୋରିଯିବାରୁ ତାଙ୍କୁ କଠୋରି ଭିତରେ ରଖିଲେ । ତାଙ୍କୁ ମଧ ଦେବଦାସ ଆଈଆ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ପିତା ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ମଧ ବଞ୍ଚାଇଲେ । ସୁସମାଚାର ଶୁଣିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦିନ ଦେବଦାସ ଆଈଆ ନିକଟକୁ କେହି ମଧ ଆସିଲେ ନାହିଁ - ହେ ପ୍ରଭୁ ଆଜି କେହି ମୋ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ

ନାହିଁ ବୋଲି ମନରେ କହିଥିବାରୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଭକ୍ତମାନେ, ପବିତ୍ରଗଣ, ତାଙ୍କ କୋଠରି ଭିତରକୁ ଆସି ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲେ । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା - ମହା ଉନ୍ନତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଏହି ଗୃହରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇଲେ ସଦାପ୍ରଭୁ ପିତା ବୋଲି ଗୀତ ଗାନ କଲେ ।

ଗୋଟେ ସମୟରେ ହୋଷ୍ଟେଲ ବଳକମାନଙ୍କ ଦେଖିବାକୁ ରଖିଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଣ୍ଣା କୋଲକତା ଯାଇଥିଲେ । ହଷ୍ଟେଲ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ପଦାର୍ଥ କିଛି ନଥିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଣ୍ଣା ରତ୍ନବିଲାସରେ (ଦାନବାଇପେଟାରେ) ଆଣ୍ଣୁଭାଙ୍ଗି ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ । ଅପରାହ୍ନ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା, ପିଲାମାନେ, ଆମେ (ମୋ ସ୍ତ୍ରୀ) ମଧ୍ୟ ଅଛି । ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲୁ । ସେତେବେଳେ ପୋଷ୍ଟମ୍ୟାନ୍ ଆସି ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା କେଉଁଠି ? ମନି ଅର୍ଡ଼ର ଆସିଲା ବୋଲି ଡ଼ାକୁଥିଲା । ମୋତେ ମାନେ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କେଉଁଠାରୁ ଆସିଲା ମାନେ ? ଆର୍.ବି.ଆଇ.ରୁ । ତାଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା ଚିହ୍ନୁ ନାହାନ୍ତି । ନ ଜାଣିଥିବା ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ଠାରୁ ଟଙ୍କା ଆସିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଲାଗିଲା । ଶୀଘ୍ର ଆବଶ୍ୟକ ବସ୍ତୁ ନେଇ କିଣି ଭୋକରୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟି ପାଇଲୁ । ତାହା ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣାଙ୍କର ବିଶ୍ୱାସର ନିୟମ ଅଟେ । ଜାର୍ଜ ମୁଲ୍ଲାର ଆବିର୍ଭୂତ ମଧ୍ୟ ଏହିପରି । ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା ନିକଟରେ ଥିବା ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତେ ବଡ଼ ହୋଇ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମା ହେଉ ।

ଥରେ ମୁଁ ପ୍ରାତଃ କାଳରେ ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣାଙ୍କୁ ମରନାତା କହିବାକୁ ନମସ୍କାର କହିବାକୁ ଯାଇଥିଲି । ଦେବଦାସ ଆଣ୍ଣା - ବାବୁ ମୁଁ ଏବେ ହିଁ ମୋ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଆସିଲି ।

ପାତଳ ଲୋକକୁ ଯାଇ ସୁସମାଚାର କହି ଚାଲି ଆସିଲି । ସେଠାରେ ଅନେକ ବିଦ୍ୟବାନ ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ବି.ଏ., ଏମ୍.ଏ. ପଢ଼ିଥିବା ଲୋକ ଅଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଖେଳୁଛନ୍ତି ପରସ୍ପରକୁ ଗାଳି କରୁଛନ୍ତି, ମାରୁଛନ୍ତି । ଭୂମି ଉପରେ ରହିଲା ବେଳେ କି କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ନାହିଁ । ସୁସମାଚାର ପାଇଁ କାନ ଦେଉ ନାହାନ୍ତି । ହେଲେ କେତେକ ବୃଦ୍ଧ ମିହଳାମାନେ ଭଲରେ ଶୁଣିଲେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପାତାଳ ଲୋକକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ - ମୁଁ ପାତାଳକୁ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଲି ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଗୋଟେ ଥର ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବିଜୟାରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ - ବିଜୟାରତ୍ନମ ତୁମେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ରୁହ । ଆଜି ରାତ୍ରି ଆମେ ପାତାଳକୁ ଯାଇ ସେଇଠି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିବ ବୋଲି କହିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଆତ୍ମା ପାତାଳକୁ ଯାଇ ସେଇଠି ଶିକ୍ଷା ଦେଇ ଆସିଲା । ଆସନ୍ତା କାଲି ପାତାଳରେ ସାତ ସୋପାନ ଅଛି । ସେମାନେ ଜେଲଖାନାରେ କିପରି ବନ୍ଦିଥିବେ ସେପରି ଭାବରେ ବନ୍ଦୀରେ ଅଛନ୍ତି । ଗାଳି କରୁଥିବାମାନେ ଗାଳି କରୁଥିବେ, ମାରୁଥିବାମାନେ ମାରୁଥିବେ ସେମାନେ କଠିନ ହୋଇଯାଇ ବାକ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ମଧ୍ୟ ଅବହେଳାରେ ରହିବେ ବୋଲି କହିଲେ । ଏଇଟି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ ଈଶ୍ୱର ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଦେଇ ସ୍ୱର୍ଗଠାରୁ ଭୂଲୋକଠାରୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କୁ ପଠାଇ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଛନ୍ତି ହେଲେ ମଧ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସୁନାହିଁ । ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଲା ସାଙ୍ଗେ ସାଙ୍ଗେ ସ୍ୱର୍ଗରେ ପ୍ରବେଶ କରାଇବେ ମୋ ପାଷ୍ଟ୍ରନୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ମୋ ମା ଭୂତ ହେଇ ଆସି ସ୍ୱପ୍ନରେ

ଦେଖାଯାଉଅଛି ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇନାହିଁ । ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତୁମେ ଯାଇ ଶିକ୍ଷା ଦିଅ ବୋଲି କହିଲେ । କ'ଣ କଲେ ଜଣା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେକୁ ଆଉ ସେ ଦେଖା ହେଲା ନାହିଁ । ଆଜ୍ଞା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିବେ, ସେ ସ୍ୱର୍ଗକୁ ଯାଇଥିବ ବୋଲି ଭାବୁଅଛୁ ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ମନ କାହାକୁ ବାଧା ଦେବ ନାହିଁ । ସେ କାହାକୁ ଘୃଣା କରିବେ ନାହିଁ । ସେ କାହାକୁ ଗାଳି ଦେବେ ନାହିଁ, ଦୂଷଣ କରିବେ ନାହିଁ । କ୍ରୋଧ ପଡ଼ିବା ତାଙ୍କ ଜୀବନରେ ନାହିଁ । ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଅନ୍ତଃକରଣକୁ ଶୁଦ୍ଧି କରିବା ହିଁ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଯୁଦ୍ଧ କାଳରେ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ କେହି କିଛି ନ ଆଣିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସେହି ଚାଉଳ ସାମାନ ଦେଉଥିଲେ । ପରିବା ସବୁ ପଠାଇଲେ ସେମାନେ ରୋଷେଇ କରି ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ହାଜିର ହୋଉଥିଲେ । ଆଉ ଏହି ସବୁ କେଉଁଠାରୁ ଆସୁଥିଲା କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତାହା ହିଁ ବିଶ୍ୱାସର ଗୁପ୍ତ ବିଷୟ ଅଟେ । ତାଙ୍କ ସୁଖ୍ୟାତି, ମହାନତା, ନାମ ଚାହିଁଲେ ନାହିଁ ମାତ୍ର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ସାରା ମହିମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସିଂହାସନକୁ ଯିବା ପରି ଦେଖୁଥିଲେ । ତାଙ୍କ ମନ ଦୃଷ୍ଟି ସବୁବେଳେ ସବୁ ସ୍ଥାନରେ ସଞ୍ଚାର କରୁଥିଲା ପରି ରହୁଥିଲା । ଏହା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଗୋଟିଏ ବହି ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ, ଗୋଟିଏ ପତ୍ରିକା ଲେଖିବାକୁ ପଡ଼ିଲେ, ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କୁ ନିଦ୍ରା ଧରୁନଥିଲା । କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେତେ ତତ୍ପର ରହୁଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଦିନରେ ମୁଁ ୧୯୪୯ ମସିହାରେ କାକାନି ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳାକୁ ଯାଇଥିଲି ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବେଥେଲ ଗୃହରେ ଥିଲେ । ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ ମିଶି ରୋଗୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ବୁଲୁଥିବା ମୋ ଆଖିରେ ମୁଁ ଦେଖି ପାରିଥିଲି । ବେଥେଲ ଗୃହରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି କାକାନି ସ୍ୱସ୍ଥିଶାଳାରେ ରହିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ନାହିଁ କି ? ଏହିପରି ଅନେକ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଅନୁଭବ ସେ ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେଖାଉଥିଲେ ।

Rev. ବି. ଜୀବରତ୍ନମ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନୁଭବ :

ସେ ୧୯୫୬ ମସିହାରେ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ କାକାନି ସଭାରେ ତିନି ଦିନ ହାଜିରା ହେବା ପାଇଁ ଆସିଥିଲି । ଏମାନଙ୍କ ସହିତ କାଲଦାରି ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ପରିବାର ସହିତ ସେହି ସଭାକୁ ହାଜିରା ହେଲେ । ଶେଷ ଦିନରେ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଯାଇ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇ ଫେରିଯିବା ପାଇଁ ସେମାନେ ଭାବିଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବେଥେଲ ଗୃହରେ ସମସ୍ତ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ନେଇ ଆସିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତଙ୍କ ପାଇଁ ସବୁ ନିବେଦନ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲାପରେ ବିରରାଜୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି - ଆପଣ ମୋତେ ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପଚାରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ, ମାତ୍ର ଭୁଲିଗଲେ, ନ ପଚାରି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି କହିଲେ ବିରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା କିଛି ସମୟ ଆଲୋଚନା କରି - ମୋତେ କିଛି ସ୍ମରଣକୁ ଆସୁନାହିଁ ଆଜ୍ଞା, ଆପଣ ହିଁ କହନ୍ତୁ କହିଲେ ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଏବେ ମୁଁ କହିବି ନାହିଁ ପରେ କହିବି କହିଲେ । ଆମେ ଗୋଟେ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ଯାତ୍ରା କରିବାକୁ ଥିଲା । ମାତ୍ର ୧୦ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ବାହାରିଲୁ । ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା - ଆଜ୍ଞା ଅନାବଶ୍ୟକ ଭାବରେ କଥା କହି ମୋ ମନରେ ସନ୍ଦେହ ଜନ୍ମାଇଲେ ବୋଲି କ୍ରୋଧରେ

କହିଲେ । ମୋତେ ମନ ନାହିଁ କହିଲେ ତାହା କହିବାର ଅଛି ନା ? କାହିଁକି କହି ପାରିବ ନାହିଁ ? ଏହା ସବୁ ଖାଲି କଥା ବୋଲି ବାହାରିଲେ । ସେ ସମୟରେ କାକାନିରେ ଥିବା ଲୋକମାନେ ଜଣେ ପରେ ଜଣେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରାଇବା ପାଇଁ ବେଥେଲ ଗୃହରେ ଥିବା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଜଣେ ଜଣେ ଆସନହିଁ । ସମସ୍ତେ ବାରଣ୍ଡାରେ ବସନ୍ତୁ ମୁଁ ଆସି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବି କହିଲେ । ସମସ୍ତେ ବାରଣ୍ଡାରେ ଭର୍ତ୍ତି ହୋଇ ରହିଲେ । ମୁଁ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସମାପ୍ତ ହେଲା ପରେ ଯିବା ବୋଲି ଅନୁରୋଧ କଲି । କେତେ କହିଲେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲେ ନାହିଁ । ସମସ୍ତେ ଯାଉଥିଲା ବେଳେ ଘରଠାରୁ ବଡ଼ ସାହି ଭିତରକୁ ପ୍ରବେଶ କଲା ବେଳକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଜଣଙ୍କୁ ପଠାଇ କଲଦାରି ବିରରାଜୁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଥରେ ଡ଼ାକନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା କାହିଁକି ? ଗାଡ଼ି ପାର କରି ଯାଉଅଛି ବୋଲି ବିରକ୍ତ ହେଲେ । ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ କହିଲା ଯୋଗୁଁ ପଛକୁ ଫେରିଆସିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ଆପଣ ଯାହା ଭାବିଥିଲେ ତାହା ମନ ପଡ଼ିଲା କି ? ବୋଲି କହିଲେ । ତାହା ମନେ ଥିଲେ ସେତେବେଳେ ହିଁ କହିଥାନ୍ତି ବୋଲି ବରିକ୍ତ ହୋଇ କହିଲେ । ହେଲେ ମୁଁ କହିବି ଶୁଣନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ ଆଜ୍ଞା । କଣ କହିଲେ ତାହା ମୁଁ କହିବି ନାହିଁ ମାତ୍ର, କେଉଁଠି କହିଥିଲେ ତାହା ମୁଁ କହିବି କହିଲେ । ଆପଣ ସେହି କଥା ଶୀଘ୍ର କହିଲେ । ସ୍ମରଣ କରନ୍ତୁ ! କିଛି ସମୟ ପରେ ପୁନର୍ବାର ଆଜ୍ଞା ସ୍ମରଣକୁ ଆସିଲା କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ନାହିଁ ଆଜ୍ଞା ବୋଲି କହିଲେ ବୀରରାଜୁ । କାହା ସହିତ କହିଲେ କହିବି ନା ? ବୋଲି କହିଲେ । କୁହନ୍ତୁ କହିଲା । **A.C.T.O.** ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ କହିଲେ ।

ସେତେବେଳେ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ମନେ ପଡ଼ିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ଶୀଘ୍ର ମୁଁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଯାଇଥିଲା ବେଳେ ଅଫିସର ଆଜ୍ଞା ଦେଖା ହେଲେ । ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଆସିଲେ ବୋଲି ପଚାରିବାରୁ - ଆସନ୍ତା କାଲି ମୋ ଗୃହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବ ହେବ । କିଛି ସାମାନ୍ ପାଇଁ ଆସିଲି ବୋଲି ତାଙ୍କୁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ **A.C.T.O.** ଆଜ୍ଞା - (ସେ ପେନ୍ତୁକୋଷ୍ଟୁ ମିଶନ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଲୋକ) ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବ ବାଇବଲରେ ନାହିଁ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ପର୍ବ କରିପାରିବ ନାହିଁ କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଏତେ ମିଶନ କ'ଣ ପାଇଁ ଆସିଲା ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ଆପଣଙ୍କ ସହିତ କିଛି ବିଷୟ କହିଥିଲେ । ମାତ୍ର ତାହା ଆପଣଙ୍କୁ ଯଥେଷ୍ଟ ହେଲା ନାହିଁ । ସେତେବେଳେକୁ ଏହି ଜୀବରତ୍ନମ ଖରା ଦିନର ସଭାକୁ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଯିବା ! ସେଇଠି ଜଣେ ଭକ୍ତ ଅଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁଥିଲା । ମୁଁ ଯିବାକୁ ଚାହୁଁଅଛି ଯଦି ଗଲେ ତାଙ୍କୁ ମଧ ପଚାରି ଜାଣିବି ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ଏହିଟା କେବେ ଘଟିଥିଲା ? ଡ଼ିସେମ୍ବରରେ । ଏବେ ଏପ୍ରିଲ ମାସ, କେତେ କାଳ ହେଲା ? ଚାରି ମାସ ହେଲା । ତହାପରେ ଏତେ ମିଶନ କେମିତି ଆସିଲା ତାହା ବିବରଣ ଦେଲେ । ଆପଣ କ୍ରୋଧରେ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ଆପଣଙ୍କୁ ପୁନର୍ବାର ଡ଼ାକିଲି ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେରୁ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ବିଶ୍ୱାସୀ ରୂପେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲେ ।

ସେହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ପରିବାର ସହିତ ମୁଁ (ଜୀବରତ୍ନମ) ମଧ ଚାଲିଯିବାର ଅଛି ବୋଲି ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ

କହିଲି । କାହିଁକି ମାନେ ସେହି ପରିବାର ପ୍ରଥମ ଥର ଏହି ସଭାକୁ ଆସିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଦାୟିତ୍ୱ ଅନୁସାରେ ଛାଡ଼ିବା ଭଲ ବୋଲି ଭାବିଲି । ହେଲେ ଆଜ୍ଞା ପରେ ଗଲେ ହେବ ନାହିଁ କି ? ବୋଲି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ମୁଁ ଷ୍ଟେଶନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇଆସିବି ବୋଲି କହିଲେ, ତୁମେ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିବୁ ତାହା ହେଲେ ଷ୍ଟେଶନକୁ ଯାଉ (ମାନେ ତୁମେ ଯିବା ପାଇଁ ଚାହିଁଲେ ତାଙ୍କ ଗ୍ରାମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ ଛାଡ଼ି ଦେଇଆସ । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯଦି ତାଙ୍କ ସହିତ ଯିବୁ ମାନେ ଯାଉ ଯଦି ଯିବୁ ନାହିଁ ତାହାହେଲେ ଷ୍ଟେଶନକୁ ମଧ୍ୟ ଯିବନାହିଁ କହିଲେ ! ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରେମରେ ପ୍ରଥମ ଥର ଆସି ଯାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ଶେଷକୁ ସନ୍ଦେହରେ ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଷ୍ଟେଶନକୁ ଯାଇଥିଲି । ମୁଁ ଗଲା ବେଳକୁ ଗାଡ଼ି ଆସିଯାଇଅଛି, ମୁଁ ଗାଡ଼ିରୁ ଓହ୍ଲାଇଲି ବୋଲି ଟିକେଟ କଲେକ୍ଟର ମୋତେ ଧରିଲା । ସେତେବେଳେ ବୀରରାଜୁ ଆଜ୍ଞା ମୁଁ ହିଁ ସେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଆଣିଲି ବୋଲି କହିଲେ ଚୁପ୍ ରହି, ଗାଡ଼ି ଗଲାପରେ ମାଚରଲାରୁ ଡ଼ବଲ ଚାର୍ଜ (ଅଧିକ ଟଙ୍କା) ବାନ୍ଧିବାକୁ କହିଲା । ମୋ ପାଖରେ ଟଙ୍କା ନାହିଁ କହିଲେ, ରାତ୍ରି ୯ ଘଣ୍ଟା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗୋଟିଏ କୋଠରିରେ ରଖି ଚାବି ପକାଇଲେ । ସେ କଠୋରିରେ - ଆଜ୍ଞାଙ୍କ କଥାକୁ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୁଁ ଲଜ୍ଜା ଜଣକ ହୋଇ ଅଭିମାନ ପାପ କଲି ବୋଲି ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ସ୍ୱୀକାର କଲି । ତାପରେ ଘରକୁ ଯାଇ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ କହିଲେ ଆଉ ଭଲ ହେଲା ସକାଳେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରଖିଲେ ନାହିଁ !'' କହିଲେ ।

ସେ କାଳରେ ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜ ସଭ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଉମା

ମହେଶ୍ୱର ରାଓ ବୋଲି ଜଣେ ନିଡ଼ାଦବୋଲୁରେ ସଭା ରଖି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କୁ ଦୂଷଣ କରୁଥିଲେ । ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅଧିକ ବିମର୍ଷ କରୁଥିଲେ ଆହୁରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନମାନେ ଥିଲେ ମୋତେ ଉତ୍ତର ଦେବା ପାଇଁ ଆସନ୍ତୁ ? ବୋଲି ମେଜ ମାରି ଚାଲେଞ୍ଜ କରୁଥିଲା । ଆଉ ଚାରି ଦିନରେ ଆମ ଗ୍ରାମକୁ ଆସିବ ବୋଲି ଏହି ବିଷୟ କେତେକ ବନ୍ଧୁଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଜାଣି, ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଉମା ମହେଶ୍ୱର ରାଓ ବିଷୟ କହି, କେତେକ ପାଳକମାନଙ୍କୁ ପଠାନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା - ଲାଭ ନାହିଁ ଆମ ପାଖରେ ସ୍ୱୀକାର କଲେ ହିଁ ମଞ୍ଚ ଉପରେ ତାହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସେ କରିବ କେହି ଯିବାକୁ ଦରକାର ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ । ତୁମେ ଯାଅ ! ତୁମ ଗ୍ରାମରେ ବୁଧବାର ରାତ୍ରି ଜଣକୁ ବାଡ଼େଇବେ ସେ ପେଣ୍ଟକୋସ୍ଟୁ ମଣ୍ଡଳୀର ଲୋକ । ତାହାଙ୍କୁ ତୁମେ ବୋଲି ଭାବି ବାଡ଼େଇବେ । ମାତ୍ର ସେ ଦିନ ତୁମ ଗ୍ରାମକୁ ଯାଅନାହିଁ ! ଗଲେ କଳହ ଉଠିଲେ ପଛକୁ ନଦେଖି ଦୌଡ଼ି ଘରକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ ବୋଲି କହିଲେ । ମୁଁ ଘରକୁ ଆସି ଏହି ବିଷୟ ସମସ୍ତଙ୍କୁ କହିଲି । ତାପରେ ବୁଧବାର ରାତ୍ରି ସେପରି ହେଲା । ସକାଳେ ତାହାଙ୍କୁ ଦେଖି, ଆମ ଗାଁରେ ଶିକ୍ଷା ଦେଉଥିବା ଜୀବରତ୍ନମ ବୋଲି ଭାବିଲୁ ବୋଲି ତାହାଙ୍କୁ ଛାଡ଼ିଦେଲେ ।

ତାନୁକୁ ତାଲୁକା ମୋର୍ଥା ଗ୍ରାମବାସୀ ହୋଇଥିବା ଆର୍. ଚନ୍ଦ୍ରାୟା ବୋଲି ଯୁବକ ୧୯୫୮ ମସିହାରେ ମାର୍ଚ୍ଚରେ **S.S.L.C.** ପରୀକ୍ଷା ଲେଖି, ପରିଣାମ ଆସିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିବା ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଆସିଲା ।

ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଅପରାହ୍ନ ହେଲା । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ବି.ଏ. ସମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା ଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ଚନ୍ଦ୍ରୟା ନମସ୍କାର କଲାପରେ ସେଇଠି ଛପର ଘରେ ଶୟନ କର କହିଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରୟା ଯାତ୍ରା ହାଲିଆ ଯୋଗୁଁ ଅଳ୍ପ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାରେ ଥିଲାବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ଆମ୍ବ ଫଳ ଲୋଟାରେ ପାଣି, ଖଣ୍ଡେ ଗୋଟେ, ଜନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ରଖାଇଲେ । ଚନ୍ଦ୍ରାୟା ଉଠିଲା ବେଳକୁ ଏହି ସବୁ ସେଠାରେ ଥିଲା । ଏହି ସବୁ ମୋ ପାଇଁ ବୋଧେ ଏଇଟି ଆଉ କେହି ନାହାନ୍ତି ନା ! ବୋଲି ଭାବି ଖାଇବି କି ? ନାହିଁ ? ବୋଲି ସନ୍ଦେହ କରୁଥିଲା । ଏଥି ଭିତରେ ଆଜ୍ଞା ଚନ୍ଦ୍ରାୟାକୁ ଡ଼କାଇ, କୋଠରିରେ କେହି ନାହିଁ ନା ଏହି ସବୁ ମୋତେ ବୋଲି ଖାଇବାର ଅଛି । ମାତ୍ର କେତେ ସମୟ ସନ୍ଦେହରେ ବସିବୁ ବୋଲି କହି ତାହା ଖାଉ ବୋଲି କହିଲେ । ତାପରେ ଚନ୍ଦ୍ରୟାକୁ କାଗଜ କାର୍ଯ୍ୟ କହି ସନ୍ଧ୍ୟାରେ ତୁମେ ଅମକ ହୋଟେଲକୁ ଯାଇ ଭୋଜନ କରି ଶୀଘ୍ର ଆସ । ମୁଁ ତୁମକୁ ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କହିବି କହିଲେ । ସେପରି ଚନ୍ଦ୍ରୟା ଭୋଜନ କରି ଆସୁଥିଲା ବେଳେ ନାଜ ସିନେମା ହଲ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ପଥର ଉପରେ ବସି, କିଛି ସମୟ ସିନେମା ରିକାର୍ଡ଼ ଶୁଣି ଆସିଲା । ତାପରେ ଆଜ୍ଞା ଏତେ ସମୟ କ'ଣ କରିଥିଲ ବେଲି ପଚାରିଲେ କିଛି କରି ନାହିଁ ଭୋଜନ କରି ଆସିଲି ଆଜ୍ଞା । ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ପଥର ଉପରେ ବସି କେତେ ରିକାର୍ଡ଼ ଶୁଣିଲୁ ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଚନ୍ଦ୍ରୟା ଦୁଇଟା ରିକାର୍ଡ଼ ଶୁଣିଲି ବୋଲି କହିଲା । ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଶୀଘ୍ର ଆସିବା ପାଇଁ କହିଲି । ଏହି କଥାରେ ଚନ୍ଦ୍ରାୟା ତାଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ସବୁ ଭୂଲ ବାହାର

କରିବେ ବୋଲି ଭାବି ଆଉ ସେ ଘରକୁ ଯିବା ପଳାଇବା ପାଇଁ ନିଶ୍ଚୟ କଲା ।

ନୟନାଲା ଭେଙ୍କଟରନ୍ନମ ଆଜ୍ଞା (କାଟୁଙ୍ଗା) ଅନୁଭବ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଲୁଥାରେନ୍ ମିଶନରେ ରହୁଥିଲା ବେଳେ ସେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କ ଅଧୀନରେ ରହୁଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ବଡ଼ ଲୋକ ଅଟନ୍ତି, ସେତେବେଳେକୁ ସେ ଛୋଟ ଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ଗୋଟିଏ ସମୟରେ ଯାତ୍ରାରେ ଯାଉଛନ୍ତି ସେ ମଧ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ ଥିଲେ । ପଥ ମଧ୍ୟରେ ଆଜ୍ଞା ଏହିପରି କହିଥିଲେ - ମୁଁ ଯଦି ପଡ଼ିଗଲେ ମୋତେ ଧର ଭୁଲି ଯାଆନାହିଁ ! କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ମୁଣ୍ଡବୁଲା ଅଛି । ବୋଧେ ବୋଲି ଭାବିଥିଲା । ଦୁଇ ତିନି ଦିନ ପରେ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି, ତୁମେ କୂଅ ନିକଟକୁ ଯାଇ ସାବୁନରେ ଲୁଗା ଭଲରେ କାଚିଦେଇ, ଶୌଚ କରି ଶୁଖିଯାଇଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି ଆସ ! ଗୋଟିଏ କାର୍ଯ୍ୟ କହିବି ବୋଲି କହିଲେ । ସେ ସେପରି କରି ଆସିଲା ପରେ ପିଠି ଦବାଇବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପିଠି ଦବୁଥିବା ବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ ମୁଣ୍ଡବୁଲା ଅଛି କି ? ସେ ଦିନ ମୁଁ ପଡ଼ିଗଲେ ମୋତେ ଧର କହିଲେ । ବୋଲି ପଚାରିଲି । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା - ମୋତେ, ଆଉ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ ଅନେକ ଅଛି । ଆଉ କେବେ ସେପରି ପଚାର ନାହିଁ । ଏହି ଥର ମାତ୍ର କହିବି ଶୁଣ ! ମୁଁ କାର୍ଯ୍ୟ କଲେ, ଶୋଇଲେ, ଯାତ୍ରାରେ ଥିଲେ, ମୋ ଆତ୍ମା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ରହିବ । ଗୋଟେ ଗୋଟେ

ସମୟରେ ମୋ ଆତ୍ମା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସହିତ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଚାଲିଯିବ । ଯଦି ମୁଁ ସେ ସମୟରେ ଯାତ୍ରାରେ ଥିଲେ, ମୋ ଶରୀରରେ ମୁଁ ନାହିଁ ସେଥିପାଇଁ ପଡ଼ିଯିବ ବୋଧେ ! ବୋଲି ଧରିବା ପାଇଁ କହିଲି ମାତ୍ର ସେତେ ପଡ଼ିଯିବା ପରିସ୍ଥିତି ଆସିଲା ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲେ ।

ଗୋଟେ ବେଳେ ମାନେ ୧୯୫୬ ମସିହାରେ ଇର୍ପିନି ସତ୍ୟାବତୀ (ବେଲିବେହ୍ମ) ବୋଲି ମହିଳାକୁ ଗୋଟେ ଦିନ ସ୍ୱପ୍ନରେ କିଏ ତାଙ୍କୁ ଗୁଣିଆ କରାଇଲେ ବୋଲି ମାଟିରେ କଣ୍ଢେଇ କରି ତାଙ୍କ ଘର ସାମ୍ନାରେ ଦ୍ୱାର ପାଖରେ ରଖିଲା ପରି ସ୍ୱପ୍ନ ଆସିଲା । ସେ ସ୍ୱପ୍ନ ଆସିଲା ଗୋଟିଏ ସପ୍ତାହ ପରେ ସେହିପରି ତାଙ୍କ ଘର ଦ୍ୱାର ମୁହଁରେ ଗୋଟିଏ ମାଟି କଣ୍ଢେଇ, ସିନ୍ଦୁର, ହଳଦୀ ଅଛି । ତାହା ସେ ଦେଖି ଘର ଭିତରକୁ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଶୀତ ଜ୍ୱର, ଗୋଡ଼ ହାତ ଟାଣିବା ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ତାପରେ ଦିନେ ମୁଁ, ଡ଼ି. ଜାଣ ବୋଲି ସେ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ଗଲେ ବିଷୟ ସବୁ କହିଲେ, ମୁଁ ସେହି ବିଷୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଲି । ତାପରେ ଆମେ ଏହି ବିଷୟ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଅଛୁ । ମାତ୍ର, ଭିତରେ ସାହାସ ନାହିଁ । ତିନି ଦିନ ପରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା "ଯେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ହେଲେ, ଯେ କୌଣସି ଭୂତ ହେଲେ ତୁମ ପ୍ରାର୍ଥନା ଅପେକ୍ଷା ଠିଆ ହୋଇପାରିବ" ବୋଲି ପଦ୍ୟ ଲେଖି ପଠାଇଲେ । (ପରିତ୍ରାଣ ପଦ୍ୟରେ ୧୨୬ ପଦ୍ୟ) ଏହି ପଢ଼ି ସାହାସ ନେଇ, ପ୍ରାର୍ଥନା କଲୁ । ଶେଷକୁ ସେ ଗୁଣିଆ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତି ମରିଗଲା । ସେ ସତ୍ୟାବତୀ ବୋଲି ମହିଳା । ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବିତ ରହିଅଛି ।

କାନୂରୁ ଗ୍ରାମରେ ଆଶାପର୍ତ୍ତି ସତ୍ୟାମ୍ମା ବୋଲି ବିଶ୍ୱାସୀ । ତାଙ୍କ ପରିବାର ଅନେକ ସମସ୍ୟା ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା । ସେ କାନୁରୁରେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱଗୃହରେ ପ୍ରକୋଷ୍ଟରେ ଶୁକ୍ରବାର ପ୍ରାର୍ଥନା କରି,

ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କାର୍ଡ଼ ଲେଖିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲା ମାତ୍ର, କାର୍ଡ଼ ନ ମିଳିବାରୁ ଲେଖିଲା ନାହିଁ । ତାପରେ ଦିନେ ରବିବାର ସେଥିପାଇଁ ଲେଖିନାହାନ୍ତି । ତାପର ଦିନ ସୋମବାର ଗୁଂଟୁରୁରେ ଗୋଟିଏ କାର୍ଡ଼ ଆସିଲା । ତାହା ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ଲେଖାଇଥିବା କାର୍ଡ଼ ଉପରେ ଆଞ୍ଚା ଲେଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ବୋଲି ଲେଖା ହୋଇଅଛି । ତାପରେ ଲେଖା ହୋଇଥିବା ବିଷୟ ''ହେ ମା ତୁମେ ଶୁକ୍ରବାର ଦିନ ତୁମ ପ୍ରକୋଷ୍ଠରେ କରିଥିବା ପ୍ରାର୍ଥନା ମୁଁ ଶୁଣିଅଛି । ତୁମ ଇଚ୍ଛା ସଫଳ ହେବ ଭୟ କରନାହିଁ'' ସେତିକି ଆଉ କିଛି ଲେଖା ହୋଇନାହିଁ । ସେ କ'ଣ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲା, ତାହା ଲେଖାଇଥିବା ଆଞ୍ଚାଙ୍କୁ, ଏଇଠି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିବା ବିଶ୍ୱାସୀକୁ ବିନା ଲେଖିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଢ଼ିଥିବା ମାନଙ୍କୁ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ ଏହି ବିଷୟରେ ଆମେ ବହୁତ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିଲ ।

ପାମ୍ମି ସୁଂଦରରାଓ (ପଡ଼ାଗଟଲାପଲ୍ଲୀ) ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଭବ :

ମୁଁ ଜାଣିଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚାଙ୍କ ପିତା ମାତା ତାହାଙ୍କ ଛୋଟ ଅବସ୍ଥାରେ ହିଁ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିଲେ । ୧୦ ବର୍ଷ ବୟସରେ ରାଜମହେନ୍ଦ୍ରି ଲୁଥର ଗିରିରେ ଆଞ୍ଚା ପଢ଼ିଛନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ପିଲାମାନେ, ଖେଳ ଖେଳୁଥିଲେ, ଗୀତ ଗାଉଥିଲେ । ତାଙ୍କୁ କିଛି ଜଣନାହିଁ ବୋଲି ଭାବୁଥିଲେ । କାହିଁକି ମାନେ, ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ଗୋଟେ ଆଡ଼େ ଯାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା ଧ୍ୟାନରେ ରହୁଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଞ୍ଚା ତୃତୀୟ ଫାରାମ ପଢୁଥିଲା ବେଳେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ସେ

ଶ୍ରେଣୀର ଶିକ୍ଷକ ଭୟ କରୁଥିଲେ । R. ପୀସ ବିଦେଶୀ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ୨୦୦ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଉପରେ ୱାର୍ଡ଼ନ ଭାବରେ ଆୟୋଜନ କରିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସବୁବେଳେ ଏକାନ୍ତ ପ୍ରାର୍ଥନାରେ ସମୟ ବିତାଉଥିଲେ । ବି. କ୍ଲାସ ପଢ଼ି ପାଳକ ଭାବରେ ଆସିଥିବା ମାନଙ୍କୁ, ପାଳକମାନଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଇଂରାଜୀରେ ଶିକ୍ଷା ଦେବା ଶିକ୍ଷକ ଭାବରେ ରହୁଥିଲେ । କୁମ୍ଭମେଳା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ - କୁମ୍ଭମେଳା ପାଇଁ ୬୪ ଭାଷା ଲୋକମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ମୁଁ କହିବା ବିଷୟ ଲେଖ ବୋଲି - ୬୪ ଭାଷାରେ ସୁସମାଚାର ଗୋଟିଏ ଘଣ୍ଟା ଭିତରେ ଲେଖାଇ ମୁଦ୍ରିତ କରି ବାଣ୍ଟିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେ ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ଟଙ୍କା ରୋଜା ଆଣିବା ପାଇଁ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ । ପିଲାମାନେ ରୋଜା କରି ଆଣୁଥିବା ସମୟରେ, ରାସ୍ତା ମଧ୍ୟରେ ଜୋର ପବନ ହେଲା ବେଳକୁ ହାତରେ ଥିବା ଟଙ୍କା କାଗଜ ଉଡ଼ିଗଲା । ସେତେବେଳେ ସେ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ରାସ୍ତାରେ କାନ୍ଦୁଥିଲା ବେଳେ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିବା ଦୁଇ ଜଣ ପିଲାଙ୍କୁ ଡ଼ାକି, ପଇସା ପଡ଼ିଗଲା ବୋଲି ଯାଇଥିଲା ପିଲା କାନ୍ଦୁଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ତୁମେ ସେମାନଙ୍କ ନିକଟକୁ ଯାଇ ପଇସା ହାତରୁ କେଉଁଠି ଖସିଗଲା ସେଠାରୁ ଦକ୍ଷିଣ ପଟେ ଯାଇ ବ୍ରହ୍ମଦଣ୍ଡି ଗଛ ଥିବା ବୁଦାରେ ପଡ଼ିଥିବ ଧରି ଆସ ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହି ପଠାଇଲେ, ସେପରି ଭାବରେ ପଇସା ପାଇଲେ ପିଲାମାନେ ଧରି ଆସିଲେ ।

ସୁସମାଚାର ଅନୁଭବ :

ବଳଭଦ୍ରପୁର ଗ୍ରାମ ସୁସମାଚାରକୁ ୪୦ ଜଣଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ନେଇକି ଯାଇଥିଲେ, ସେଠାରେ ଥିବା ଶିକ୍ଷକର ସ୍ତ୍ରୀ ।

ସେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଖି, ଏତେ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୋଜନ କେଉଁଠାରୁ ଆଣିକି ରଖିବି ? ଘରେ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି ସେ ତାଙ୍କ ସ୍ୱାମୀ ସହିତ କହି, ମୋତେ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ଆସିଲା ବୋଲି ଶୋଇପଡ଼ିଲା । ଆଜ୍ଞା ଆଉ ପିଲାମାନେ ସ୍କୁଲରେ ବସିଥିଲେ ଶିକ୍ଷକ ଆସି ମୋ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଭଲ ଲାଗୁନି ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ଆସିଲା ବୋଲି, ଘରେ କିଛି ନାହିଁ ବୋଲି କହିବାରୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା-ସତ୍ୟ ହିଁ ମୁଣ୍ଡ ବ୍ୟଥା ଆସିଲା । ସେତେବେଳେ ଆଜ୍ଞା ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ଯେତିକି ଅଛି ଆଣନ୍ତୁ ବୋଲି କହିବାରୁ, କିଛି ଚାଉଳ ଧରି ଆସିଲା । ଆଜ୍ଞା ରନ୍ଧା କରାଇ ରଖିଲେ ସେ ଅଳ୍ପ ବାତ ୪୦ ଜଣ ପିଲାମାନେ ଖାଇଲେ । ଶିକ୍ଷକ ମଧ ଖାଇଲେ । ସେତେବେଳେ ଶିକ୍ଷକ ତାଙ୍କ ଭୂଲ ସ୍ୱୀକାର କରି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଘରକୁ ନେଇକି ଯାଇ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀର ମସ୍ତକ ଉପରେ ହାତ ରଖାଇ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବାରୁ ସେ ବ୍ୟଥା କମିଲା ତାଙ୍କ ନାମ ଯୋହାନ ମାଷ୍ଟେର୍ ।

ଅଜାର୍ଯ୍ୟା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଅନୁଭବ :

ଆଜାର୍ଯ୍ୟା ଆଜ୍ଞା ୧୯୪୯ ମସିହାରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲା ବେଳକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆଖି ଦୃଷ୍ଟି ନଥିଲା । ୧୯୪୯ ଏପ୍ରିଲ ମାସରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାତଃ କାଳରେ, ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଦି ପୁସ୍ତକ ଆରମ୍ଭ କରି ପ୍ରକାଶିତ ପୁସ୍ତକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଠ ଶିଖାଉଥିଲେ । ଅଜର୍ଯ୍ୟ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପିତା ଶ୍ରୀ ଜେ. ରାଜାରାଓ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖି ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ପଠାଇଲେ, କାକାନି ବଗିଚାରେ ହେଇଥିବା ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏମାନେ ହଜିର ହେଲେ । ସେତେବେଳେ କାକାନି ବଗିଚାରେ ପକାହୋଇଥିବା (ଆମ୍ବ ବଗିଚାରେ) କୁଡ଼ିଆ ଭିତରେ ଥିବା ଛୋଟ କୋଠରି ଥିଲା ।

ତହିଁରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ରହୁଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସେ ବୃଦ୍ଧବସ୍ଥାରେ ସେଠରେ ରହି କେତେ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ ପରିତ୍ରାଣ ମହାସଂକଳ୍ପକୁ ଶିଖାଉଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ଜୀବନକୁ ଦେଖିଲେ, ତାଙ୍କ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ମାନେ ତାଙ୍କ ଆଖି ବିଲକୁଲ ଦେଖାଯାଉନଥିବା ସମୟରେ - ପୁନର୍ବାର ଆରମ୍ଭ କରି, ଆଗାମୀ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ବାଇବଲ ଶ୍ରେଣୀରେ ଏହିପରି ବାକ୍ୟ ଉପଦେଶ କରିପାରିବି କି ? ବୋଲି ମୋତେ ଲାଗିଲା ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ମହାନ ଉପାଧ୍ୟାୟ ଅଟନ୍ତି, ସେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗକୁ, ପ୍ରଥମ, ଦ୍ୱିତୀୟ, ତୃତୀୟ ବୋଲି କହି, ପୁନର୍ବାର ସବୁ ଭାଗକୁ କହୁଥିଲେ । ଉଦାହରଣ, ଭୁଲିଯାଇ ନଥିବା ପରି କଥା କହୁଥିଲେ । ୧୯୫୧ ମସିହାରେ ଅଜର୍ଯ୍ୟ ପୁନର୍ବାର ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ନିକଟକୁ ଆସିଲା ବେଳେ, ଏବେ କ'ଣ କରୁଅଛୁ ? ବୋଲି ପଚାରି, ମୋ ପାଖରେ ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ରହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବ ପାରିବ କି ? ବୋଲି ପଚାରିଲେ । ଦୁଇ ସପ୍ତାହ ରହିବି ବୋଲି କହିଥିବା ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ଦୁଇ ବର୍ଷ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ରହିଗଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ତାଙ୍କ ସହିତ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କର, ବୋଲି କିଛି ନିବେଦନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାବରେ ଲେଖାଇ, ଏହା ସମର୍ପଣ ପତ୍ର, ଏହି ପ୍ରଚାର ମୁଁ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ପତ୍ର ଲେଖାଇଲେ, ତହିଁରେ ଥିବା ବିଷୟ ଗୁଡ଼ିକ (୧) ମୁଁ ମାଗଣାରେ ପାଇଲି ମୁଁ ମାଗଣାରେ ସେବା କରିବି (୨) ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ନ ଜାଣିଥିବା ବିଜାତି ଭାଇମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେବା କରୁଥିବା ବେଳେ, ତୁମକୁ ଉପରରୁ କେତେ ପଇସା ଆସୁଛି ? ବୋଲି ସେମାନେ ପଚାରିବେ

ସେଥିପାଇଁ ମୁଁ ଦରମା ନନେଇ ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି (୩) ମୁଁ ଏକାକି ରହିବି, ମୁଁ ସୁସମାଚାର ହିଁ ପ୍ରଚାର କରିବି (୪) ମୁଁ ପାଳକ ଭାବରେ ମଣ୍ଡଳୀକୁ ଦେଖିବା ଅପେକ୍ଷା ପରିତ୍ରାଣ ସୁସମାଚାର ଅନେକଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶନ କରିବା ପାଇଁ ସମୟ ବିତାଇବି (୫) ବୁଢ଼ିମାନଙ୍କର ଗପ, ଛୋଟ ପିଲାମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରେମ ଭଲ ହିଁ ମାତ୍ର, ସମସ୍ତଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅଧିକ ସମୟ ରହିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିବି (୬) ପବିତ୍ର ଭାବରେ ରହିବି ବୋଲି ଏହିପରି ୨୪ ନିବେଦନ ଉପରେ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଲେଖାଇଲେ । ଗୋଟେ ଥର ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସହିତ 'ପ୍ରଭୁ ଏବେ ହିଁ ଆସିବେ ନାହିଁ ନା ଆଜ୍ଞା' କହିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞା - ସେ ଏବେ ହିଁ ଆସିବେ ନାହିଁ ନା ? ତୁମକୁ - ବିବାହ କରି, ଭଲ ଆୟ ପାଇ, ପରିବାର ସହିତ ଜଗତରେ ଜୀବନ ଯାପନ କରିବା ବୋଲି ଇଚ୍ଛା ତୁମକୁ ଅଛି ନା ! ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଏବେ ହିଁ ପ୍ରଭୁ ନଆସିଲେ ଭଲ ବୋଲି ଅଛି ନା ! କହିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କେତେ ପୁରାତନ କାଳର ବିଷୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମରଣ ରଖୁଥିଲେ । ସେ ସ୍ଥାନକୁ, ବିଷୟକୁ ଠିକ ଭାବରେ ବିବରଣ କହିପାରୁଥିଲେ । ସେ ମନ ସ୍ଥିରତ୍ୱ ସହିତ ଆଲୋଚନା କରି କଥା ହେଉଥିଲେ । ସେ କାହା ବିରୁଦ୍ଧରେ କହିବା, ଭାଷ୍ୟ ଦେବା କେବେ କରିନାହାନ୍ତି । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଉପଦେଶରେ ବଧୁ କ୍ରମ, ଏହି ବଧୁ ମଣ୍ଡଳୀ ସ୍ଥିତିରେ ଆପଣମାନେ ଅଛନ୍ତି କି ? ପରୀକ୍ଷା କରନ୍ତୁ'' ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ପବିତ୍ରାତ୍ମା ପାଇଁ କହୁଥିବା ବେଳେ ଭାଷା ଅଛି, ଭାଷାକୁ ଅର୍ଥ କହିବାର ଅଛି ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ମାତ୍ର ଆଜ୍ଞା ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିବା ମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କରୁ ନଥିଲେ ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କୁ ସେହି ଭାଷାରେ ଅର୍ଥ କହିବା ପାଇଁ କହୁଥିଲେ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ

ଯୋଗୁଁ ଏହି ଭାଷା ଦାନ ପାଇଥିବାମାନେ ଜାଗ୍ରତ ଭାବରେ ଅର୍ଥ କହୁଥିଲେ । ଅନେକ ଥର ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବିଶିଷ୍ଟତା ପାଇଁ ଭାଷାରେ କଥା ହେଉଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନ କରିବା ପାଇଁ କେହି ମଧ୍ୟ ସାହସ କରିନଥିଲେ । ଆଜ୍ଞା ରେଫରେନ୍ସ ଠିକରେ କହୁଥିଲେ । ବାକ୍ୟକୁ ବାରମ୍ବାର ପଢ଼ିବାକୁ ଦେଇନଥିଲେ । ପିତର ଏପରି ଲେଖିଥିଲେ, ପାଉଲ ଏପରି ଲେଖିଥିଲା ବୋଲି ବିବରଣ ଦେଉଥିଲେ । ସେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ସେ କ'ଣ ଆଲୋଚନା କରୁଥିଲେ କାହାକୁ ଜଣାନାହିଁ । ଉଠିଲା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଅମକ ପୁସ୍ତକ ଦୋକାନରେ ଗୋଟିଏ ପୁସ୍ତକ ଥିବ ! ପଇସା ପଠାଇ ସେ ପୁସ୍ତକ ଆଣିବା ପାଇଁ କହୁଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କଲିକତାରୁ "ଇଣ୍ଡିଆନ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ" **Indian Christian** "ଇଫିଫାନିଆ" **(Ephiphania)** ବୋଲି ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପତ୍ରିକା ଅଣାଇଲେ । ଆଜ୍ଞା କାଳ ଅନୁସାରେ ପତ୍ରିକା ଛପାଉଥିଲେ । ସେ ସମୟରେ ପଣ୍ଡିତ ଜବାହାରଲାଲ ନେହୁରୁ ସଭା ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ପୋଲିସ ପେରୋଡ଼୍ ଗ୍ରାଉଣ୍ଡରେ ହେଉଥିଲା । ଆଜ୍ଞା ସେ ସମୟରେ ଗୋଟିଏ ସୁସମାଚାର ପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରିତ କରି ବାଣ୍ଟିବାରୁ, ତାହା ସଭାର ପତ୍ରିକା ବୋଲି ସେହି ସୁସମାଚାର ପତ୍ରିକାକୁ ଅନେକ ଲୋକ ନେଇଥିଲେ । ସେ ବଡ଼ ବୟସ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ମାନଚିତ୍ର ନଥିଲେ ମଧ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲୋକମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ମାନଚିତ୍ର ଦେଖାଉଥିଲା ପରି ସ୍ୱର୍ଗଲୋକ, ଦେବଦୂତମାନଙ୍କ ଲୋକ, ବାୟୁମଣ୍ଡଳ ଲୋକ, ଭୂଲୋକ, ପାତାଳ ଲୋକ ବୋଲି ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ବିବରଣ ଦେଇ, ମନରେ ମୁଦ୍ରିତ କଲା ପରି କହୁଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଆରୋହଣ ହେବେ ବୋଲି ପାଳକ ମାନେ,

କାର୍ଯ୍ୟକାରୀମାନେ, ଭାବିଥିବାରୁ ମୁଁ (ଅଜର୍ଯ୍ୟ) ଆଜ୍ଞା ! ପିତାମହମାନଙ୍କ କାଳରେ ହନୁକ ଉଥିତ ହେଲେ ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ କାଳରେ ଏଲିୟା ଉଥିତ ହେଲେ । ମଣ୍ଡଳୀ କାଳରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଥିତ ହେବ । ଏହି କାଳରେ ଆପଣ ଉଥିତ ହେବେ ବୋଲି ସମସ୍ତେ ଭାବୁଛନ୍ତି ବୋଲି କହିଲେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ସ୍ମିତହାସ୍ୟ କରି - ପିତାମହମାନଙ୍କ କାଳରେ ହାନୁକ ଉଥିତ ହେଲେ, ଭାବବାଦୀମାନଙ୍କ କାଳରେ ଏଲିୟା ଉଥିତ ହେଲେ, ମଣ୍ଡଳୀ କାଳରେ ମଣ୍ଡଳୀ ଉଥିତ ହେବ, ମୁଁ କାହିଁକି ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ଉଥିତ ହେବି, ମଣ୍ଡାଳୁ ସହିତ ସମସ୍ତେ ଉଥିତ ହେବ' ବୋଲି କହିଲେ । ଏହିପରି ଅନାବଶ୍ୟକ କଳ୍ପନା କରିବା କେତେକ ଭକ୍ତ ଜୀବନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ''ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବା ଭକ୍ତି'' ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ପ୍ରଭୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଇଁ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରିବା ଠାରୁ ତାଙ୍କ ନିଜ ବିଷୟକୁ ଅଧିକ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଲୋକଙ୍କୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଭଲ ପାଉନଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେବା ଲୋକଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଭଲ ପାଉ ନଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଏହିପରି ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଛିନ୍ନଭିନ୍ନ ହେଇଥିବା ଭକ୍ତି ପ୍ରାପ୍ତ ଲୋକ ବୋଲି କହୁଥିଲେ ।

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଚାନ୍ଦା ଧରିବା ନୀତି ?

ତାଲି ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ପକାଇ, ତା ଉପରେ ବାଇବଲ ରଖି ପୁନର୍ବାର ତା ଉପରେ ବସ୍ତ୍ର ରଖିଲେ ତାହା ଉପରେ ଅର୍ପଣ ରଖିବାର ଅଛି । ସେ ପଇସା ଛୁଇଁବେ ନାହିଁ, ଏମିତି କଲା ପରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରାର୍ଥନା କରୁଥିଲେ । ଅମୁକ ଦିନରେ ଅମୁକ ଲୋକ ଦେଇଥିବା

ଦାନ ବୋଲି ଏମାନେ ଏକାଉଣ୍ଟସ୍ ଲେଖୁଥିଲେ । ୧୯୫୫ ମସିହାରେ ଆଜ୍ଞା ପ୍ରଭୁ ଆସିବା ପାଇଁ କହୁଛନ୍ତି । ମୁଁ ଚାଲି ଯାଉଅଛି କହିଲେ । ସେତେବେଳେ ମିଶନ ୪ ଜଣ ଅଧିକାରୀମାନେ, ବି.ଏ. ସାମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିଲେ । ସେତେବେଳେ ଜି. ସମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା ଆମେ ଆହୁରି ଛୋଟ ପିଲା ଅଟୁ । ଏହି ବାଇବଲ ମିଶନକୁ ଆପଣ ନଥିଲେ ଆମେ ଚଳାଇ ପାରିବ ନାହିଁ ବୋଲି କହିଲା ବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ''ବାଇବଲ ମିଶନ ନେତା ପ୍ରଭୁ ହିଁ, ମୁଁ ଚାଲିଯିବି ମୋତେ ସମାଧି କର ନାହିଁ ମାତ୍ର ଜ୍ୱଳନ୍ତ କରିଦିଅନ୍ତୁ, ଯଦି ତୁମେ ସମାଧି କଲେ ଲୋକମାନେ ସମସ୍ତେ ଆସି ମୋତେ ହିଁ ନମସ୍କାର କରିବେ । ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କୁ ନମସ୍କାର କରିବାର ଅଛି ମାତ୍ର, ମୋତେ ନାହିଁ ନା । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ବର୍ତ୍ତିବା ମହିମା ମୁଁ ପାଇବା, ତାହା ମହାନ ଅପରାଧ । ''ମୁଁ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନିକଟରେ ହିସାବ କହିବାକୁ ପଡ଼ିବ'' ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହୁଥିବା ବେଳେ Y. ଜୋସେଫ ଆଜ୍ଞା, ୪ ଜଣ ପାଳକମାନେ ଅଛନ୍ତି । ତାହା ପରେ କେତେ ଦିନ ଏମାନେ ସମସ୍ତେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ହିଜକୀୟ ପରି ଆୟୁ ବୃଦ୍ଧି ହେଇଥିଲା । ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଆୟୋଜନ । ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ନିକଟରେ ଥିଲାବେଳେ ତାଙ୍କର ଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଏମାନେ ଲେଖୁଥିଲେ । କେତେକ ସଭାରେ ମଧ୍ୟ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ଯୋଗ ଦେଉଥିଲେ । ''ମନ ଦୁଃଖ କରିବ ନାହିଁ'' ''ସ୍ଥିରତ୍ୱ ନାହିଁ ନା'' ବୋଲି ଗୀତ ଆରମ୍ଭରୁ ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଏମାନେ ଲେଖୁଥିଲେ ।

ପେଡ଼ିରେ ପୂରା ଜମା ହେଇଥିବା ପଇସା ?

ଥରେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ପତ୍ରିକା ମୁଦ୍ରଣ କରିବା ପାଇଁ ଦେଇଥିଲେ । ହେଲେ ତାହାକୁ ଆଣିବା ପାଇଁ ପଇସା ନଥିଲା । ‘‘ପଇସା ନାହିଁ’’ ବୋଲି ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ କହିବାରୁ ଆଜ୍ଞା ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ଗୋଟିଏ ଅଧା ଘଣ୍ଟା ପରେ ଯାଇ ଦେଖିବା ପାଇଁ କହିଲେ ଯାଇ ଦେଖିବାରୁ, ପେଡ଼ିରେ ପଇସା ନାହିଁ । ତାହା ପରେ ପୁନର୍ବାର ଦୁଇ ଘଣ୍ଟା ଆଣ୍ଠୁମାଡ଼ି ପ୍ରାର୍ଥନା କରିବା ପାଇଁ କହିଲେ । ତାପରେ ପୁନର୍ବାର ଯାଇ ଦେଖ ବୋଲି କହିଲେ । ଯାଇ ପେଡ଼ି ଖୋଲି ଦେଖିଲେ, ପେଡ଼ି ପୂରା ପଇସା । ଯେତେ ତାହାକୁ ଦରକାର ଥିଲା ସେତେ ପଇସା ନେଇ ବହୁତ ଆନନ୍ଦରେ ସାଇକେଲ ଚଳାଇ ଯାଇ ମୁଦ୍ରଣ ପାଇଁ ପଇସା ଦେଇଦେଲେ । ସେ ତାଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକ ରହିଥିବା ପଇସା ନେଲାପରେ ସେ ବ୍ୟକ୍ତି ପେଡ଼ିରେ ବହୁତ ପଇସା ଅଛି ବୋଲି ତିନିଟା ତାଳ ପକାଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ପଇସା ସବୁ ଅଛି କି ନାହିଁ ବୋଲି ପେଡ଼ି ଖୋଲି ଦେଖିଲେ । ପଇସା ନାହିଁ । ପେଡ଼ି ଖାଲି ଅଛି । ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଲେ - ଏବେ ତୋତେ ପଇସା ସହିତ କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି ? ପୁନର୍ବାର ତୁମକୁ ପଇସାର ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲେ, ପ୍ରାର୍ଥନା କର ପ୍ରଭୁ ଦେବେ, ତୁମକୁ ଯେତେ ଆବଶ୍ୟକ ସେତେ ଦେବେ ବୋଲି କହିଲେ ।

ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦାସଙ୍କର (ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର) ଶେଷ ଦିନ :

ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଶେଷ ଦିନରେ, ୨୩ ରୋଗ ଥିଲା ବୋଲି କହୁଥିଲେ । ଶେଷ କାଳରେ ବିଶିଷ୍ଟ ଭାବରେ ତାଙ୍କୁ ପାଣି ମଧ ଗଳାରେ ଯାଉନଥିଲା । ସେ କାଳରେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଚିକିତ୍ସାଳୟକୁ ନେଇଯିବା ବୋଲି କହିଲେ ସେତେବେଳେ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଲେ ଅନେକ ଲୋକ ଆମ ଦ୍ୱାରା ଭଲ ହେଉଛନ୍ତି ଆମେ ହସ୍‌ପିଟାଲକୁ ଗଲେ ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଅପମାନ ନା ! ବୋଲି ହସ୍‌ପିଟାଲକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ । ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ୫ ଘଣ୍ଟା ପରେ **enima** ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେ ଶେଷ ଦିନ ହେ ମା ମୋ ନିକଟକୁ ପବିତ୍ରଗଣ ଆସିବେ । ବାୟୁ ଗଲେ ସେମାନଙ୍କୁ ଭଲ ଲାଗିବ ନାହିଁ ଦେବାକୁ କହିଲେ । **enima** ଦେଲେ, ଅଳ୍ପ ମାତ୍ର **motion** ହେଲା । ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେତେ ମହାନ ପବିତ୍ରତାରେ ରହିଥିଲେ । ଗୋଟିଏ ଦିନ ଡ଼ା. କୁରି ଗୁଣ୍ଡାଲା କାନ୍ତୟା ଆସି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ବର୍ଲି ପିଇବା ପାଇଁ କହିଲେ, ଈଶ୍ୱର ଦେଇଥିବା ଜଳକୁ ଛାଡ଼ିଦେଇ, ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଏହି ମିଶ୍ରିତ ଜଳ ପିଇବା କି ! ବୋଲି ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ । ଆଉ ସେ ଚିକିତ୍ସକ ପାଟିରୁ କଥା ବାହାରିଲା ନାହିଁ । ସେହି ଚିକିତ୍ସକ ସେ ଦିନ ସେ ସ୍ଥାନକୁ ଆସି ଅକ୍ସିଜନ ସିଲେଣ୍ଡର ନାହିଁ ବୋଲି କହି ଚାଲିଗଲା ।

ଆଜ୍ଞା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କରିଥିବା ଦିନ ସକାଳେ 'ଶାନ୍ତି' କହି ଡ଼ାକି, କାଗଜ ଉପରେ ଏହି ବିଷୟ ଲେଖି କହିଲେ, ଆଜି ଦିନ ପ୍ରଭୁ ତାହାଙ୍କ ସେବକଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବା ପାଇଁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ! ସେତେବେଳେ ସମୟ ୬:୩୦ ହେଲା । ଏହି କାଗଜ ୪ ଜଣ ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ଦେବା ପାଇଁ କହିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଇଲୀଶାୟ ଆଜ୍ଞା, ଜି. ସାମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା ସେଠାରେ ହିଁ ଥିଲେ । ଆମେ କ'ଣ କରିବାର ଅଛି ବୋଲି ସେମାନେ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ପଚାରିବାରୁ, ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ପଚାରନ୍ତୁ ବୋଲି ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା କହିଥିଲେ । ହେଲେ ସେ ସମୟରେ ଇଲୀଶାୟ ଆଜ୍ଞା ବଜାରକୁ ଯାଇଥିଲେ । ଜି. ସାମୂଏଲ ଆଜ୍ଞା ଖ୍ରୀଷ୍ଟମାସ ଆଚରଣ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ଯୁକ୍ତି କରିବା ପେଣ୍ଟକୋଷ୍ଟୁ ପି. ଏମ୍. ସାମୂଏଲ ଆଜ୍ଞାଙ୍କ ବିଷୟରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା କରି ବସିଲେ । ଚାର୍ଲେସ ଆଜ୍ଞା ଘରକୁ ଗଲେ । ପି. ଏମ୍. ଯାକୁବୁ ଆଜ୍ଞା ବାଇବଲ ପଢୁଛନ୍ତି । ଆଜ୍ଞା ସନ୍ଧ୍ୟା ୩ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ମୋ ନିକଟକୁ ଭୂତ ଆସିଲା କହିଲା । ମୋ ନିମନ୍ତେ ପ୍ରାର୍ଥନା କରନ୍ତୁ ବୋଲି କହିଲେ । ୨, ୩ ଦିନରୁ ଏପରି ହେଉଥିଲା । ଶେଷକୁ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞା ୭ ଘଣ୍ଟା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାନ୍ନିଧ୍ୟକୁ ଚାଲିଗଲେ । (୯-୨-୧୯୬୦) ସାନ୍ନିଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳନୀ ସଭ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆସିଲେ । ଆଜ୍ଞା ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲାପରେ ଏଲିଶା ଆଜ୍ଞା, ଚାର୍ଲେସ ଆଜ୍ଞା, ଯାକୁବ ଆଜ୍ଞା ଆସିଲେ । ଶ୍ରୀ ଜେ. ରାଜାରାଓ ଆଜ୍ଞା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଟେଲିଗ୍ରାମ ପଠାଇଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ (୩ ଦିନ

ସମାଧି କଲେ) ସମାଧି କରିବା ଦିନରେ ସାରା ଗୁଣ୍ଟୁରୁ ସହରରେ ସମ୍ମାନ ସୂଚନା ଭାବରେ ଦୋକାନ ସବୁ ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ, ବହୁତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋକ ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବା ପାଇଁ ବେଥେଲ ଗୃହକୁ ଆସିଥିଲେ । ଦେବଦାସ ଆଜ୍ଞାଙ୍କର ଦେହକୁ ଗୁଣ୍ଟୁରୁର କାକାନି ବଗିଚାକୁ ଶୋଭାଯାତ୍ରା ଭାବରେ ନେଇ ସମାଧି ଦେଲେ ।